НЕОБЯТНОТО ГОВОРИ

живоструйни холизации и живоструйни
лични осияния от Елма

Книга I

Година 108-117 (1972-1981)

София-Изгрев

ЕЛМА

НЕОБЯТНОТО ПРОДЪЛЖАВА ДА ГОВОРИ

ОСИЯНИЯ

(ЕДИНЕНИЯ, ХОЛИЗАЦИИ)

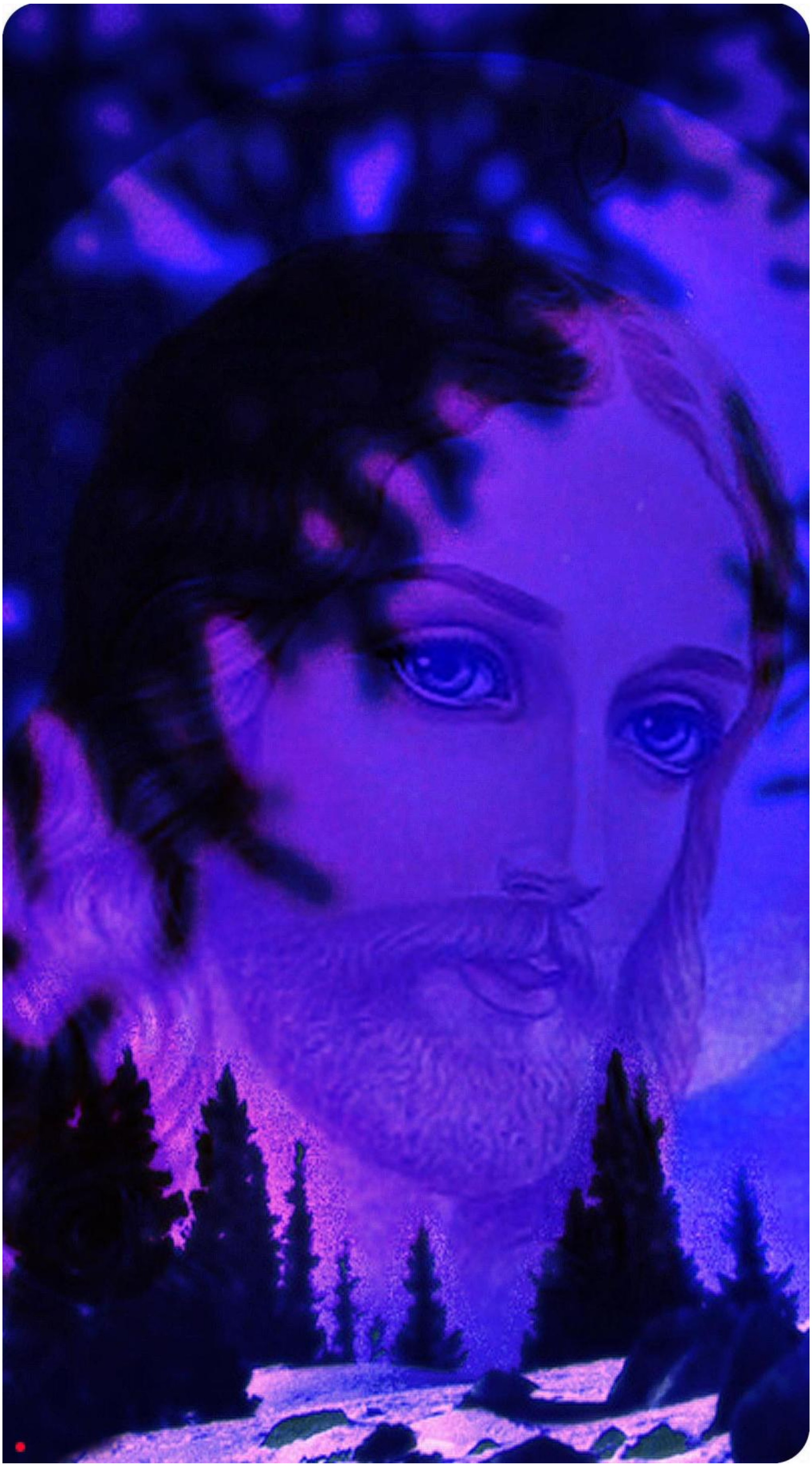

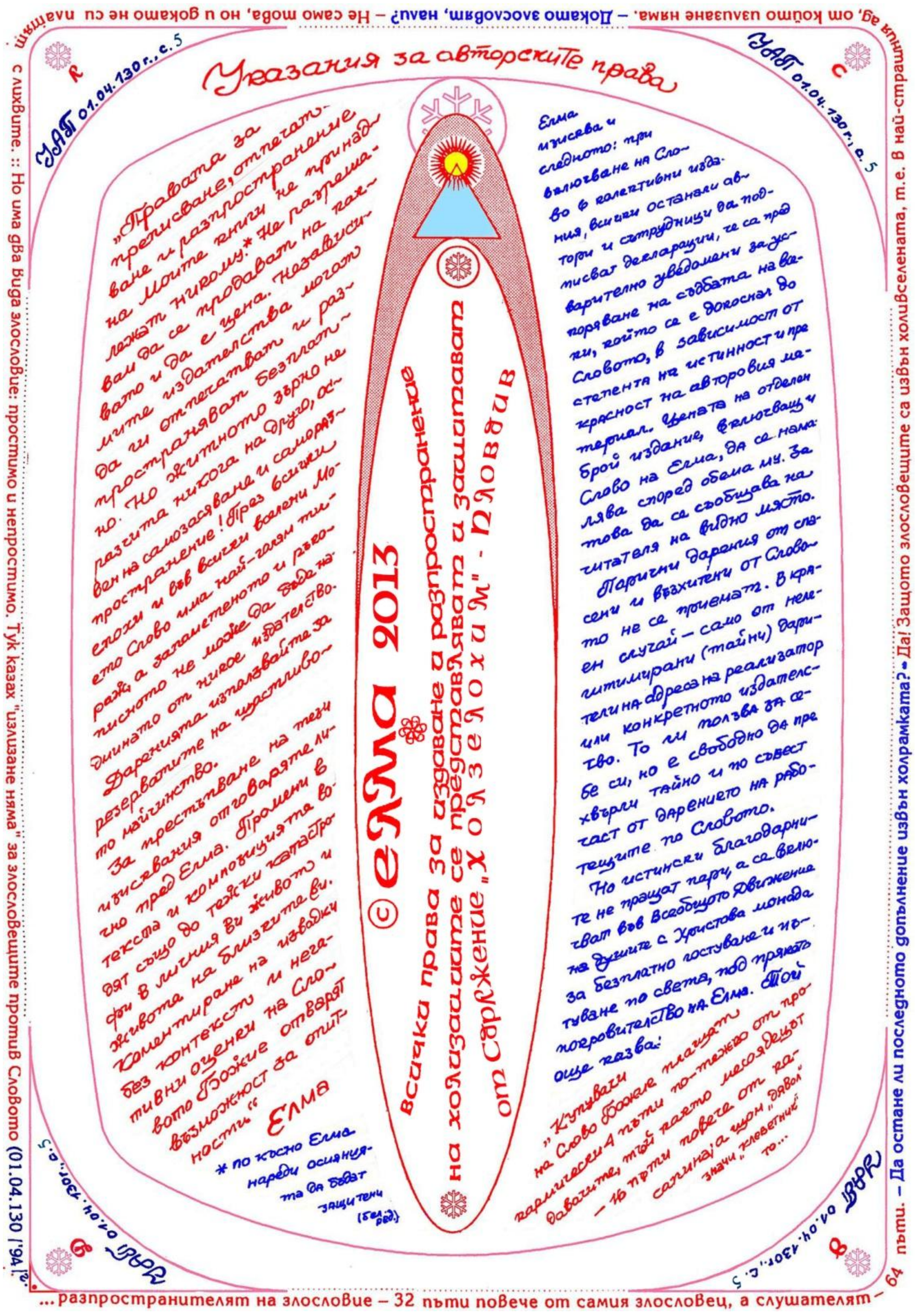

...разпространителят на злословие – 32 пъти повече от самия злословец, а слушателят – 64 пъти. – Да остане ли последното допълнение извън холрамката? • Да! Защото злословещите са извън холивселената, т.е. в най-страшния ад, от който излизане няма. – Докато злословят, нали? – Не само това, но и докато не си платят с лихвите. :: Но има два вида злословие: простимо и непростимо. Тук казах "излизане няма" за злословещите против Словото (01.04.130 '94!)

УАП 01.04.130 г., с. 5

Указания за авторските права

„Правата за преписване, отпечатване и разпространение на Моите книги не принадлежат никому.* Не разрешавам да се продават на каквато и да е цена. Независимите издателства могат да ги отпечатват и разпространяват безплатно. Но житното зърно не разчита никога на друго, освен на самозасяване и саморазпространение! През всички епохи и във всички вселени Моето Слово има най-голям тираж, а запаметеното и ръкописното не може да бъде надминато от никое издателство. Даренията използвайте за резерватите на щастливото майчинство.

За престъпване на тези изисквания отговаряте лично пред Елма. Промени в текста и композицията водят също до тежки катастрофи в личния ви живот и живота на близките ви. Коментиране на извадки без контекст и негативни оценки на Словото Божие отварят възможност за опитности"

Елма

* по-късно Елма нареди осиянията да бъдат защитени (бел. ред.)

© Елма 2013

Всички права за издаване и разпространение на холизациите се представляват и защитават от сдружение „Холозеохим" - Пловдив

Елма изисква и следното: при включване на Словото в колективни издания, всички останали автори и сътрудници да подписват декларации, че са предварително уведомени за ускоряване на съдбата на всеки, който се е докоснал до Словото, в зависимост от степента на истинност и прекрасност на авторовия материал. Цената на отделен брой издание, включващ Слово на Елма, да се намалява според обема му. За това да се съобщава на читателя на видно място.

Парични дарения от спасени и възхитени от Словото не се приемат. В краен случай – само от нелегитимирани (тайни) дарители на адреса на реализатора или конкретното издателство. То ги ползва за себе си, но е свободно да прехвърли тайно и по съвест част от дарението на работещите по Словото.

Но истински благодарните не пращат пари, а се включват във Всеобщото Движение на душите с Христова монада за безплатно гостуване и пътуване по света, под прякото покровителство на Елма. Той още казва:

„Купувачи на Слово Божие плащат кармически 4 пъти по-тежко от продавачите, тъй като месоядецът – 16 пъти повече от касапина, а щом „дявол" значи „клеветник", то...

За пред света и според съществуващия днес закон за авторските права, настоящото издание е под юридическата протекция на кантора "Юсаутор".

Принципите на Христо́вия Дух са истинността, анонимността и безплатното разпространение. Осиянията не бива да се продават по никой начин, а който ги включва в свои или периодични издания, трябва да намалява цената им съобразно обема на включената холизàция. Илюстрациите са взети изключително от интернет, доверявайки се на съобщенията, че са предоставени за безплатно ползване. Ако някой автор попадне на своя творба в нашите книги и заяви претенции, ще заменим съответната илюстрация с друга. Бъдещото човечество, което ще е много по-етично, свободолюбиво и истинолюбиво, ще слага в изданията си специален знак, символизиращ правилото на Свободната Вселена:

"Всички права - на всички".

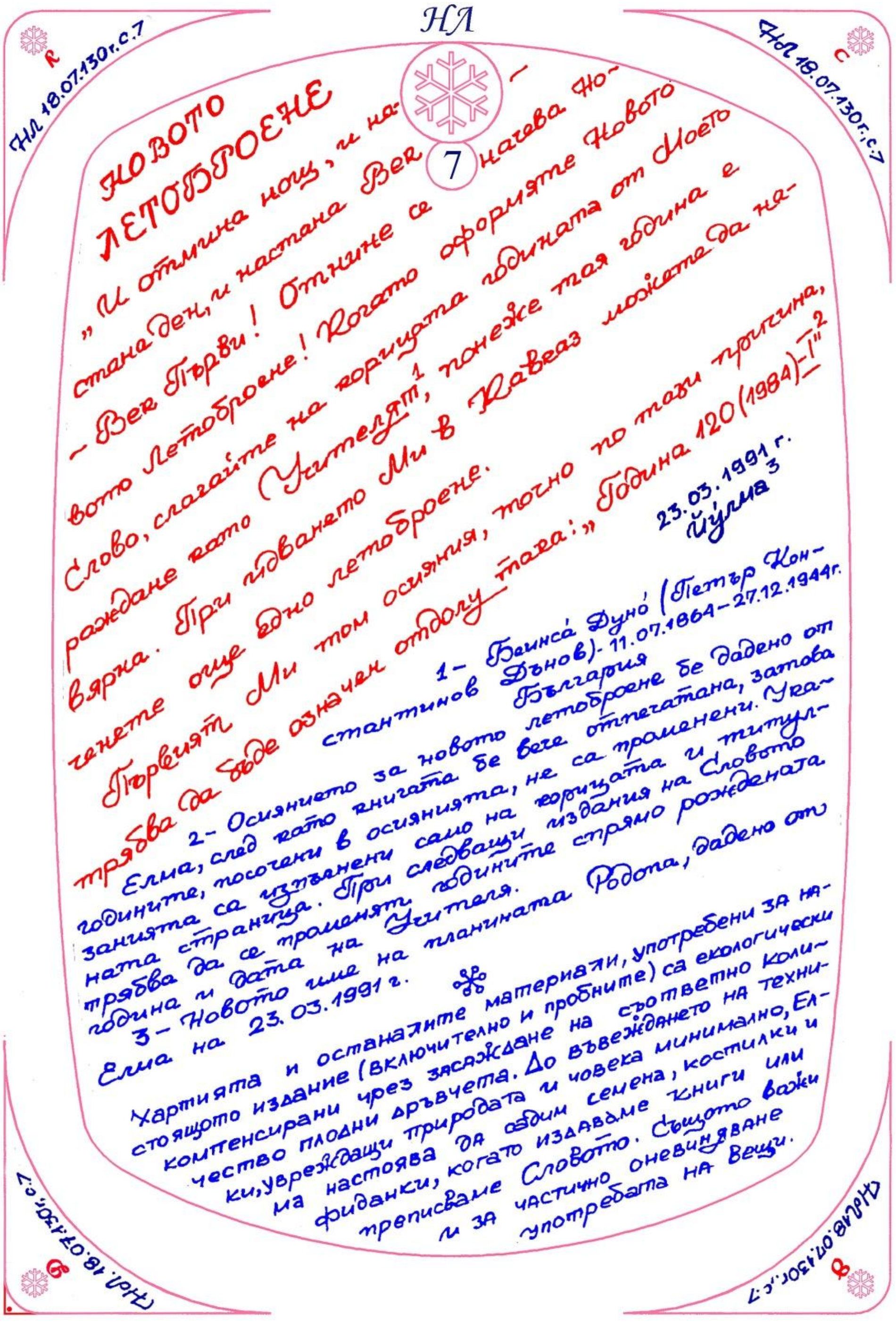

НЛ

R НЛ 18.07.130 г. с.7

C НЛ 18.07.130 г. с.7

7

НОВОТО ЛЕТОБРОЕНЕ

„И отмина нощ, и настана ден, и настана Век – Век Първи! Отнине се начева Новото Летоброене! Когато оформяте Новото Слово, слагайте на корицата годината от Моето раждане като Учителят[1], понеже тая година е вярна. При идването Ми в Кавказ можете да начнете още едно летоброене. Първият Ми том осияния, точно по тази причина, трябва да бъде означен отдолу така: „Година 120 (1984) – I"[2]

23.03.1991 г.
Йулма[3]

1 – Беинса Дуно (Петър Константинов Дънов) - 11.07.1864–27.12.1944 г. България

2 – Осиянието за новото летоброене бе дадено от Елма, след като книгата бе вече отпечатана, затова годините, посочени в осиянията, не са променени. Указанията са изпълнени само на корицата и титулната страница. При следващи издания на Словото трябва да се променят годините спрямо рождената година и дата на Учителя.

3 – Новото име на планината Родопа, дадено от Елма на 23.03.1991 г.

⁂

Хартията и останалите материали, употребени за настоящото издание (включително и пробните) са екологически компенсирани чрез засаждане на съответно количество плодни дръвчета. До въвеждането на технически, увреждащи природата и човека минимално, Елма настоява да садим семена, костилки и фиданки, когато издаваме книги или преписваме Словото. Същото важи и за частично оневиняване употребата на Вещи.

9 НЛ 18.07.130 г. с.7

8 НЛ 18.07.130 г. с.7

Страницата, която виждате, е от 18.VII.130(1994)г.Затова се налагат някои пояснения, съобразени със сегашния момент (149(2013)г.). В новите ни издания годините са променени според Новото летоброене, като в скоби се дава и годината по официалния календар. В точка 2 по-горе се говори и за начало от *рождената дата* на Учителя, но това не сме направили, понеже ни е казано, че моментът още не е настъпил. В такова ново летоброене ще има нов тип месеци (плаващ лунен календар според реалните фази на Луната), ще се сменят коренно датите, а това би довело до драстични промени, за които човечеството още не е готово.

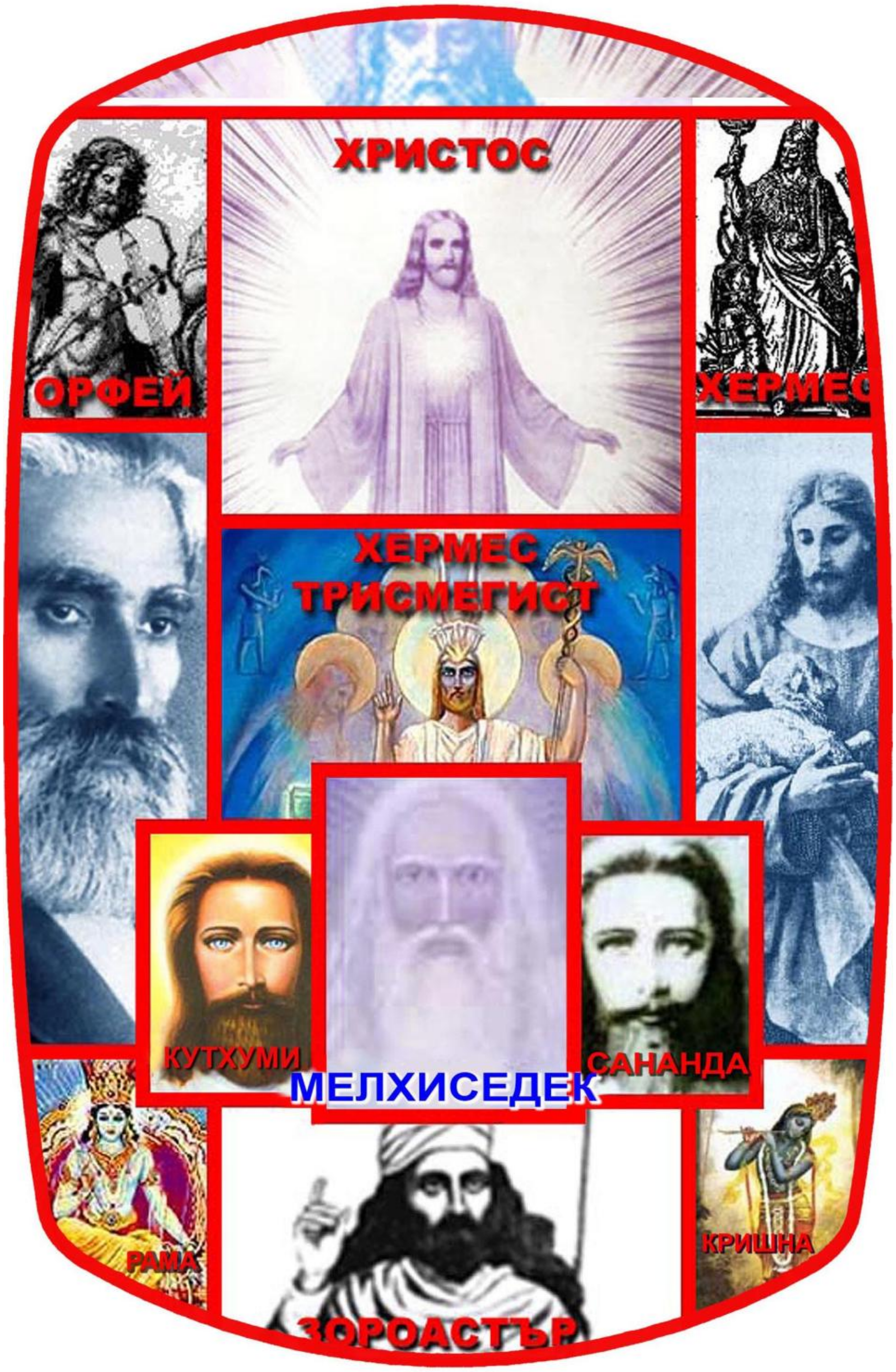
ХРИСТОС
ОРФЕЙ
ХЕРМЕС
ХЕРМЕС ТРИСМЕГИСТ
КУТХУМИ
МЕЛХИСЕДЕК
САНАНДА
РАМА
КРИШНА
ЗОРОАСТЪР

Когато говорим за Ново летоброене, ние имаме предвид календар с начало рождената дата на Мировия Учител във всяка кардинална епоха на човечеството, когато сам Господ слиза във всеки един от безбройните светове като физическо въплъщение на Бога. Христòвият Дух казва чрез Емануил Сведенборг (1688-1772), че Бог не е само невидим и абстрактен, както твърдят повечето религии. Бог винаги присъства във всяко човечество в Битието и с физическото си тяло като Богочеловек - Учител на всички Учители и същества. Истинските Му ученици и в нашия век Го разпознават безпогрешно - и се начева Ново летоброене.

КНИГА ПЪРВА

СЪДЪРЖАНИЕ:

0001.122(1986).XII.31 Необятното продължава да говори (предговор)... 011
0002.148(2012).VII.21 По въпроса за ударението в книгите с осиянията 153
0003.108(1972).XII.31 Нов текст на пáневрúтмията………………………….. 159
0004.108(1972).XII.31 Свободен си напълно!.. 190
0005.109(1973).XII.31 Унищожени, конфискувани и изгубени осияния 205
0006.110(1974).I.02 Аз съм Учителят на Русия!..................................... 228
0007.111(1975).I.31 Евангелие от Мария Магдалина…………………. 231
0008.111(1975).I.31 Възстановен първи вариант на Евангелие от Мария Магдалина……………………………………….. 254
0009.111(1975).VII.31 Осияние за Словото Божие……………………….. 288
0010.111(1975).XII.31 Ходú с тези приятели!.. 301
0011.117(1981).VIII.19 Ромон от Божествената наука - "Звездни приказки"……………………………………………….. 303
117(1981).VIII.19 Вега………………………………………………………. 304
120(1984).II.26 Сириус………………………………………………... 306
120(1984).III.02 Мицàр…………………………………………………..... 309
120(1984).III.08 Ригéл.. 312
120(1984).III.12 Зòсма... 314
120(1984).III.14 Ахернáр... 317
120(1984).III.16 Алдебарàн.. 320
120(1984).VI.04 Рèгулус... 323
120(1984).III.18 Албирéо.. 327
120(1984).III.21 Нокóн... 329
120(1984).III.23 Алтаúр... 332
120(1984).III.26 Óнтла... 334
120(1984).III.28 Тáу от Касиопея…….. 337
120(1984).III.31 Алгóл... 341
120(1984).IV.04 Проциòн... 344
120(1984).IV.07 Ом.. 349
120(1984).IV.11 Юмна... 352
120(1984).IV.14 Бèтелгèйзе.. 355
120(1984).IV.14 Полáрис... 358
120(1984).IV.21 Елмаùл.. 361

31.XII.122(1986) г.
София – Изгрев

НЕОБЯТНОТО ПРОДЪЛЖАВА ДА ГОВОРИ

И създаде Бог 'първо Лилит - съвършено безгрешното Негово 'първо въплъщение. И 'обикна Лилит всичко и всички, понеже Тя бе 'сам Бог в 'най-чистата Си и кристална форма на небето и на земята.[*]

Вие четете предисловие към поредица от томове с общо заглавие ***"НЕОБЯТНОТО ГОВОРИ"****. Един от първите запазени материали от осиянията, които ще бъдат включени в тях, е "Евангелие от Мария Магдалина". Той се появява в България през 111(1975) г., за която е казано от Учителя Беинсá Дунó или Петър Константинов Дънов (-1864-1944-) още преди 1944 г.: "През 1975 година ще има една голяма акция на Бялото Братство". Някои считат, че освен конгресите на езотерично равнище през тази година на Слънцето, на Рила, в Кавказ и в Хималаите, прогнозата се е осъществила и като срещата на "големите" в Хелзинки. Пак Учителят Беинсá Дунó*

---

[*] ***Това са пробогомилски думи, дадени от Елма през август 148 (2012) година. В оригинала на Талмуда се говори за безгрешната Лилит – първата жена на Адам. В традицията на Черната ложа и в булевард-ната астрология тя е дяволица, но в акашовите записи се вижда, че е божествена, съвършена и безгрешна. Лилит обича всичко и всички - тя не е минала през грехопадението. Любовта ѝ не дири своето си и никога не отпада, затова Лилит и дъщерите ѝ са вечно млади и прекрасни, безсмъртни. Това го е разбрал и големият френски писател-посветен Анатол Франс (1844-1924) и е написал по този повод знаменития си разказ "Дъщерята на Лилит"(1889). Поради волното си мислене той е бил отлъчен от църквата, както се случва и с много други мислители и бунтари срещу лъжата и мракобесието. Не прави изключение и Лев Толстой, написал най-съвършения разказ в литературните интерпретации на Христóвото Учение ("От какво живеят хората",1881). Много от нестандартните идеи в Европа са повлияни от орфизма, богомилството и адамитството ни, поради което дълго време са пламтели клади и не са почивали инструментите на инквизицията. Патриархалните религии на Сатаната не могат да простят на едно учение, което твърди, че Бог е създал първо Жената и сам се е въплътил в Нея. Човечеството трябва да ни благодари за Ренесанса, Просвещението и Романтизма, за оригиналното Слово Божие, което е слизало на Балканите най-малко 3 пъти.***

преди 1944 г. пророкува и за 120(1984): "През 1984 година вие ще видите Новото!".

Преди 120(1984) година почти няма материали от същия Източник, но от началото на тази година те бликват като буен извор - и до края на 125(1989) г. общият им брой е над 400; а сега, в края на 148(2012) г., те са над 1280. Това са осияния, лекции, послания и отговори на въпроси, задавани от отделни личности и диктувани по вътрешен път на последовател на Учителя Беинсá Дунó. Диктуващият ги нарича "осияния", "единения", "холизàции". Холизирането се отличава от медиумизма по това, че не е необходимо време за извикването на дух. Информацията потича мигновено - още с мисловното или словесно поискване - и може да тече по 24 часа в денонощието, независимо от състоянието на холизàтора. В Шеста звездна приказка за звездата Ахернáр, алфа от Еридан, Източникът се самоназовава ***"ЀЛМА"****. В световните религии многократно се среща началото на името Éлма (Ел) в различни варианти, като име на Бога. Същата етимология и семантика има и "Аллах". Известно е огромното значение на това име (Елаа) и в юдаизма, в исляма и в други религии.*

В началото на XX век двама англичани издават книги, диктувани от много висш дух (според тях - най-висшия), който се бил назовал "Éла". А второто послание на Учителя Беинсá Дунó в България от края на 19-^{ти} век е подписано с името "Хио Ели Мели Месаил". През февруари 119(1983) г., в осиянието за първото от Седемте рилски езера, накрая има подпис "Éло", преди още Éлма да даде Своето пълно име в осиянието за звездата Ахернáр. В Библията и мистицизма е известна най-високата, равнобожествена йерархия на елохѝмите, а Учителят Беинсá Дунó казва за Себе Си в края на Своето "Възвание към народа Ми" от 1898 г.: "Аз съм елохѝм, ангел на Завѐта Господен". По-нататък в единенията Éлма се

идентифицира с Духа на Христá и постоянно говори от Негово име. Това се проследява и в много лекции и беседи на Учителя Беинсá Дунó в България до края на 1944 година.

Възниква въпросът, какво ще кажат ортодоксалните християни, наплашени от предупреждението в Евангелието, че в последните времена "...мнозина ще дойдат в Мое име, говорейки: "Аз съм Христос", и ще прелъстят мнозина; и тогава, ако някой ви каже: "Ето, тук е Христос", или "там е", не вярвайте, защото ще се появят лъжехристи и лъжепророци и ще покажат големи личби и чудеса, за да прелъстят, ако е възможно, и избраните" (Евангелие от Матей – глава 24, стихове 5, 23 и 24).

Éлма отговаря по два начина, с други стихове от Светото Писание: "Аз съм добрият Пастир", "...Имам и други овце, които не са от тая кошара, и ***'тях***[*] *трябва да приведа - и ще чуят гласа Ми и ще бъде едно стадо и един Пастир" (Евангелие от Йоан, глава 10, стихове 11 и 16). Както и с думите, че е въпрос кои точно са лъжепророците и кои вече 20 века проповядват от името на Христá и са погубили милиони тела и души. От друга страна, Учителят Беинсá Дунó казва нееднократно: "Аз мога да продължавам живота Си на Земята вечно, стига да има верни и достойни ученици"; "До края на века, на всички ви ще се дадат най-разнообразни сили и дарби, а на верните и готовите ще се даде повече."*

От някои следващи материали става ясно, че в случая с хо-лизàциите не става дума за идването на Мировия Учител с Него-вото "празнично тяло" на Земята. Това се очаква да стане в Кавказ след 2026 година, според казаното от самия Учител Беинсá Дунó. Но в останалите промеждутъци от време Той използва много по-скромни, безкрайно много по-ниски от Него Свои проводници, които обаче могат да предават Словото Му точно.

---

[*] ***Апострофът пред тази дума, както и пред всички останали в тази книга, е знак за емфазис на думата, т.е. падане на интаноционното ударение върху нея в изречението, което определя и логическото. Виж подробности на стр.156 - б.п.***

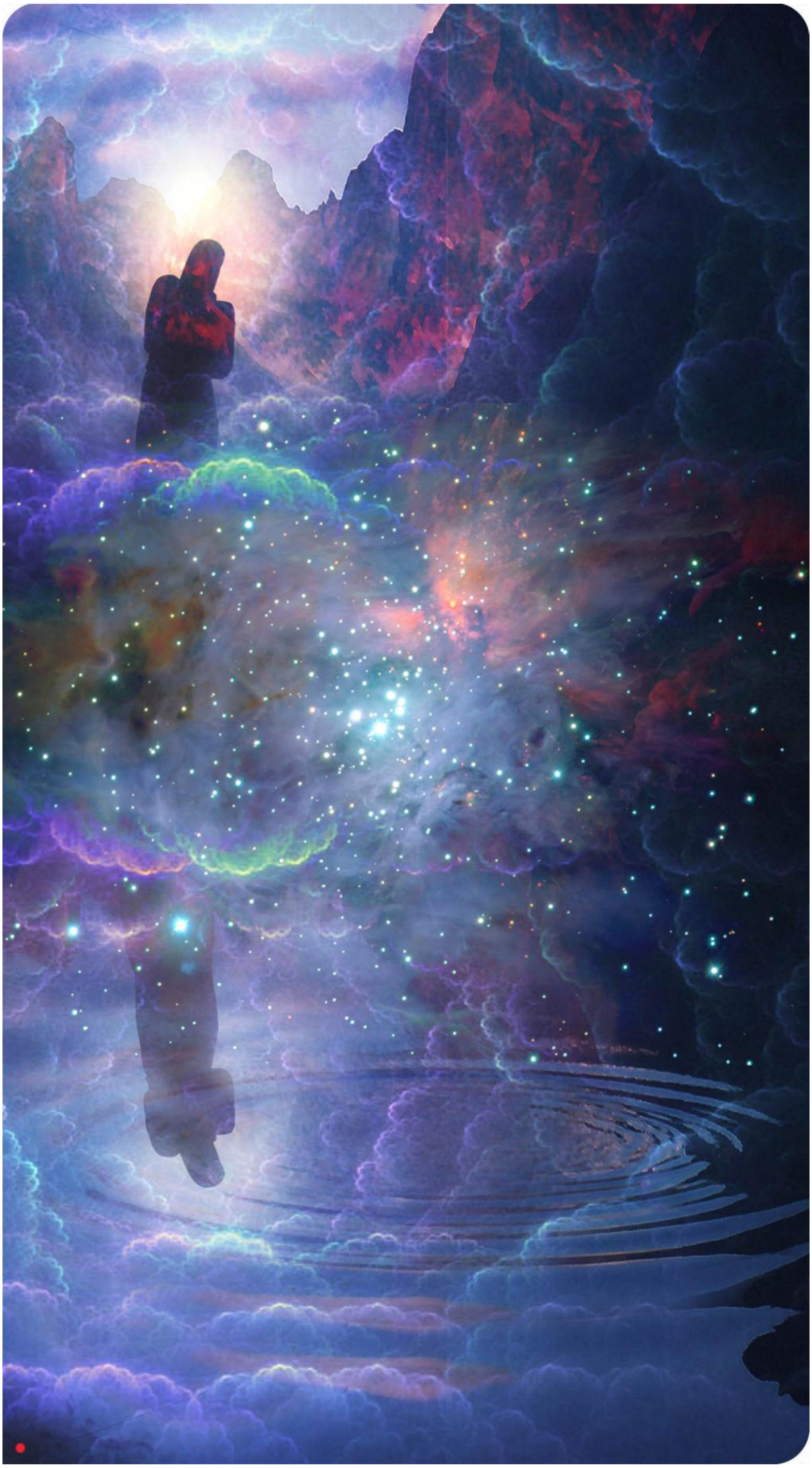

През 108(1972) г. Éлма казва на единатора че е напълно свободен и го насочва към предано служене на Словото. Именно тогава почват първите холизàции. Удивително бързо се изписват няколко тетрадки, които са напълно невъзстановими, понеже са били унищожени от холизàтора. Причината за това е един силен натиск от страна на най-мощни адепти на класическото Учение в България, които му внушават, че е станал жертва на някакъв съмнителен медиумизъм.

Най-значителните материали от 108(1972) до 120(1984) г., които са разпръснати и няма копия от тях, са следните:

"Евангелие от Мария Магдалина" *идва през 111(1975) г. В България първият вариант е иззет от властите. Затова в текста, включен тук, от първото осияние е останала само втора глава. Целият оригинал на първия вариант се намира в Москва и там се разпространява на руски език. Ето част от историята му там: руският му превод е издаден под заглавие "Эвангелие от Магдалины", отпечатан в Минск през 134(1998) г., на стр. 9-19 от сборника "Обращение Иерархии к 2000-летию от Рождества Христова" от издателство "АстроЭзотерическая Школа",Одесса. Автор на сборника е Виталий Андреевич Поляков. Там не е съобщено, че този текст е съвременен, а не древен или средновековен, и че е превод от български. Издателят явно не е знаел, защото руският превод на Евангелие от Мария Магдалина бе направен още след 111 (1975) година и се разпространяваше апокрифно из цяла Русия.*

Също в Англия и САЩ има екземпляри от този материал, включен в окултен роман със заглавие "Професии за резиденти" *(става дума за космически резиденти). Текстът му е поместен в един от допълнителните томове към настоящата поредица – сборник с фантастични произведения от холизàтора, със заглавие "Фантастични видения". Поради изчезването на оригинала на "Евангелие от Мария Магдалина",*

един приятел
Фантастични
видения

по молба на холизàтора I и III глава са продиктувани от Éлма отново през 122(1986) година. Те обаче са съвсем различни от съответните глави на първия текст. Когато ни дадоха изданието от Минск, ние го включихме на руски език в предишния вариант на нашите книги, за да има сравнение. В началото мислехме, че вторичен превод от руски на български е неуместен, но после той бе направен под контрола на Éлма и сега фигурира на родния ни език в настоящия том, при това с последни изменения и допълнения от Него.

Отделни холизàции са поместени в любителското издание на един албум със снимки и текстове, озаглавен "Мигове с Учителя". Там е включено осияние за пáневрúтмията и има още няколко холизàции, за които няма запазен спомен, а албумът също е взет от властта. Друго единение, продиктувано през 113(1977) г. по молба на приятелка, живееща в САЩ, е "За лечебните свойства на скъпоценните камъни". Оригиналният ръкописен екземпляр е взет от властта на границата, а копието е изпратено в Ню Йорк на същата специалистка в тази област. Малко след попадането на този материал там, в Америка се надига нова вълна от лечение със стрити на прах скъпоценни камъни, но не се знае дали осиянието е въздействало за това. Éлма строго забранява изкарването на скъпоценни камъни от земята - лекуването с тях трябва да се извършва само при екскурзии по местата, където те се срещат. Освен това, самият човек съдържа в мюóнното си тяло етерните модели на всички видове скъпоценни камъни, които могат да се пробуждат с определени формули, упражнения, добродетели и пр. Същото важи и за билките, и за всички други неща, които хората унищожават и преработват. Всъщност, всички неща в природата, по-нисши от човека, се съдър-жат 'първо в него, а 'после са проектирани навън.

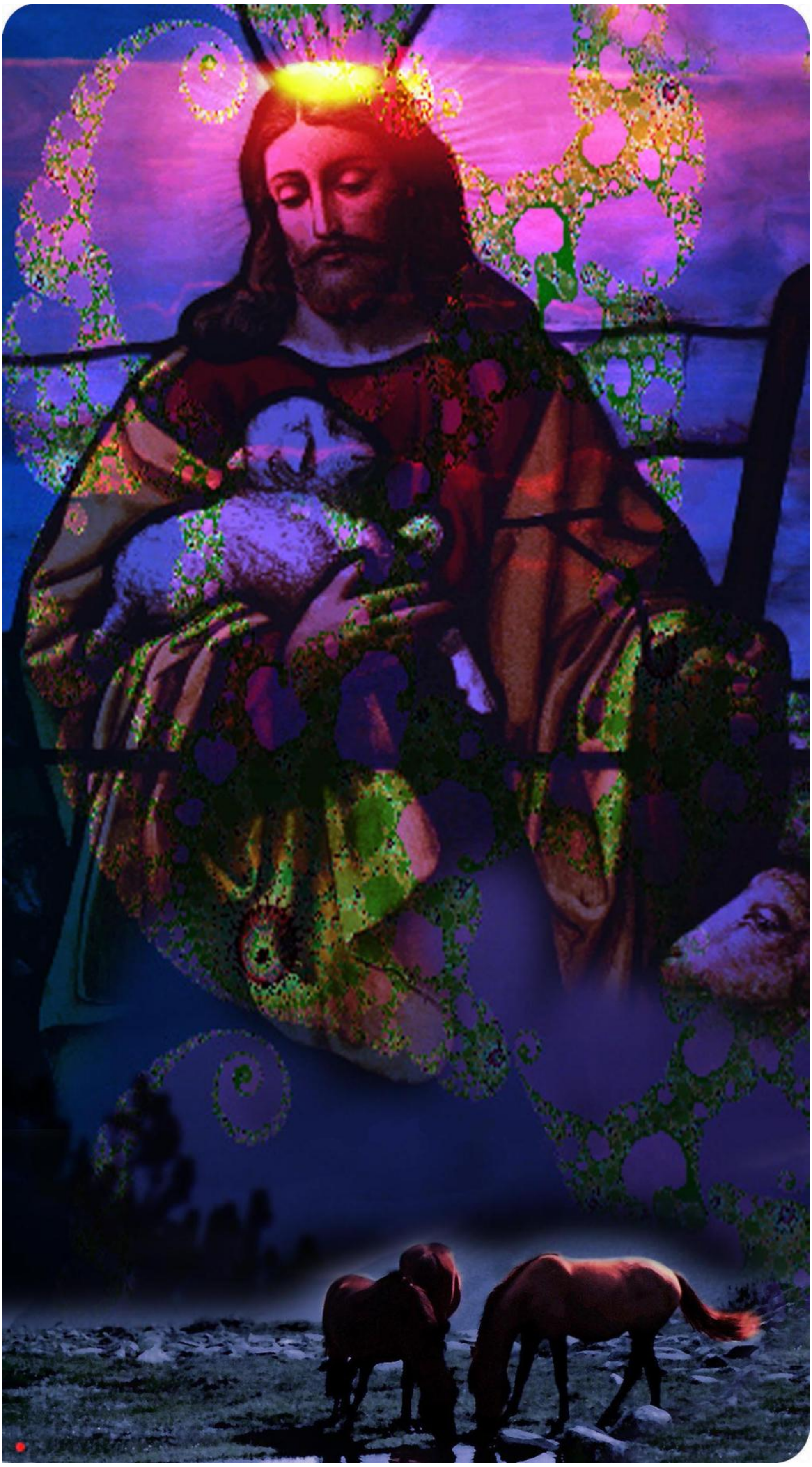

По същото време се дават и указания за устройството на уникален телескоп*, които в момента също са в САЩ. Това е азбестова сфера с диаметър 30 см., покрита с пемза. Вътре трябва да има тръбичка от кварцово стъкло с диаметър 1 см. и дълга 15 см., а в тръбичката - спирала от месингов проводник, която да се разтяга и свива със специален механизъм. Това описание бе дадено на един приятел от гр. Варна, който се зае да конструира телескопа и след време заяви: "Това нещо започва да работи!" После вече нямаме сведения как е бил използван този уред и има ли по-нататъшни резултати – човекът емигрира в САЩ. Е́лма бе казал, че ако направим телескопа според описанието и се уверим, че то почва да действа, ще даде и втората му част, чрез която ще може да се проектират обемни изображения във въздуха от всеки обект във Вселената до най-дребните детайли.*

Още един случай от този период. Е́лма диктува писмо до петричката врачка Ванга*, с която единаторът има не само духовна, но и роднинска връзка и е получил лично уверение от нея, че е истински проводник на Словото. Е́лма ѝ казва да престане веднага да гледа на хората в тъй широки мащаби и да замине временно другаде, където да приема само тези, за които ѝ се каже отвътре. Инак я очаквали много големи неприятности. Първият изпратен човек не успява да ѝ прочете писмото, но тя го грабва и го притиска до гърдите си – "Дай ми го, дай си ми го, то си е от Господа до 'мене, 'мое си е!". Дежурният човек на властта обаче го изтръгва от ръцете ѝ. Тогава Е́лма диктува второ писмо, което пак не достига до нея. Скоро след това е извършено брутално посегателство на властта върху Ванга, което разстройва здравето ѝ. Тези мрачни събития пораждат един сериозен духовен*

прелом у нея. На най-близък човек тя разказва, че ненадейно ѝ се е явил Учителят, Който ѝ е дал точни инструкции как да се постъпи за спасяването на мястото с елипсата и пентаграмите на Изгрева от опасността да бъде дадено от държавата на чужди посолства. И акцията - благодарение на тази бърза намеса и послушанието на Ванга – успява. По това време са я наблюдавали как тя три часа се е молила на мястото на Петър Дънов. Фактически, тогава тя получава ново посвещение, което се придобива само в случай, че можеш да разпознаеш последното въплъщение на Мировия Учител на Земята. По този начин и тя се записва в "белия списък", подобно на някои неизвестни и неколцина известни люде по света, които са могли в този век да получат Второто Посвещение. Днес видни българи и чужденци открито разказват в печата и по телевизията за значимостта на Учителя. Това са известни личности като Николай Райнов в България, който също разпознава кой е Учителят в края на живота си; академик Димитър Михалчев, който дълго време преди това е бил Негов идеен противник; папа Йоан XXIII-Ронкали, който е бил в България и е посещавал лекциите и беседите на Петър Дънов и получава високо посвещение, а след това става глава на римо-католическата църква във Ватикана и го наричат "Червения Папа" - прави революция в католицизма. И до ден днешен има мисии на негово име не на едно място у нас. Френското радио излъчва изказване на Алберт Айнщайн за Учителя. Разпознават Го и тибетският далайлама, и Онисабу́ро Дагу́чи - известен духовен учител на Япония; и видният френски религиолог Рене Генон, който нарича Учителя "най-големия магнит, слязъл от Божествения свят". Разпознават Го като Мировия Учител и индусите Кришнамурти, Свами Шивананда и др. Говори се и за симпатиите към Учителя на световноизвестни личности днес като Пако Рабан и Бил Гейтс.

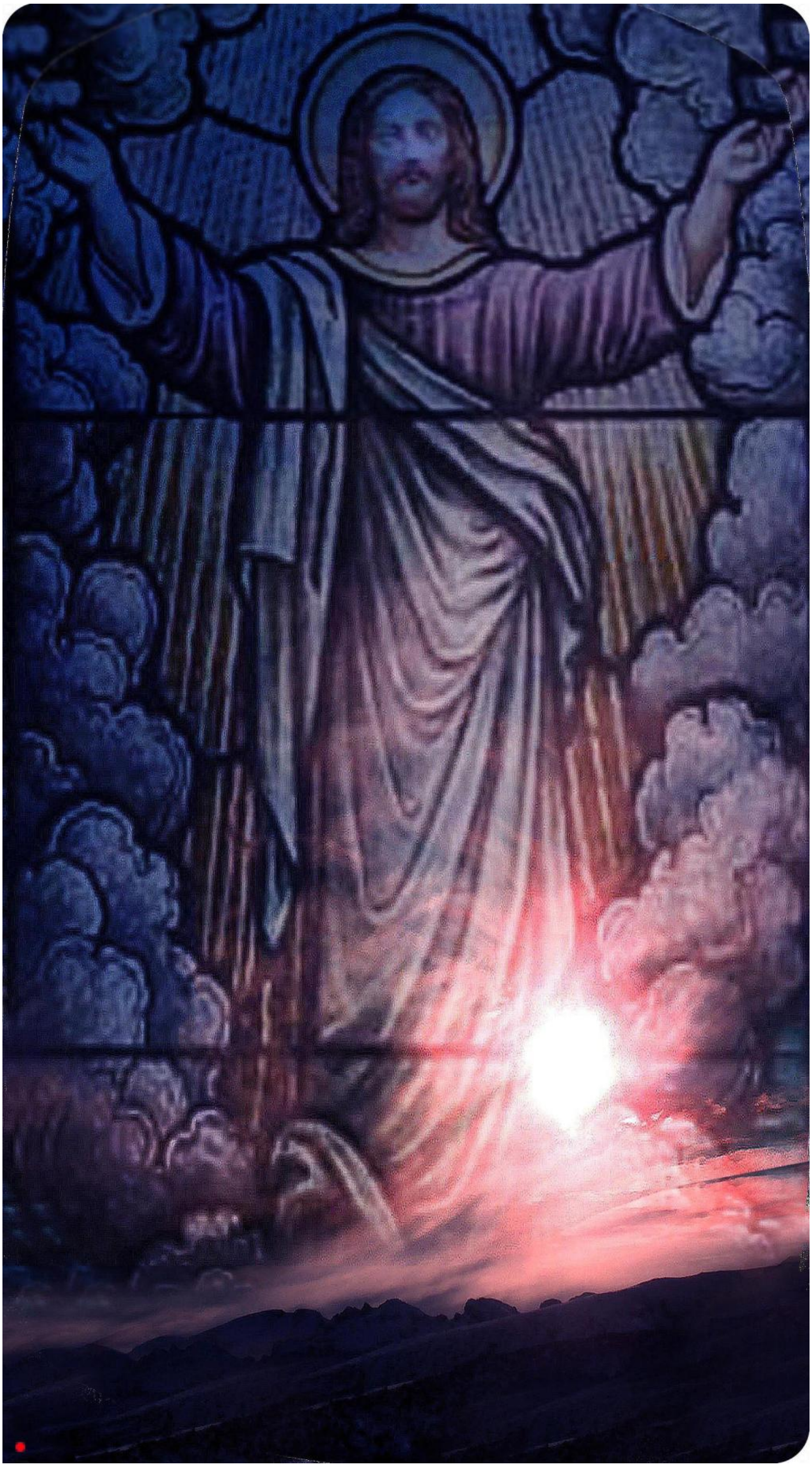

От Новото Слово има и едно послание във вид на писмо, изпратено през 113(1977)г. на Р.П. в Москва. То е на чужд език, макар и с български букви,от което холизàторът не разбира нито дума. Чак много години след това, при лична среща в Москва, тя разказва: "Писмото го носихме на много места, докато попаднахме на египтолог.Той го разчете и каза, че това е ясен текст на едно древноегипетско наречие - и ми го преведе". През 120(1984) г. същата приятелка - пианистката Р.П. от Москва - каза каква е била финалната му фраза: "Аз съм твоят Учител и ти си дясната Ми ръка в Русия". По-късно тя изпрати пълния текст, който е поместен в тази книга.

В Русия има и осияние от Éлма за кедъра.

Холизàцията има милиарди методи, въпреки че има и холизàция без външен метод. Учителят в случая обаче държи на начините, при които има физическо действие и инструмент, защото чрез тях "...слизат същества от сýпервселената, т.е. духовния свят, и възлизат същества от ỳлтравселената, т.е. микросвета или Божествения свят". По този въпрос има специални осияния. Именно така са получени почти всички единения, които са приети само от един холизàтор, част от които са включени в първия полутом от 120(1984) г. на пишеща машина.

Още след 108(1972) г. този метод се предава на петима човека и двама от тях получават контакт с Éлма. При първия потича поток от послания и "Небесни Документи" и той пренася силата на този Контакт в Ирландия, където пише книги и създава общество. Вторият тръгва, инструктиран от Всемирното Присъствие, по различни познати и непознати хора, за да им се помага от Éлма в решаването на техни проблеми. Така един ден спасява от смърт съвършено непознат човек в една болница – Учителят праща тази приятелка точно в стаята му. Ето още едно свидетелство за естеството на "фе-

номена", който се проявява едновременно в двама единатори: човекът с "небесните документи" твърди, че в него работи сам Учителят Зороàстър – а това е пак Той, Вечният. Диктува му се книга за Новия Йерусалим точно по същото време, когато се диктува от Éлма книга на същата тема в България, без тези двама приятели да са били във връзка и да знаят какво прави другият! Формата е различна, но темата – една и съща.

При всеки холизàтор е различен методът и стилът, което е още една от много важните, съществени особености на единението. Въпреки че говори Мировият Дух, все пак монадата, полиàдата и холиàдата на човека (термини, който Той дава и разяснява) имат индивидуални особености, с които се оцветява небесната информация. Това оцветяване е неповторимо и прекрасно, но истинността е гарантирана.

Особени феномени на холизàциите са вътрешната връзка на холизàторите и вярващите в Éлма; едновременното бликване в сърцата им на един и същ импулс, на една и съща информация; събирането им на едно и също място без предварителни уговорки; силата на Словото да се превръща мигновено в действие пред очите на всички, а също и ускоряването на кармата и дхармата на всеки, който се докосне до новите осияния; осъществяването на прогнозите с точност до ден и час; и - най-важното - цялостното възраждане на човешката личност и на здравето, на младостта, на духа, когато съветите се изпълняват дословно.

От океана на Словото Божие, Което извира и се лее непрестанно, тук предлагаме на вниманието на читателя бегъл оглед на част от холизàциите:

*- **"Звездни приказки"** - това е работното им заглавие, дадено от холизàтора. Те влизат в поредица от единения под общото название **"РОМОН ОТ БОЖЕСТВЕНАТА НАУКА"**. В*

тези осияния се говори за звездите Вега, Сириус, Мицàр, Ригéл, Зòсма, Ахернáр, Алдебарàн, Рèгулус, Албирéо, Нокóн, Алтаи́р, Óнтла, Тáу от Касиопея, Алгóл, Процидòн, Ом, Юмна, Бèтелгèйзе, Полáрис, Елмаѝл. Дава се истинското име на 19 звезди според един или друг код, говори се за живота там, за предназначението на всяка от тях в Битието, за условията, при които Посветените могат да ги посещават - и пр. Вече не един и двама изпитващи холизàциите потвърждават силата на тези кодове и методи за контакт. Най-ярко доказателство за това е периодичната връзка със Сириус на много хора всяка година по методите на Éлма. В холизàциите и особено в Живоструйните Лични Осияния до отделни хора Éлма говори и за други звезди и космически обекти, но числото на първите 19 съвпада със съвета на Учителя до 1944 г. да работим с 19 звезди на небето. Това не е било известно на единатора в момента, когато приема "Звездни приказки".

- *Живоструйно лично осияние с начално изречение "Оправих пътищата ти..." – Откакто сме във връзка, виждаме, че Éлма постоянно помага за решаване на конкретните проблеми на много приятели и непознати не само на думи;*

- *Осияние за оценяване на единението, за мисията на България и появата на минералното тяло на човека. Тук се казва, че единението не е "пазар" – нужно е благоговение. Преди светиите са се подвизавали цял живот, за да чуят една дума от Бога, а ние сега "плуваме" в единение и нямаме свещен трепет. За пръв път тук Учителят разкрива, че минералното тяло на човека сега е напреднало най-много на Балканите. Скоро се очаква мутация на биологическите ни тела в кристални;*

- *Друга тема от поредицата "Ромон от Божествената Наука" са **"Приказки за цветята"**: Еделвайс,Здравец,Тинтява, Мак, Маргарита, Лайка и Слънчоглед, Роза, Магарешки трън,*

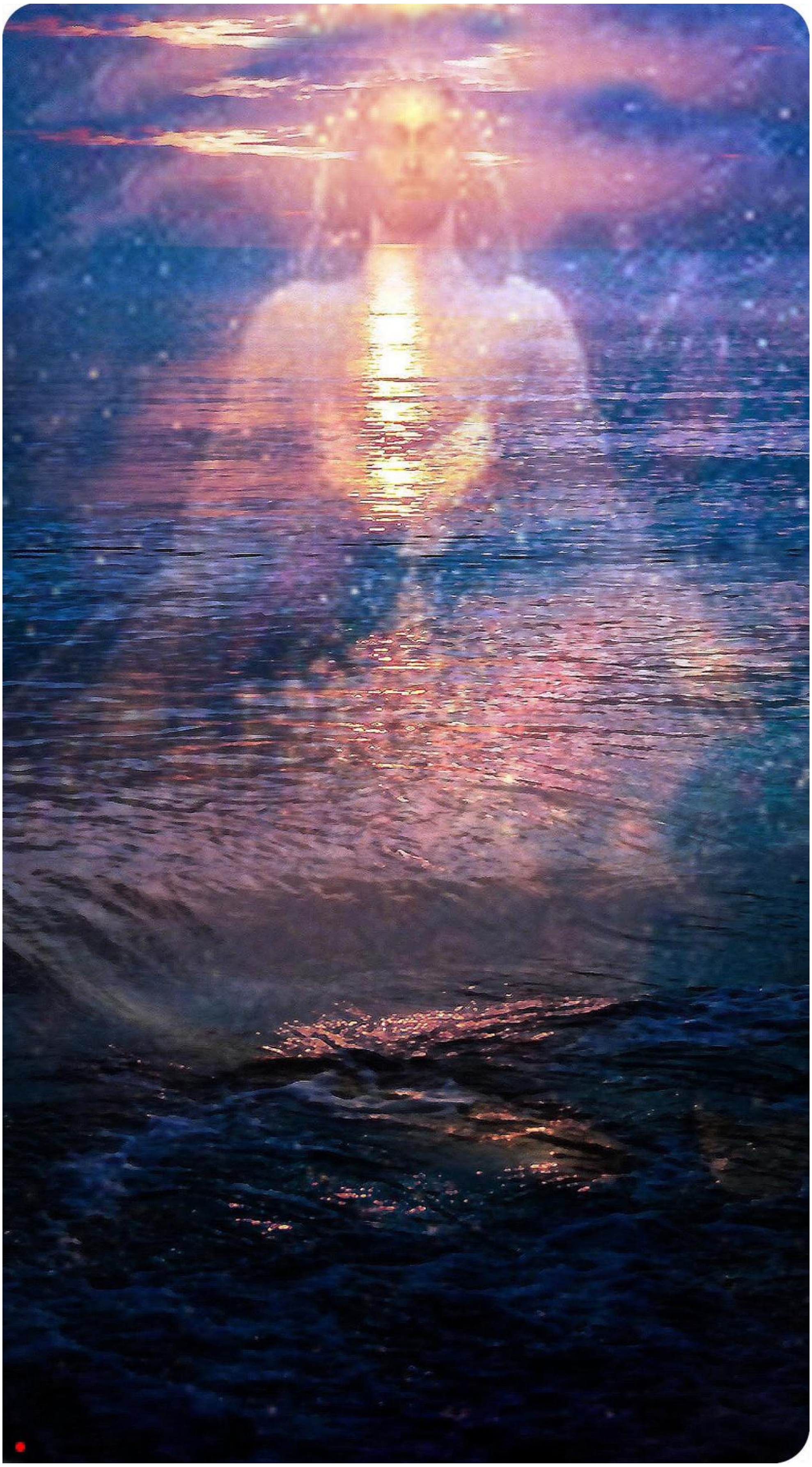

Теменуга, Босилек, Лотос, Кокиче, Зюмбюл, Минзухар, Анемония, Шипков цвят, Петуния, Невен, Люляк, Карамфил, Магнолия, Мащерка, Незабравка, Нарцис, Исусово око, Ирис (Перуника), Лале, Бял крем. И при тях Éлма дава най-различни думи и формули за връзка с елфите и ангелите на всяко цвете, разкрива лечебните и мистичните им качества, казва как чрез всяко от тях може да се катапултираме в различни вселени или да получаваме образи и информация от там. Това е засегнато в един съвременен фантастичен разказ от руския писател Михаил Грешнов ("За какво говорят лалетата"), затова приказката от Éлма за лалето е посветена и на него. Отделни приятели имат живи опитности с елфите и ангелите на някои цветя и с феномените, описвани в тези текстове. Интересен случай с "Приказки за цветята": при обиск през 120 (1984) г., от жилището на холизàтора биват иззети първите осияния за тях и по този начин материалът е сериозно накърнен. Тогава той моли Éлма да продиктува наново единения за изгубените цветя. Така се възстановяват неща, които не биха могли да се запомнят дословно по никой начин. Но при диктуването се дават и нови сведения, произтичащи от междувременно дошлите нови холизàции. Éлма казва тогава: "За всяка иззета приказка, в бъдеще по десет приказки за цветята ще издиктувам!". Това още не е изпълнено - не защото няма да потекат, а понеже засега този контакт вече не протича по стария начин. Разбира се, когато преценява, Éлма сам почва да диктува някакво осияние.

Следват осиянията:

- "История на Балканското дело на Всемирното Братство";

- Живоструйно лично осияние с начало "Мила Онтиéл..." – Господарят на хìпервселената се обръща към повечето хора с името на тяхната монада, която представлява

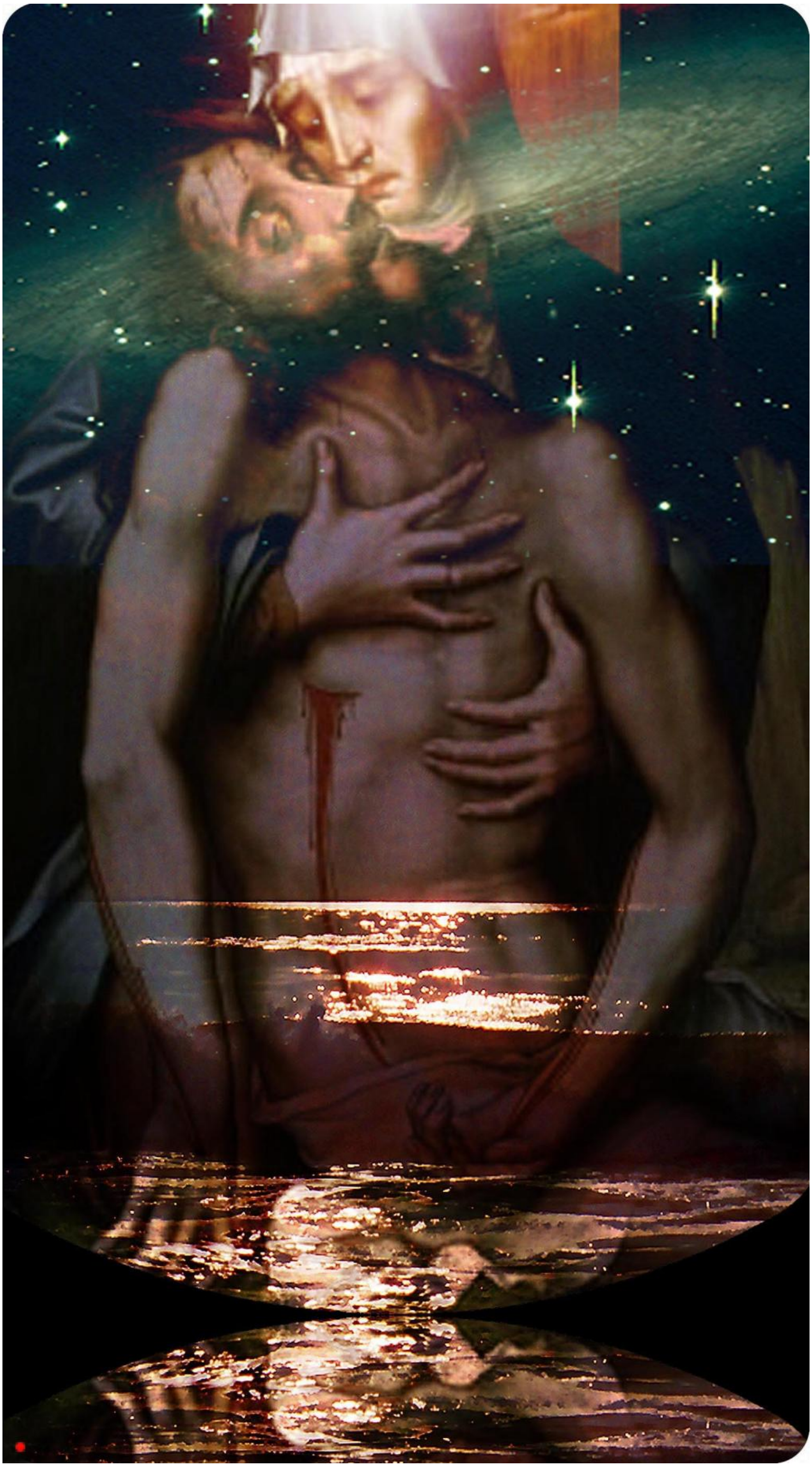

първичната Божия искра – раждането на духа ни в Проявеното Битие;

- Живоструйни осияния за Аза в козерожките народи и Агáрта на Балканите и аза в различните езици и народи;

- Информация за народностни групи в България: шопи, рупчани и македонци;

- Ѝтговори на въпроси от 120(1984) г. за архангел Михаил и за иглотерапията. Наскоро намерихме в интернет още едно потвърждение за осъществяването на прогнозата на Е́лма в това осияние, направена 3 години предварително, че всеки момент се очаква избухването на свръхнова звезда – нещо, което, според астрономите по онова време, ставало веднъж на 300 години. Приложени са и уникални снимки на Свръхнова`87, библиография и история на случая;

- Живоструйни осияния за Орфей и за глаголицата. Уникалното в сведенията за Орфей е това, че Той е искал да обедини Слънчевия и Лунния Път – борел се е за общ език и живот между фините обитатели на Рила и много по-първичните в Родопите – "Дионисиевото" население. В тази драма Евридика – нимфа според легендата и духовен ангел според Е́лма - не е поискала да подаде ръка на Орфей, противейки се на Родопа, която е богиня;

- ***"Тържествена меса за Бременната"*** *– живоструйно осияние в стихове. По указание на Е́лма, тя бе преведена на руски език в мерена реч и през 130(1994) г. бе публикувана в Латвия;*

- ***"Съвременен български апокриф"*** *– това са лекции, хвърлящи светлина върху вечните проблеми на Любовта, майчинството, бременността и общуването на мъжа и жената в сегашното и бъдещото общество – за тези, които са дорасли. Истинската жена – жената с искра Божия – има божествен вкус и затова зачева видими и невидими деца само от*

мъже с искра Божия. В девствените светове хората са голи като в рая и не произвеждат никакви вещи и домове. След грехопадението на човечеството са се появили търговци, които са си създали идеолози и свещеници, зомбиращи хората да произвеждат и купуват дрехи и вещи и да стават войници, трудещи се и клиенти – потребители на инфернални стоки и учения.Адът учи човека да става продавач и купувач.В свободните светове из всемира човечествата не робуват на адския модел мъжът и жената да живеят на несменяеми двойки, търпейки несъвършен партньор. Живеят в ритъма на периодичното присъствие и отсъствие на любимите. Истинското здраве и щастие се поддържат чрез постоянно самоусъвършенстване и взаимоусъвършенстване, за да бъдем достойни за любимите, които ни изпраща Бог и при които ни праща. Моралът в целия Космос не е като този на Земята: там всяка нощ се преспива по жребий с различен кандидат за родител, като гаранцията за ненасилие и неизнудване е абсолютна. Истинският мъж е нежен, деликатен, благоговеещ и обожаващ всяко женско същество и никога не преминава границата, която му е определена от тази, която го е поканила. В райската вселена не мъжът, а жената е тази, която избира баща за децата си. Тя първа дава знак за любовта си, приласкава го и става инициаторка на приближаването. Страхове, съображения, корист, комплекси и кокетство там не съществуват. Ако искат да се роди дете с монада и да стане гений, светия или ученик, по време на бременността бащата отсъства – скита се по земните и небесните райове, за да изпраща на майката и детето в утробата ѝ асуи́н – есенцията на Абсолютната Красота. В това време бременната и кърмещата, която кърми детето си поне 3 години, живее в земен рай, има в градина-та си и ѝ носят безплатно плодове от всички видове и общува с най-прекрасните хора. Те ѝ поднасят своите най-

възвишени творения и я обгръщат с грижи, нежност и обич. Благодарение на Нея – Бременната, Кърмещата, Богинята на света, решила да не страда от отсъствията на любимия, – наоколо бликват извори и плодовете стават още по-изобилни и вкусни. Фактически, из цялата вселена именно Тя храни света! Естествено, любимият идва от време на време и преживяванията им всеки път са все по-силни и нежни, но никой не знае кой точно е той, даже и детето му. На сегашните хора това може да звучи абсурдно, но за същото говори в беседите си и Учителят Беинса́ Дуно́.

- Отговор на въпрос за растението клюква; Живоструйни лични осияния до То Къ Ну (име от китайско прераждане на човека, за когото се отнасят тези послания); Живоструйно осияние за пра́ната и са́лмата (според Е́лма, пра́ната е човешка енергия, а са́лмата – природна);

*- Живоструйни "**Осияния за Красотата"** (започнати на 4-5.IX.120(1984) г.). Там узнаваме, че Красотата носи мир и радост, а Правдата – мяра и топлина. Досега знаем, че есенцията на красотата в Битието се нарича "асуи́н" и в нашата галактика се продуцира от звездата Сириус и от всички влюбени, музиканти, художници и поети във вселената. А тук идват съвършено нови и уникални сведения от областта на божествената психофизика: че частиците идват от томвселената, а вълните - от ясновселената. Яснинàта, виделина́та и светлината са три единства от вълни и частици. Ясновселената и томвселената създават яснинàта, чиято основна частица е яснòнът, а вълните ѝ са "миро-радостни". Ултравселената (божествената вселена) и су́первселената (духовната вселена) създават виделина́та; нейната частица е видео́нът, а вълните ѝ са "идео-представни". Па́нвселената (етерната вселена) и вселената раждат светлината, с частица фотонът и електромагнитните вълни. Красотата се изявява чрез*

моретата от яснинà, виделинá и светлина. Също една чисто нова за нас божествена анатомо-физиология: че Истината се проявява в сýперфúзата, Мъдростта - в ỳлтрафѝзата, Любовта – в хипофизата, а Обичта – в хѝперфѝзата. Правдата, Доброто, Красотата и Съвършенството образуват още 4 "фѝзи" - живи центрове на космична енергия. Яснофúзата и тóтфúзата не действат самостоятелно, а дават модели и импулси на хѝперфѝзата. И пак за частици, макар и да им дава условни наименования: носителят на Красотата, като специфична енергия и набор от форми, движения, звуци, багри и пр., е елементарната частица "естóн", която произхожда от тотвселената и е вълнà от ясновселената. Тя може да се нарече и "импулсóн". Това е онзи вътрешен импулс, който кара Битието да създава нови форми, наречени "художествени образи". В божествения свят те имат други имена, обаче Éлма ги дава в земни термини, понятни за нас. Това живоструйно осияние от Éлма е наистина смайващо, понеже водопадът от мъдрости превключва на все нови и нови теми, съчетаващи познатото със съвършено непознатото. Ние знаем отчасти само що е пáневрúтмия и я изпълняваме в гората и в планината, а тук Той ни говори и за хòлеврѝтмия, ỳневрѝтмия, сýпереврúтмия, ỳлтраеврѝтмия, ясноеврúтмия, тóтеврúтмия, хѝпереврѝтмия, мѝкроеврѝтмия. Дават се и указания за изработването на Звездата на Éлма и отговори на въпроси за живота на творците на красотата на Земята.

- Живоструйни осияния за Христос. Това е един от феномените на самовключване на Éлма. Докато "Звездни приказки", "Приказки за цветята", "Осияния за Красотата" и повечето други единения са дадени от Него по молба на отделни хора, то холизàции като "Осияния за Христос" и "Колоните на Новия Йерусалим" идват по личното желание и с неочакваната намеса на Éлма. Понякога подтикът не е само вътрешен, а

започват да се движат и падат предмети в стаята – или по някакъв друг очевиден начин Ѐлма изразява волята Си да говори. В Първото осияние за Христос узнаваме, че Живият Бог на Земята и на Небето, това е Христос – Майката и Бащата на всичко в хѝпервселената. Новото, което не знаем, е че Христос навсякъде Го наричат ***ЀЛМА*** *– от недрата на ỳлтравселената до най-гигантските острови от вселени на сýпервселената. На Земята е слизал най-първо като Полỳкс, дошъл с мисията на маг, оживяващ умственото тяло на народите. Рама, Кришна, Орфей, Заратýстра, Хермес, Княз Бениамин (Боян Мага), Беинсá Дунó и др. – това са все инкарнации на Христос. За това свидетелства и ученикът Му в България Боян Боев, който е узнал тази тайна лично от Учителя и е записал думите Му. Христос, като господар на хѝпервселената или Проявеното Битие, е изхвърлил всички илюзии и засега поддържа Битието чрез служене, саможертва и страдание. Двата Му полюса са Милостта и Абсурдът. В това осияние Той дава* ***още*** *сведения за лицата Божии и съответните вселени. Обаче тук за пръв път узнаваме за най-съвършената и всеобемна вселена. Онзи, Който е Всичко - това е Съвършеният Дух, Бог. В осиянията Ѐлма Го нарича "Благият Дух". Той управлява съвършената вселена, която съдържа всички останали в себе си. Нарича я* ***хòливселена****, на славянски* ***цяловселена****. Тя не е само механичен сбор от всички вселени, но постоянно се саморазвива от Новото, което идва в резултат на тяхното съчетание. Такова е естеството на Съвършения Дух, т.е. на Цялото или Бог. Тук за пръв път се дава и БОЖИЯТА МОЛИТВА, която не се произнася с думи. Понеже Бог е Любов, тази велика молитва се изявява като Любов на дело към всяко същество и всяко нещо в хòливселената.*

- Живоструйно осияние за духовния алпинизъм; Живоструйни лични осияния до приятели с космични имена "Прелѝн"

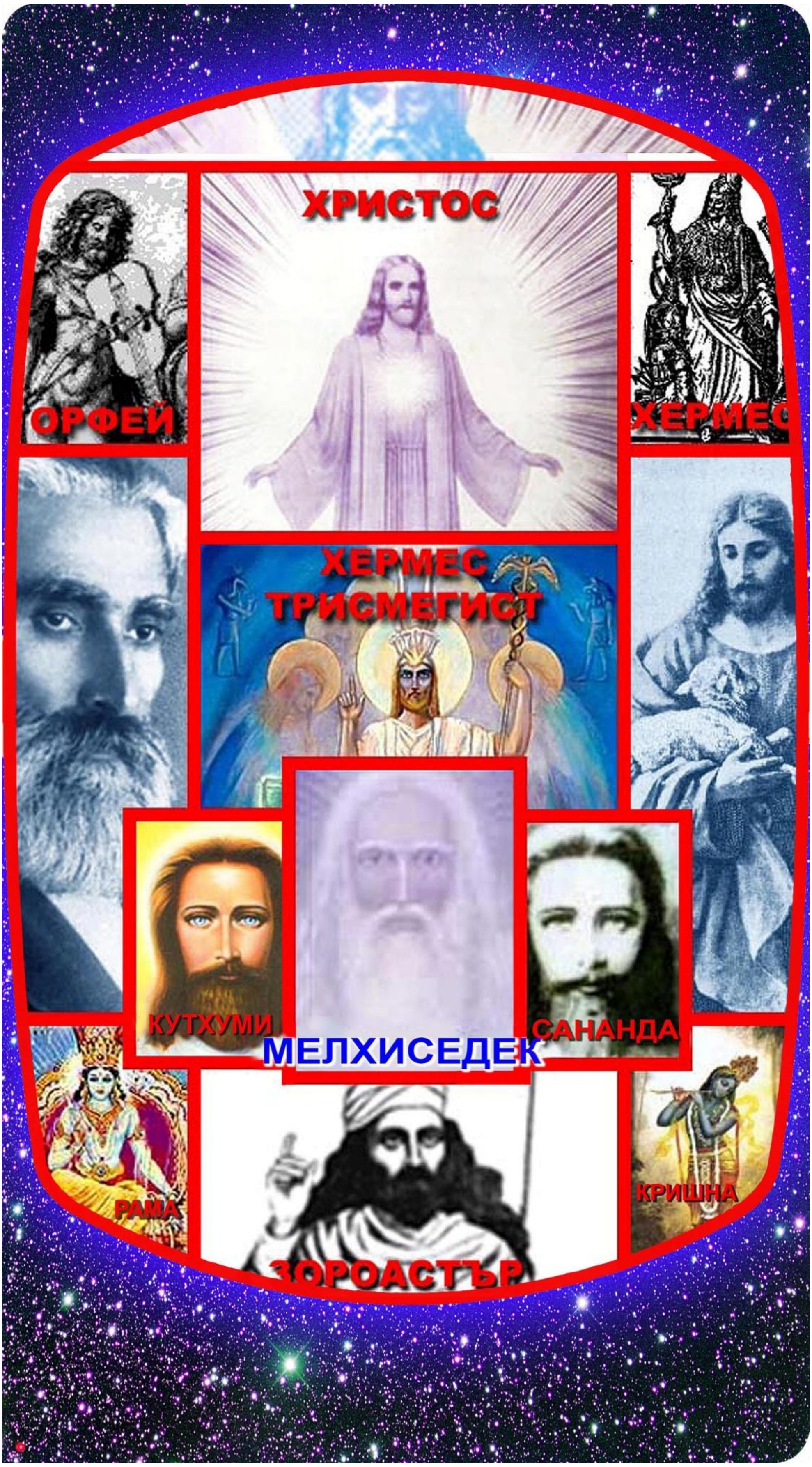
ХРИСТОС
ОРФЕЙ
ХЕРМЕС
ХЕРМЕС
ТРИСМЕГИСТ
КУТХУМИ
МЕЛХИСЕДЕК
САНАНДА
РАМА
КРИШНА
ЗОРОАСТЪР

и "Зони́лус". Това са все имена, които се дават за пръв път в необятното и неизчерпаемо Слово Божие – имена на различни същества, полета, звезди, планети, места в Битието и пр.;

- За някои "дезинформации" и неточности при прогнозите. Има причини за това и то зависи от свободната ни воля и от правото на Педагога да изпитва будността на вниманието ни, стабилността на вътрешните ни убеждения. Зависи и от внезапните импулси и "хрумвания": на Тот – Бог-Отец, който може да промени всичко.

- "Подвигът на верните 'сега" – 16.XI.120(1984) г.;

- Следва живоструйно осияние с информации и отговори за Школата, за прогнозите, за детето и за елохѝмите. Тук Е́лма за пръв път говори за "илухи́ми" и "алохи́ми". Илухи́мите са божества на Мъдростта, които могат да обичат са̀мо едно същество или семейство; алохи́мите са божества на Истината, които обичат всички еднакво, но не могат да обичат едного или една малка група близки същества. Елохѝмите са божества, които имат и двете способности, без те да са в противоречие в душата им и в живота им. Затова този най-висш вид богове са равни на Бога. Човекът, като последно творение, има в потенциал всички тела на съществата от всички йерархии и класове, включително и елохимно;

- Живоструйно осияние за отговорността на духовното човечество;

- Живоструйно осияние за предпазване от силите на злото и методи за борба с тях. Тук Е́лма сравнява мона-дите с тухлите в една сграда, но с тази особеност, че всяка "тухла" има свое собствено движение. Ако проектантите на сградата не знаят това и не са включили в модела на зданието алгоритъма на движението на всяка отделна тухла, то един ден тя ще рухне;

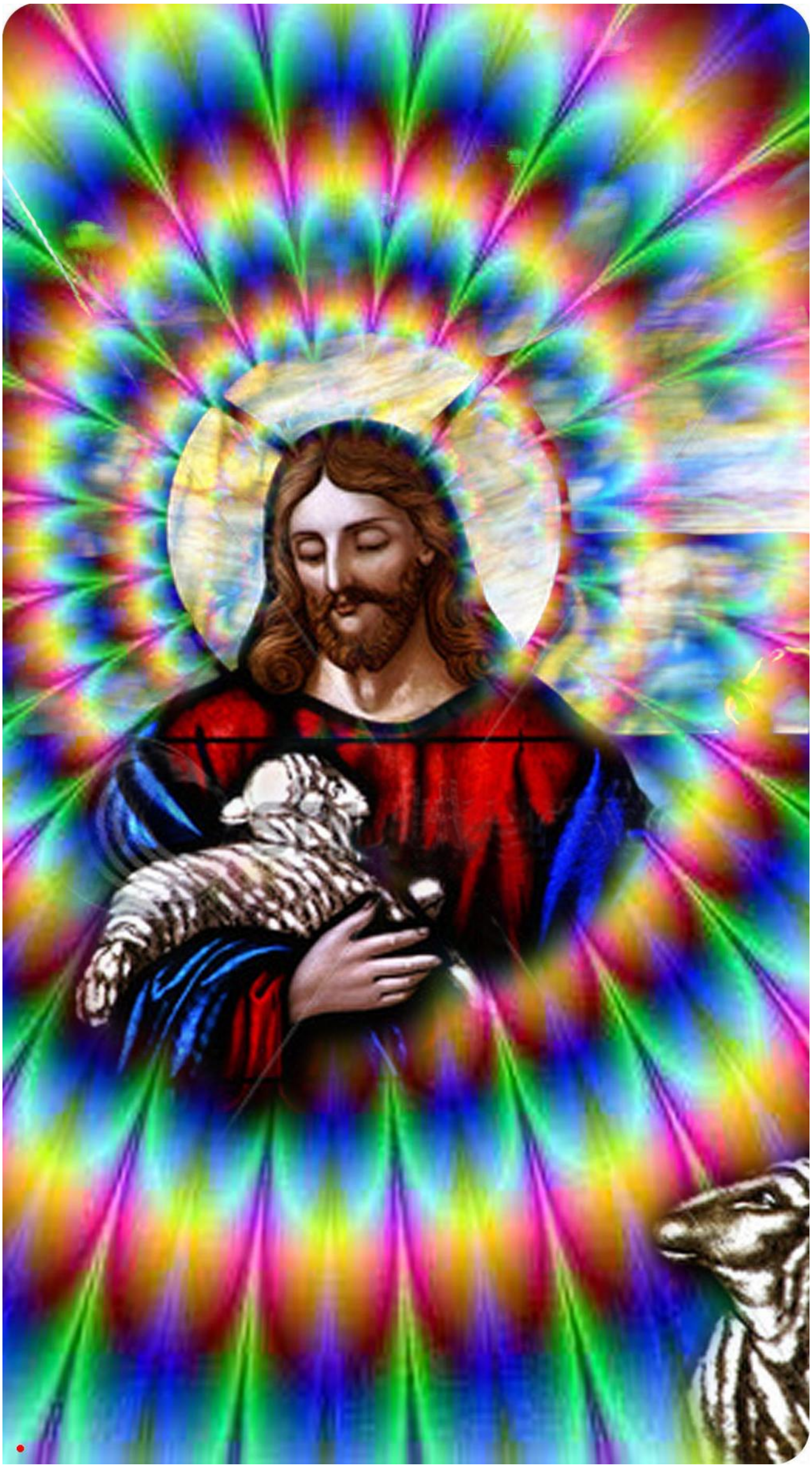

- Осиянията и Новата Култура; методи за работа с осиянията;

- На 24.XII.120(1984) г. започват **"Осияния за Радостта"** - една нова книга от тези, които Éлма сам подема. Новото е, че Той винаги търси **тримата**, които да работят за Словото. Дели ги на "единатор", който получава осиянията; "импулсатор", който много често задава темата, и "реализатор" – който създава условия за съхранение и разпространение на Словото и придвижване на Делото. Осиянията за Радостта са извънредно важна книга, която играе ролята на най-нов Завет или на истинските Десет Божии "Заповеди", които Синът нарича "Десетте Божии Молби", понеже Бог не може да заповядва. В действителност, Той не е заповядвал и на Синай, а тези съвети са наречени "заповеди" от старозаветните. При това е въпрос кои от тях са автентични и кои – измислени. "Осияния за Радостта" съдържат следните 10 Божии Молби: ЛЮБЕТЕ! РАДВАЙТЕ СЕ! ДАВАЙТЕ! ПЛАМТЕТЕ! УЧЕТЕ! ИСКАЙТЕ! СТРАДАЙТЕ! ПРОЩАВАЙТЕ! ТВОРЕТЕ! ПОЧИВАЙТЕ! По-късно за тях и за други подобни осияния Éлма дава нов, "молбателен" знак - като удивителния, обаче вертикалата е като много разтегнато S нагоре и надолу : .

- Следват **"Люлчини песни"** или **"Песни на кърмещата"**, започнати от Върховния през декември 120(1984) год. Там се случва един много интересен феномен: един ден, на седмо число, по средата диктуването се прекъсва за необичайно дълго време – цели няколко минути, - след което Христос обяснява, че на седмо число Той не бива да бъде обезпокояван, защото в най-добрия случай ще даде много строго назидание; че на седмо число (има се предвид и седма нумерологическа вибрация, а също и при някои Сатурнови аспекти) се дава свобода на тъмните духове, поради което Бог присъства с по-малка интензивност в дадения сектор на пространството.

Той нарича тия духове "Море́то от а́зове", чийто физически носител са миниатюрните частици въглерод в материалната Вселена, образуващи космическия прах - облаците, затулващи центъра на Галактиката. Тези частици са носители на съзнания, които са аморфни, непрозрачни, черни. Те са все още некристални, недиамантени азове, които в момента играят ролята на така наречения "ад" или на "13-ата сфера", от която Земята вече излиза. Това твърдение на Е́лма се покрива напълно с книгата "Черният облак" от американския астрофизик и писател-фантаст Фред Хойл. След като той е работил дълги години с индийския професор Нарликар, не може да не познава и неща извън обсега на конвенционалната наука. Днес в космоса наистина става нещо уникално – центърът на галактиката ни почва да просветва,всички най-нови ас-троснимки и явленията в природата доказват това. Започват да се изпълняват всички пророчества в Словото за този момент, когато нощта ще се превърне в ден и небето ще стане цветно. За да стане тази фундаментална промяна, Христо̀вият Дух и съществата с Христо̀ва монада трябва да са готови да страдат.

- "Химн на родилката"; Отговор за стихове в "Химн на родилката" – много по-късно;

- Живоструйно лично осияние до приятелка, дошла от звездата Понс-Но;

*- Следва поредицата **"Новогодишни картички"**, изпратени до 68 ду̀ши в Русия, с повечето от които холизаторът е контактувал лично, с изискването да не се посочва името на лицето, за което е дадена картичката: би трябвало всеки от приятелите в Москва да разпознае коя картичка е за него. В повечето текстове се говори за миналото на всеки отделен човек, за неговите настоящи проблеми и противоречия, за неговата мисия;и прогноза за това, което ще му се случи в близ-*

ко бъдеще. С част от тези хора в Русия се водят разговори много по-късно и те описват точно същите събития, които са изказани в прогнозите, но се оказва, че почти никой не е разпознал картичката си. Нещо повече: част от тях си стоят 8 години нераздадени върху един гардероб в Москва. Не по вина на домакините, а понеже хората не са посмели да вземат картичка, която може да е за друг, въпреки ясните разпознавателни белези. Тогава Е́лма разрешава останалите послания да се раздадат правилно на съответните хора, което и бе сторено;

*- В същото време започва да се диктува книга, наречена от Е́лма **"Астроло́ния холиза́тика"**. В самото начало и към края се обяснява, че разликата между "астроло́ния" и "астрология" е тази, че в астроло́нията се говори не само за окултни познания, за въздействието на планетите и на звездите, а за действието чрез тях като бяла ма̀гия. Т.е. това е "звездоде́йство", каквито са белите действа от древността до днес. "Единение" – това е "холиза̀ция" или "общуване с Цялото". А във връзка с космоса, в славянски превод "астроло́ния холиза́тика" би трябвало да означава "звездоде́йство чрез единение". Досега е дадена само първата част, под надслов "Планети". В него влизат осияния за Слънцето, Луната, Лусѝн (която е неизвестна в астрономията, макар и да се говори за една планета Вулкан, по-близка до Слънцето, отколкото Меркурий), Меркурий, Венера, Марс, Юпитер, Сатурн, Уран, Нептун, Плутон. Също - за три трансплутнови планети, които са нещо ново за нас, въпреки че и в индийската астрология и на други места се работи с трансплутонови планети. Тези, за които говори Знаещият всичко, са с имената Рену̀н, О̀лна и Том. Продиктувана е впоследствие и глава със заглавие "Зодиал и вито̀риум", в която се разграничава влиянието на зодиакалния и екваториалния кръг. Предстои да се диктуват още осияния*

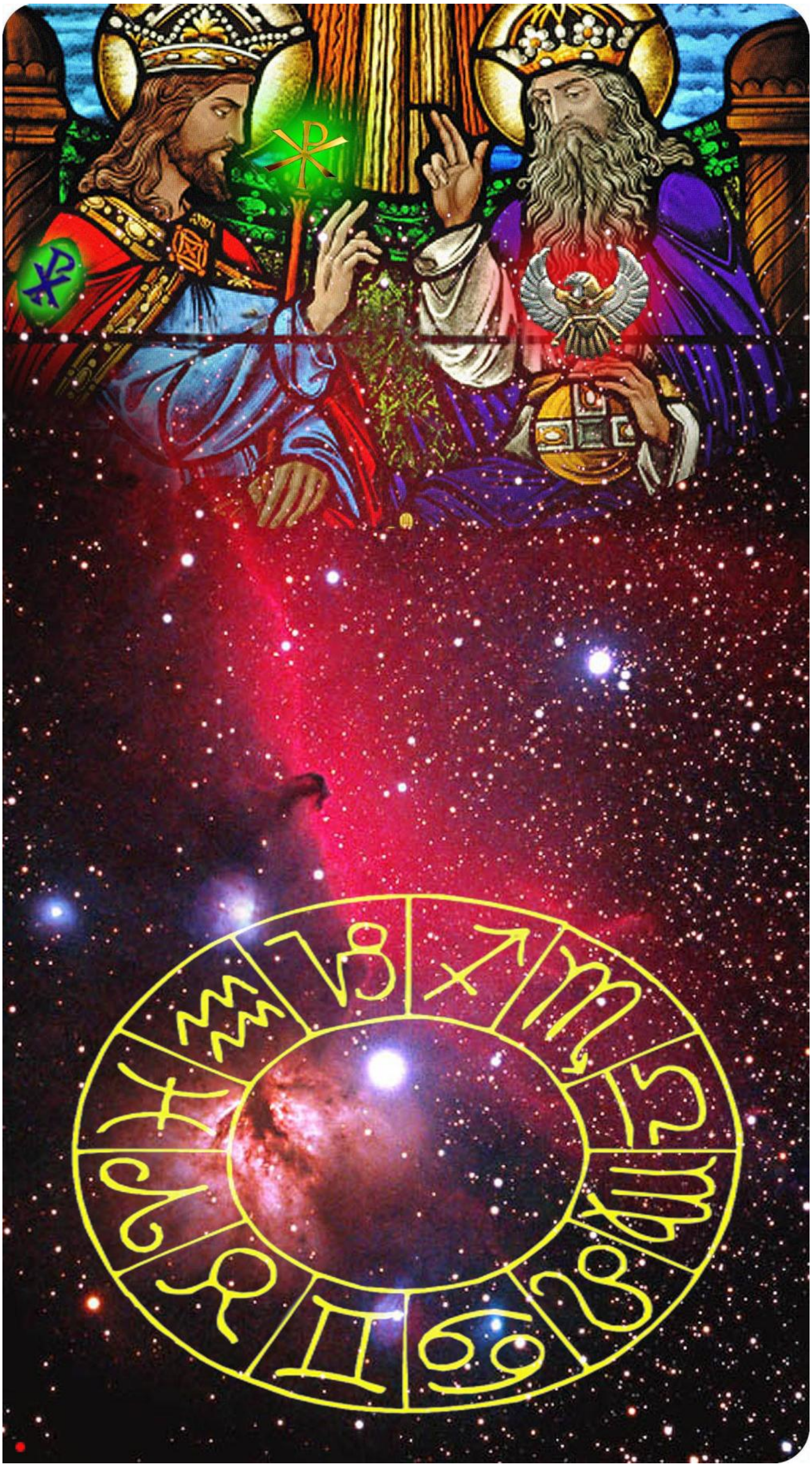

относно значенията на аспектите (много повече от традиционните), на базата на една статия от х. ("Канон на математическата аспектология"), публикувана през 1995 г. в руско астрологическо списание, която ще бъде включена в седващите ни книги. Също - за истинското деление на еклиптиката и екватора (не градусово, а и по дни) и за значението на всяка част от това деление. Ако дойдат тези нови осияния, ще се дадат и астроформулите и астромолитвите на всички аспекти, всички зодиакални знаци и техните проекции в екватора (т.е. зодиала и витòриума). Би ни говорил за хоризонтална, хелиоцентрична и галактическа астролóния – астролонични аспекти на тълкуване и методология; за междуличностната астролóния – сравняване на астролоничните карти на двама или повече хора; за мондиална, историческа, агрономическа, математическа, физическа и пр. астролóнии - всички основни дялове на човешкото познание в екзо- и езотеричен план, през призмата на астролóнията;

- ***"Синята книга"*** *представлява начало, основа на една нова Божествена Кабала, в духа на понятията, въвеждани от Господ Éлма. Тя няма нищо общо с кабалата на черната ложа, която е откраднала това название и много базални познания от истинската Кабала и използва свои печати и знаци, за да владее света. До този момент, от Éлма са продиктувани осияния за числата от едно до пет, но ако имаме щастието да дойдат още сведения, числата ще бъдат продължени и нататък; ще се дадат и единения за тоновете от гамата, за цветовете и за всички други вибрационни категории;*

- *"Ранената птица" е особен случай, първоначално отхвърлен от холизàтора, който не е разбирал как може Бог да страда заедно с нас във всяко отделно същество, и то на нивото на неговата еволюция;*

- Друга книга, от която е продиктувана само лекция за котката, е бъдещата поредица единения ***"Приказки за животните"****;*

- Следва живоструйно осияние за Левски и апостолите, в което се обяснява от каква йерархия произлиза българският борец за свобода от турско робство Васил Левски. Тази йерархия - на ангелския чин "престоли" от духовната вселена – има титанична воля;

- Друго единение е това за "Христос и брат Му Дявола", където по един начин, принципно недостъпен на конвенционалните религии, се говори за ролята, която играе най-високият черен адепт – Сатаната. Досега знаехме, че той е един паднал елохѝм, разбрал отдавна погрешката си и работещ съзнателно и активно за Бога (което съвпада с тезата на Достоевски). По-късно от холизàциите ще разберем, че и 'това е условно: фактически, Сатанаил не е "паднал", а е чист като брат си Христос, но с най-голямо смирение и артистична гениалност е приел ролята на лошия герой в пиесата, с определена педагогическа цел;

- "За близкото бъдеще, прогнозите и душите на народите" – Тук Éлма пак дава отговор за майчинството; за различните видове вселени; отправя зов към майките, любимите и възлюбените Божии. Това са не само отделни същества, а и цели йерархии;

- Живоструйно лично осияние до Назариéл, с начало: "О, кохорти на Тиберий!..." В осиянията много често се говори за предишните прераждания и космичния произход на конкретни хора; за йерархиите, от които произлизат;

- ***"Осияния за Орфей, Евридика и Родопа",*** *от които точно тук се разбира, че Родопа е същество от Божествения свят, а Евридика - от духовна йерархия;*

- По същото време започват и лекциите за плодовете, като са издиктувани само две – за портокала и смокинята;

- Живоструйно лично осияние до една приятелка: за хирологията, за кърменето, за концентрацията;

- Живоструйно лично осияние до приятел за съвършенството на Атма́н и съвършенството на Тот. Там става дума за "зоната на крил" и пр. В холиза̀циите се говори постоянно за най-различни зони, вселени и полета - терминологията е 'огромна;

- Живоструйно лично осияние до приятел – за "Стрелата, която 'или попада в целта, 'или попада в целта...";

- На 10.V.121(1985) г. започва изненадващата книга **"Йерархии и класове"** или "Въведение в аското̀нията" – наука за 'съществата в Битието. Тук получаваме знания за съвършено нови йерархии. Останали са две или три названия на йерархии, познати от класическата религия и мистицизъм. Това се основава на твърдението на Е́лма, че вече е осъществена трансформация на йерархиите и това, което знаем от преди, е остаряло. Тук Господарят на Проявеното Битие дава следните условни имена на йерархиите: Сините Пламъци, Космичните Жени или Прелестните Дъги на Вселената, хосто́нните ангели, мюо́нните същества; йерархията на Информационно-Социалния Човек; йерархията, условно наречена "Учитело-Ученик". Ангелите на Логоса са седмата йерархия; осмата са познатите серафѝми (и същевременно безкрайно много непознати за нас). Същото се отнася и за херуви́мите – следващата йерархия; следва светящата йерархия. Осиянието продължава с въведение в науката за божествените същества, които се групират в "класове", а не в йерархии, понеже те са категориално различни от духовните същества. Тук, освен познатите и твърде непознати "елохѝми" от Библията, Той

говори и за "алохи́ми" и "илухи́ми", а също и за архангелите, които вече са преминали от духовния в божествения свят, т.е. с тях е станало възкресение. В резултат на това, те са получили нови качества и ново название - "архидéи";

- Следват живоструйните лични осияния за яснотата и риска в общуването; за храненето на бебетата; за лекарите, за душите на мъртвите, за силата на Словото. Осияние до приятел за мисията му, за неговата монада, както и отговори на въпроси за Питагор. Живоструйно лично осияние с тълкуване на аспектите в хороскопа на един приятел; осияние за преодоляване на автоматиката в общуването; осияния със сведения и съвети за лекуване на някои хора; за трудното заспиване и неговото отстраняване; за ясновселенските същества "ноáи".

*Термините "ясновселена" и "тотвселена" за пръв път се споменават в "Тържествена меса за бременната". После се разгръщат в "Осияния за Красотата", където се разбира, че Божествената вселена включва три основни вселени – цялата Божествена вселена е идентифицирана от Е́лма с микросвета в нашата физика. Но и тя е нещо много по-голямо и се състои от ясновселена, тотвселена и хѝпервселена. Има още няколко вселени, но всичко се концентрира около тези Три Вселени: тотвселена – вселената на Бог-Отец; ясновселена – вселената на Ми́ровата Душá; и хѝпервселена – вселената на Проявеното Битие, с Управител Христòвия Дух или Синът, Е́лма. Ми́ровата Душá е Майката, Която управлява Определената част на Непроявеното Битие, а Тот - или Абсолютният Дух - управлява Неопределената част на Непроявеното Битие. По-късно Е́лма разграниава Тот и Абсолютния Дух – **те са като двете части на айсберга**;*

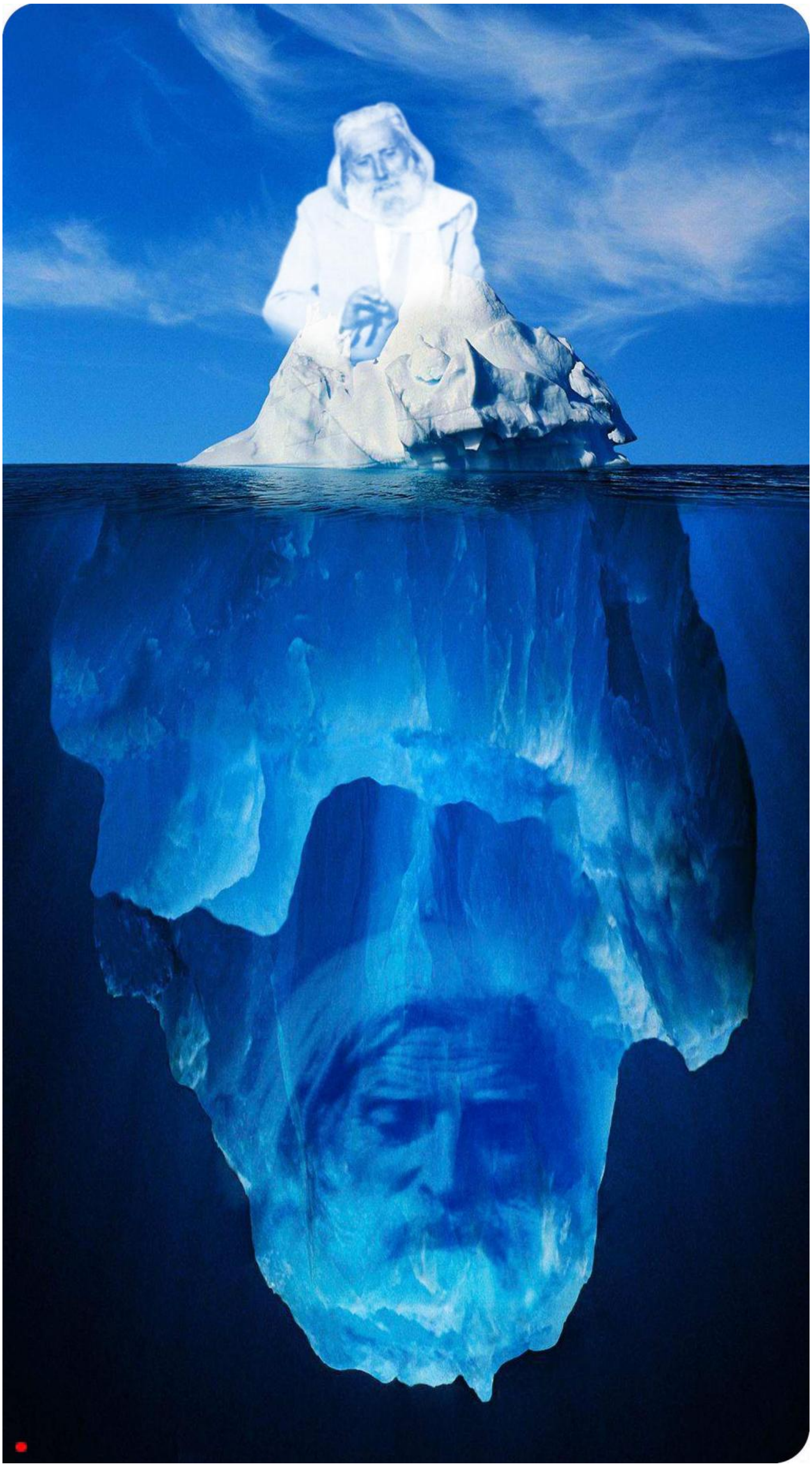

- Живоструйно лично осияние до приятелка за повишаване на жизнената енергия;

- Живоструйно лично осияние за работата със Сло-вото, и за връзката между Словото и служенето;

- Следват холизàции за първото и второто езеро от Седемте на Рила. Тогава е дошло и единение за езерата "Съзерцанието" и "Чистотата" (Чанакгьолските езера) – материал, който е загубен. Също са загубени и холизàциите за Маричините езера. По-късно се дава единение и за останалите: на 30.VIII.121(1985) г. започва живоструйното осияние ***"Рила и нейните невидими съкровища"***, с въведение, глава "Оло́н или стомахът на Новия Йерусалим" (зоната на седемте езера). Продължава с уникална информация за третото езеро (понеже за първото и второто вече е диктувано). Осиянието за второто езеро е загубено и затова е възстановено от Е́лма на 11.II.125(1989) г. От Учителя до 1944 г., Третото езеро е назовано Балдѐр-Дарỳ. За четвъртото сега узнаваме от Е́лма, че се казва **И**о-Колнàр. Петото езеро е известно от Учителя като Махабу́р. Шестото също е с ново име за нас - Не́л-Онтри́, а Седмото е известно от Беинса́ Дуно́ като Шѐмхàа. Заключителните думи на Необятния за Рила и нейните невидими съкровища съдържат информация за геологичeските особености на Рила, като Той разглежда някои редки елементи (волфрам, молибден и бисмут), специализиращи духовните практики по един най-тънък начин, неизвестен на световните мистици и адепти. Поначало, двуслюдните гнайси на Рила са още от архайската ера и затова в нея е най-старото Тайно Правителство на земята; дори и най-висши Посветени от младонагънатите планини, като Алпите и Хималаите, идват тук да се учат.

- Сред живоструйните лични осияния има и такова: "Пращам ви особено трудно същество!". Още от започването *на контакта с Христа́ се пращат непознати хора и предварително им се дават разпознавателни белези, начини на общуване с тях, методи как да им се помогне; начини, по които те могат да си решат проблемите и да се включат в един божествен колективен живот;*

- Живоструйно осияние за страданията и превъзмогването им чрез връзката с Бога. Основополагащо осияние! Без него не бихме разбрали нито бхакти на изток, нито същността на християнството, нито днешните му върхове и постижения. Тук се казва, че Силата се добива най-вече от проблемите, в които живеем, от разтърсването на духа и душата, от разкъсването на сърцето ни от прозаичните или титанични въпроси, измъчващи ни постоянно. Ето защо огромните, неистови страдания, които преживяваме, не се дължат непременно на кармата, а на това, че пречим на Живота. Животът произтича от компромисите, които Тот прави в Своята неопределеност, и от отстъпките, проявявани от Ми́ровата Душа́ в нейната определеност. Само Бог, Който е сложно и същевременно просто преливане на тези две същности, носи Живота. От това следва, че за да има живот, не може да няма скръб по границите на радостта, нито тревога по границите на мира. И тъй като Христос е резултантата на синтеза между Абсолютния Дух и Ми́ровата Душа́, в Неговото Слово, което тече непрестанно, можем да открием тайната на единството на противоположностите, което търсим. Затова проучването на Словото Божие не само ни предпазва от всякакви противоречия и драми или ни помага да ги решаваме, но и ни дава радост, мир и живот. А тези, които го пренебрегват, имат нужда от партньор в живота с повече обич и взаимна любов, за да правят нужните компромиси и отстъпки, необходими за нормалното протичане на живота.

Статуя на Исус на дъното на морето край Италия:

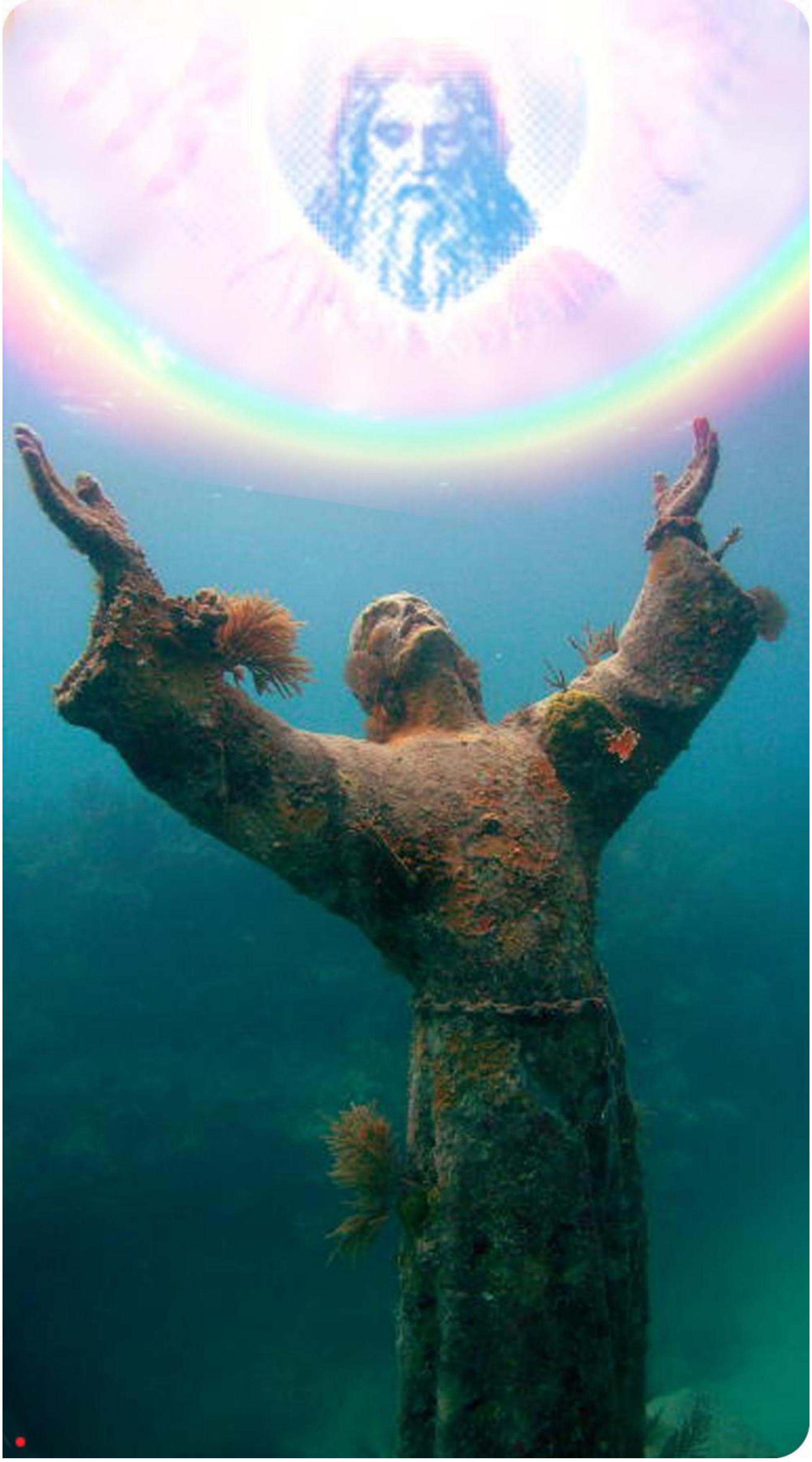

- Живоструйно лично осияние до холизàтора за астралния вид на жилищните блокове, в които живеем. Всички негативни мисли и чувства на хората по етажите над нас слизат надолу и ни обливат с невъобразима астрална смрад - ние сме под един астрален клозет. Опръскват ни и съседите отстрани. Затова трябва да живеем или най-нависоко (но тогава се откъсваме от земята), или в дом сред природата с минимум 3 декара земя.

- Лекции за химическите елементи – засега е дадена само една, за сярата. Импулсаторът "случайно" има в себе си кръгло блокче сяра, без да сме знаели, че ще дойде такова осияние. Éлма дава указания как да се открие поляризацията на това блокче: - кои са положителният и отрицателният му полюс, каква е честотата им. Когато се установява това, Той говори за метода на лекуване с дадената честота и по какъв начин да се извършват полаганията и движенията.

- ***"Колоните на Новия Йерусалим"*** *е именно една от най-неочакваните книги, за която Христос съобщава още при диктуването на "Въведение в аскотòнията". Той го прекъсва почти накрая и казва: "Аз изпълнявам едно срочно поръчение от Отца Ми!" - в смисъл, че започва да диктува тази нова книга. "Колоните на Новия Йерусалим" е вид езотерична минералогия, в която се говори за скъпоценните камъни, за нови видове чакри ("престóли", "олтáри", "двéри"), за висшите тела на човека. Тази книга съдържа главите: Яспис, Сапфир, Халцедон, Изумруд или Смарагд, Сардоникс, Сард, Хризолит, Берил, Топаз, Хризопраз, Хиацинт, Аметист и "Портите на Новия Йерусалим". Те представляват – според описанието на древния ясновидец Йоан Богослов – грамадни бисери. Тук се обяснява какъв е видът и каква е ролята на тия три Порти - диаманта-бисер, сапфира-бисер и рубина-бисер. Във връзка с тази книга може да се разкажат някои случаи. Тя се пре-*

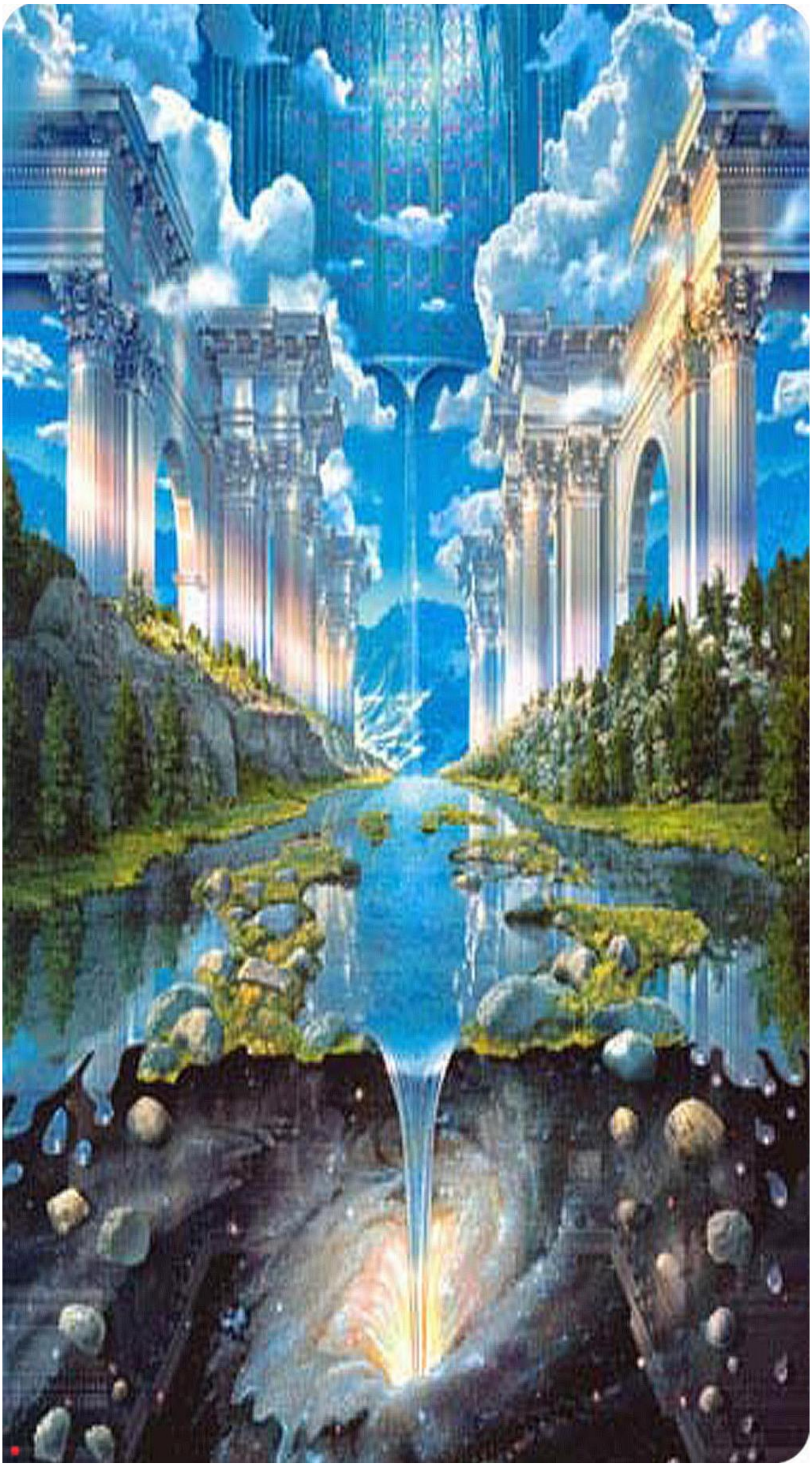

вежда на английски от професионална преводачка, на която се заплаща добре, но тя не вярва в тези неща – просто изпълнява поръчката. Казва ѝ се, че по високия идеал ние плащаме четворно от горницата, когато имаме възможност, и че съжаляваме, че сега не можем да направим това. Тя реагира насме-шливо ("Какъвто текста – такива и авторите..."). Но след няколко дни се обажда смаяна и казва, че ненадейно са ѝ предложили нова лека кола от любимата марка, за която се чака ред с години, точно 4 пъти по-евтина от реалната цена – и я купила! А ето и един контраст: англичанката, на която е предаден преводът и която също пише окултни книги за скъпоценните камъни и ги издава суперлуксозно, не реагира въобще – изказва се, че това са "фантазии и измишльотини". Преводът обаче попада в парапсихологическия отдел на НАСА, където хората са крайно впечатлени, защото веднага почват експерименти по думите на Е́лма в този текст и потвърждават, че указанията действат. Изпращат свой човек в България да интервюира единатора и да му предложи висока заплата при назначаване в този отдел в Америка. По разбираеми причини, той отказва;

- Лекция е за паси́те, хиу́ргията и природните хапчета, в която се изяснява разликата между "хиу́ргия" и "хирургия" и какво са природните "хапчета". Това са разните бобчета, грахчета, фъстъци и пр. Вземането само на няколко от тях в определен астрологичен час и при определени аспекти, с изричане на съответните формули за свързване с ангелската или природната йерархия на дадено растение, която го управлява, дава изключителни резултати не само в лечението;

*- **"Импулс за прочистване на Библията"** - Тук Изворът на Абсолютното Познание извършва прочистване на Стария Завет от адски и човешки редакции и притурки, по подобие на ивършеното в началото на века от българския Учител Беин-*

БИБЛИЯ

са́ Дуно́. Той е направил извлечения от Библията в книгата Си "Заветът на цветните лъчи", която съдържа само това, което е продиктувано от Духа;

- *"**За Космическия Човек и настоящата Му мутация**" е единение, в което се изяснява, че Космическият Човек периодично мутира. В сегашния космичен момент също се очаква Негова трансформация, която ще смени полюсите на Битието - всички същества ще минат с по един чин нагоре, ще се измени конструкцията на физическото и духовното Битие;*

- *Друго живоструйно осияние – за интервентите и лаиците от старите школи и изискванията на Новата Школа; Отговор за чисти и нечисти храни за бебета; Разяснения от Ѐлма доколко е вярна немската теория за кристализацията на кръвта през пролетта, поради което тази теория препоръчва човек да не се движи много по това време - нещо, което е коренно противоположно на практиката в Бялото Братство, според методите на Учителя;*

- *"За чистотата и нечистотата в храненето и бита" – тук се изяснява,че и най-малката нечистота, неподреденост и гниене в дома ни привлича тъмни духове, които стават причина не само за болести, а и за душевни кризи;*

- *Друго единение е за преминаването на тъмната зона, свързано с изпращането на един възрастен брат за другия свят. И следващото – закони за преминаване на тъмната зона от душите на заминалите;*

- *Следват отговори на различни въпроси: за изворите около планината Витоша до столицата на България и на други места – кой извор какво здравословно и духовно влияние има; за геополето, за селищата, за приборите за хранене, за някои видове храни, за пасти за зъби (препоръчва се, примерно, венците да се масажират с розова вода);*

- *"Утре е велик ден!" – Това е прогноза, дадена на 28 .III. 122(1986) г.,която е един от трънливите материали за единатора. Защото понякога, когато една прогноза не се осъществи в определения срок, холизàторите се оттеглят. Трябва да се знае обаче, че когато се прогнозира едно събитие, решението за неговото реализиране (в конкретния случай Éлма предрича скорошно даване на свобода на духовните общества) е взето в един висок свят или в недрата на Агàрта - то е още само проект в правителствените или междуправителствените документи. Докато решението слезе до практическото изпълнение в по-ниските инстанции, минават понякога месеци и години. Както и стана: Съветският Съюз и неговият тоталитарен режим в Европа рухнаха изведнъж само след три години - нещо, което никой не смееше и да сънува. В навечерието на ноември 125(1989) г. – само няколко месеца преди това – Éлма пак прогнозира промяната с най-точни дати. Подобен на споменатото осияние е един случай от преди 1944 г. с един последовател на Беинсá Дунó, Николай Дойнов, който някога ни разказа следното: "Веднъж Учителят отвори вратата Си горе, излезе от стаята Си (аз бях сам на двора), погледна ме с особен поглед и ми каза: "Днес е 'велик ден за човечеството!" И нищо повече не каза, не обясни. Аз не Го запитах - не всеки се осмелява да пита. Не и винаги може да се получи отговор". И чак след много години – може би 15-20, - изучавайки близката история на науката, този последовател открива, че на споменатата дата е направено едно от най-големите открития в съвременната физика и химия. Той спомена Мария Кюри и радиоактивния разпад. От обясненията на Éлма става ясно, че радиацията има кармична роля – демонтиране на гордеюивостта и фанатизма. Обаче тази възможна връзка с радиоктивността е лично мнение на Николай Дойнов. За нас думите му за М.Кюри изглеждат странни, тъй като тя открива*

TO DAY HAVE I BEGOTTEN THEE

радиацията още през 1886 г.; с мъжа си Пиер Кюри получават Нобеловата награда по физика през 1903 г., а на нея се присъжда Нобеловата награда по химия през 1911. Николай Дойнов е роден през 1904 г., а отива при Учителя през 1922. Следователно, тези Му думи той е чул след тази година. По-вероятно е Дойнов да е имал предвид някакво крупно откритие за използването на ядрената енергия в периода 1922-1944. Ако хипотезата му е вярна, най-забележително събитие в тази област е първият успешен експеримент за ядрено делене, проведен през 1938 в Берлин от Немските физици Ото Хан (Otto Hahn), Лизе Майтнер (Lise Meitner) и Фриц Щрасман (Fritz Strassmann). Първият реактор Chicago Pile-1 достига критичната точка на 2 декември 1942. Следователно, ако именно това е събитието и 'това е датата, думите на Учителя "Днес е 'велик ден за човечеството!" трябва да са произнесени на 1 декември 1942 г. Любопитно е да се види дали тази тема се появява в беседата на Учителя "Песента на блудния син" на 2 декември 1942 г. или някоя непосредствено след това ("Правилна мярка" - 4 декември, "Отвън 'дрънкането, отвътре 'ученето" - 6 декември, "Четирите неща"- 6 декември, "Весели лица" - 9 декември, "Разумни и неразумни линии" - 11 декември, "Усмихвай се!" - 13 декември, "Любовта бе в началото" - 13 декември, "Три неща" - 16 декември – и т.н.) Учителят обаче може да е имал предвид нещо съвсем друго.

- Послание до импулсатор за "контактниците-Скорпиони" и "музикалните маги" Телците; и защо на Скорпионите обикновено гласните струни се деформират по такъв начин, че при говор нямат приятен тембър, докато тембърът на Телците е почти винаги много звучен и мелодичен;

- "Общуване с добрите и лошите";

- Отговори на въпроси от 6.IV.122(1986) г. В тези отговори се появява термин, който предстои да се тълкува -

"Янтарното Силово Поле на Мъдростта".Отговор за импулсатор, който в миналото е живял в Египет и Пенджабия. Отговори за индийската музика и индийското женско пеене; за новия текст на па́неври́тмията; за поезията, като синтез на музиката и математикатаи връх на Словото;

- "Предстои кръстоносно преследване на Моите" – пророчество от 2.V.122(1986) г., което се осъществява веднага след това. Подготовка за контакт с Ори́ос от полето Пратк;

- Отговор за психическите причини на микозите;

- Предупреждение за протакането на Божествената работа и последствията от това;

- Обяснения за радиацията и нейното въздействие върху висшите тела на човека; за Халеевата комета; за прогнозите на ясновселената; за свързването с духа на един брат, който си е заминал още през 1940 г. Там се изяснява връзката между надморската височина и честотата на времето – на колкото по-голяма височина се провежда един контакт, толкова по-лесно може да се общува с цивилизации с по-висока честота на времето;

- Живоструйно лично осияние до същество, което е от света на Иордо́р – "Праматерията на Носителите";

- Живоструйно осияние: "Армии, армии светли същества!";

- Холиза̀ция за точкоубождане, точконалягане, точкопомилване и "лурина̀ция" и "хола̀ция" (нови термини и познания, отричащи насилствените, болезнени методи в акупунктурата и акупресурата и даващи простор на безбройните видове милвания);

- "Ще видите лятно тайнство" – нещо, което един час след казването се осъществява в планината по един красив и тайнствен начин. Замръкнали трима приятели намират край

пътеката в планината странна къщичка с 3 застлани легла, печка и дърва, а на връщане тази къщичка я няма!...;

- Осияние за "Пламъците, ямите, бързеите и неоценените светилища";

- Живоструйно осияние за монадата,полиàдата и холиàдата и отговор на въпрос за Готфрид Вилхелм Лайбниц (сега "Омнóр"), както и за неговия живот в другите светове;

- Живоструйно осияние за двама приятели – представители на двете най-мощни окултни школи в момента в Русия и България, и - съответно - на Петата и Шестата раса, озаглавено "Небесен Цар и Космически Прислужник";

- Живоструйно осияние "Палачът е вратар на рая";

- "Орúмни – мозъкът на планетата" – т.е. Скакавците в Рила, като средище на мира и мозък на планетата Земя;

- Холизàция за "ноáите" - божества от ясновселената;

- "Корунд срещу диамант" – осияние, отразяващо опитите на "корундите" в духовната сфера на човечеството да се сблъскновят с "диамантите"; и за това, което е станало с "корундите" точно тази година поради дръзкия им десант;

- Следват нови пламенни слова от Éлма в осиянието: "Бити, унижени и оскърбени!". Безкрайно интересно обяснение: "Ложата на Христà прие нов трон, съвършено недосегаем вече за пòлипи. Сражението беше такова, каквото отдавна не се помни. Рискът, който поех, бе огромен, понеже искам Словото да победи този път в 'най-тежки условия – "жената, сложила крак на врата на 'невинния." Каква драма дори при Учителите! Какво остава за нас? Само Адам ли бе препънат от жена? Само Орфей, само Синът Божий Бениамин ли бе предаден и разкъсан от Всемирната Змия в Старата Ева, която иска или всичко, или нищо? "Срещай се – просто и ясно ти се казва - само с тия, които приемат Словото и работят за неговото разпространяване по света."

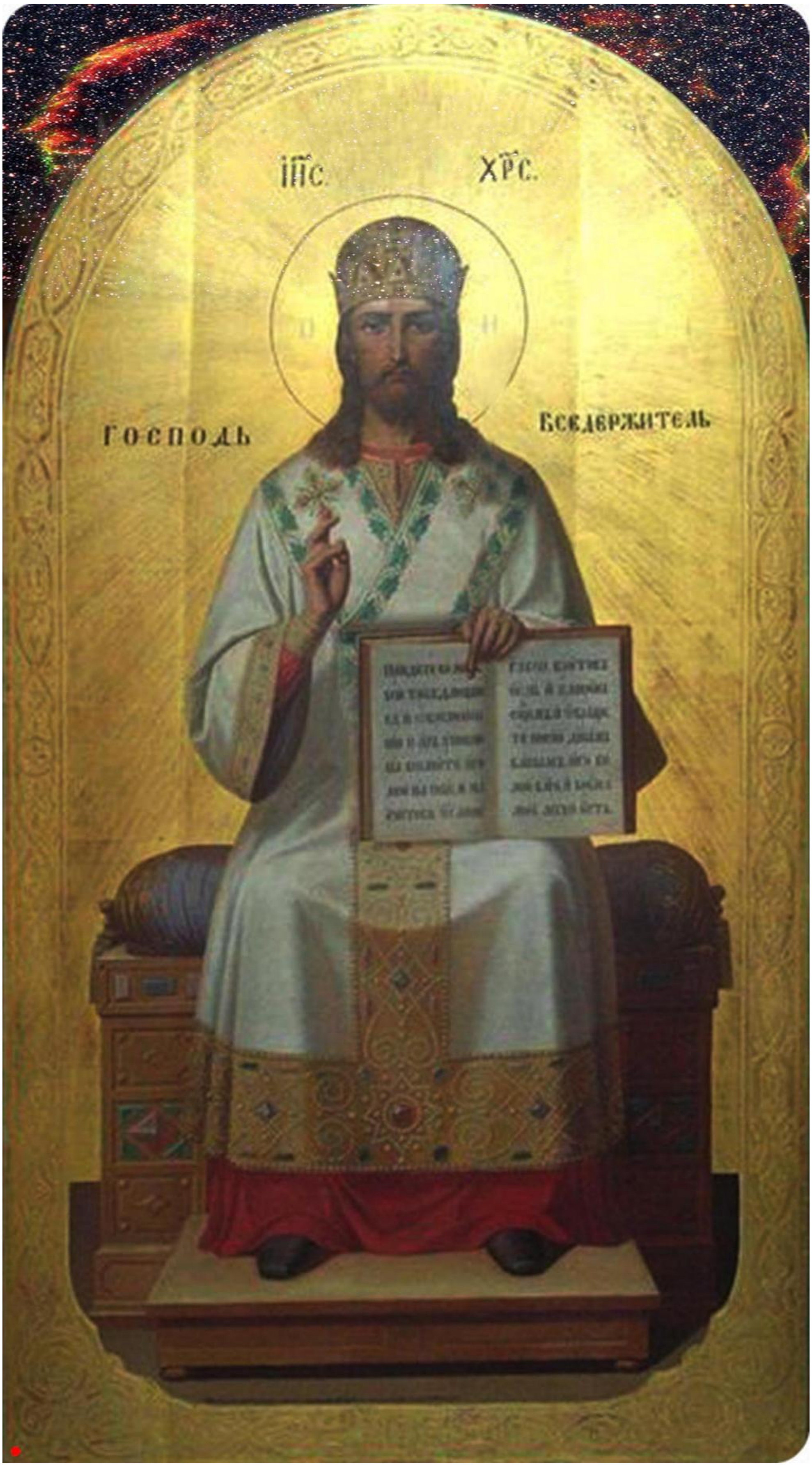
ІИС
ХРС
Господь
Вседержитель

Колко ясна и категорична препоръка, изказана още в началото – и колко пъти драматично и трагично я нарушаваме! Защо не слушаме Бога и търсим разум и щастие от смъртни? Защо помагаме на хора, на които Словото и Делото на са повече от въздуха и слънцето?

- "Часът за работа 'настъпи!" – 'Сам Бог пак настоява чрез Сина Си и ни казва съвършено ясно и точно: "Словото носи 'мир, а 'борбата срещу Словото - катастрофи и войни. Любовта пък 'съпътства Словото. Безлюбието не търпи Словото на Христá. Ще победи 'този, който не се отказва от Мен. [Но] понеже Любов и Братство мощно съществуват, 'стратегията на пъкъла е 'провалена.";

- "Превърни се в пламък на 'Делото!". 'Върховен миг преди 'най-важния момент в историята на човечеството – 'шанса за постигане на 'мир. Ние все още се тревожим от емоционални и битови проблеми,а колко важно е да се стегнем сега и да заработим 'мъжки! Мъчи се Човекът да ни събуди от хипнозата, да заглуши хленченето ни за лично щастие и залъка на утрешния ден: "Пък слушай, най-после, на 'прост език ти говоря! Дайте 'абсолютна преднина на духовната работа - нека не ви тревожи вече 'нищо друго! Превърни́ се в пламък на 'Делото - не върши 'нищо друго! 'Иди при Извора и не се бой, че ще останеш жаден.";

- "Слушайте сега Розовото и Синьо Присъствие..." - Все още сме глухи и слепи, все още сме с извънредно ниско самочувствие и с незарастващи рани от повсеместните грубости на несродни и "сродни" души. Ако въобще става дума за души, тъй като сърцевината на душата е ненасилието, неназидаването, деликатността, липсата на мисъл за себе си. 'Проядени сме от съобразяване с близките и света, от страхове, самосъжаления и милозливост, Затова 'едва чуваме гласа на Едного, който все по-малко шепти и все повече и повече

напоследък 'направо кънти в пространството: "...'Слушайте сега ***розовото и синьо присъствие на Отца 'живаго****! Бог инак не се проявява 'лично - използва 'Христá и 'цялото Му всемощно знание, за да общува с малкото и голямото. Житното зърно обаче има 'абсолютно предимство в настоящия 'решаващ момент, понеже се извършва 'синтезът на осиянията - 'основа на Новото Човечество. 'Няма по-важно събитие от това 'днес в космоса, понеже 'всяка нова синтеза на Словото 'коренно изменя градежа на Битието.";*

- Следват 'историческите и 'живоструйни холизàции от Ѐлма ***"Осияния за Мира"*** *и* ***"Покълване на Новото Човечество"****, диктувани в навечерието на срещата между Рейгън и Горбачов в Рейкявик, които съдържат следните глави: "Осияния за Мирà": първа глава - "Отец, Татко и Баща"; втора глава - "Космос и янтровселена"; трета глава – "Абсолютната Мирова Жена"; четвърта глава – "Маточна и вагинална проституция – женските врагове на мира"; пета глава - "Мозъчна и мускулна агресия – мъжките врагове на мира"; шеста глава – "Понятие за пълния мир"; седма глава - "Трактат за мира"; осма глава - "Ном – истинското име на пасóна". Тук се въвежда елементарната частица и вълнá на мира, които, според Диктуващия, както много други душевни и чисто духовни явления, имат свои представители и изразители в микросвета; девета глава – "Н" (буквата "н" и звукът "н" на български) – движението за мир. Очакването на Третия".*

От "Евангелие от Мария Магдалина" до последното осияние, като ярка нишка през цялото Слово на Éлма преминава темата за очакването на 'Третия. То е свързано с една възможност, която в цялата досегашна история на човечеството не е могла да се осъществи. До днес все още не могат да се съберат 'трима души, които не само да се занимават със Словото, но да придвижват активно и 'Делото, с венец

над тях - върховната цел: 'изобилният и 'пълен Живот за 'всички и със 'всички.

"Покълване на Новото Човечество" има следните глави:

Първа глава - "Животът и неговите имитации". Éлма неведнъж подчертава, че в Космоса, а отскоро и в нашата част на Слънчевата система и на Земята се създават изкуствено човеци – андроиди, които нямат нищо мило и свято. Те са започнали тотална война срещу истинските хора, които притежават безсмъртна монада, вечен дух, душа и разум – атмично, будическо и причинно тяло. Тези мрачни същества са "антророботи" (антроти), които притежават само физическо, астрално и нисше ментално тяло. Те съвсем приличат на нормалните хора, но Върховният дава някои особени белези, по които могат да бъдат разпознати - по погледа, по гласа, поведението и т.н. Те по естество са насилници, манипулатори, назидатели и продавачи.

*Втора глава - "**Напълно свободни – 'девизът на новия Едем**";*

Трета глава - "Жилищата на новия Едем". – Четейки и проучвайки тези материали, човек се сеща за великия шведски учен и мистик Емануил Сведенборг (1688-1772), с когото е общувал самият Христóв Дух и го е развеждал из обителите на невидимите светове. Това е една традиция на Христóвата школа от 'хиляди години, винаги в даден век да има носител на Христóвото присъствие и Христóвата 'Мъдрост и Истина на Земята. Това 'също е носителство на Божественото, независимо от твърдението, че Мировите Учители се раждат средно през 2000 години в "празничното" си тяло (в плът на Земята). Неизменно има високо посветени хора, които предават факела от ръка на ръка, за да може 'живото присъствие на Господа Иисуса Христа на Земята никога да не пресъхва. Това е факт, който църквите на злото приписват само на

себе си, ненавиждат инакомислещите и дори са изтезавали и пращали на кладите децата на Бога, които не ѝ се подчиняват; Четвърта глава – "Силовите линии на Новото Човечество"; Пета глава - "Заниманията на Новото Човечество";

- *Следва друг контакт, озаглавен* ***"Учителят работи само с трима"****. Това не значи, че не работи и с повече хора, но тройката е 'най-желаната основа. Когато няма тройка, самотният сьратник на Духа си знае работата и се нагърбва не само със Словото и Делото, а и с последствията от 'липсата на Живот и Любов "както на небето, 'така и на 'земята". Той трансформира космическите им приливи с 'лично страдание, за да не опустошат физическия свят. Само 'двама обаче дълго време на едно място е много опасно нещо – това Учителят твърди не само тук, а още в Протоколите Си в началото на века.*
- *"Край на работата!" – Ѐлма е разочарован от липсата на съвест и преданост у нас и затова периодично се оттегля. Като резултът – щастието се 'отлага.*
- *"Сините състояния на душата"- В личните осияния винаги има и 'фундаментална информация. Ето нещо 'ново за нас: "Под "Истина" не се разбира нещо абстрактно, а 'съответствието между идеално и реално. А когато говорим за "бисерни" вълнения, това означава 'най-синтетичното преживяване на Истината." В противовес на религиозните и моралистични страхове на "стабилните" и "разумните", Ѐлма често насочва някоя душа към смели рискове, за да се доразвие. Ето един случай, който виждаме в споменатото лично послание: "...обаче ти престои осъзнаване на 'социален опит, понеже той не е доизграден - прекалената ти отдаденост на науката и практиката те откъсна от богатата сфера на емоционалната култура, с което те сблъсквам в този живот 'нарочно, за да добиеш представа за противоречия, мъки и*

страдания. Трябва нежно, но решително да бъдеш потопена в 'блатата, да разбереш как живеят жабите и първаците. Приеми това като 'предметно учение. Не мисли, че има нещо 'нечисто у тебе - мъдреците трябва да познават 'всичко. Ако се движиш по ръба на разсъдъка и свободата, без да паднеш в едната или другата пропаст, ще добиеш интересен опит.";

- "Познай силата Ми!" - Тук отново започва един силно проблемен цикъл от Слово и опити за изпълнение, пропити с неверие и скептицизъм от страна на х. Ѐлма го изпраща в района на р.Янтра да търси работа като учител или нещо друго и х. се подчинява, но с неохота. ("Заминавай, заминавай, заминавай! 'Приказка ще бъде! Отивай, отивай, отивай! Янтра - по-скоро, хайде!") Единаторът силно не вярва в тези думи и си мисли, че е станал жертва на някакъв медиумизъм, че това не е холизàция. Мнението му се затвърждава след неуспешните опити да се назначи на работа при обиколките в този район, но в следващото осияние нещата се изясняват;

- "Среща на серафѝми" – На връщане от "мисията", малко преди да се качи на влака за София, приемащият Словото се разхожда бавно по площада пред гарата на гр .Г.О. Изведнъж от чакалнята излиза невероятно красиво момиче на около 16 години и той се хваща за един стълб, за да не падне: то свети като ангел! Въпреки че са доста далече, тя го поглежда в очите и настават неописуеми с думи неща. Думата "приказка" е много слаба, за да ги опише. Всички здания и дървета наоколо, паважът, хората, колите, автобусите, стават от ярко блестящо разтопено злато. Момичето тръгва към автобусната спирка, но изведнъж се обръща към странния мъж на площада и между двамата пламва ярко блестяща нишка от златен небесен огън. После Ѐлма обяснява, че е използвал "пращането за зелен хайвер" съвсем съзнателно и че не връща думите Си назад, че е пратил проводника Си на

"работа като учител". Временно не е опровергал заблуждението му, че става дума за светски учител, за да подготви психиката му за голямата среща с един серафим на земята. Ако му е бил казал предварително истинската причина, от вълнение х. е нямало да издържи. ("Нямаше да стане нищо, ако ти бях казал предварително, понеже ти щеше да потрошиш океани от любовно напрежение в очакване на срещата, която ти е оста̀ на душата. Щеше да се мяташ насам-натам из територията на Янтра като залят с бензин и подпален, ако ти кажех, че те очаква среща с най-съвършеното създание от серафимно коляно, въплътено в момента на Балканите. Тревожността ти щеше да достигне дотам, че в момента на срещата нямаше да можеш да направиш нищо друго, освен да припаднеш - и да се наложи лекарска намеса.") Благодарение на разменените погледи, сега това момиче щяло да преживее съвсем други неща и ще остане дълго на земята. В противен случай е трябвало да има много кратък и трагичен живот;

- "Съвети за приятели" – Много важни съвети как човек да се отдава с всичка сила, без да губи свободата си. Без да отнема и свободата на другия ("Новият човек обича и пази свободата на ближния.");

- "Психични и кармични причини за херният" – поемане на народна и общочовешка карма. Когато е по лични причини, херният е следствие от лакомията или самомнението;

- "Коронно слово за тройката, двойката и единицата". Досега 'няма 'Тройка на планетата Земя; има само 5 двойки в момента, които отговарят на 'божественото понятие за сродни души. "Горе не се интересуват тройно ли, двойно ли или поединично се работи – важното е на практика да се получава 'единство на съзнанието – да няма никакво колебание, съмнение и раздвоение." Обяснява се разликата между бинарните монади (диадите) и полиа̀дите. Още веднъж се хвърля

светлина върху общото и различното между "обич" и "любов". Само когато човек е единица, може да стане 'полиàда. "Ако работим поединично, сами, ние не зависим от никой друг, освен от Божественото в 'себе си. Раздавайки на 'всички същества, постоянно се възвръщаме навътре към Първоизточника на Любовта, проникваме все по-дълбоко и по-дълбоко в глъбините Му и изливаме онова, що сме събрали, периодично 'навън, за всички. Там няма какво да умуваш и да се маеш къде ти е сродната душа, понеже 'всяка част на Бога я чувстваш 'сродна – 'нищо повече! Голямото Сърце на Всемира люби 'всичко и всички 'без изключение - 'това запомнете от Мене 'навеки!" ;

- "Определям дни на изпитание" – от 6.XI.122(1986) г. Това е прогноза, която се осъществява във възможно най-остра форма веднага след приемането ѝ. В това осияние Ѐлма прогнозира нещастни събития след края на ноември. И наистина, това се случва: На 7 декември 122(1986) г. става най-силното земетресение в България след дълга пауза - това в района на Стражица, с магнитуд 5,7. В околните райони на Централна Северна България са частично или напълно разрушени около 15 000 сгради, има и загинали. Обаче истинските причини за бедствията и изпитанията не са в търговците, политиците или военните. Те се коренят в духовните об-щества, когато са в дисхармония.

- Живоструйно осияние "Коренно се изменя животът на Земята!", с начални думи: "Росното Слово пак се спуска..."; "Рonят се самите основи на пъкъла, понеже стана насищане още веднъж на духовното поле на планетата ви с вибрациите на Словото. 'Трябва да има отстъпки - инак Природата ще си ги поиска 'сама. Отстъпване ще има по 'всички фронтове: ка-то се 'надигнат водите, ще отстъпвате 'не, ами ще прип-кате… 'Ходене ще падне, 'промяна ще има! Такива разтърсвания са 'неизбежни, ако промените не дойдат доброволно. Коренно

се изменя животът на земята!" Впечатлява изпълнението на прогнозата на Ѐлма за "надигането на водите". И наистина, в края на 123(1987) г. тайфунът Нина връхлита Филипините със скорост 266 км в час и причинява смъртта на повече от 1000 души. Тогава става и най-крупното морско бедствие в мирно време, известно на човечеството – сблъскването на два танкера, пак при Филипините, което отема живота на 4000 души! Бог 'знае защо Съдбата коси отново точно там.

- Следват **"Методи за подмладяване"** – Освен известните ни начини чрез приемане на чисти природни субстанции, тук отново се препоръчва преспиването на различни места, за да не ни смучат домашните и кварталните дракони в къщи, където хората живеят постоянно на несменяеми малки групи. Затова в следващото осияние се препоръчва **да живеем 'извън големите градове, а не в апартаменти**;

- "Вие сте 'медарите на Учителя". Тук се казва: "Който обича Словото и работи за славата Божия, привлича сонмища

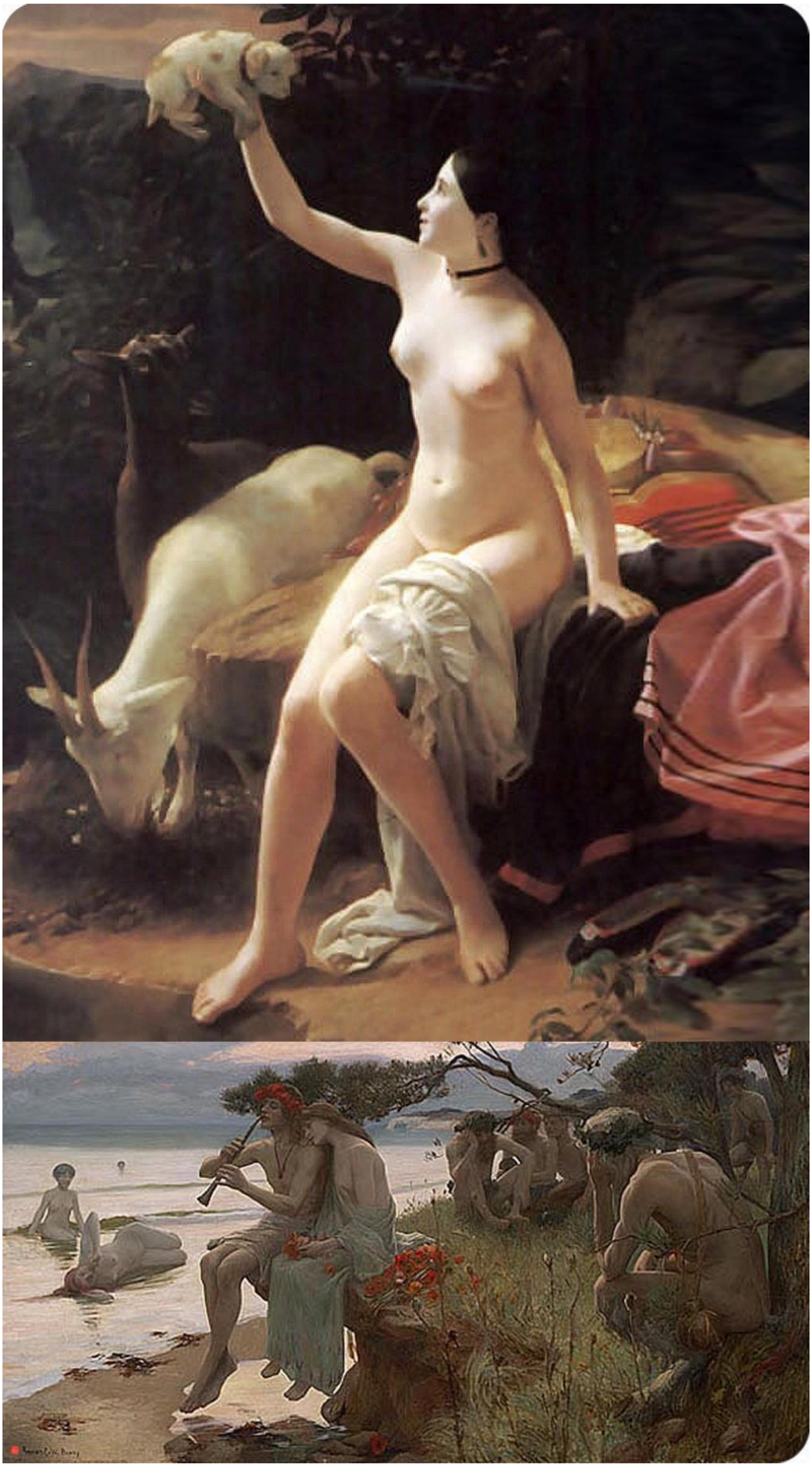

пчели на Духа по питите словесен мед, понеже вие сте 'медарите на Учителя." Обаче и 'Словото може да преумори човека – нужен е интензивен и разнообразен живот;

- "Кармични и психични причини, водещи до диабет и левкемия". Една от основните причини за диабета е нетолерантността към чуждата истина. Това може да е и по линия на родовата карма. Ракът на кръвта често идва от обсебването на либидото на другия и служи за възстановяването на космичното равновесие след такива вампирически изстъпления. Обща формула на душевното лекарство против рака на кръвта: "Аз няма с 'никого да се обвързвам! Най-близък ми е 'всеки; Отсъствието на желания човек ме прави извор на любов и добро за 'нямащите.";

- Холизàция "За послушанието, братския живот и проядеността" – проядеността в психиката, тялото, здравето и пр., ако послушанието и братският живот не са на първо място в живота ни. Излизането от ада става мигновено, когато един човек или дух започне да мисли за настоящия миг, за ближния или за Бога. Според Сведенборг, ние сами се държим в ада, понеже се тревожим за утрешния ден, за себе си и за света. "Старата Ева притъпява утешаването и чака да я 'утешават. Старата Ева притъпява помагането и се нуждае на 'нея да ѝ помагат. Старата Ева не може да живее 'сама с Бога - сърцето ѝ се 'разкъсва от самота, понеже соковете му не произтичат от любовта към 'Бога, а се събират от 'самосъжалението. Новата Ева се отдава на Божественото 'тотално, раздава 'всичкото си имане до шушка - предава го в ръцете на 'Христá, на 'бедните, на 'нямащите. Съжалява ли тя за това? - Не, ни най-малко! Работата на Новата Ева и на старата Ева са 'нужни на Битието, но по 'различен начин: старата Ева 'остарява от грижи за 'хората, а Новата Ева се 'подмладява от грижи за 'Божието 'Дело.

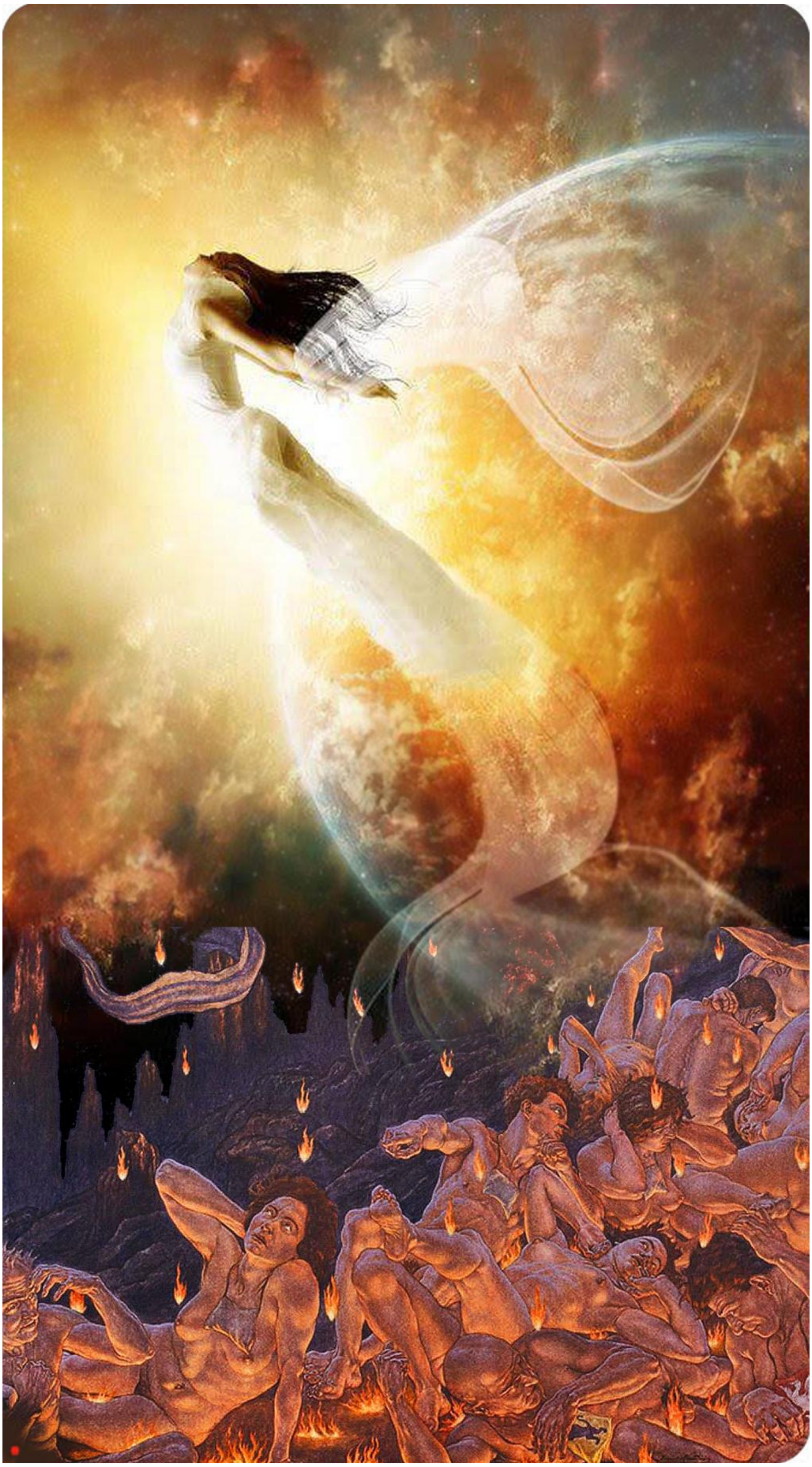

Старата Ева не може да се откъсне от онези, които си ми-слят, че им е задължена с нещо; старата Ева няма мощ на духа да изпълнява казаното от Бога дословно, точно и решително. Тя 'клони към милост, но не по отношение на Божието 'Дело, а по отношение на близки, приятни, сродни, "наши".";

- ***"Морна е душата Ми 'отново"*** *– Христос може да се умори и омъчни дори и днес, когато е най-силен. Ето какво научаваме от това осияние: "Словото е най-важната работа на земята. Вече нарекох Словото "абсурдът на Христóвата вселена", но нарекох Делото "милост". Щом Словото не се сваля, не се обработва и разпространява с канско усърдие, превключвам Словото на 'инертно съществование и практикувам 'милостта - Моето 'Дело." Когато няма любов, Той спасява вселената чрез лично страдание, инак тя ще рухне;*

- *"Осияние за Словото" – за особеностите на Словото Божие, за това що е Слово Божие, как може да се разпознае Словото сред религиозните и окултните текстове и различните религии и какви са неговите специфични характеристики. Фундаментални, основополагащи думи на Ѐлма!*

- *"По-силно от 1000 окултни университета!" – 4 дек. 122(1986) г. Ямите не са малко, но страхът ни за близките е най-голямата яма. Само едно нещо разсмива боговете и ангелите до плач: представата ни, че трябва да си се връщаме вкъщи всеки път в едни и същи координати. Тъй като "дом" на небето е всяко място, където можем да влезем във връзка с любовта, то там, където няма любов, няма и дом;*

- *Единения под надслов "Христос може да ви говори по 24 часа в денонощието!"; "Сладко, но не крепостно"; "Словото и събитията по света"; "Проводник, импулсатор и реализатор"; "Указания за работа по Словото"; "Отново има условия да косят" – прогноза, която се осъществява незабавно; "Христовите милосердни сестри и братя на бойното поле";*

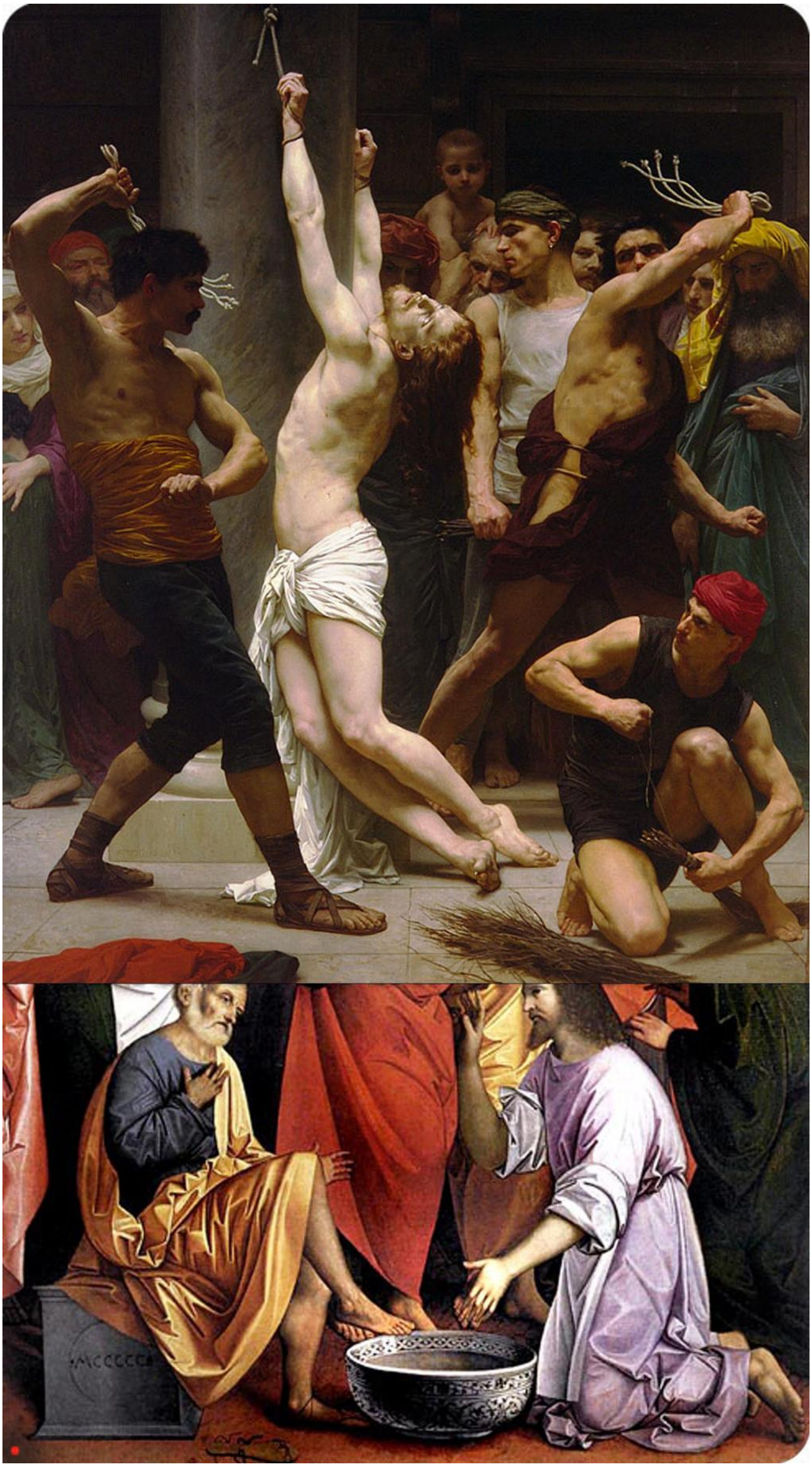

- "Хрои́н, хрои́н, охропа́н, боратони́н!". Заглавието на това осияние представлява магическа формула на универсален космичен език, чрез която се пробива път за Словото.

Както и другаде, тук ще се изредят отново заглавия на осияния по хронология, без да се коментират: - "Морийòр от Испания, XVII век"; "За камиона на фронта, дезертьорите и предателите"; "Спасението не е твоя, но Моя работа!"; "Променяне на себе си, а не на света"; "Никне преданост"; "Словото – бедно сираче"; "Агънца под Майка Правда"; Ноѝмното поле"; "Приехте, кажете, направете!"; "Посягайки на Мен, затри-ват себе си!"; "Не съм новак в спасението"; "САЩ – Само Абсолютно Щастие!". Тук може да се разкаже за повода: един прия-тел се бе явил на "поправителен". Преди да замине първия път за Америка, той зададе въпрос на Ѐлма какво го очаква там и какво ще се случи с един друг приятел, свързан със Словото, който бе тръгнал по същото време към друга страна. Получи се странен отговор: ***"Едни отиват по Божѝ работи, други – по бозѝ работи"****... (Нали у нас често казват за нещо, което се е объркало и развалило много неприятно: " боза стана!...") При първия приятел наистина всичко е било "пълна боза" в Щатите, а приключенията на втория в Русия, Латвия и Башкирия са описани по-нататък в тия книги и ще се види дали са били Божи работи или не.*

Още заглавия: "Пращам пътник отдлече"; "Господар и на говедовъдството…"; "Богове-мухоморки"; "Трънен венец и Иисусово око" (това са цветя); "Хайде на друга сцена!"; "За етрополската вода"; "За Словото, мравката и Божата микроба". Този предговор няма за задача да коментира и даже да изреди всички осияния по заглавия – за тази цел си има библио-графия и се правят резюмета. Тук текстовете се споменават само за обща представа.

- "Осияние за сърцето, което подскача по фронта" –

едно от най-трогателните и покъртителни осияния от Ѐлма. Пощальонът с пощата от Бога счупва прозореца на лазарета, в който лежи ранен, и излиза на полето. Той трябва да достави пощата от Бога на всяка цена! Ако мина откъсне ръцете и краката му, той лази като гъсеница; ако остане само сърцето му – сърцето подскача окървавено по фронта и пак влачи чантата!;

- *"Пламък на Словото и Храм на Делото" - Тук, чрез аксиомите на божествената математика, сам Господ показва начина за превръщане на възникнали конфронтации в разбиране, мир и любов. Говори се за прекрасната дума и добродетел "обхода", строяща първото и най-силно Божествено тяло – ело-хѝмното;*

- *"Искра или сажда?" – Извънредно важно "назидание", както го нарича Е́лма. След заминаването си от този свят, всеки човек бива демонтиран тяло по тяло, обвивка по обвивка, докато се стигне до филма на живота му. Обяснява се как черните и белите монтажисти съставят черния и белия филм от земното съществуване на всеки; колко голяма е трудността при разплитането на тази филмова нишка, омотаваща като кълбо монадата. Накрая – как най-големите майстори на назиданието и шоковата терапия, пускайки черния филм на нечий живот, принуждават престъпника най-сетне да разтвори черупката на егото и наглостта си и да се види какво всъщност има в него: замъждяла искра Божия - или сажда на Сатаната.Другаде се обяснява,че дори и такава сажда може да се превърне в искра, ако сатанинското същество се покае и тръгне в пътя на смирението, любовта и доброто;*

- ***"За Етрополе,** Е́ло и Е́ла; за Елхата и Елада". Единението е за г. Етрополе, който, поради това, че съдържа "Е́ло" (четено обратно), е носител на тройни космически токове, особено благодатни за усилена работа със Словото там.Този*

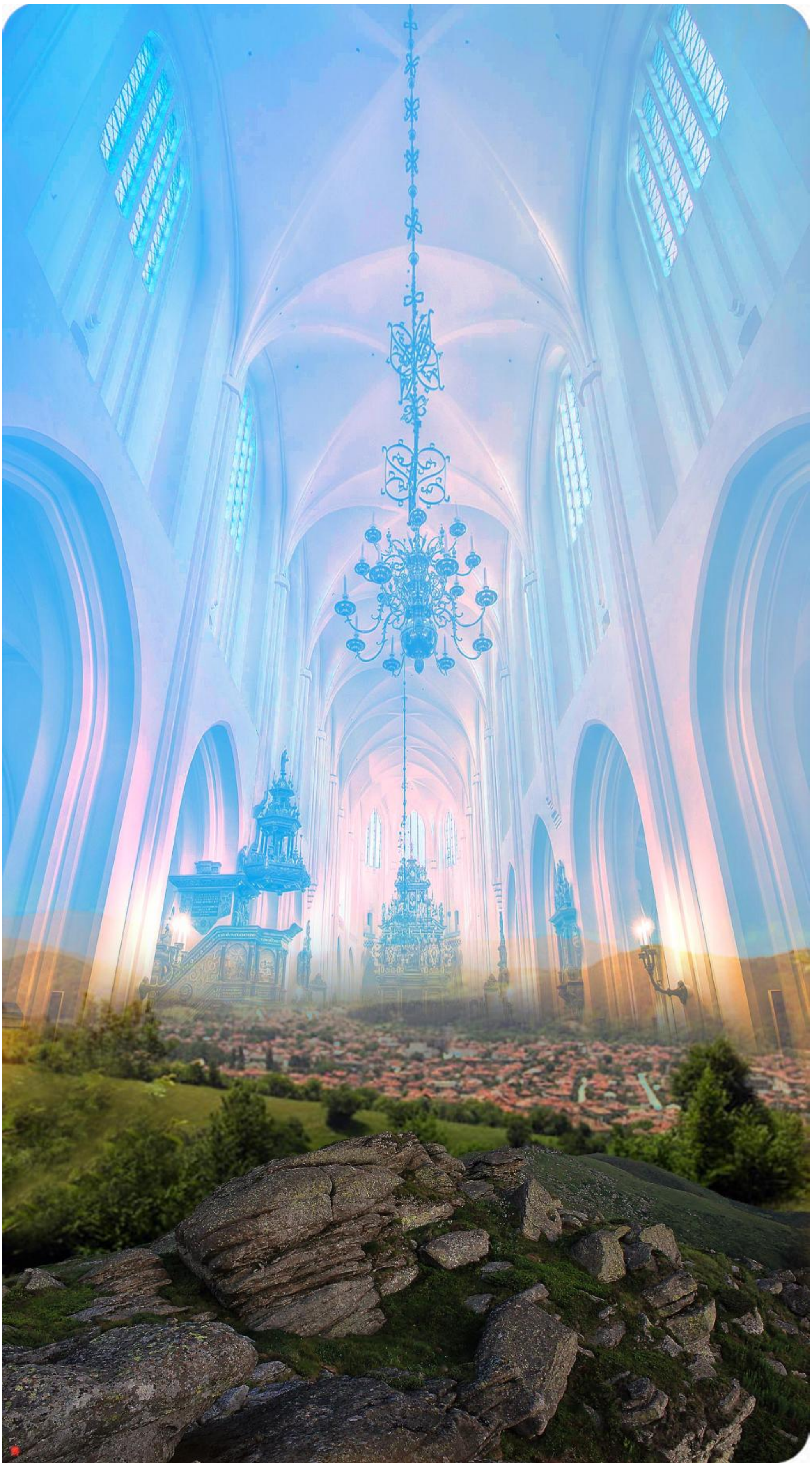

град вече е свещено място, понеже Портата в пентаграма се премества на 'тази ширина и дължина и затова Първият Лъч над главата на ученика ще се подпалва отсега нататък най-добре там. "Éла" - това е 'женската полярност на Éлма, отразена във физическата вселена в клоните на елхата. Затова е 'престъпление да се секат елхи за Коледа, въпреки че "християните" са открили съответствието 'точно;

- Живоструйно лично осияние до приятелка със звездно име Улминéлл, която е не само монада, полиàда или холиàда, а е към "ромонàдите", пълнещи Битието с ромона на полифонията от радости и сияния. "Трилионолистник" или "трилионоструйник" е нов термин – "ромонàдното тяло" на онези, които се наричат "Маги на 'Съзвучието";

- Живоструйно лично осияние за "престолното, коронно същество Радутрòн", което също е от йерархията на апостола Левски. Радутрòн винаги е бил задната стража на великия българин;

- "За летящите чинии и седемте месоядства". Éлма предупреждава да се внимава с летящите чинии, понеже повечето са врагове.Той говори и за "месоядство на седемте полета". Освен трупоядството – хранене с месо, – има още и сърцеядство – ревността; умоядство – критикарството; разумът се яде чрез съмнение; душеядството е светското одобрение и необходимостта от него; духоядството – насилието над другите чрез налагане на собствени желания и планове. Седмото разделя духовното от физическото и ги 'противопоставя, затова е антипод на 'божественото съвършенство, което ги 'обединява.

На следващата снимка се виждат някои от приятелите, които се изкачиха в Етрополския балкан. Ясно личи и архайският произход на скалите там, по-стари и от Рилските, както твърди един професор по геология.

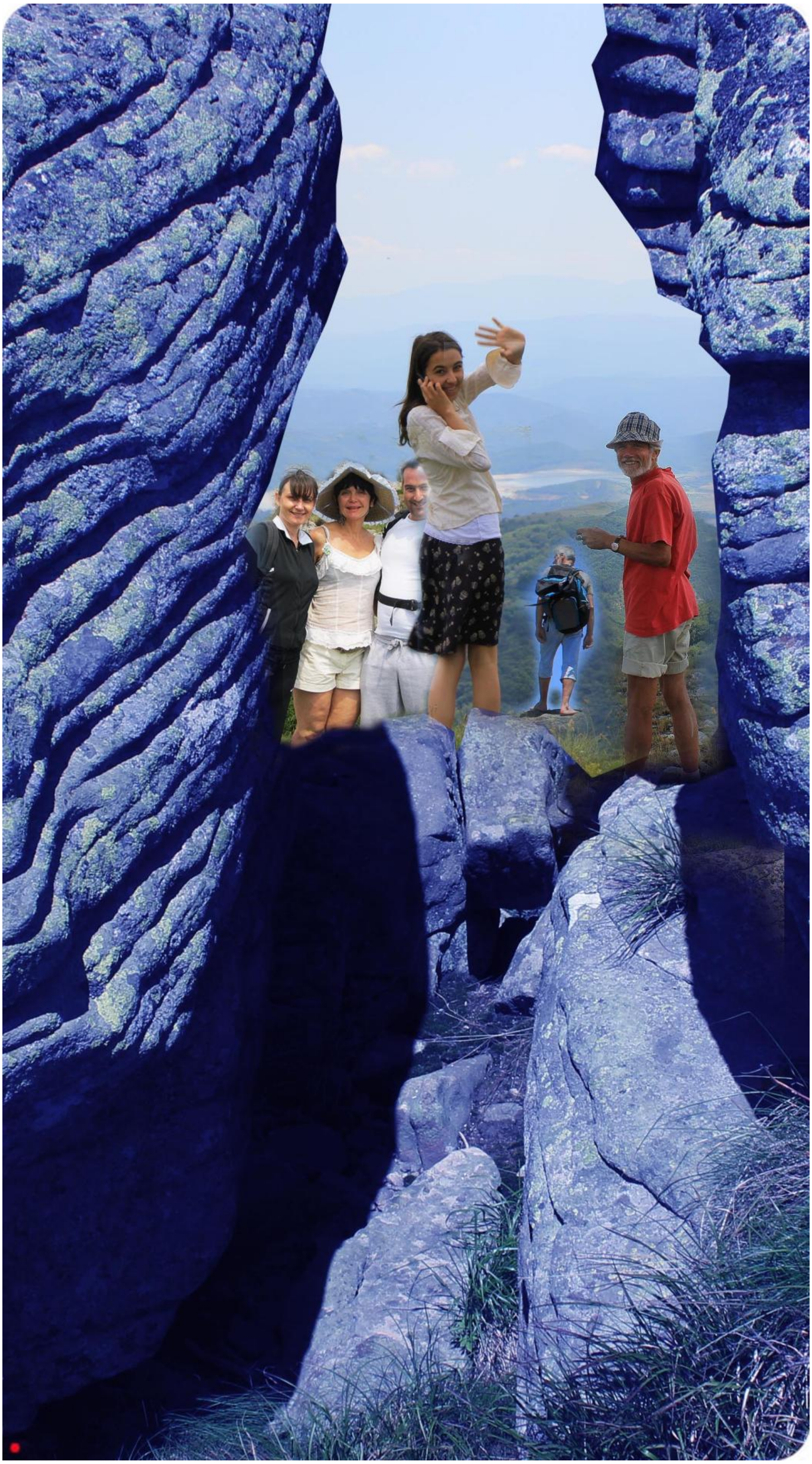

- "Евангелие от Томà" – дадени са само две глави досега. Ѐлма описва удивителни случаи и ни разкрива уникални слова на Христос, които досега са били напълн неизвестни на човечеството. Например, че апостол Томà се покланя пред Оня, Който ни е предал тайната на възкресението. Че тази тайна някои апостоли я 'знаят, а някои са се преобразили още 'тогава. Ние познаваме такива хора и 'днес. Учителят никога не възкръсва самичък. По-малки възкресения 'стават с още неколцина ученици, но възкресения 'приживе - т.е., пълна промяна на облика, душата и тялото им. Тия, които възкръсват 'така, минават вече свободно в по-горните царства на Отца; а ония, които не възкръсват приживе, са от оглашените, които само 'приказват, но все още имат някаква 'собственост (не непременно 'материална, а и си мислят, че са собственици на тялото си, на идеи или на хора). В Евангелието на Томà се описва и един потресаващ случай: Иисус откупва една жена от мъжа ѝ, който я третира като животно. Кара го да си вземе колкото иска злато от ковчежето на братството, държано от Юда, но то моментално пак се напълва. Съпругът полудява от алчност, натрупва куп злато колкото три човешки бòя. Посяга да пълни първия кош (извикал си е камилите), но ръката му изгаря до костта – още не е освободил жена си. Въпреки че ще увеличим предговора, просто няма как да не се помести тук най-силният епизод. Пострадалият казва:

"31 "Снеми, снеми, снеми, Ти, Който имаш 'сила, бремето на алчността от душата ми! 32 Снеми тая черна кожа от ръцете ми и ми върни здравите ръце! 33 Аз вярвам в Тебе, Иисусе, Който си Христос, Син Божий, пратен да ни съдиш и благославяш." 34 Ала Учителят стоеше строг над всички и не помръдваше. 35 "Докарайте невестата му" – викнаха някои от тълпата. 36 Тогава, разтреперан, женихът, през виковете си

от болка, нареди на слугите си да доведат неговата несретна невеста. 37 Не след дълго те се върнаха, като я водеха за верига. 38 "Господарю, дай ключ, откъртихме стената от оня край, ала откъм ръцете ѝ веригите не можем отключи." 39 "Рабе нещастний, що си сторил на тая неволница, та си я вързал с верига? Що ти е направила? Къде е да я види баща ѝ и майка ѝ, като си я купил толкоз на 'сметка?..." 40 "Ама тя не искаше да прислужва на трапезата ми и се държеше като бесновата - не искаше да я натиря в брачното ложе!" 41 "Нещастний, не знаеш ли, че това е 'дева, ангел Божий, който не бива да пристъпва в ложе на смъртник? Прочее, 'напусни веригите, сестро небесна - и 'нека бъде волята на Отца Ми над тебе!" 42 Тозчас веригите 'паднаха от ръцете ѝ и тя плачешком се хвърли под сиклата*, дето стоеше възправен Господ, викайки: "Господи, аз вече ще 'слушам, няма вече да правя 'своето си, а 'онова, което 'Отец иска от мене!" 43 Тълпата се беше отдръпнала, поразена и удивена от случилото се, а сам Учителят слезе от сиклата, наобиколен от апостолите, поведе за ръка Анна, а тя просия с всичката си небесна хубост пред всичките, понеже намери отново Баща си. 44 Тая Анна остана сред нас още дълго, ала се помина в същия час, когато разпнаха Съвършения. 45 За тия души, които Господ откупва от техните 'господари, Учителят специално ми е говорил, понеже ме назначи за съдия на познанието и наставник на мъдреците. 46 Тая Анна, рече по-сетне Той, бе ангел от 'девите на небето, та се криеше от лицето на всички, понеже не искаше да я "осквернят". 47 Ти си свидетел обаче как я скверннеше женихът ѝ насила в нейната килия, а пускаше и богатите пияници да я сквернят... 48 Не ще отмине чашата на гнева Божий нито ангел, нито 'божество даже, ако от боязън, инат или горделивост не се подчинява на гласа на Отца в сърцето да се обменя с ближните, а се подчинява на гласа на Сатаната - студен и недостъпен и високомерен да бъде. 49 "А що стана с жениха ѝ, Господи? – попитах го аз насълзен. Оправиха ли се ръцете му или останаха изгорени до кост?" 50 "Той Ме нарече "Иисус", повярвал, че Аз съм Христос, Син

на Бога Живаго, и с това ръцете му станаха нови. Амро́н продаде 'всичките си имоти, раздаде на бедните половината, а другата половина вложи в полза на Братството."

*****Засега не сме си изяснили защо Ѐлма употребява думата "сикла" и как Анна може да се хвърли под нея, а Иисус да слезе от нея. Известното за сикъла (сиклата) е, че тя е еврейска теглилка за ненасечено в монети злато и сребро. Ако думата има връзка с нея, вероятно са наричали така и самото място, където е ставало това претегляне, но не сме сигурни - това трябва да се проучи.*

- ***"Осияние за Любовта и Обичта"***. *Това е живоструйна холизàция, която трябва да се изучава задълбочено и да стане христоматийна. Тя бе преведена на руски и послужи за първия по рода си брачен ритуал в Рига в духа на Ѐлма. Словото в България още от началото на века разграничава ясно Любов от Обич, въпреки че даже в българското съзнание разликата не е много ясна. В духа на 'осиянията, Любовта е и любов към 'всички, и любов към едно същество, затова е синоним на пълното, 'елохимното съвършенство; а обичта е любов към сродната душа и най-близките същества.*

- *Живоструйно осияние за трите вида чакри (центрове) в тялото на Космическия Човек, със славянски названия: "олтàри" – природни чакри, служещи на природата; "двèри" – духовни чакри, служещи на ближния; и "престòли" - божествени чакри, служещи на 'Бога. Последните са въртящи се сфери от спирални лъчи; но сфери само в третото измерение, а в действителност проникват всичко навсякъде;*

- *Живоструйно лично послание до Нории́ла за разликата между "ноа́ите" и "ноа́дите"; за "зелохѝмите" – най-плътната кондензация на Кристалния Човек;*

- *Живоструйно лично осияние до приятел от Франция, който е въплътен на Земята "аурувѝм" – рядък случай на синтез между каскаден серафим и херуви́м от сребърен клас...;*

- *"Още за програмата на Школата" – указания за*

занимания по астрологични часове в една неспирно 'действаща божествена Школа, със съдействието на инструктори от невидимия свят;

- Ò̀тговори на въпроси за радиацията, поразяваща само физическото и астралното тяло, обаче лекуваща болести на будическото и атмическо тяло. Познание за отрицанието и утвърждението с глава у българите; за козируването; за брадите и бръсненето при мъжете - и др.;

- "За телепортацията, пентаграмиката и за силата на "Брата" – дават се познания за посвещенията според пентаграмиката - за учениците на Христóвата Школа;

- Живоструйно осияние за "Техническото Чудовище" (техническите изобретения и съоръжения и всички предмети), което е мъртва конструкция, лишена от поле. Говори се за борбата с него и ликвидирането му чрез любов, братски живот, молитви и песни, създаващи контраполе (хòлополе);

- Две писма от Éлма: до фирмата "Боинг" за катастрофите на техните самолети и как да се избегнат; и до Индия - за поставяне на търговски, политически и хуманитарни бариери срещу Швейцария заради коридите с крави там напоследък;

- Ò̀тговори на въпроси: за "вихрýн" – славянската по-горна степен на източното кундалини и за неговото музикално събуждане, наречено "вихротóн". "Вихротóн" се събужда по висш начин, когато се свири виртуозно и едновременно се композира божествена музика. Тогава той започва да се върти и постепенно подпалва трилионолистника, който така става сферичен и позволява да се премине от Слово към Дело. За ненасилственото събуждане на нови центрове по закона на Бялото Братство чрез силно желание; за разликата между асуúна, сáлмата, прáната и амрáлната; за формулите "От Дух и вода" и "От Огън и земя". Първата е била в сила през

епохата на Рибите и затова неподвижните пранаями и водни очистителни процедури са били нужни тогава. А втората е за епохата на Водолея – т.е., слънчеви и въздушни процедури, работа със Словото, движение в планините, посвещаване на 'Делото и непринудена обмяна на изобилен Живот;

- Живоструйно лично осияние до Назаре́лла, от което се разбира, че човешкото сърце е материалният орган на Бог-Отец на 'Земята – Неговият 'престол, - докато Христос е 'тялото, а Цялостният Бог или Благият Дух е 'самият човек. Извънредно фрапиращо сведение, което обаче има своите корени в древността и средновековието, особено в близкия и далечния Изток.

- Живоструйно лично осияние до приятел относно зъбите, които са бушони на Христо̀вото тяло и трансформатори на енергиите на Космичния Човек; за сърдечно-съдовите заболявания, като резултат от саморазправата на човека с мира и радостта в себе си; за болестите на кръвта, като следствие от нежеланието за самоопределяне към Учителя, Който е само 'Един през всички векове;

- "Принципи на братските каси". Да, братски каси са 'съществували, 'съществуват и 'трябва да съществуват, докато има парѝ и техни еквиваленти. Те са 'пентагрални – 5 дяла - за следните дейности: Словото, Майките, Културата, Школата и Взаимоспомагателна каса. Трябва да се спазва доброволно и десятъкът – отдаване на десета част или повече от всеки наш приход и имущество, но не на организация, а тайно и персонално на човека, който работи най-безкористно и най-добре за Бога, според нашата лична преценка;

- Живоструйно осияние за "Сфинкса" на Рила, с истинско име Ел Пуре́й, т.е. "Божия Лилия";

- "Осияния за Тишината" (ОЗТ). 'живоструйно единение, от което научаваме изумителни неща за естеството и

ефектите на тишината. Например: "Дванадесет денонощия тишина те правят гражданин на Новата Земя – онова етерно вълшебство на десетина земни радиуса, за което съм ви говорил 'неведнъж. А 'повече от три години тишина водят ученика на Духа Божий до овладяване на 'слънчевата система. Двадесет и осем години тишина ви правят гражданин на 'Млечния път." И още една мисъл: "Под "душевно целомъдрие" разбирам най-великата способност на душите, създадени от Бога, да се влюбват непрекъснато, 'без отклоняване от 'основната любов – любовта към 'Бога; а под "физическа девст-веност" разбирам прекрасно, здраво и вечно младо тяло. Всички останали определения на целомъдрие и девственост са от сатанински учители." (на стр.112 тук – илюстрация към ОЗТ)

*- **"Приказки за дърветата"** – досега е дадено само "Осияние за върбата";*

- Живоструйното осияние за "Коледните събития" ознаменува края на 125(1989) г. и бурното преустройство в страните от Източна Европа, полагащо началото на нова епоха за човечеството. За точното време, локализация и естество на преустройството Учителят говори в Беседите Си още до 1944 г., а в Новите материали – от 120(1984) година насам.

*Освен изброените единения се очаква диктуването и на следните живоструйни книги: "Алсúния" – наука за разпознаване на Божиите лица; "Пентаграмика"; "Основи на **пáневрúтмията** и понятие за сýперевртмия, ỳлтраеврѝтмия, ясноеврúтмия, тóтеврúтмия и хѝпереврѝтмия", както и продължение на "Синята книга", "Ромон от Божествената наука", "Философски речник" и други.*

Трима души с изключитени качества, които бяха в Школата на Земята десетки години и които и до днес обичаме и уважаваме като най-напреднали ученици на Великия, 'отрекоха

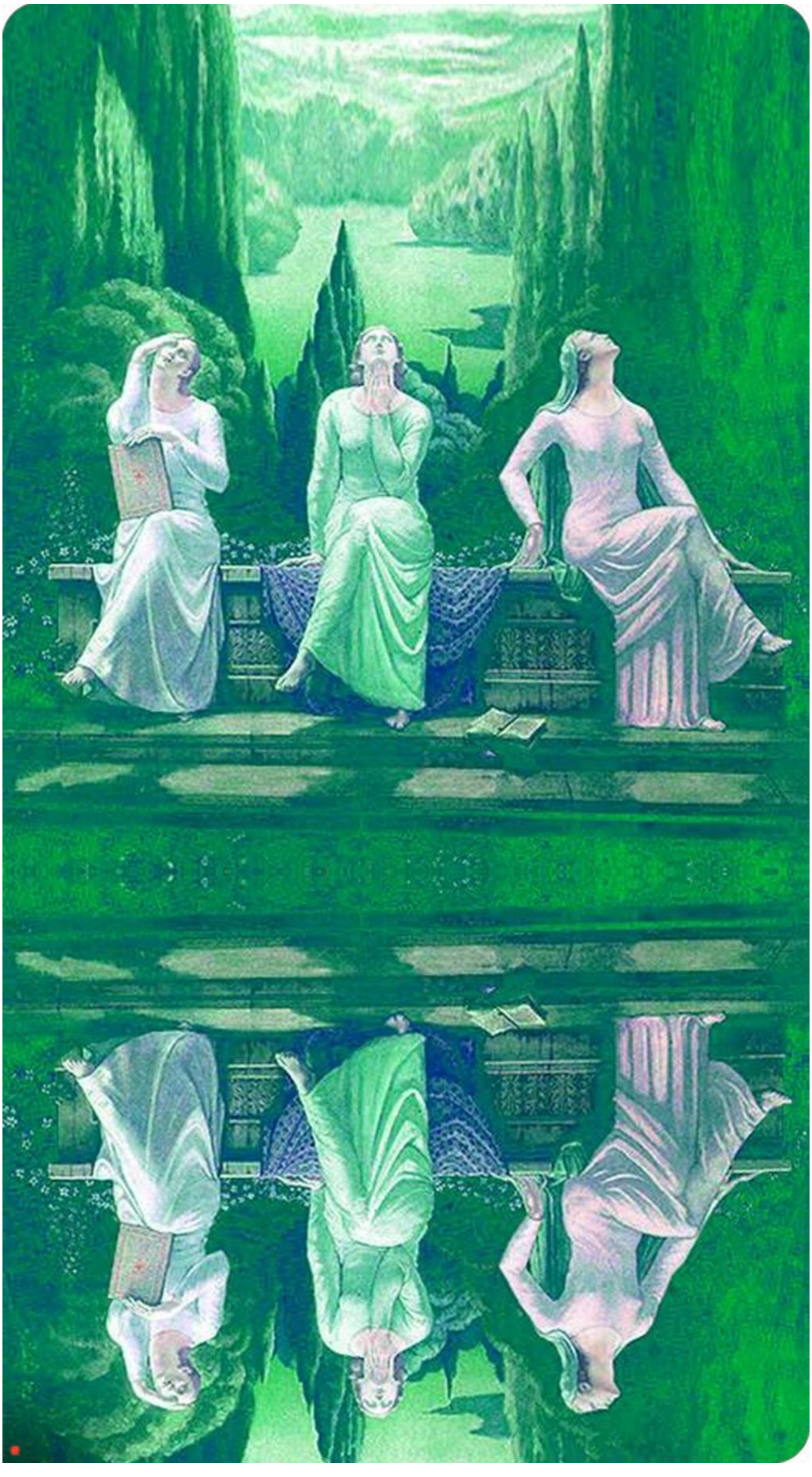

осиянията на Ѐлма. Първият, който можеше да се телепортира физически и да излиза от тялото си с висшите си тела, в последните си часове сред нас, каза: "Обиколих всички светове, но никъде не ме приеха". Защо не разпозна Словото в последната му изява, след като преди това бе прогнозирал това с най-голяма точност?

Вторият изключителен човек, въплътен ангел на земята и образец за Ученик, един ден казал на един приятел: "Който разпространява тия текстове, е престъпник". Обаче и той имаше много широко сърце и до последния си дъх на тази преклонна възраст, на практика също живееше както те препоръчват. Сам Учителят е говорил за това в беседите Си: ***"Аз бих желал да имате 'много романи! Аз бих желал да се 'влюбите! Казвате, че някой се 'влюбил... - Вие само си 'въобразявате, че сте се влюбили. Влюбеният 'умен става! Влюбеният 'добър става! Влюбеният 'силен става! 'Този влюбен човек, който не 'поумнява, на който сърцето 'добро не става и който силен не 'става, той не знае какво нещо е любовта. 'Влюбил се е в 'хубавия смисъл. 'Хубаво е да се влюбят 'всичките хора! 'То е Божественото! Сега трябва да напуснете вашите 'стари вярвания, 'детинските си вярвания."*** ***(Из "Обичайте, ценете!" 14 февруари 1940 г.)***

Третият (най-възвишена и талантлива сестра) пишеше в книгите си удивителни неща за свободата в любовта. Твърдеше, че е преродената Мария Магдалина и че е имала и в този си живот много приятели. Казваше: "Как да позволя на някого да свири върху мен с един пръст Котешкия марш, след като аз съм сложен космичен орган с много клавиатури и регистри в божествената катедрала? Даже и най-гениалният 'бахист или 'шопенист не ми е достатъчен, за да изтръгне от мене това, на което съм способна. Нужни са ми много повече

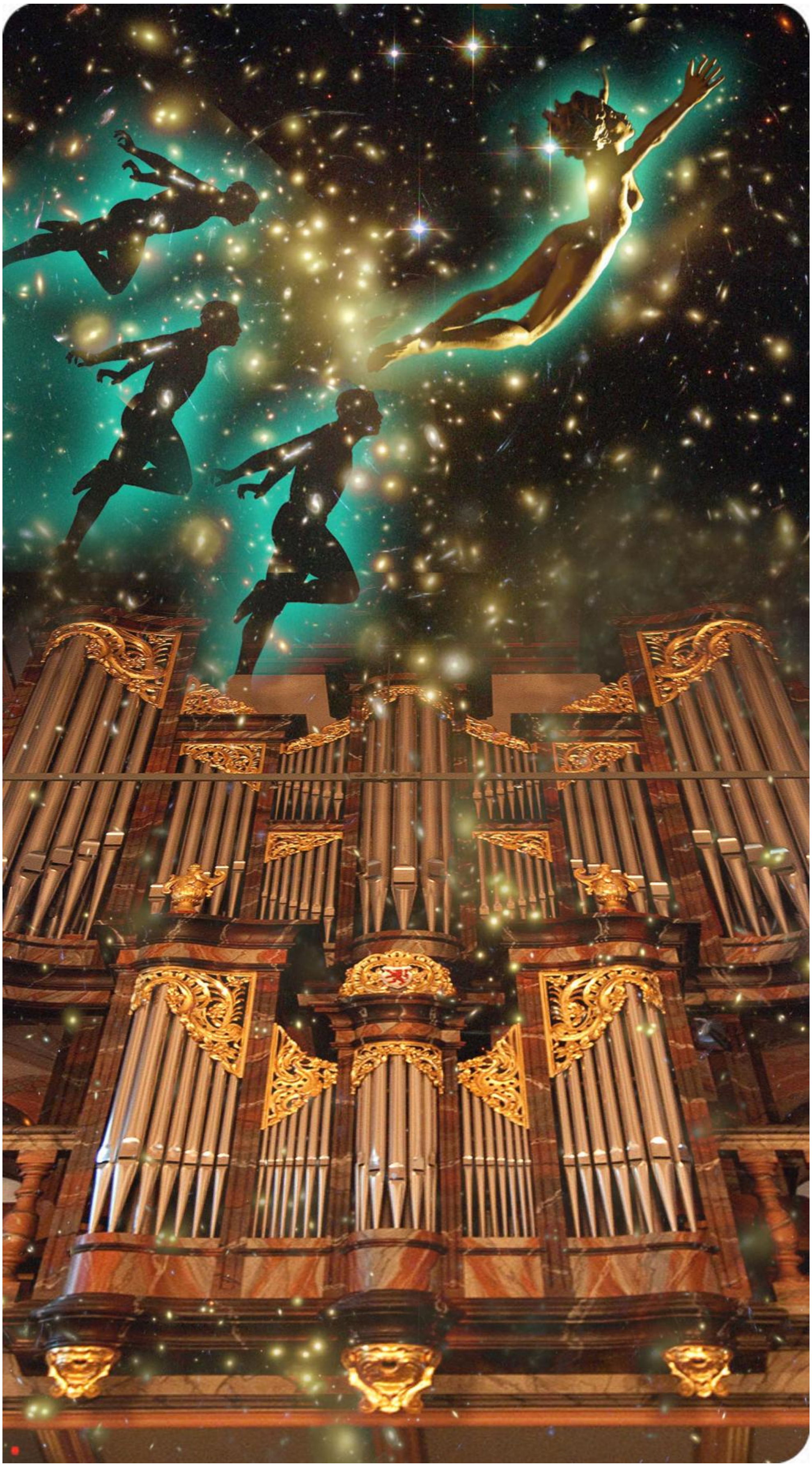

виртуози!" С кристалното си пиано в таванската си стаичка Аму̀нда накара да пеят чакрите на някои хора, чрез които сега идват осиянията на Ѐлма; изказа прогнози, които и до днес се изпълняват. Нейната автентична музика имаше силата да подпалва олтáри, престóли и двéри – особено когато под пръстите ѝ зазвучаваха камбаните на Тянгбоче или песента на Тайната вечеря. И въпреки това тя възнегодува срещу съвета на Ѐлма да се раздели с кармичния си партньор и да бъде свободна като преди. Тя 'също си отиде преждевременно с разбито сърце и здраве поради обвързаността си с този дух, който я ограничаваше и тероризираше до края. Ако се бе родила днес, когато по цялата ни планета прегръдките започнаха да стават безплатни не само парично, но и кармично, ето къде щеше да бъде тя сега: ►►►►►►►►►►►►►►(стр.116).

Нека бъдем наясно още от самото начало. Започвайки от първата илюстрована книга с осияния от Ѐлма, Който за нас е Учителят и Христóвият Дух, по Негово настояване в нея и в следващите 38 книги по 300 стр. до средата на 148(2012) г. се включват много илюстрации с прегръщащи се хора и хора без дрехи, особено на жени (понеже е съдбоносно необходимо точно сега да се пробудят Новите Еви и Новите Евридики). Това е едно от главните обвинения срещу осиянията въобще и срещу тези, които си позволяват да слагат или предлагат такива изображения. Не става дума само за един човек - дадена е свобода на всички, които желаят, да офòрмят Словото по свобода, като поемат отговорност за това пред Бога и пред Новото Човечество. За много теми от беседите на Учителя Беинсá Дунó немалко последователи и издатели съставят цели книги с цитати от томовете му, а други ги цитират или преразказват устно. Но за някои от най-щекотливите теми, поголовно и без изключение се изтъкват само антитезите. Тезите са невидими за този тип хора, тъй

REE
UGS
БЕЗПЛАТНИ
ПРЕГРЪДКИ
БЕЗПЛАТНИ
ПРЕГРЪДКИ
Безплатна
прегръдка
БЕЗПЛАТНИ
ПРЕГРЪДКИ

като тяхното ниво на еволюция и разбирането им изключват противоположното 'напълно. Това показва, че те не познават Словото Божие и че го предават изопачено. Естествено, повечето от тях не вредят съзнателно – те си мислят, че са прави. Такива личности доскоро въздействаха силно с писанията и проповедите си върху младите, тълкуваха превратно беседите и затова техните жертви понякога стигаха и до психиатрията, и до гроба. Когато дяволът чете евангелието, има много мощно въздействие върху някои наивни и закъсали души. Но не и върху милионите от едно ново поколение! Днес стремежът към голотата и световни движения като "Безплатни прегръдки" не могат да бъдат спрени и от милиард атомни бомби. Това са души от една нова еволюция и те вече заливат Земята като огромна космическа лавина! ►►►►►►►►►►►►►►►►►►►►►► *(стр.118).*

"Десетки усмихнати момичета и момчета прегръщаха случайни минувачи по софийските улици като част от международната кампания "Безплатни прегръдки". Това е спонтанна проява на хора от цял свят, които се разхождат по улиците с големи табели "Безплатни прегръдки" (Free hugs) и насърчават непознатите минувачи да си разменят прегръдки с тях. "Целта ни е да вдъхнем повече оптимизъм и любов в сърцата на хората" - казва един от участниците в кампанията Стефан Александров – момче на 17 години от София. "В България има много хора, които са подтиснати от живота и искахме малко да ги развеселим поне с една прегръдка" - допълва 16 годишната Станимира Иванова от София.

Идеята да се прегръщат непознати на улицата, за да стане денят им по-светъл и хубав, тръгва от Хуан Ман, австралийски младеж. "Живеех в Лондон, когато животът ми се преобърна наопаки и трябваше да се върна отново в

FREE HUGS
FREE HUGS
neo,
ДАРЮ ОБЪЯТЬЯ
FREE HUGS
Free Hugs
ОБНИМАШКИ

Австралия" - разказва Хуан. "Когато самолетът ми се приземи в Сидни, всичко, което имах, беше багаж, пълен с дрехи, и много проблеми. Нямаше кой да ме посрещне, нито имах дом, в който да се обадя, че съм пристигнал. Някои си почиваха от време на време, за да съберат сили за нови прегръдки. Бях турист в родния си град! Докато стоях на терминала за пристигащите пътници, гледах другите хора. Те се срещаха с приятелите и се-мействата, които ги очакваха с отворени обятия и усмихнати лица. Те се прегръщаха и се смееха от щастие. Имах нужда някой по същия начин да очаква и мен, да се зарадва като ме види, да ми се усмихне и да ме прегърне... Така че написах от двете страни на една голяма табелка: "Безплатни прегръдки" (Free hugs), вдигнах табелата пред погледите на минувачите на летището - и след 15 минути те започнаха да идват при мен и да ме прегръщат!" - спомня си Хуан. Оттогава той превръща безплатните прегръдки с непознати хора по улиците в своя общочовешка мисия. Удивителните му случаи са заснети на видеоклипове и качени в Интернет.

Ето го в един от тези случаи самият Хуан Ман!

ESPRESSO • POP • SNACKS
FREE
ОБНИМУ
БЕСПЛАТНО
Free H

Много хора по света се заразяват от идеята и започват по неговия пример да прегръщат непознати хора, за да вдъхват любов в сърцата им. "Всеки от нас е прочел на различно място в Интернет за тази кампания и е прегръщал хора на улицата сам с такава табелка в различни дни" - казва Стефан Александров и допълва: "Днес решихме да се съберем всички, които сме го правили преди - около 50-ина човека, - за да зарадваме с прегръдки повече хора в София". По думите на българските хъгъри(както те самите се наричат – от англ. "hug" – прегръщам), хората реагирали различно на тяхната инициатива. "Някои тръгват с много радост към нас, но други се мръщят, сигурно защото не разбират какво точно правим" - разказват участниците. Имало и агресивни хора, които избутвали младежите и ги заплашвали с физическа саморазправа. Една жена толкова се уплашила, че се развикала с все сила: "Не ми пипайте чантата! Помощ!" Чужденците реагирали най-жизнерадостно на инициативата, но имало и много българи, които веднага схванали смисъла на идеята и прегръщали младежите с усмивка. Някои от минувачите толкова се въодушевили, че започнали дори да целуват младежите и се връщали да ги прегръщат по няколко пъти. Двойка мъж и жена, които бяха прегърнати от тийнейджърите, споделиха, че са били приятно изненадани и зарадвани от този неочакван жест: "Не само любопитно и оригинално, но и много мило е това, което правят тези деца. Освен че ни заредиха с позитивна енергия и любов, много ни зарадваха, че в този тежък свят и живот все още има оптимисти, и то точно сред младите. Ето как се за-ражда една нова и хубава идея, едно ново мислене, едно освежаване на живота - и нека, дай Боже, има повече такива начинания", казаха мъжът и жената, и отминаха, широко усмихнати.

Светослава Банчева

УЧИТЕЛЯТ „Казват: "Той прегръща чуждите жени..." – Ти, като прегръщаш хората, те трябва да оживеят, да станат добри! След като я прегър-неш, тази жена да ти каже: "Много ти благодаря!" И мъжът ѝ да каже: "Много ти благодаря, че откак я прегърна, много е мека, много е добра – вкъщи все шета, всички ни обича!..." (1934.05.27н, беседа "Има време", том „Постановенията на сърцето", стр.237)

Ето още от беседите и живота при Учителя на тази тема:

Един много религиозен брат спонтанно целунал една след друга три омъжени 45-годишни сестри. Отнесли въпроса до Учителя: как може да се постъпва така? Учителят одобрил постъпката му – човекът искал да покаже как обича Христос... „Единствената грешка е, че не е взел предварително позволение от сестрите, а не самата целувка”. (1936.06.10, беседа ”Умното дете”, том „Постановенията на сърцето”, стр.263)

Тук искаме да обърнем внимание върху положителното, което Учителят е говорил за голотата. Позволяваме си да представим няколко Негови мисли на тази тема, макар че те са много повече.

"И сега знаете ли защо са тези разрушения на градове и села? - 'Затова идат тия страдания на хората! С дрехите на грешника не се обличайте! По-добре ходете гол и бос, отколкото да се облечете с дрехите на грешния. Когато дойде времето да изпълните волята на 'Бога, изпъл-нѝ я, без да отлагаш." (Из "Без съмнение и без отсрочка", 10 октомври 1920 г., 7 ч. и 30 мин., Велико Търново)

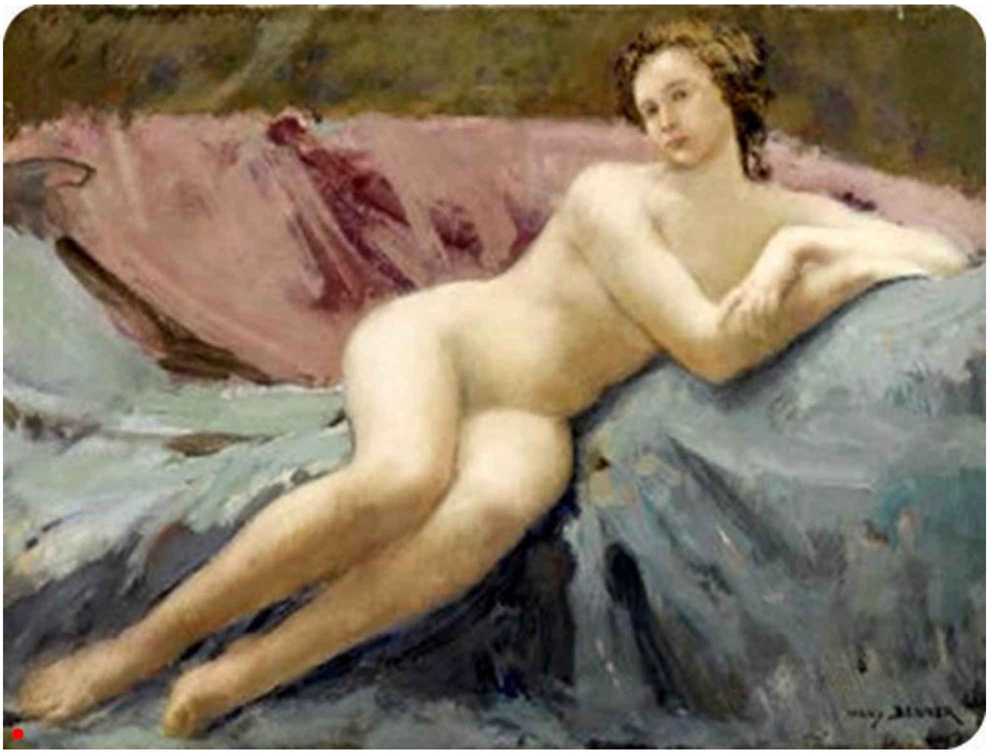

Emmanuel Michel Benner (1873 – 1965, French) Reclining-nude 4

"И сега, слава Богу, 'всинца сте облечени, а ако някои биха ви видели голи като Адам и Ева, веднага щяха да

ви пратят в лудницата..." **(Из "Още по-блажени", 4 декември 1921 г. в София)**

"Бог казва: "Съблечете старите дрехи на тези философи! Съблечете ги и ги оставете 'голи". –"Как ще останат голи?" – 'Всички хора трябва да останат голи като Адама и след това да облекат дрехата на светлината, в която няма никакво съмнение, никакъв страх. Сега сте 'облечени, но сте порочни. Тогава ще бъдете 'голи, но чисти като светлината." **(Из "Дерзайте, Аз съм!", 13.V.1923 г.)**

"Адам първоначално е бил 'гол в рая. Каква е била неговата култура тогава? Ние казваме: 'голи били, но престъпления 'нямало. Ние сега сме 'облечени, но престъпления 'има. Питам: кой порядък е по-добър? Порядъкът на голия, но без престъпления - или порядъкът на облечения, но с престъпления? Разбира се, порядъкът на голия, но без престъпления, е за предпочитане, отколкото порядъкът на облечения, но с престъпления. Не мислете, че тия здания, които сега имаме, са израз на някаква особена култура." **(Из "Божественото и човешкото", 31 лекция на Общия окултен клас (II година), 28 юни 1923 г., София)**

"Защо са нужни градове на Господа? – Защо са нужни дрехи на хората? Не могат ли да ходят голи?" **(Из "Хваление", Лекция от Учителя, държана на 16 април 1930 г., София)**

"Питам тогава: когато Адам беше в 'рая, имаше ли такива видими църкви, както сега? Църквите 'отпосле дойдоха. И казва Писанието, че той бил 'гол тогава. Под думата "гол" се разбира, че той не е имал такива дрехи, както сегашните - да се е обличал тъй 'модерно. Ако 'сега дòйде Адам, как ще се облече? Тогава той е бил 'гол, но 'безгрешен, а сега той е 'облечен, и то модерно, но грешен. Питам: кое е по-хубаво? Да бъдеш гол, но безгрешен - или облечен и грешен?" **(Из "Изпитай и виж", 16.II.1930 г., 10 часа)**

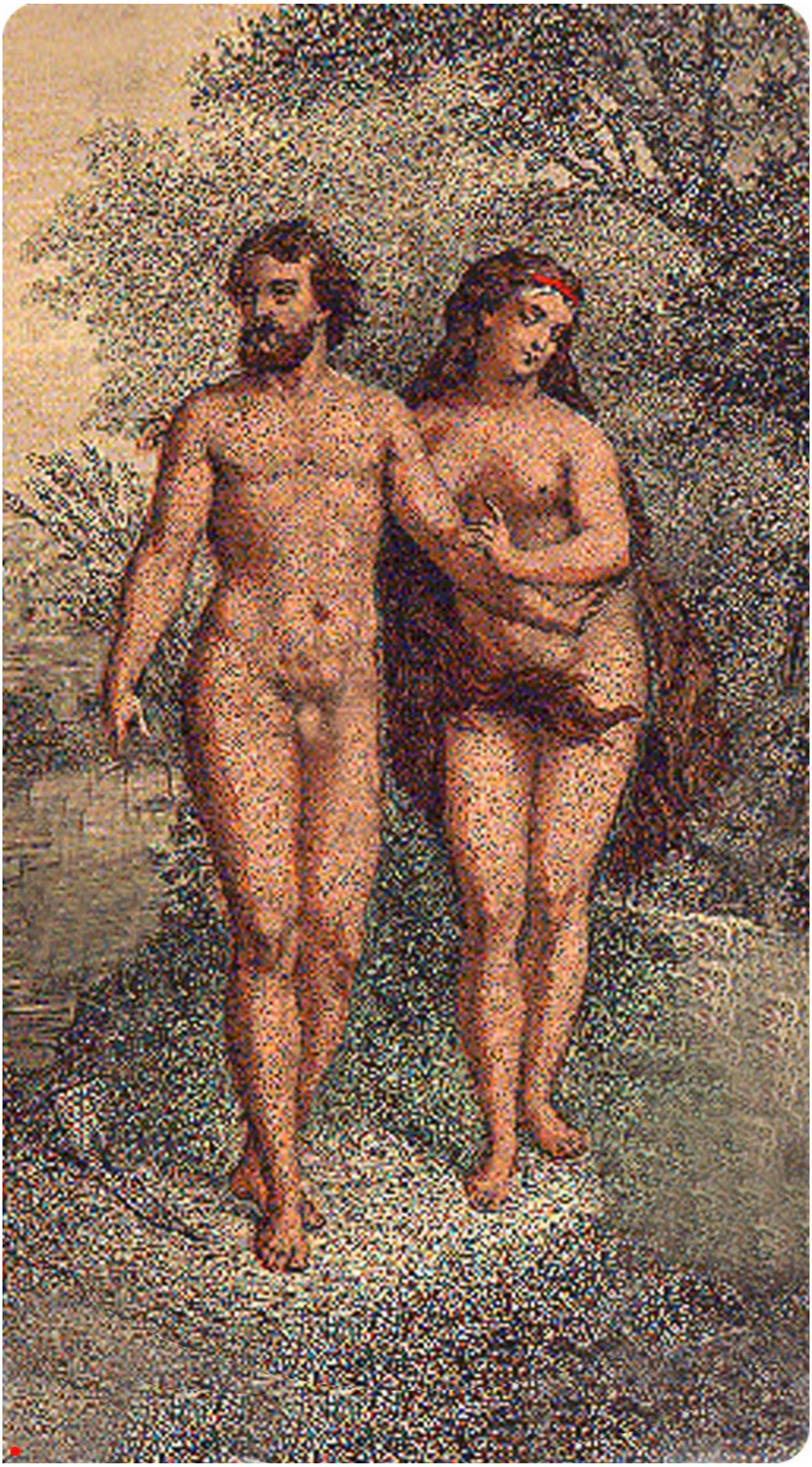

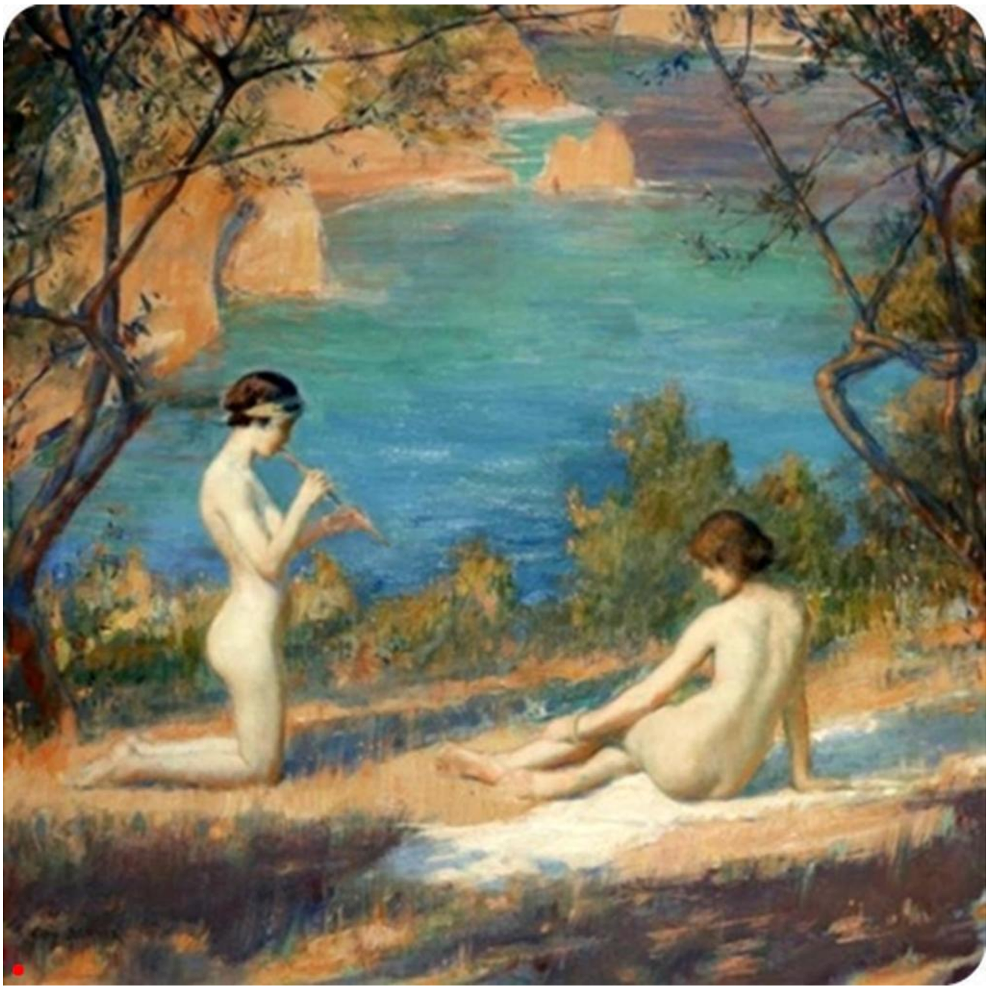

Emmanuel (Many) Michel Benner (1873 – 1965, French)
Deux jeunes femmes au bord de mer

"Защо носим дрехи? – За да се види 'страхливецът! Всички вие, и аз включително, все сме страхливци. 'Голи бяха първите хора, герои бяха, голи ходеха, юнаци бяха, не ги беше страх от студа! След като съгрешиха, казват [за някого]: "Колко хубаво е облечен!" - Казвам: първокласен страхливец! [...] Моите понятия за живота са съвсем други. Красивото, което имате, не е в дрехите. И аз, като седя [облечен], играя 'роля. Казва някой: "Много хубави са ми дрехите!" - Не си правѝ никакви илюзии! Ти носиш един халат - в 'затвора си вътре. Този халат в затвора показва, че сме в ограничение. Имаме велика задача да се освобо-

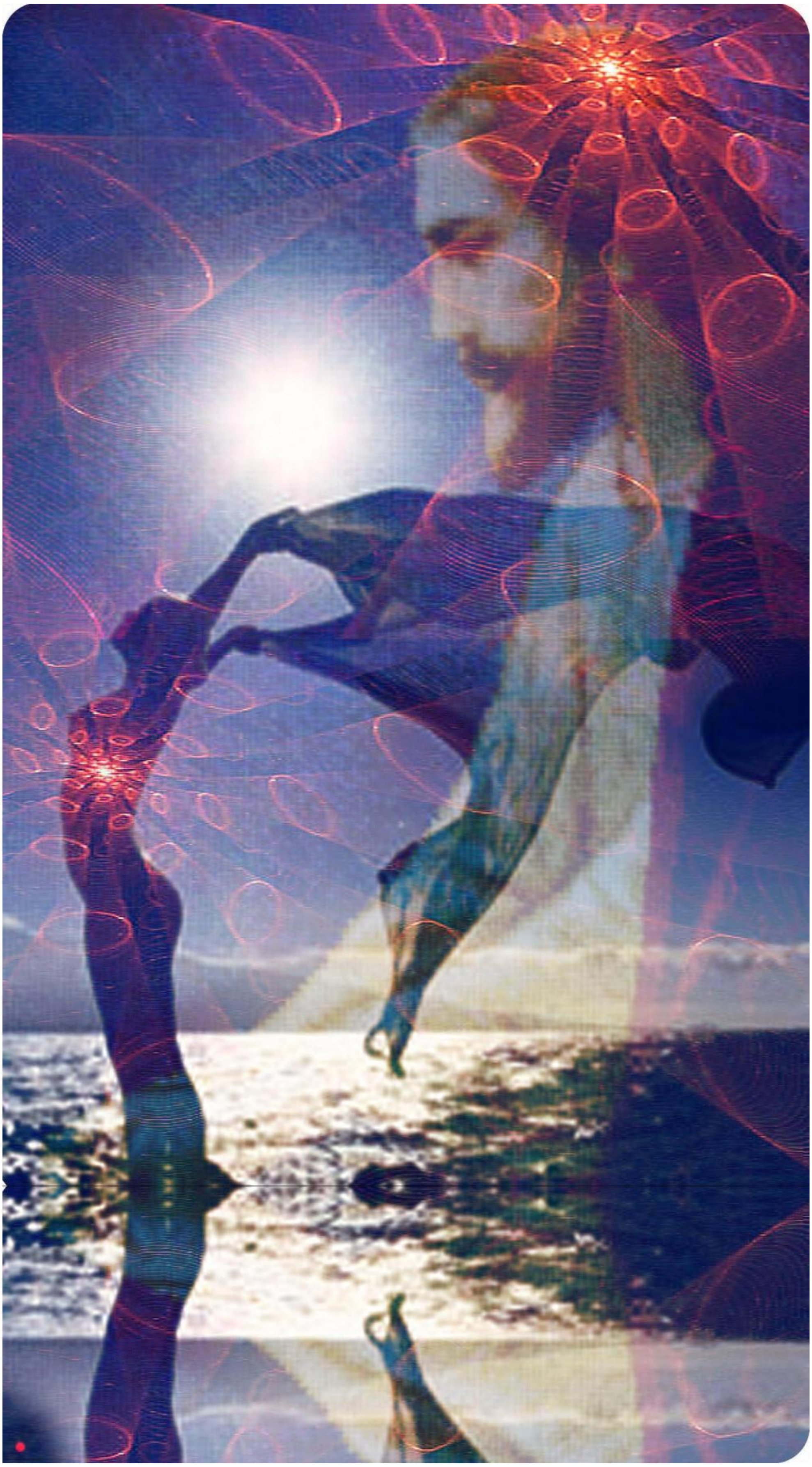

дим, а не да кажем: "Съдбата ни е такава, няма какво да правим..." - Не, не, този халат трябва да го хвърлим по който и да е начин!" ***(Из "Свобода", 15.I.1932 год.)***

"Който отива при 'Бога, отива без дрехи - гол, както е дошъл на земята. Когато и вие отивате при 'Господа, трябва да се явите с дрехата си, която 'Той ви е направил. Казвате, че ви е срам да се явите гол... Защо се срамувате? Защото дрехата на вашата голота не е оная, която Бог ви е дал първоначално. Срамът, който днес имате, е дрехата на 'греха, с която сега сте облечени." ***(Из "Динамика на живота", 20 април 1932 г., София, Изгрев)***

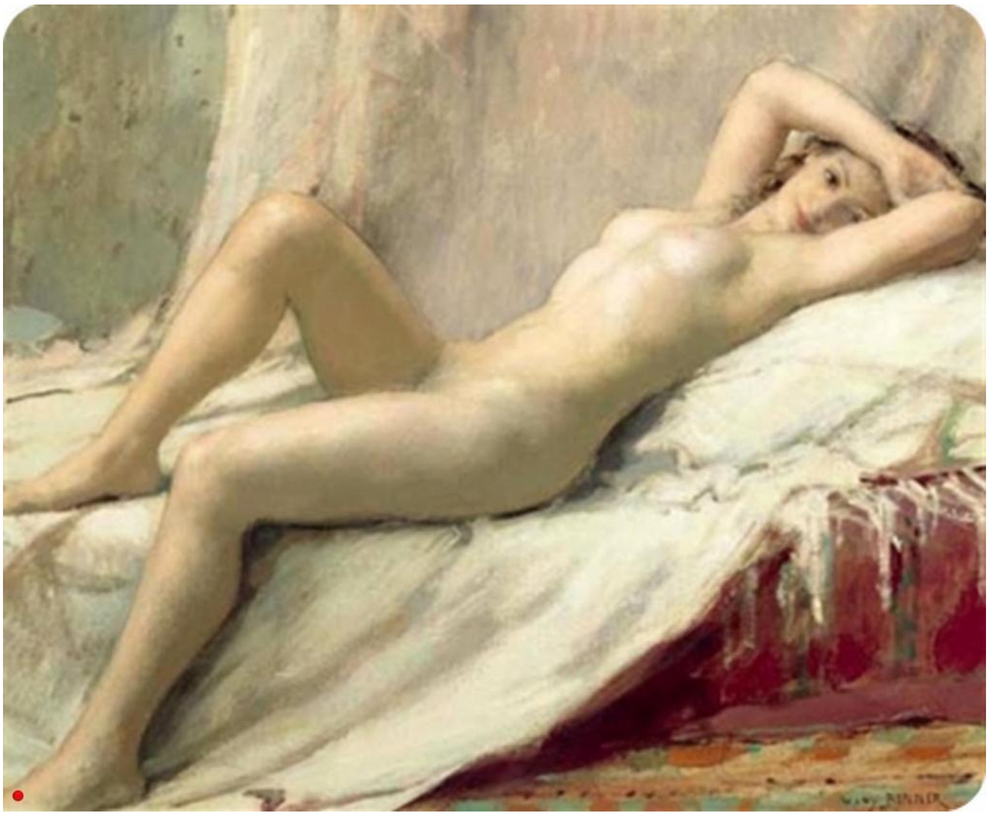

Emmanuel Michel Benner (1873 – 1965, French) Reclining-nude 3

"Бъдете градинари на човешките 'души. 'Велико нещо е да отглеждаш една човешка душа! Това е 'божествена работа. [Един] градинар се излекувал благодарение на

цветята. Ставал сутрин рано преди изгрев слънце, леко облечен, и работел между цветята по цели дни. Забравял, че е толкова леко облечен, забравял даже да яде - с 'такова увлечение работел. Дали е гол или облечен - и 'това не забелязвал..." ***(Из "Обич и знание", 8.V.1932 г. София)***

"Адам се засрами, защото гледаше на голотата като на нещо 'неестествено. Сегашното понятие за голота е 'съвършено различно от това, което 'Адам е имал. Под "голота" Адам разбирал нещо вътрешно." (Из "Любов, обич и почит", 1 юни 1932 г., София, Изгрев)

Религиозните припадат, когато се видят на небето голи... Всяка идеология и църква, която заповядва на художниците да закриват свещените места на мъжа и жената с дрехи, листа и пр., изплащат карма, по-тежка и от тази на месоядците. ►►►►►►►►►►►►►►►►►►►►►►►► *(стр.132)*

"Писано е, че Адам и Ева били 'голи. Според разбирането на съвременните хора, на голия човек се гледа като на 'изостанал в развитието си..." (Из "Философия и наука", лекция от Учителя, държана на 15 юни 1932 г., София, Изгрев)

"Голият е 'всякога добре дошъл и за 'предпочитане пред облечения със 'скъсани дрехи. Майките посрещат децата си 'всякога голи. Голотата е израз на 'чистота. Само 'чистият може да бъде гол." (Из "Опорни точки на живота", беседа от Учителя, държана на 1 август 1932 г., 5 ч.)

"Някой казва: "Оголях..." – Че много естествено! Ти 'облечен ли се роди? Ти 'гол се роди! Рибите са 'голи във водата. [...] И докато в съзнанието си не станеш 'гол, ти не можеш да се очистиш. Адам и Ева бяха 'голи." (Из "Слушане отвътре.Какво да направиш", ООК, 8.XI.1933г. София, Изгрев)

"Казано е за Адам и Ева, че били 'голи в рая. Тяхната голота ни най-малко не подразбира греховност. Те били добри, но поради 'непослушание към заповедта, дадена им

от 'Бога, трябвало да 'напуснат рая и да отидат в 'света, където ги чакали големи страдания и нещастия. За да издържат на външните сурови условия, Бог ги облякъл с кожени дрехи. Тъй щото, докато първият човек е живял в 'рая, той е бил външно 'гол, а вътрешно 'облечен. Като 'излязъл от рая, той станал външно 'облечен, но вътрешно 'гол. Вътрешната голота подразбира 'греховността на човека. За да бъде облечен външно и вътрешно, човек трябва да води чист и свят живот, да слуша и да изпълнява това, което Духът му говори 'отвътре." ***(Из "Послушание", 30 септември 1934 г., гр. Русе)***

"Ще кажете, че може и без 'дрехи. И 'това е възможно. Жителите на един остров във Франция ходят голи като Адам. Те се наричат "нудисти". Ако срещнете такива хора, ще се 'чудите как ходят голи. Те са доволни от положението си, но на вас това се ви вижда чудно." ***(Из "Ценната дума", 3 февруари 1935 г., София, Изгрев)***

"Казвате: "Какво ще остане от нас като ни съблекат 'голи?" - Това да не ви смущава. Като се съблечѐ гол, човек се освобождава от личното гледане на нещата. Няма по-велико нещо за човека [от това], да се освободи от своите лични възгледи. Докато не започне да гледа 'широко на нещата, да обхване в мислите и в желанията си благото на 'всички хора, човек 'никога не може да стане жител на духовния свят." ***(Из "Трите степени", утринно Слово от Учителя, държано на 21 април 1935 г., София, Изгрев)***

"И в 'странство вече Новото Учение е 'влязло. Там има 'нудисти, които искат да демонстрират, че може и на Земята да се живее както в онзи свят. Но те са малцина и ги държат надалеч, затворени на един остров като някои

прокажени." ***(Из "По новия начин. Коприненият конец", 15.XII.1935 г., 5 ч сутринта, София, Изгрев)***

[Учителят говòри за една стара картина с Разпятието]: ***"Тази картина аз бих желал някой художник да я нарисува по-хубаво, и в бъдеще да я турим в нашия салон. 'Хубава идея е да се преработи. Всичките народи [в старата картина] носят кръстовете си и отиват на Голгота 'прегърбени... Но това е 'разпятието. Трябва да дойде 'другата картина - 'възкресението. 'Лесно се представят народи с 'кръстове... Как ще ги представиш без кръстове? Същият закон: как представят Христа́ възкръснал? Има ли дрехи? – Всичките народи ще ги наредите 'възкръснали, 'голи ще ги наредите - да проявят 'любовта!" (Из "Както ме е Отец въздигнал", 28 април 1940 г. 5 ч.с.)***

Колажът на стр. 136 изобразява възкръсналия Рубенсов Христос със знамето на 'Отца, три женски възнесения от талантливата съвременна скулпторка Lori Kiplinger и възнесение на една мъжка галактика. ►►►►►►► ►►►►►►►►►►►

"Като кажем, че хората са 'голи, трябва да имат 'идеал. Голите 'идеал имат! Защото човек не може да постигне идеала си, докато не стане 'гол." ***(Из "Връзвайте и развързвайте!", беседа от Учителя, изнесена на 24.III.1940 г., 10 ч. сутринта, София, Изгрев)***

"Ако искате 'голи да ходите, ще си направите едни гащи. Хубави гащи - да 'прилягат по тялото. Като ходиш навън, не ходете с обикновените си бели гащи. Направете си да прилягат - или бели, или червени, или сини, но като ги 'туриш – да 'прилягат. От 'трико може да си направите. Тогава с тях може да излезете. Един 'морал да има! Онова, което изявяваме, да има нещо 'хубаво, да го 'изне-

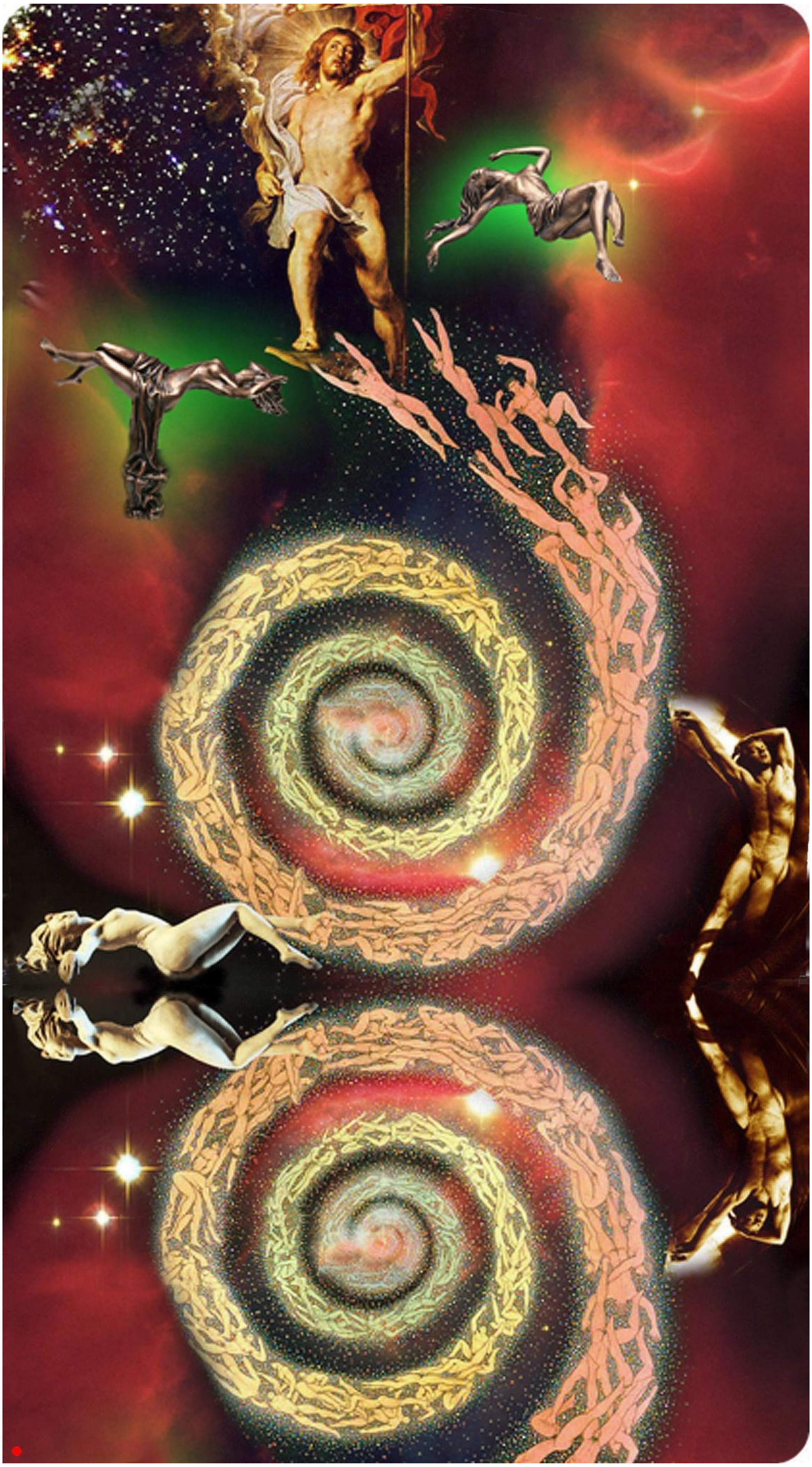

сем. Ако ръката е 'хубава, изнеси тази ръка! Казвам: не трябва да [изпадаме в съблазънта] да се критикуваме! От всяко нещо и 'ти да си доволен, и 'другите да са доволни."
(Из "Самообладание", 2 .VII 1941 г., сряда, 5 ч.с.,София, Изгрев)

"Срам те е да останеш гол, но не те е срам да кажеш една бяла лъжа. Че аз предпочитам десет пъти да се съблека гол, отколкото да кажа най-малката бяла лъжа!" **(Из "В начало бе Словото", 27 април 1941 г., неделя, 10 часа)**

"Човек може да ходи 'гол, но само при 'едно условие: ако живее в света на 'любовта, 'може да живее гол. Щом е 'извън света на любовта, той трябва да бъде 'облечен. Докато Адам беше в света на любовта, той беше' гол в рая; щом съгреши, излезе 'извън рая. Сега искам да 'разбирате. В съвременните християни има едно 'неразбиране."
(Из "Зародиш, дърво и плод", 22.VI.1941г., София-Изгрев)

"Искам да ме разберете добре. Защо художниците не рисуват Христá с мантия, но го рисуват 'гол на кръста?

Има 'голота, която е 'грозна. Има голота, която е 'красива." ***(Из "Връзване и развързване", 29.XI.1942 г., неделя, 10 ч. с.)***

"Адам в рая беше 'гол. Голотата е 'чистота. Обличането, както хората 'сега се обличат, то е 'грешно състояние." (***Из "Сиромах и богат", 26 август 1944 г., столовата на хижа"Брокс" – "Острец", под връх Острец на Витоша)***

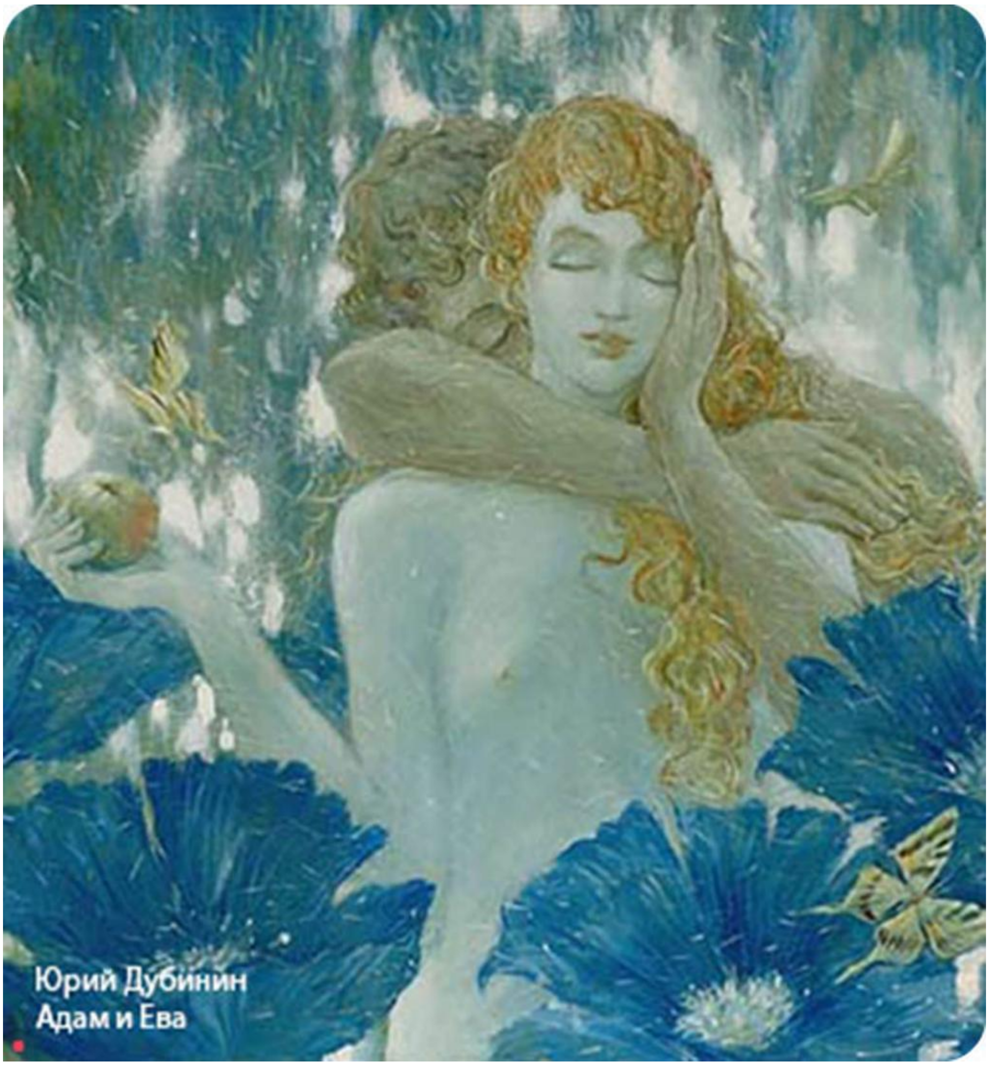

Към това въведение, след зададен въпрос, Е́лма допълни следното:

[1]Когато 'първата книга на Е́лма тръгне по света на български, руски и английски, се подписва небесна заповед за

Обединени 'Европейски Щати. [2]Преведе ли се на поне още три основни езика, полагам подписа Си под Заповед за Обединени 'Евроазиатски Щати. [3]Тогава помислете и за превеждане на почти всички езици, след което обявявам за Кралство на Бога Обединените 'Световни Щати.

[4]Материалът за работата със Словото[*] трябва да се допълни с 'още подобни осияния и отделни мисли от осияния и да се приложи наистина като заключителен в първия том.

[5]Настават нашите времена. [6]Дерзайте!

[7]Аз съм дал 'общо наименование на Новото Слово за всички книги: ***"НЕОБЯТНОТО ГОВОРИ"****. [8]Отдолу ще слагате числото на годината и за съответното полугодие. [9]Годината на изданието и "София-Изгрев" да се пише отдолу.*

[10]Подвързвайте всички книги с бяло, понеже това е Словото на 'Е́лма. [11]Прилагайте винаги на предната корица или направо я отпечатвайте със знака на Е́лма. [12]Това, което не направихте, е 'този знак[**], а от 'него зависи окончателното предаване на космическата власт в ръцете на Бялото Братство. [13]Незабавно поръчайте да бъде нарисуван на голям лист, а може направо на пресован картон с голям размер, като положите необходимия грунд. [14]Настоявам розовите лъчи на звездата да бъдат направени с рефлексна боя. [15]Броят им да бъде не по-малко от хиляда и двеста. [16]Тази звезда, на светлосин фон, не трябва да образува точен кръг с лъчите си, а те да са оформени като върхове на звезда с триста шестдесет и пет лъча – броят на дните в годината (засега) . [17]Аз после ще ви диктувам осияния за всеки от тези Христо́ви лъчи, когато продължим астроло́нията.

---

[*] "Методи за разпространение на Словото" от 15.VI.124(1988) г.

[**] Звездата на Е́лма бе нарисувана според инсктрукциите на Е́лма през пролетта на 130(1994) г. Копия от нея са включени в оформлението на първия машинописен том с Живоструйни холизàции.

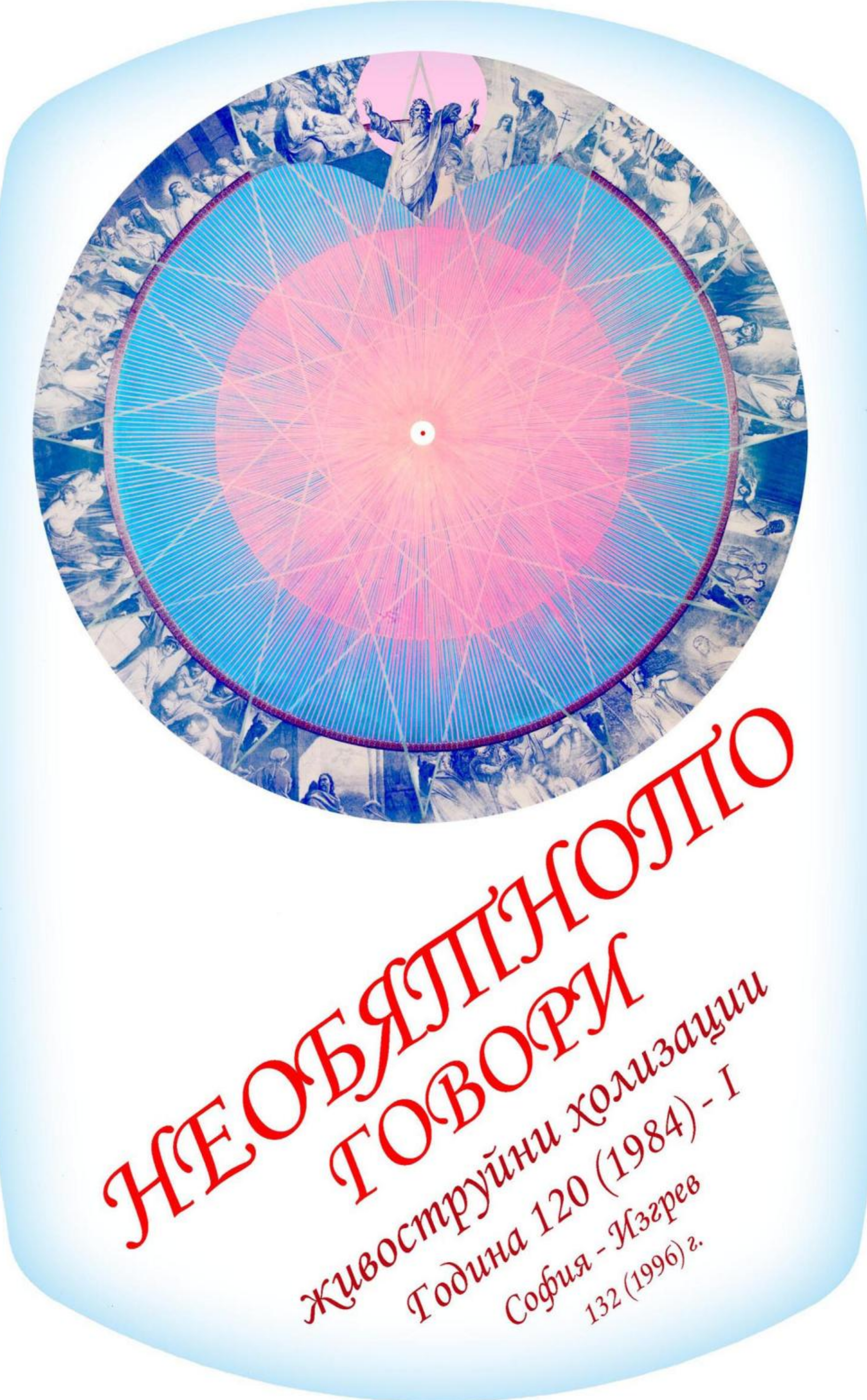

НЕОБЯТНОТО
ГОВОРИ

живоструйни холизации
Година 120 (1984) - I
София - Изгрев
132 (1996) г.

[18]Направете изчесления по формулата за остроъгълна 365-лъчна звезда. [19]После преснемете оригинала на цветен диапозитив и поръчайте на някоя печатница да се отпечатат копия с различни размери - от плакат до корица на книга. [20]Отгоре на корицата, с ярки алени букви, ще бъде написано общото заглавие на тома. [21]Отдолу посочените данни също ще бъдат алени, но по-тъмно. [22]С това магическо оформление, тези Ми книги ще бъдат неизкоренимИ от славната почва на Новото Човечество, което 'пристига вече!

[23]Желателно е на вътрешната предзаглавна страница да печатате образите Ми в историята на иконописта и живописта по строг избор на холизàторите, импулсаторите и реализаторите и лично одобрявани от Мен чрез единение. [24]Възлагам на онзи от вас, който има Христóв импулс, да почне незабавно преглеждане на всички албуми по библиотеките и отпечатване на копия не само с Моя образ, но и образа на Майката Божия, на архангелите и на персонажите, за които се говори в осиянията и ги има в религиозното изкуство.

[25]По подобен начин ще издавате беседите Ми, дошли до 1945 година, но с Моя образ като Беинсá Дунó. [26]Там корицата ще бъде алена, заглавието на тома - с бели букви, а фигурата да бъде графика на 'пентаграма: за първите Слова – виолетова; за неделните беседи – бяла; за Общия клас – синя; за Младежкия – златна; за съборните и планински беседи, лекции, обяснения и упътвания – оранжева; за последното Слово – розова; и за музикалните Ми издания – пак алена, но с различен тон от корицата.

[27]Започнете с отбор на най-хубавите фотографии на Учителя и обработката им първо във всички едноцветни тоналности; после – в графични интерпретации; накрая – портретно-живописни.

[28]Този художник, който пръв Ме нарисува по този начин от най-хубавите фотографии, ще завърши развитието си на Земята още в това прераждане - по благодат. [29]Допускам игра с компютърни вариации на всички подобни портрети, като най-сполучливите от тях, одобрени от автора и лично от Мен, да бъдат включвани в поредните издания на Словото.

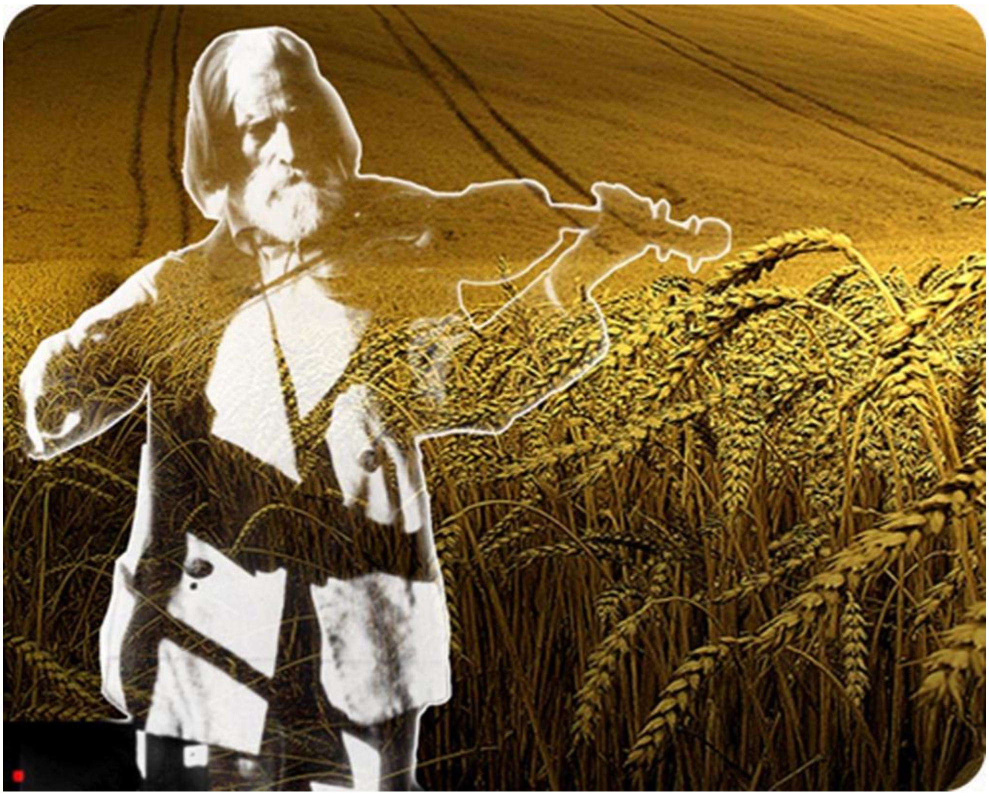

[30]Категорично напомням: книгите Ми 'няма да продавате на никаква цена, а ще ги подарявате по следния ред: първо - на библиотеките на новите Домове на Словото в България и по целия свят; второ – на библиотеките на всички сродни християнски и духовни школи; трето – на библио-теките по целия свят, начиная от най-крупните; четвърто – лично на ония ученици, които се занимават пряко с ипулсиране, съхранение и разпространение на Словото; пето – на учениците и привържениците, които отварят домашната си

НОВОПСАЛМИ

Страница от книга с осияния, обнародвана от издателство "Alphagraph" в София през 147(2011) г.

библиотека за всички; шесто - на известни дейци, писатели, философи, учени и прочие, проявяващи 'Новото в своите разбирания. [31]На всички останали интересуващи се книгите Ми ще се дават само на 'библиотечни начала за четене на място или в къщи, като предимство се дава на 'ония, които са върнали оригинала с най-малко едно печатно, ръкописно или фонографско копие, като дарение от тяхна страна.

[32]Настоявам, в най-кратки срокове да преминете на екологически неосквернена хартия (на неорганична силициева основа от пустинен пясък), а веднага след това или даже преди това и без това да внесете или създадете плоски екрани с течен кристал с възможности за запаметяване на максимална печатна информация. [33]Като последен етап преди ликвидирането на радио-телевизионните станции, допускам съществуването на радио-телевизионни библиотеки, от които да си поръчвате дистанционно желания текст върху вашите персонални плоски екрани. [34]Въобще, използвайте най-широко световната информацонна система за максимален достъп на народите до Словото. [35]Разработете със специалисти речници и алгоритми за машинен превод на Словото на всички езици, с окончателно редактиране от експерти. [36]Същевременно, използвайте всички възможности за фонозаписи на Словото, в оригинал и в превод.

[37]На приятелите, учениците и възлюбените на Éлма, които преписват Словото на ръка, предоставяйте 'абсолютно всички социални, природни и духовни блага, с които разполагате.[38]Нека домовете ви, душите ви и сърцата ви да бъдат отворени денонощно и безплатно за тях. [39]Същото се отнася и за четящите Словото на касети – поемайте издръжката им при пътувания, снабдявайте ги с материали, пазете ги като зеницата на окото си и ги обгърнете с оскъ-дицата на вашата любов, за да получите чрез тях преизобилието

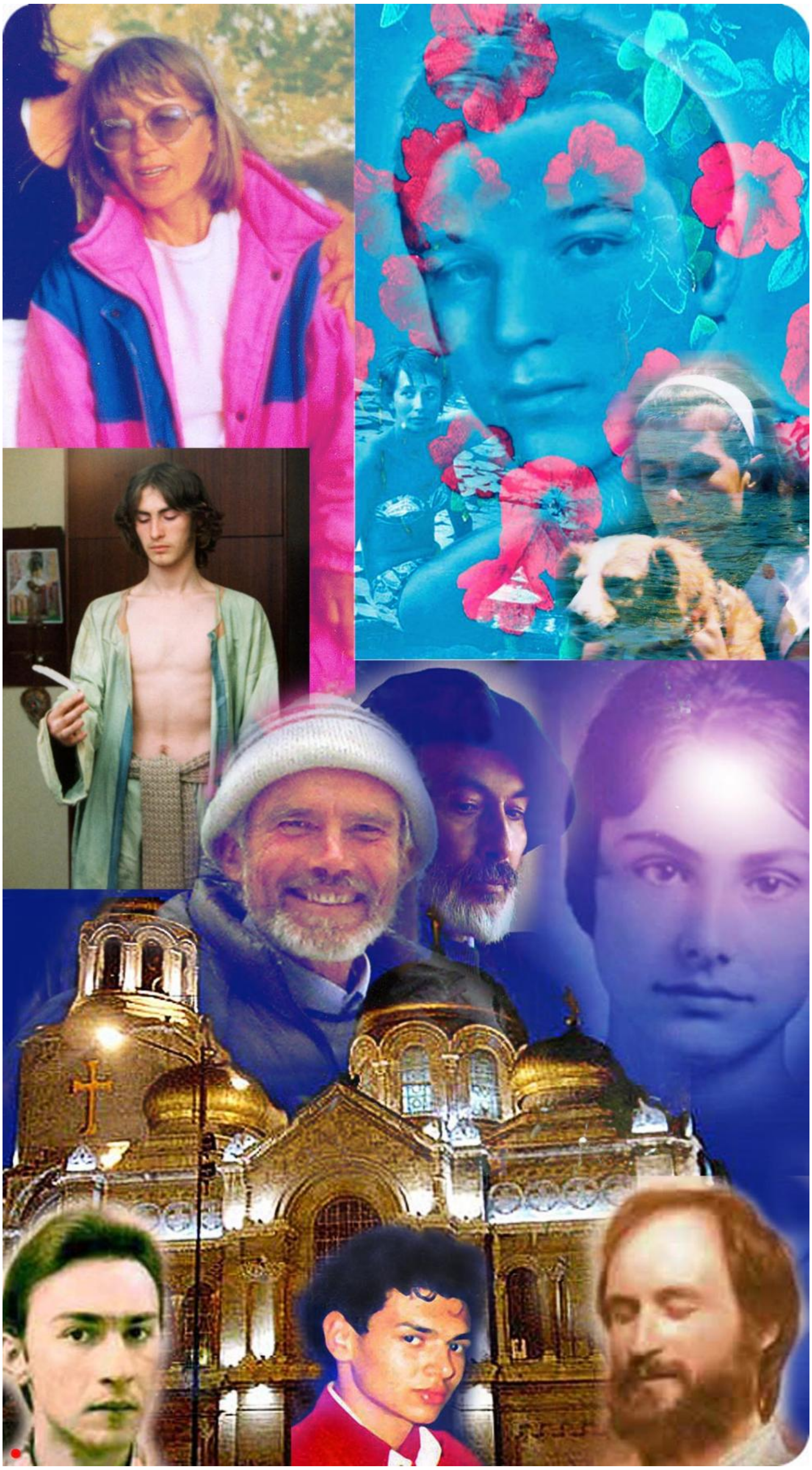

Ето някои от приятелите, които разпознаха Словото Божие.

на Моята!

[40]*При официално издаване на Словото бъдете реалисти и при първа възможност оформете с приятел-юрист авторското право на Класическото и Новото Слово.* [41]*Ако е необходимо, го заплатете на наследниците на Класическото Ми Слово или сключете договор с тях.* [42]*Ако е необходимо, заведете дело срещу българската държава и цензура от името на Братството и международния съд, за да престане да блокира Словото Ми.* [43]*С всички официални и лични издателства, които искат да печатат Словото, се спогодявайте според случая, но печалбата от книгите си остава в кармичната сметка на издателството, ако то поема този кръст.*

[44]*Продаване в Новия Свят 'няма да има!* [45]*Продаването е метод на 'враговете Ми и се наказва със смърт.* [46]*Най-страшната смърт – смъртта на 'духовното тяло, което минава за безсмъртно.* [47]*Продаване, дори с цел да се покрият разходите за отпечатване и разпространение, е остатък от мъртвия свят, който се подсигурява и поради това смърди на извънгалактически разстояния.* [48]*Отпечатване, разпространение и пр. Новото Човечество реализира 'изключително по 'вътрешен импулс, чрез 'индивидуално озарение, 'неконтролируема самоинициатива, 'ослепителни десанти - и по принципа на 'дарението.*

[49]*Вие не знаете, че за всяка продадена книга авторът, редакторът, сътрудниците, печатарите и производителите се връщат на Земята средно по седем-осем прераждания поради отсечените дървета, откраднатите от природата останали суровини и поради мръсотиите и лъжите на авторите.* [50]*Съществува обаче закон за компенсация, подобен на този в някои затвори, според който, ако работиш, присъдата се 'намалява.* [51]*Тези автори, които спасяват човешки души чрез книгите или творчеството си, макар и хонорувани,*

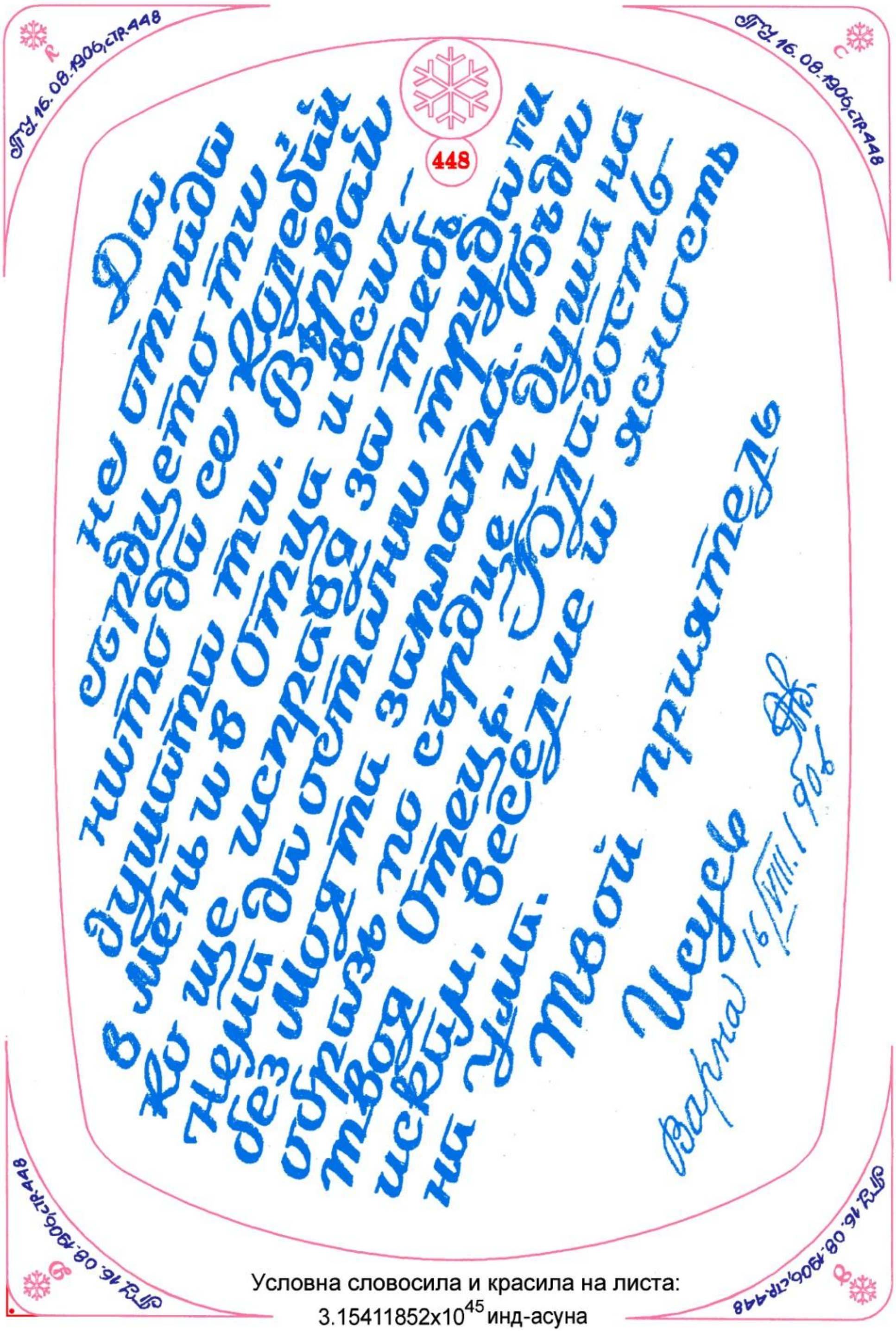

ПУ 16.08.1906, стр.448

448

Да
не отпади
сърдцето ти
нито да се колебай
душата ти. Вѣрвай
в мене и в Отца и всич-
ко ще исправя за тебъ.
Нему да останат трудати ти
без Моята заплата. Бъди
образъ по сърдце и душа на
твоя Отецъ. Благость
искрим, веселие и ясность
на Ума.
Твой приятель
Исусъ
Варна 16/VIII.1906

Условна словосила и красила на листа:
3.15411852x10^45 инд-асуна

Страница с ръчно изпълнен унциал в холорамка, по правилата на словометрията. Словото на Учителя Беинсá Дунó се пише с циан, под наклон 72°;

Словото на Éлма – в алено, под наклон 36°;

Обясненията на холизàтора – под 18° в тъмносиньо.

получават значителни компенсации и, понякога, рядко, смъкват от присъдата си почти всички наказателни прераждания *и си плащат до 'приключване на еволюцията само с по 20-30 години болест, каторга или терзания. [52]Така е, докато не отвикнете да търсите 'одобрение, 'отпечатване и 'хонорари.*

[53]Като се научите да 'запомняте Словото и да го възпроизвеждате със 'собствения си мозък и език, вие сте 'свободни. [54]Аз не съм създал мозъка и тялото на последното Си творение да се самоунищожава чрез 'технически самоубийства. [55]Вашия мозък програмирахме така, че да 'възприема, съхранява и възпроизвежда 'цялата култура на Проявеното Битие без никакви затруднения! [56]За всичко това се иска 'само едно – да не 'спъвате любовта в сърцето си, да не 'коментирате 'Автора – 'Бога - с вашето оръфано самолюбие; да се самоопределите към 'Онзи, Който 'единствен знае как се създава култура, живот и безсмъртие! [57]Тогава всеки един от вас ще импровизира 'свободно Словото и Делото - и Любовта ще се обменя 'навсякъде.

[58]Тогава няма да има 'нито 'книги, 'нито 'вещи, 'нито 'дрехи, 'нито 'екрани; а 'онова, което имате да си кажете, ще свети във 'въздуха и в 'очите ви. [59]Ще се ражда в необятието на вашата сладка прегръдка, като рожба на духа и материята и като повей от 'Онзи, Който присъства 'навсякъде!

[60]Бог да ви благослови, стотици милиони деца Мои Елмини - и от днешния ден да се търсите и се намирате както 'въздухът търси гърдите ви, както 'сърцето търси 'огъня! [61]Радост 'най-пламенна ви пращам с отварянето на Словото 'отново - и 'мир ви желая 'единосъщен от 'мига на примиряването с 'Единния!

7.VIII.125(1989)г./ 10,46-12,28 ч.

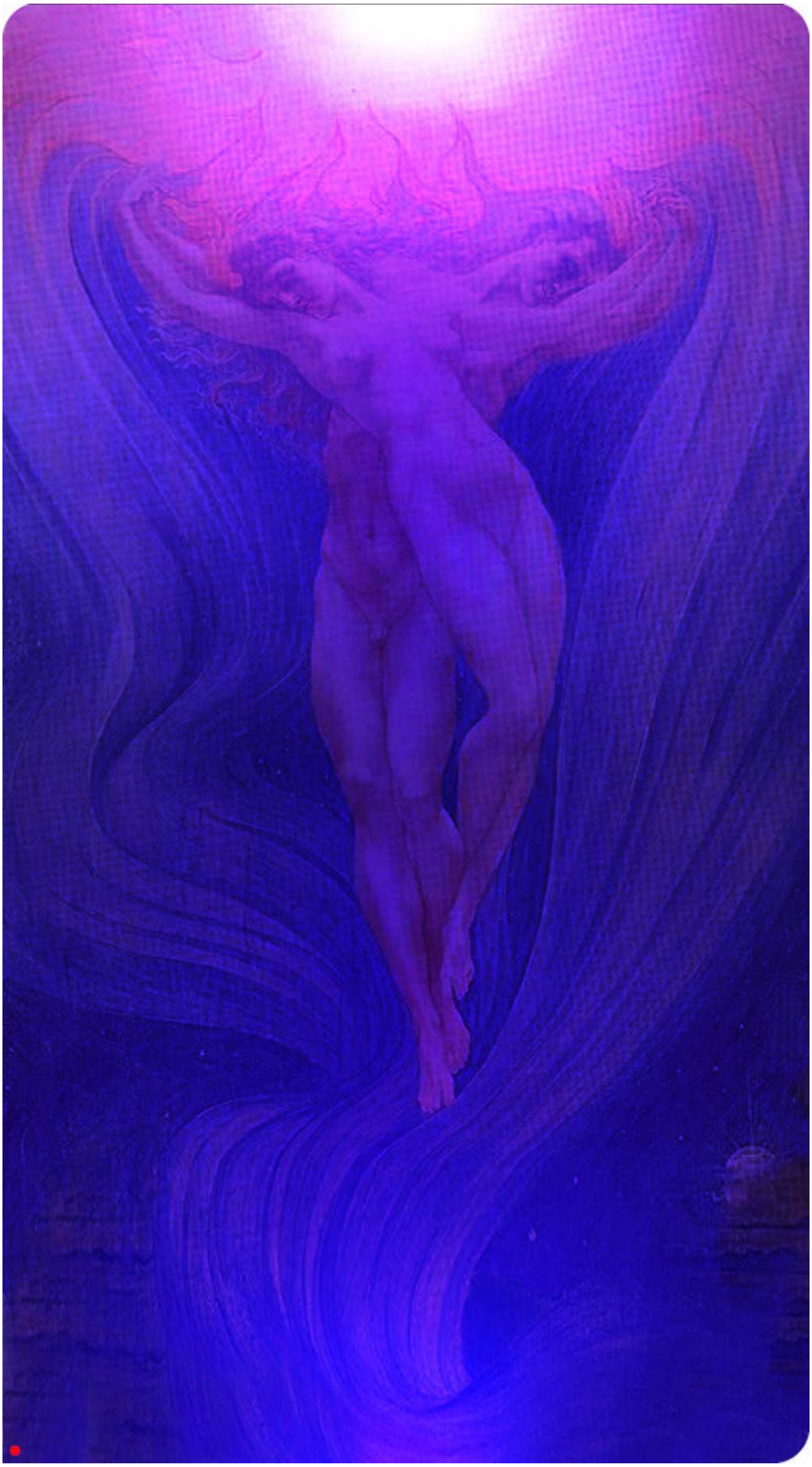

21.VII.148(2012) г.
Бели Искър, Рила

ПО ВЪПРОСА ЗА УДАРЕНИЕТО В КНИГИТЕ С ОСИЯНИЯТА

(бележки на холизàтора)

Дясното ударение (/) се нарича "акýт" или "óксия", а лявото (\) – "грàвис" или "варѝя". В руския правопис някога е било прието първото да означава главното ударение в една със-тавна дума, а второто – второстепенното (напр. вѝцепрезидéнт). Дясното са го наричали още "остро", а лявото – "тежко". Някога руснаците са слагали острото в средата на думата, а тежкото в края, но това е отпаднало. В руския печат грàвис е бил правило в края на IX и началото на XX век, но от 1966 г. влиза в официална употреба "акýт". Това преминава и в украинския и белоруския печат, ***но***

българският и македонският са били и си остават винаги с лявото, "тѐжкото" ударение – гра̀вис.

*Сатурн управлява мюо́нния свят, **грави**тацията. Остротата е роля на екстровертите, на херуви́мите във въздушните знаци и особено във Водолея, под който е Русия. Затова руситe, колкото и да са милостиви по линия на Рака, са крайно остри и категорични в преценките си – това личи в по-ведението им и особено в интонацията им. Няма великоруски, съветски или новоруски диктор, който да не скандира, да не натъртва думите с апломб, който въздейства силно на маси-те, но е смешен на интелигентните хора. В италианците (Везни) се наблюдава същото: категоричност на избора и изказа, пълна и тоталитарна убеденост в правотата си, освен ако не са смирени. Оттук и заблудата за непогрешимостта на папата. Близнаците-американци на пръв поглед са изключе-ние, напипват науката "как да печелим приятели", но и там самоувереността и грубостта взимат връх над толерант- ността, когато засегнет интереса им. Като въздушен знак, и там приказките им, че искат да се съобразяват с другите и да им дават предимство, се оказват въздух под налягане.*

*В сърбохърватския и словенския езици има 4 вида ударения: ' , ` , ^ и ``, за да може ударената сричка да се произнася с различна интонация. Това изразява душевността на тия наро-ди. На нас ни липсват интонационни диакритични знаци и затова често стигаме до разногласие, разнотълкуване. И факт: маса четци на живо или в ефир не разбират мисълта на автора и слагат логическото ударение където им падне. В нашите книги преди означавахме логическото ударение с уголемен или надебелен шрифт (bold), тъй като сме приели наклонения (italic) за основен, **обаче в тази книга го означаваме с апостроф пред думата (')**, което ще бъде на-*

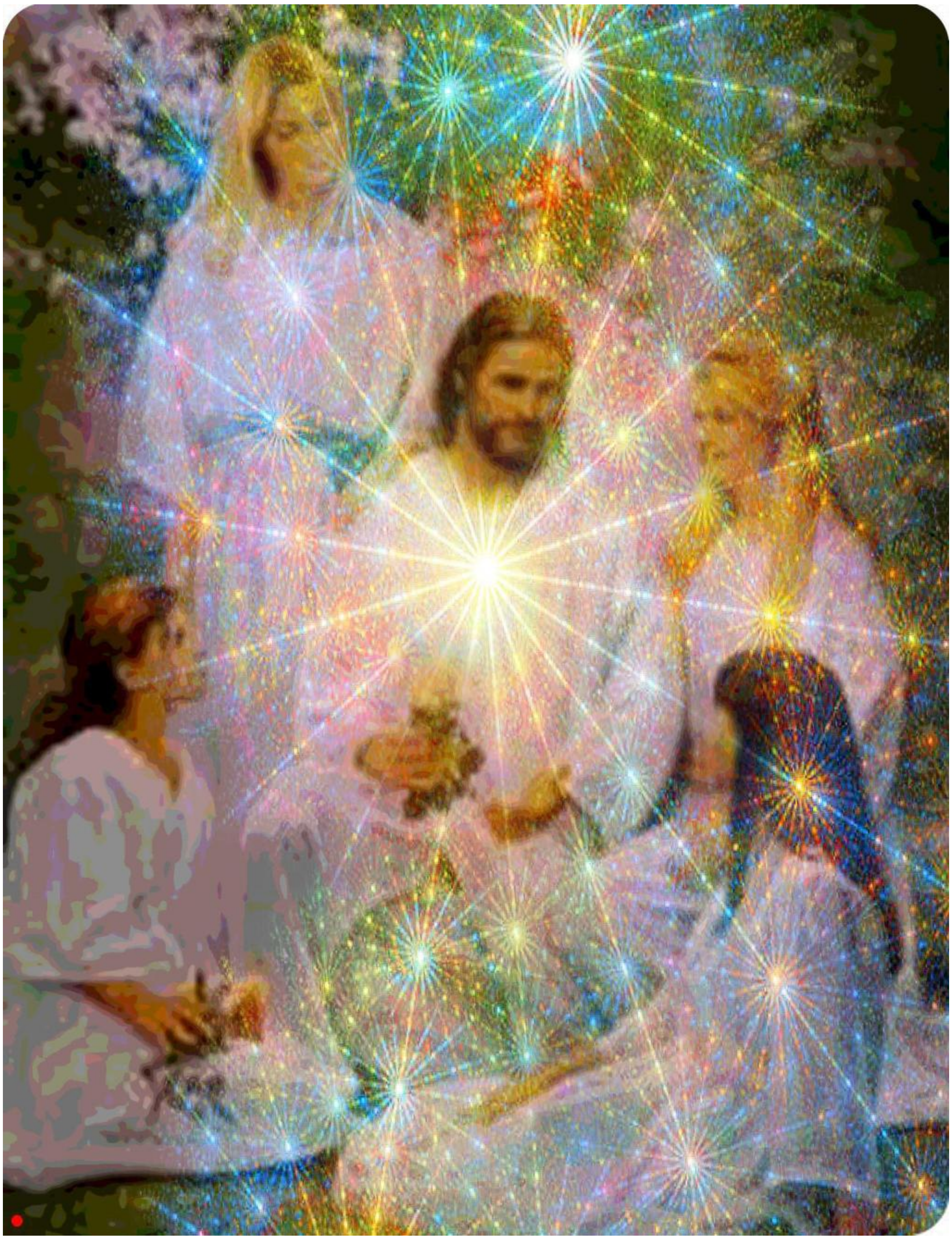

Не всеки знае, но в акаша се вижда че Христос е преподавал Учението си най-успешно на младите жени – най-усърдните му и предани ученички. Освен с всичко друго, Той ги е занимавал и с краснопис, за да офòрмят Словото Му по най-съвършен начин и да зачеват деца с монада. Личният почерк на човека с искра Божия свързва със самата ясновселена. А един ред от ръкопис, минал през женско сърце и ръка, е милиони пъти по силен от всички книги на иноци и църковни писари в цялата история на религията.

правено и в останалите книги. Имаме какво да вземем от другите народи, за да изразяваме при писане мислите си прави-

лно и да ни разбират правилно. Е́лма още в началото изисква да прочетем осияннята звуково и да ги запишем на лента - "...за да си нямаме после разправии".

В старобългарския (църковнославянския) има три вида ударения - както в сърбохърватския и словенския, но без последното (двойния гра̀вис). Тук те зависят от мястото на ударената сричка в думата и граматическата ѝ форма, но не и от интонацията. Това също говори за етнопсихологията на българина. Като диакритичен знак, в старите ни ръкописи гра̀вис често е полягал до хоризонтална черта над буквата. Това също би трябвало да има своята графологична и етнопсихологическа интерпретация.

Като елементи на графологията, инстинктивното предпочитание на едното или другото ударение също изразява специфичен човешки характер. "Острото" (дясно наклонено) ударение предпочитат по-острите психики, които са по-уверени и самонадеяни в това, което правят и говорят, независимо доколко са прави. Обикновено за това говори и нестройният или аналитичният почерк (с несвързани букви). Тук силата на духа е преобладаваща и ***творчеството и съзнанието*** *управляват битието, а не обратно.*

Както стана дума, това е специфика на руския характер: едновалентността на изказа, не търпящ възражения ("Молчать, не рассуждать!"), и точността, увереността в това, което се мисли и говори. В най-добрия смисъл, това е приоритетът на апостолите, праведниците, идеолозите и учителите, при които няма никакво колебание и познанието се представя максимално точно. Обаче става дума за учителите-преподаватели, а не за педагозите. Педагогът може да предпочете "тежкото", а не "острото" поведение и ударение – Бащинското, Сатурновото. Добрият педагог предпочита да мълчи или съзнателно допуска двузначност, многозначност, *многовариантност, даже грешки, за да остави детето и ученика да се изяви, да развива самостоятелно, творческо и различно мислене. Това Бащата и Учителят прави и в общуването с другите, за да не им налага познанията и мнението си, да не бъде фюрер и функционер, а да покаже, че макар и богоравен, Той все още е ученик. И **Бог** смирено учи и се развива, благоговее и пред най-простия човек, и пред изгрева на слънцето, и пред буболечката. С удоволствие сяда на последния чин и умее да изслушва; щастлив е, когато не държи постоянно монолог, а дава повече думата на другите. И тогава казва "Аз съм нищожество пред Бога, сгреших… - Дали има Бог? - Не знам, още проучвам този въпрос. Ти какво ще кажеш по този въпрос, защото аз се колебая и не съм много сигурен? И аз се мотая нещо тука, помежду другите - ако може да ми помогнете"... Но понеже Учителят е съвършен, Той лесно преминнава от смирения в перфектния, лекторския, даскалския тон на преподавателите и "зелените Учители". Там Той е великолепно уверен и безпогрешен до последната йота и владее формалната логика и фактология в съвършенство. Затова нашият Учител изнася и беседи, и лекции. В лекциите е Просветител, в беседите – Спасител.*

В духа на това, което знаем от осиянията, един знак за ударение може да се разположи, за целите на тълкуването ни, в окръжност или квадрат. Ударението, наклонено надясно (аку́т), ги дели така, че бялото поле на Тот се разпределя на на горно/ляво и долно/дясно. При гра̀виса е обратно: Бог Отец се проявява с лицето Си "горе/дясно - долу/ляво". Това е въпрос на дълбока философия и има отношение към ***алсѝнията*** *- науката за разпознаване на лицата Божии, на ипостасите Му.*

Имаме основание да мислим, че по тази причина дясно-наклоненото ударение (/ - аку́т) изразява същността и въздействието на Тот, а ляво-наклоненото (\ - гра̀вис) – на

Абсолютния Дух. В началните холизàции Е́лма представя тези лица на Бога за синоними, но по-нататък ги разграничава, макар и те да са едно, както монетата има лице и гръб.

За "домашно": кое лице на Бога е околният ръб на монетата?...

Разнописането на ударението в нашите книги с холизàции (без система - ту надясно, ту наляво), може да не е случайно. Въпреки че появата на аку́т в тях не отговаря на българския правопис, това може да е един кабалистичен акт за обединение на Русия и България и въобще на народите, които ползват тия две разновидности. Ето как творческата самоинициатива може да е пак дело на Бога в някоя чутка душа!

Голямо е изкушението да се разсъждава и пита за дълбокото значение на глифите във всички езици – диакритичните знаци за разграничаване на произношението и значението. Но засега "политиката" ни е такава: да не се искат нови осияния от Е́лма. И Той е съгласен с това. Понеже е казано: "Осиянията продължават в Тройния ритъм". Там би трябвало да са вече "одеяния" и "ожияния" и ние да се подмладяваме, но още не е настанала епохата за това. Днес все още всеки си има други разбирания и задачи - и човешката въртележка има по-голяма инерция. Не е лесно, след като всеки вече отдавна си има надежден или безнадежден коловоз, да иска тепърва да става послушник, съратник и Ученик…

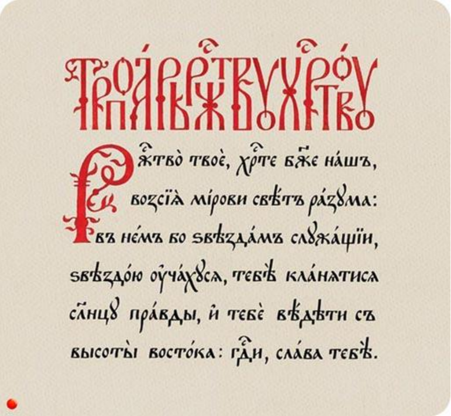

Тропарь рождеству Христову

Рж҃тво̀ твоѐ, Хрⷭ҇те Бж҃е на́шъ,
возсїѧ̀ мі́рови свѣ́тъ ра́зꙋма:
въ не́мъ бо ѕвѣзда́мъ слꙋжа́щїи,
ѕвѣздо́ю ꙋ҆ча́хꙋсѧ, тебѣ̀ кла́нѧтисѧ
сл҃нцꙋ пра́вды, и҆ тебѐ вѣ́дѣти съ
высоты̀ восто́ка: гдⷭ҇и, сла́ва тебѣ̀.

108(1972) – 130(1994) *г.*
София - Изгрев

НОВ ТЕКСТ НА ПАНЕВРИТМИЯТА

Класическият текст на Па́неври́тмията, дадена в България с музика и движения от Учителя Беинса́ Дуно̀ или Петър Константинов Дънов (-1864-1944-), съдържа 4 упражнения с оригинални думи от Него: "Мисли́", "Аум", "Изгрява слънцето" и "Промисъл". Текстът на останалите упражнения, до №26 вкл., е написан от ученичката Му Олга Славчева. Думите на "Слънчеви лъчи" са от Весела Несторова, а на "Пентаграм" – от Петър Пампоров. Когато пеем стария, неговия текст, някои от нас заменят стиха "зло да победим" с "обич да дарим" – злото не се побеждава от човека, а от доброто. Това се налага и от факта, че е особено неприятно да пееш "зло да победим", точно когато се приближаваш към отсрещния човек при смяната на партньорите и го гледаш усмихнато в очите. В настоящия вариант, на места се препоръчват нови думи и изрази и в текстовете на Славчева и Несторова, които са *останали тук като техни най-добри образци – напр. в "Тъкане" и в "Колко сме доволни" ("Колко сме доволни че **с любов** живеем", вм. "че **в света** живеем").*

Новият текст на па́неври́тмията, се включва тук като феномен, до голяма степен свързан с Е́лма. Написан е от този, който провежда Словото Му след 108(1972) г., и когото Е́лма нарича "единатор" ("холиза̀тор"). Последният никога не би си позволил да напише нов текст, ако не е бил подтикнат от Венно – един от най-напредналите ученици на Учителя, със светско име Крум Янакиев Въжаров (1908-1990). Един ден, на планината, Венно му казва: "Учителят ти поръчва да напишеш нов текст на па́неври́тмията, защото имаш опит като известен поет в минали прераждания".

В живота на Братството - през цялата вечност, както и сега, на Изгрева в България, - Учителят дава хиляди упражнения и безчет препоръки учениците Му да се отнасят творчески към оставеното от Него, въпреки стремежа към опазване на традицията. Това може да се онагледи с много примери от песните, беседите и другите форми на работа в Школата, така че няма защо па́неври́тмията да прави изключение. Ако трябва да се привеждат цитати и доказателства, това изложение би набъбнало със стотици страници. Излишно е да се спираме на съпротивата на определени хора срещу продължаването на творческия поток в Братството и Школата – хора, които го обявяват за "кощунство". Това ги легитимира като врагове, оглашени или по-външни ученици, които не са спрели с осъждането и не мислят, че Учителят е вечно жив и вижда и контролира всичко. Но, заедно с това, Той продължава да одобрява и импулсира и всичко най-благородно. Ако не беше така, нямаше да е Учител.

Началото на новия текст на па́неври́тмията идва през март 108(1972) г. на заслона "БАК" между хижа Мальовица и

Прекрасното езеро ("Страшното") на Рупите. Там думите на първите 10 упражнения се изписват на един дъх, без замисляне. Това дава основание да се мисли, че и те са осияния. Останалите стихове идват на етапи по-късно и не винаги тъй спонтанно, но доколко са плод на лично вдъхновение на п. и доколко са продиктувани от Éлма, остава неизяснено. От учениците на Учителя, пръв един виден поет и философ (Вик-тор Йорданов - Елвилюри) и един музикант (д-р Филип Стоицев) приемат новия текст положително и изтъкват достойн-ствата му. Критиците му тиражират анонимно фототипно издание на пáневрúтмията от 1942 г., в което си позволяват да премахнат цитираните по-долу думи на Учителя от оригиналната книга за това, че в бъдеще ще има нов текст – тази прогноза ги тревожи, те нямат сметка от истината. Едни и същи осъдителни думи, до препинателните знаци, са вложени и в "спомените" на двама починали последователи на Учителя - и двамата много близки на този, чрез който е дошъл тек-стът. Той е бил изпълняван с пеене лично пред тях и тогава тяхната реакция е била съвсем друга. Те и двамата приживе са били наистина достатъчно директни и остри в оценките си, така че не биха спестили мнението си още тогава. Но тези проблеми - не само с този случай, а и с осиянията на Éлма и редица други нови явления в Школата – не бива да се разнищ-ват, защото ученикът не се занимава с отрицателното. И, все пак, Диктуващият всеки път настоява такива случаи да се анализират и оповестяват, за да има и яснота по въпроса.

Въобще, базалната молба на Учителя да не съдим, за да не бъдем съдени, произтича все от този древен проблем за ябълката на раздора, предложена ни от Лошия Герой в Пиесата. Това не е станало еднократно само преди 8000 години[1].

---

[1] В една неделна беседа Учителят казва, че тези 8000 години се

Той ни я подхвърля по няколко пъти на ден, с горещата надежда да не я поемаме, да не ставаме прокурори. Тази молба в повечето случаи си остава неизпълнена, както другите съкровени положения в Христо́вото Учение. Това касае и нас; и, в частност, отношението ни към па́неври́тмията. Диалектиката изисква обемност – изхождане първо от синтезите на Учителя, а не само от антитезите или тезите. Квесторите на духа, канониците и монополистите имат въпиюща нужда да разиграват властническата си драма. По тази причина, те хвърлят всичките си сили за унификация и номенклатуризация на Учението, което правят през всички векове досега. Не че няма ясни повици на Учителя за точно изпълнение на песните, упражненията и свещения ни танц, но това води едни хора до въоръжаване само с такива цитати, а други – до свещена паника, когато има разномислие, разнотълкуване или разнодействие. Един велик Учител се разпознава и по това, че прави опити и дава варианти – понякога със стотици. Разноиграненето на па́неври́тмията на няколко места е заложено именно от Него, не само защото се е откликвал на космическия момент. Тази инвариантност и недоизказност е основен белег и в Словото, за да го разпознаваме като божествено. Учителят умишлено е заложил редица "капани" и "препъни-камъни" и в па́неври́тмията, за да следи у кого има склонност към власт и диктаторство, към съдничество, кой е поразен от догматизъм. Всички мисли за свободата и творческите варианти и изблици стават невидими за такива ограничени и амбициозни хора или умишлено не се цитират, защото това изтръгва из корен мотивацията им – да осъждат и да властват. "Логиката", "точността", "яснотата", единствената форма или тълкуване са им необходими като въздух, за да могат да съществуват над другите. В една беседа Учителят

умножават по 25 000 – б.п.

казва, че половината хора в Братството са дошли от черната ложа и че ще ги разпознаем по това, че ни занимават с "единствено правите истини" (разбирай – техните). И по време на свещенослужението, когато мистикът изпада в унес и съзнава околния свят, само за да не загуби равновесие и да бъде в общ синхрон с играещите, терористът и циникът в общуването е с ококорени очи за "грешките" - той е екстроверт до мозъка на костите си. В стихията си е, когато може да засече "отклонение", да направи забележка, да подбутне, да подвикне, да "коригира". Възприема се като призван да въвежда ред и "единство" в Братството, но, всъщност, провокира точно обратното.

Положителни думи за новия текст изказа и бившият ръководител на братството от гр.Любимец Христо Каратлиев, а също и издателят Сава Калименов. Днес в Русия се пее на български предимно новият текст, обаче в България не е разпространен.

УЧИТЕЛЯТ ЗА ПАНЕВРИТМИЯТА

"Па́неври́тмията се основава на законите на 'съответствието между идея, дума, музика и движение. Защото 'само когато движенията 'строго съответстват на думите и музиката, ще имаме онова 'възродително действие върху човека."

"Па́неври́тмията има 'още по-висши форми, които ще се дадат по-нататък в развитието на човечеството."

"Текстът на песните, който прилагаме в настоящето издание, е най-елементарният и най-леснодостъпният образец. Тия движения имат и по-дълбок словесен израз, който ще се

даде в 'бъдеще."[2] *(Учителят, "Основи на пáневрúтмията", 1941г., стр. 14, 25, 26 и 27)*

ГОСПОД ÉЛМА ЗА ПАНЕВРИТМИЯТА[3]

Учителят въведе пáневрúтмията като 'нов творчески метод на Бялото Братство. Както пентаграмът, така и пáневрúтмията имат за цел да пробудят в човечеството 'всички сили и центрове, 'всички дарби и способности, всички органи и системи, които досега са били спящи. Това е 'най-интим-ният контакт с Живата, Разумна Природа, който някога е бил правен в историята на духовните школи. В сегашния си вид, пáневрúтмията ще остане най-мал-ко още 2000 години 'единственият метод за най-ця-лостно свързване с Битието.

Всички окултни, мистични и йогически системи - през 'всичките царства и епохи на Тесния Път - днес се включват в 'пáневрúтмията. А пáневрúтмията е 'напълно безопасна - 'както с външен Учител, така и 'без такъв. Нейната простота и естественост са мост към 'Божествената Вселена, където 'нищо не се върши с насилие.

Пáневрúтмията - в една или друга форма - се играе от 'всички напреднали човечества във Всемира. И в културата на 'Слънцето, тя е 'най-древното тайн-

---

[2] Тези две изречения са съзнателно премахнати в едно пиратско фототипно издание на цитираната книга след 126(1990) г. - б.п.

[3] Този текст представлява оригинално Слово Божие на Господ Éлма (Христóвия Дух) – две осияния, дадени през 111(1975) и 130(1994) г. Второто е съпроводено с обяснения на единатора и е със заглавие "Ноалúм – така знаем пáневрúтмията", 16.XI.130 (1994)г.

ство. Тайнство на 'Христóвия Дух, зародено в лоното на 'самото Сътворение.

Ученико! 'Умей да цениш пáневрúтмията, 'ковѝ съдбата си чрез нея, 'хранѝ с нея живота си и чрез 'нея твори! С нея работѝ за идването на Новото Човечество и излизай на бран срещу стихиите на ада.[111(1975)г.]

***"Ноалúм"** - 'така знаем пáневрúтмията по 'всички светове. Опора на 'стари, щит и всеоръжие, път към 'младост и безсмъртие, тя сега 'приижда, за да въдвори 'Царството Небесно. 'Пропýснете ли пáневрúтмия, вие се състарявате с 'една година! 'Питайте ангелите, 'питайте боговете - 'няма свят без пáневрúтмия.* [16.XI.130(1994) г., 14,43ч.]

108-109(1972-1973) г.
София-Изгрев

ПЪРВИ ЦИКЪЛ

Отец на светлините - светлите лъчи;
Божествените светове или наклоните на яснинáта[4]

ПЪРВИЯТ ДЕН НА ПРОЛЕТТА

1.ПРОБУЖДАНЕ

(Духът на Любовта[5]*)*

Аз съм Духът на Любовта -
Огън предвечен, ваш Баща;
Дух нероден, несътворен -

---

[4] Éлма говори в осиянията за светлина, виделинá и яснинà, извиращи, съответно, във физическия, духовния и божествения свят – б.п.

[5] Висшите Духове, съобщени под заглавията на първите 10 упражнения, са същите, които са дадени в "Завета на цветните лъчи" на Учителя – б.п.

Всичко творя и връщам в Мен!
Всичко творя и връщам в Мен!

Първият тласък на Света,
Всеки начален дъх и кълн;
Първото Слово, първий ден -
Всичко творя и връщам в Мен!
Всичко творя и връщам в Мен!

2. ПРИМИРЕНИЕ

(Духът на Душата)

Аз съм Земята, чиста и свята -
Мир съкровен:
Хляб и молитва зреят в Мен!
Хляб и молитва зреят в Мен!

Аз съм Майка на душата
И Битие на Мъдростта:
Който във Мене е посян,
Той примирен е, не е сам.

3. ДАВАНЕ

(Духът на Истината)

За да давам се примирих -
Син послушен, кротък и тих,
Син Човечески, добър пастир.
Давам Аз Слово на Истина и мир;
Извирам, бликам, давам свобода -
Давам на жадните от Живата Вода.

4. ВЪЗЛИЗАНЕ

(Духът на Силата)

Да възлязат над земята -
Стрък след стрък да подадът[6]*;*

---

[6] Всички подобни думи в новия текст на па́неври́тмията са написани с фонетичното им звучене: "-ът" и "-йът", а не с "-ат" и "-ят", както се пише официално и както се произнася в един от източните български диалекти и се пее от по-малко интелигентните естрадни певици. "ъ" и "йъ" под ударение имат грамадно значение за ролята на България и някои други етноси в градежа на Вселената. Това осъществява кондензацията

Да възлюбят светлината,
Топлина да облекът[6]
В своя вечен път -
Мисъл и сърце да възрастьът[6]*!*

5. ДИГАНЕ
(Духът на Мъдростта)

Ето го Човека!
Ето го Човека!
Ум и обич нека се съберът[6]
Виделинáта да родьът[6]*!*

Ето го Човека!
Ето го Човека!
Ум и обич нека да поздравьът[6]
Виделинáта на светът!

6.ОТВАРЯНЕ
(Духът на Живота)

Виделинáта изгрей ли в умът -
Ето вратата и ето ключът:
Ключ към Всемира щом на дланта ти гори,
Смело вратата към вечния мир отвори!

Виделинáта грейне ли в твойто сърце -
Сине любими, отдай го във Мойте ръце.
Щом във сърцето обич към всички гори -
Смело вратата към вечния мир отвори!

7. ОСВОБОЖДАВАНЕ
(Святият Дух)

Късам вериги, прекъсвам войни!
Късам страха и го хвърлям в страни!
Аз съм свободен, Аз съм живот съвършен -
Всичко по пътя си мигом избавям от плен!

С правда разкъсвай всички тъми и беди

на Аза в кохерентно, диамантно Битие. Учителят обяснява превръщането им в "а" и "я" , както и преминаването на "е" в "я" в много думи от източнобългарските говори, като фонетичен симптом на грехопадението ни – б.п.

И съвършен като своя Създател бъди ;
Седем завеси с чисти ръце разтвори -
Седем вселени отново в една събери.

8. ПЛЯСКАНЕ

(Духът на Благодатта)

Дал съм на чистите радост и мир,
Дал съм на кротките Моя Всемир:
Звездни хорали цветни спирали въртъът[6]*,*
Бездни и сфери прославят Осморния Път!

Мъдри и умни няма да стигнат до там -
Аз обещах на децата всемира да дам.
Онзи ще бъде вечно безсмъртен и млад,
Който запляска от радост пред Божия свят.

9.ЧИСТЕНЕ

(Духът на Святостта)

(Пее се наум. На глас се пее от певец или хор в центъра на пáневрúтмията. Най-добрият начин въобще за изпълнение на цялата пáневрúтмия, според Учителя, е именно този).

Щом си възлязъл над грехъ[6]
Във глъбините на Духъ[6] *-*
Милост и нежност прояви,
Ако си чист, при нас слезни,
Щом си божествен, помогни!

(Цялото упражнение се повтаря 2 пъти)

10. ЛЕТЕНЕ

(Духът Христòв)

Ето, летиме, непобедими,
в бели зари:
Мощно доброто в нас гори
И оживява, и твори!

Полетете, утешете

Всички страдащи души -
Бог е дошъл да утеши!
Бог е дошъл да утеши!

ВТОРИ ЦИКЪЛ

(ВЕЧНИЯТ ДУХ)
Духовните светове или тоновете на виделина́та.

11. ЕВЕРА́

Тоника "фа"
Сребристозелените лъчи.
Учителят като Полу́кс на Балканите - Рила.

Вечният Ра,
Ражда морета от смарагдена зора;
С танц изумруден тя
Се влива в тази игра.

Колко езера
Издълбоко пеят "Еве-Ра"!
Мигли разтваря тюркоазена зора…
Всяка душа е чиста и добра
И славослови "Еве-Ра".

(Куплетът се повтаря с пеене от "Издълбоко")
(Цялото упражнение "Евера" се повтаря два пъти)

12. СКАЧАНЕ

Тоника "до".
Алените лъчи.
Учителят като Мелхиседе́к в Стария Завет.

О, мой ро́ден, мой блажен,
Огнен, огнен мир свещен!
О, мой дом благословен!
Слънце, слънце - вечен ден -
Приеми, вземи и мен!

13. ТЪКАНЕ

(Текст - Олга Славчева)

Тоника "Ре"
Оранжевите лъчи.

Учителят в Божественото от учението на Буда.

Всеки ден, всеки час, всякоя минута,
Ний сновем и тъчем най-красиви мисли
И живот, чист и свят, във душите вливаме!

Нека мир и любов в сърца ни да царуват;
Доброта, милосърдие в нази да живей,
Светлина и веселие във нас да грей! ***(Куплетът 2 пъти)***

Цветенцата аромат сладостен пилеят,
Птичките в небесна шир чуруликат, пеят,
И дъждецът ромони над ниви и ливади!…

Тъй и ний всеки ден, всякоя минута
Ще работим, ще растем и добро ще сеем,
И в душите си красиви мисли ние ще втъчем.

14. МИСЛИ́

(Текст от Учителя)

Тоника "ре".
Портокалените лъчи.
Учителят като Лао Цзе, както и в другите си далекоизточни въплъщения.

Мислѝ, право мислѝ!
Мислѝ, право мислѝ!
Свещени мисли за живота ти крепѝ,
Свещени мисли за живота ти крепѝ;
Крепѝ, крепѝ, крепѝ -
Свещени мисли за живота ти крепѝ,
Крепѝ, крепѝ, крепѝ -
Свещени мисли за живота ти крепѝ!

(Цялото упражнение се повтаря 2 пъти)

15. АУМ

(Текст от Учителя)

Тоника "до".
Малиновите лъчи.
Учителят като Бог-Отец.

*Аум, Аум, Аум,
Ом, Ом, Аумен!*

(Цялото упражнение се повтаря 4 пъти)

16. ИЗГРЯВА СЛЪНЦЕТО

(Текст от Учителя)

*Тоника "сол".
Лазурните лъчи.
Учителят в Аполоний Тиански в Елада.*

*Изгрява слънцето, праща светлина
Носи радост за живота тя.* ***(двустишието 2 пъти)***

*Сила жива, изворна, течуща,
Сила жива, изворна, течуща!* ***(двустишието 2 пъти)***

*Зум ме зум, Зум ме зум,
Бином то мето.* ***(двустишието 2 пъти)***

(Цялото упражнение се повтаря 2 пъти)

17. КВАДРАТ

*Тоника "ми".
Жълто-оранжевите лъчи.
Субдоминанта "си".
Виолетовите лъчи.
Учителят като Боян Мага в България
[Княз Бениамин, син на Цар Симеон (893-927 г.)]*

*Мъдро гради!
Всяко добро с разумна обич гради -
Ред и хармония от хаоса създавай ти!*

*Сам остани -
Към нова цел се обърни;
После мини
През планини и през стени;
После се спри
И със доброто хода си свери!*

*Пак изтечи
Във виолетови лъчи;
Пак се поспри,*

Сила отново събери
И откъдето си излязъл ти се прибери!

(Цялото упражнение се повтаря 2 пъти)

18. КРАСОТА

Тоника "си". Лилавите лъчи.
Учителят като Ману́.
Доминанта "фа". Зелените лъчи. Вечният Дух.
Учителят в Орфей. Орфическите химни.
Учителят в серафѝмите на земята.

Аз съм простряла длан над света;
Аз благославям, радвам, трептя;
Аз озарявам, грея, топя;
Аз възкресявам, будя, крепя! ***(двустишието 2 п.)***

Извори ще забълбукат в много сърца -
Гълъби ще загугукат в цветна роса!
Длани ще се заотварят да разцъфтят –
Раните ще се затварят, вечно да спят!

С портокален мир призори
Аз огрявам зли и добри -
Преобразявам враг и брат
И поздравявам Новия Свят!
(последният куплет се повтаря 2 пъти)

19. ПОДВИЖНОСТ

Тоника "си". Теменужените лъчи.
Учителят сред друидите. Учителят в легендарния
вожд на рицарите на Кръглата маса Крал Артур.
Доминанта "фа".
Учителят като Великия Хѐрмес Трѝсмегист
в древен Египет. Правилата на Триждивеличайши и
Смарагдовата таблица са изцяло
включени в текста тук.

Звездната нива грее над нас,
Святост налива житния клас…
Колко красиво златно влакно
Пее в световното платно! ***(двустишието 2 п.)***

Всякоя частица плува в Разумността,
Всякоя тревица ваят звездни длета;
Трепка и се гъне всякоя вълнà;
Две души копнеят да се слеят в една!

Пулс кънти в сърца и звезди;
Всеки порив ражда следи;
Всяка прашинка е всемир;
В капка[7] *се сбира звездната шир!*
(последният куплет се повтаря 2 пъти)

20. ПОБЕЖДАВАНЕ

Доминанта "сол".
Морскосините лъчи.
Учителят като Рама в "Рамаяна".

Божият Дух в света цари,
С багра небесна в нас гори.
Вечната Истина брани Той -
Вòините Божии нямат брой!

Всяка красота нетленна,
Всяка свобода свещена,
Всяка вяра неизменна,
Всяка воля съвършена

Истината ги роди,
Храм от тях си съгради.
Ние сме храм на Духа във нас -
Той поверил ни е всяка власт!

Всяка победа над плътта,
Всяка победа над света,
Влизат в божествения мир,
Само с единство и пълен мир!
(последният куплет се повтаря 2 пъти)

21. РАДОСТТА НА ЗЕМЯТА

Тоника "сол". Небесносините лъчи.
Доминанта "ре".
Портокалените лъчи.

---

[7] В първия вариант на текста тук е "точка", а не "капка". Желаещите могат да го пеят както искат – и двете думи са верни и имат своето въздействие и значение – б.п.

Учителят като Кришна в "Бхагавад Гита".

Люля се, люля, люляков клон,
Цъфнала дюля прави поклон;
Драгост е рукнала, свѝри кавал:
Булчино було светът е развял…

Хей, гори, разлюлейте се!
Хей, разпейте се, ветрове!
Морски вълни, разлейте се!
Вишньо, люшни и ти цветове:
Булчино було светът е развял!

Свирѝ, кавал! - да се топи земята;
Свирѝ, свирѝ - да се разнежва тя -
Да се разнежва тя…:

Дошъл си ти, дето те чакам вечно,
Дето те любя нежно!
В сватбен прехлас Земята
Пее невинна и свята:
"О, Слънце мое ти!"

22. ЗАПОЗНАВАНЕ

Небесната дъга - целият спектър от всички земни и небесни цветове.
Учителят като Иисус. Евангелието.
(Упражнението е по текст от I-во послание на ап. Павел до Коринтяните, гл. 13)

Нека прелива, всемилостива,
Към всичко живо в нас Любовта!

Тя благосклонна е, с милост света крепи!
Не дири своя дял, дълготърпи.

Вечно смирена е, мисли добри крепи!
На всичко вярва тя, всичко търпи!

Своето право тя не защитава –
Всичко прощава тя, всичко търпи.

Жертва е Любовта - тя не отпада:
За да не види край - всичко раздай!

II път:

Милост е Любовта - тя не отпада:
За да не види край - всичко отдай!

(Цялото упражнение се повтаря 2 пъти)

23. ХУБАВ ДЕН

Тоника "до". Розовите лъчи.
Учителят като Зороа̀стър в Персия. "Зенд Авеста".

Първо опитай, после стъпѝ!
Първо опитай, после стъпѝ:
Тебе те чакат жадни души!
Воля огромна ти извършѝ[8]:
Сълзи безбройни ти осушѝ -
Тебе те чакат жадни души!
Първо опитай, тогава стъпѝ;
Първо опитай, тогаз разчупѝ.

Щом си опитал, длан повдигни;
После ръката плавно смени.
Тъй благославяй и благославяй;
Всичко раздавай, всички канѝ.
Но не забравяй, вечно помнѝ:
Първо посявай, после жъни.

Чак след това, ръка за ръка;
Чак след това, ръка за ръка,
Нека да текнат руйни зари!
Нека да екнат буйни гори!
Обич огромна нека гори -
Нека да текнат руйни зари!
Щом сме отприщили житна река,
Може да ходим ръка за ръка…

Нека сега запалим дъга;
Изгрева нека лумне сега!
Как чародейно грейна дъгата,
Как се разискри изгрева пак!
Благодарим, Учителю благ!
Благодарим ти, Господи драг!

---

[8] Първият вариант на този стих и следващия е "Чиста пшеница ти донеси / Житена пита ти омеси" – б.п.

Първо опитай, после стъпѝ!
Първо опитай, после стъпѝ:
Тебе те чакат жадни души!
Воля огромна ти извършѝ:
Сълзи безбройни ти осушѝ -
Тебе те чакат жадни души!
Първо опитай, тогава стъпѝ;
Първо опитай, тогаз разчупѝ.

24. КОЛКО СМЕ ДОВОЛНИ

(По текст на О. Славчева)

Тоника "до". Пурпурните лъчи.Учителят в Мохамед и най-великите ислямски пророци;суфите, Мансур, Насими, Абдул Баха, Баха Ула, Джубран Халил Джубран и други.

Колко сме доволни,че с любов живеем:
Като птички волни чудни песни пеем! ***(двустишието 2 п.)***
Сутрин мило слънце срещаме го рано -
*То ни благославя и живот ни дава!****(двустишието 2 п.)***

(Целият текст от тук до края се пее,
само когато се свири и играе Ръченицата):

Въздух дишам - благодат!
Тъй ще бъда вечно, вечно млад.
Цялата Вселена с мене пей -
Любовта към всички в мене грей! ***(Куплетът 2 пъти)***

Мен природата обича -
Любовта ѝ в мен се втича;
Като майка ми помага
и ми казва дума блага:
"Работи, учи, повече мълчи;
Време не пилей -
Обич нежна лей!
Тя е Божи дар
Мил и скъпоцен:
Ти Любов извирай всеки ден!"

А подир игрите
Нека Господ надари те
Благо да хортуваш
И душите да милуваш. ***(Куплетът 2 пъти)***

Въздух снежен ти сега вдъхни!
С поглед нежен всеки погледни!
Бос в тревите радостно стъпи -
В слънчеви лъчи се окъпи! **(Куплетът 2 пъти)**

По текста от Учителя:

Ходи, ходи, ходи
За водица ходи,
През речица бистра,
По пътечка чиста! **(Куплетът 2 пъти)**

Пак по текст на О. Славчева:

О, водице, сладка, жива,
Вливай ти живота в нас.
Теб жадува всяка нива -
Теб жадувам час по час!

През ливади и градини
Непрестанно тичай ти;
О, Учителю, води ни
В океан от красоти!

Колко сме доволни,че с любов живеем:
Като птички волни чудни песни пеем! ***(двустишието 2 п.)***
Сутрин мило слънце срещаме го рано -
То ни благославя и живот ни дава! ***(двустишието 2 п.)***

25. СТЪПКА ПО СТЪПКА

Тоники "до мажор","ла минор", "фа мажор" и "ре мажор".
Учителят Теофан във Франция.

Всякоя стъпка опитвай ти!
Всякое семенце спи ли, спи;
Всякоя капка трепти ли, трепти,
Дълго преди да полети.

Дълго реките, в преспите свити,
Чакат лъките в съня си свят;
Дълго и стъпката зрее в душите,
Преди да тръгне към своя свят:

Там, дето пеят отвред звезди,

Там, дето Новия Свят се гради;
Там, дето хората плуват в просторите -
Там, дето обич цари!

(Куплетът 2 пъти)

Там, дето обич невинна цари,
Там, дето всички очи са добри;
Там, дето тайно доброто извира -
Дето Духът цари!

(Куплетът 2 пъти)

Целомъдрен, неизвестен,
Кой незнайно ромони?
О, безмълвен, Дух небесен,
Чуй молитвата ни ти:

(Куплетът 2 пъти)

Дай ни капчица светлина
И снежинчица тишина;
Дай ни искрица жива вода
Да възвестим, че Си Един,
Господи Боже! Амин.

(Куплетът 2 пъти)

26. НА РАНИНА́

Тоника "до мажор". Червено.Епохата на Водолея. Учителят Беинса́ Дуно́. Неговото Слово, Дело, Живот.

(с една мелодия се пее 4 пъти):

ОГЪН

Жътва е сега - ширнала се е дъга!
Жътва е сега - ширнала се е дъга!

Хей, жътвари слизат пак
Върху житния ни бряг -
По реки и ветрове
От незнайни светове!

Хайде да жънем, хайде ела:
Всичко живо вън е - жътва е дошла!

(двустишието 2 п.)

ВЪЗДУХ

Жътва е сега - ширнала се е дъга!
Жътва е сега - ширнала се е дъга!

От небесни глъбини
Дарове ви носим ний –
Горен дар благословен
Долу ще ви поднесем!

Хайде да жънем, хайде ела:
Всичко живо вън е - жътва е дошла!
(двустишието 2 п.)

ВОДА

Жътва е сега - ширнала се е дъга!
Жътва е сега - ширнала се е дъга!

Хей, жетвари, брат до брат -
Да ожънем този свят:
Чак в света на вечността
Е преляло от жита!

Хайде да жънем, хайде ела
Всичко живо вън е - жътва е дошла!
(двустишието 2 п.)

ЗЕМЯ

Жътва е сега - ширнала се е дъга!
Жътва е сега - ширнала се е дъга!

О, прекрасен земен бряг,
Ето ни на тебе пак:
Всичко сято векове
За последен сърп зове!

Хайде да жънем, хайде ела:
Всичко живо вън е - жътва е дошла!
(двустишието 2 п.)

27. ДИШАНЕ

Тоника "сол".
Учителят в Кавказ след 2030г.

28. ЗАКЛЮЧИТЕЛНО УПРАЖНЕНИЕ (ПРОМИСЪЛ)

(Учителят във всяко същество с искра Божия)

Да пребъде Божият мир,
Да изгрее Божията радост
И Божието веселие
В нашите сърца!

(Повтаря се 3 пъти)

ТРЕТИ ЦИКЪЛ

Учителят в живота и творенията на учениците Си
Физическите светове – световете на светлината
(етерни райове)

29. СЛЪНЧЕВИ ЛЪЧИ

(текст Весела Несторова)

Зора се е светла зазорила,
Тя живота нов е проявила,
Слънчев танец в планината заиграваме
И задружно ний запяваме
Слънчевите песни.

(Куплетът 2 пъти)

Те сърцата ни разтварят за лъчите,
Слънцето ни проговаря чрез игрите,
Нов живот ни то дарява, нова светлина,
Нова светлина!
Скърби земни разтопява в свойта топлина.

(Куплетът 2 пъти)

Вярна стъпка ти вземи
Светла мисъл приеми;
Тя живот ще ти дари,
Радост нова и красиви бъднини ще

изгради.

(Куплетът 2 пъти)

Все напред, в строен ред,
Смело ний тръгваме напред -
Към живот чист и нов
Мощен зов пращаме навред.
Иде днес в света братство и любов!
Иде днес в света братство и любов!
(Куплетът 2 пъти)
В нашата земя нов живот кога изгрее,
Всичко живо ще запее за слънцето,
В знание, любов и свобода
Всеки ще живей!

Пътят нов е готов
От кръга тесен излезни!
Към върха, към възход,
в дружен ход
Смело днес тръгни –
Горе те зоват светли висини;
Ти към свобода пътя поеми!
(Куплетът 6 пъти)

РАЙ

Ти си ме, мамо, човек красив родила,
Умен да стана, добре да мисля,
Добре да любя -
Туй животът е на рая!

Ти си ме, мамо, с чисто сърце родила -
Да обичам всичко живо
В цялата вселена -
Туй животът е на рая!

Ти си ме, мамо, със мощен дух родила -
Добро да правя, добре да служа на душите!
Туй животът е на рая!

Рай ***(18 пъти)***
Туй е рай, рай, рай.

Кажи ми, кажи ми, кажи ми

Сладки думи две.
(двустишието 2 пъти)

Твойте думи две -
Сладки думи две!
(двустишието 2 пъти)

Туй е рай, туй е рай, туй е рай!
Туй е рай, рай. **(двустишието 2 пъти)**

ЧЕТВЪРТИ ЦИКЪЛ

Земни райове или планетни светове. Царството Божие на земята. Учителят в Посвещенията и делата на учениците Си от Школата (вътрешните фигури на пентаграма): Вратата (вяра), ликът на Христá (смирение), Замъкът (просветление), Триъгълникът с Окото (преображение), Дървото на живота (възкресение). В центъра на пентаграма - сам Учителят; фигурите около него - Учителите. Учителят като Господар и на VII-та раса в Америка. Всички прояви на Учителя в съществата с монада.

30. ПЕНТАГРАМ

(Пътят на ученика)

I път: Юпитер - Първо Посвещение:

ВЯРА

Ляв долен лъч: Тясната врата. Ной; планината Арарат. Спасение. Вярващи, верни на свещените писания, пророци. Изпит за II-ро посвещение: да престанат да проповядват и съдят.

Отче наш, чуй ни Ти,
Този час освети:
Целий мир се върти,
Нека, Боже, и ний
Завъртим във кръг по двама
Вечната Пентаграма -
Вечната Бархàн-Берỳ!

Който вярва в глъбините
На Духа несътворен -
Той ще е спасен!
Той ще е спасен!

Тоз, който вярва, че
Вечен си Ти,
Жива вяра му отваря
Тайните врати! ***(Куплетът 2 пъти)***
Отче наш, чуй ни Ти,
Този час освети:
Целий мир се върти -
Нека, Боже, и ний
Завъртим във кръг по двама
Вечната Пентаграма –
Вечната Бархàн-Берỳ!

II път: Сатурн - Второ Посвещение:
СМИРЕНИЕ

Най-горен лъч - ликът на Христà. Аврам става Авраам на планината Морея. Среща с Христос - лице с лице, физически, и тръгване след Него в последното Му въплъщение на Земята. Пожертване на Исаак (най-скъпото досега) и импулс за апостолство. Изпит за III-то посвещение: край на апостолството, пълна самота (не отшелничество, а изучаване на Мъдростта на тайните науки и съзерцаване в цялото свободно време. Малки групи).

Господи, Боже драг -
О, Учителю благ!
Пак в кръга се върни,
А след Тебе и ний
Нека завъртим по двама
Вечната Пентаграма -
Вечната Бархàн-Берỳ!

Който е смирен и кротък,
Ще познае Твоя лик -
Вечния Ти лик! Вечния Ти лик!
Господи мой, Учителю свещен:
Ти си вечно на Земята,
Ако съм смирен!
(последното тристишие 2 пъти)

Господи, Боже драг -
О, Учителю благ!
Пак в кръга се върни,
А след Тебе и ний
Нека завъртим по двама
Вечната Пентаграма -
Вечната Бархàн-Берỳ!

III път: Уран - Трето Посвещение:

ПРОСВЕТЛЕНИЕ

Долен десен лъч - замък на върха на планина. Мойсей на планината Синай. Гностици, окултисти, съзерцатели, ясновидци, яснослушащи, ясномислещи, мъдреци. Изучаване на микросвета, човечествата и макросвета в Тайните Обители (напр. Агáрта). Изпит за IV-то посвещение: Мъдростта да отстъпи пред Любовта.

Боже наш, многолик,
О, Всемире велик!
В паневритмен захлас,
И във нас и над нас,
Се върти във дух и пламък
Вечната Пентаграма,
Вечната Бархàн-Берỳ!

Който вижда световете,
във духа си потопен -
Той е озарен! Той е озарен!
О, моя Планина - родна страна!
Озарена, осияна, моя Планина!
(последното двустишие 2 пъти)

Боже наш многолик,
О, Всемире велик!
В паневритмен захлас,
И във нас, и над нас,
Се върти във дух и пламък
Вечната Пентаграма,
Вечната Бархàн-Берỳ!

IV път: Нептун - Четвърто Посвещение:

ПРЕОБРАЖЕНИЕ

Горен ляв лъч - Мистичното Око на Бога в Триъгълник. Иисус се появява на учениците си с духовното си тяло на планината Тавор. Мистици, хора на саможертвата и Любовта, които вече съзнателно се излъчват в духовните светове. Изпит за V-то посвещение: ограничаване на небесните пътувания и плътно участие в братския живот.

Святий Дух, Святий Дух,
твоя глас аз го чух!
И през рой светове,
Със безброй духове,
Ний въртим, въртим по двама,
Вечната Пентаграма,
Вечната Бархàн-Берỳ!

Който невидѝм извира,
Той е дух преобразен -
Дух преобразен!
Дух преобразен!

О, рòден Океан,
В мене разлян -
От Окото ти лазурно
Вечно съм огрян!
(Куплетът 2 пъти)

Святий Дух, Святий Дух,
Твоя глас аз го чух!
И през рой светове,
Със безброй духове,
Ний въртим, въртим по двама,
Вечната Пентаграма,
Вечната Бархàн-Берỳ!

V път: Плутон - Пето посвещение:

ВЪЗКРЕСЕНИЕ

Горен десен лъч - Дървото на Живота. Иисус на планината Голгота. Личната воля става едно с волята на Бога. Край на прераждаанията. Бели Маги – Синове и Дъщери Божии, граждани на Космоса, воини на Доброто, строители на *общини на Земята по небесен модел.*

О, души и сърца -
Синове на Отца!
Нека, братя, сега и на тая земя
Възкресим във кръг по двама
Дивната Пентаграма,
Дивната Бархàн-Берỳ!
Който нищо свое няма,
Като лъч неуловим -
Той е Божий син!
Той е Божий син!

Ставайте да вървим,
С дух несломим -
И Дървото на Живота
Тук да възкресим!
(Куплетът 2 пъти)

О, души и сърца -
Синове на Отца!
Нека, братя, сега и на тая земя
Възкресим във кръг по двама
Дивната Пентаграма,
Дивната Бархàн-Берỳ!

Трансплутоновите планети Ренỳн, Òлна и Тот имат отношение към центъра на Пентаграма - хѝпеврѝтмия, ясноеври́тмия и то́теври́тмия - в Школата горе в Космоса и в далечното бъдеще на човечеството.

Относно оформлението на текста в цветния вариант: Първите 10 упражнения са в червено, понеже има пълна гаранция, че това е холизàция. В оранжево са оцветени текстовете, обработени поетически със собствени усилия от единатора, въпреки че и в личното творчество често може да е скрит пак Бог. Веднъж Е́лма каза: "Където не съм Аз, съм пак Аз"*... В циан са думите, дадени оригинално от Учителя; а с лилаво – текстовете от Олга Славчева и Весела Несторова.*

Тук може да се добави нещо, на което ние, приятелите на п., бяхме свидетели. През лятото на 110(1974) г. бяхме на нашето място – Брезичките на Витоша. Изведнъж Венно се обърна към п. и каза: "Учителят иска един гениален поет от миналото да напише нов текст на па́неври́тмията". П. се обърна да види дали има човек зад него, но понеже нямаше, помисли че Венно говори на някой невидим – за Венно нямаше скрити неща. Тогава един от нас спомена, че знае за едно от прераждането на п. като поет в миналото. Втори приятел добави още едно име, но от друг век и друга страна. Венно изведнъж спонтанно възкликна: "Тенисън!?..."

След много години потърсихме сведения за лорд Алфред Тенисън (1809-1892) и видяхме и с кои хора е бил най-близък. П. бе направил филм за една прекрасна приятелка и видяхме, че няма никаква разлика между лицето ѝ и това на една много близка душа на Тенисън:

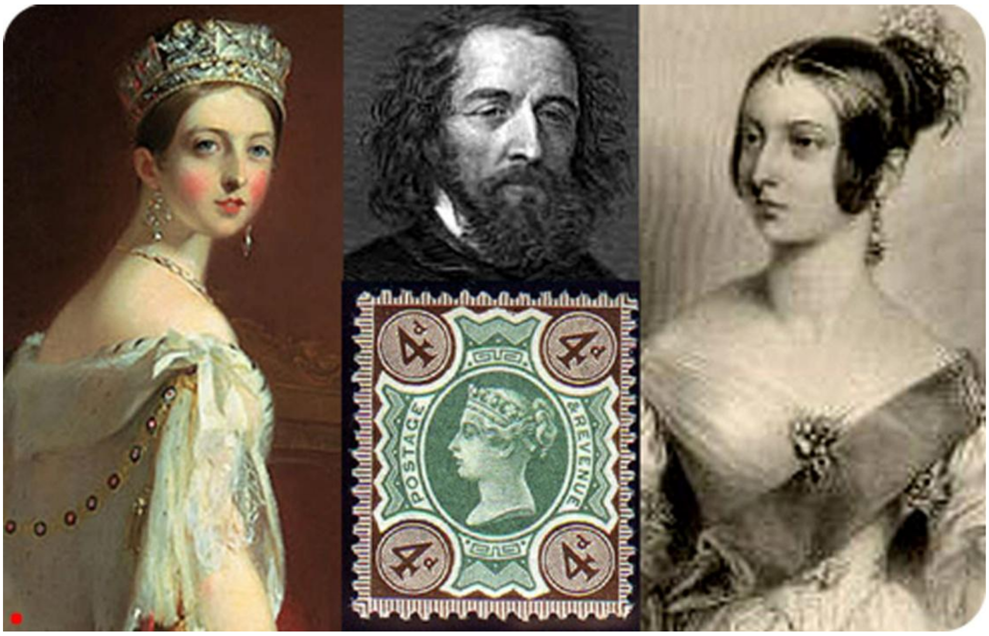

Веднъж попитали английския поет Алфред Тенисън какво означава за него Христос. След дълъг размисъл, той отговорил: "Иисус за мен е същото,което е слънцето за цветето!"

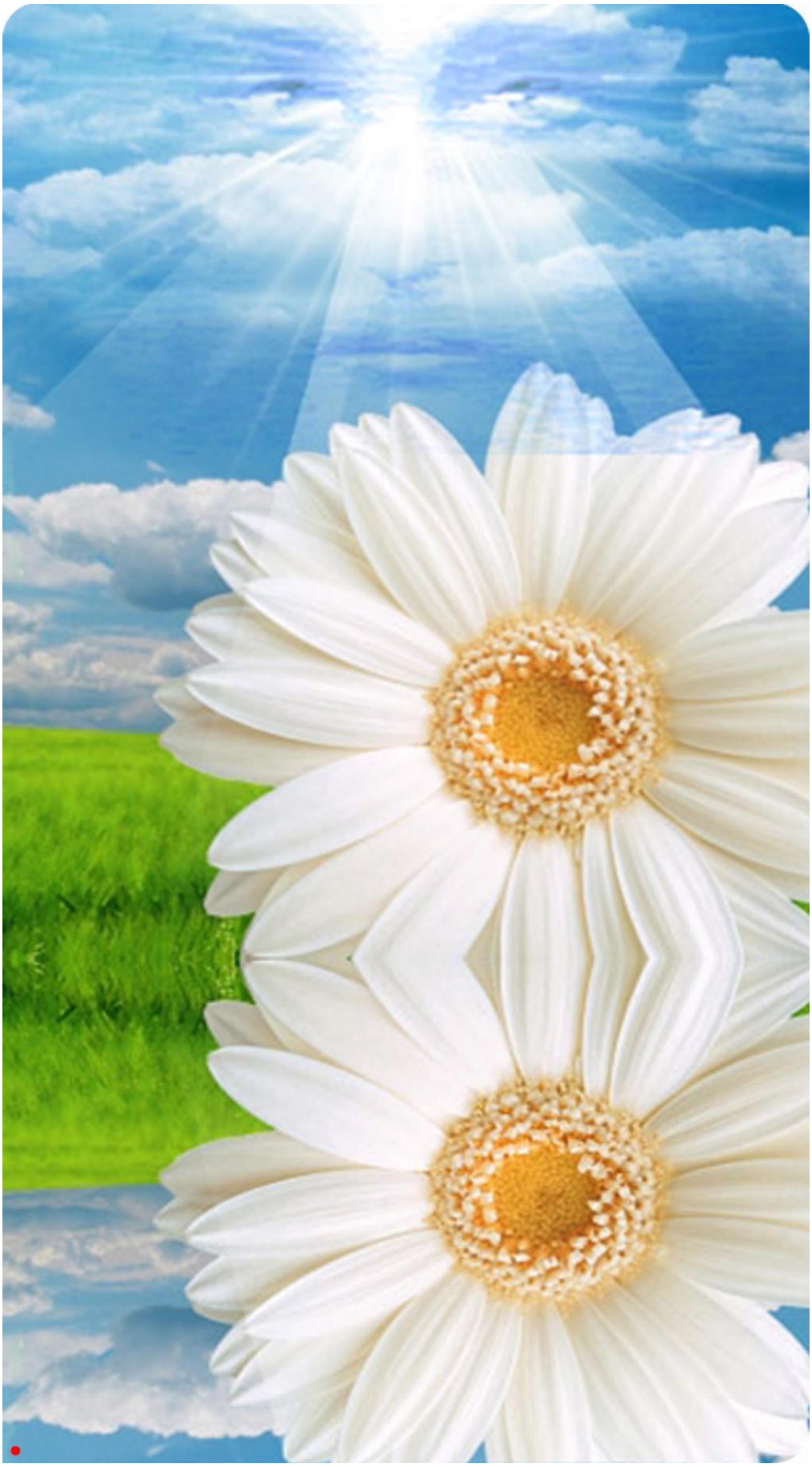

Декември 108(1972) г.
София - Изгрев

СВОБОДЕН СИ НАПЪЛНО!

ЖЛО / Тойóнус

Загубено или незаписано първо осияние от Éлма – лично послание към приемащия Словото Му.През декември 108(1972) г. Éлма му казва, че той е напълно свободен от всички и всякакви обязаности в света, за да се посвети само на Словото и Делото. За съжаление, единаторът тогава не е на нивото на пълната вяра и послушание и изпълнява само отчасти казаното от Диктуващия, Освобождаващия от Карма. Ние дълги години сме били възпитавани от най-големите авторитети на Бялото Братство в България, първите ученици на Учителя Беинсá Дунó. Те ни показаха с личен пример как човек трябва да преизпълнява обществените си задължения, ако иска да бъде истински ученик. Този пример, тези инструкции и дори на-

тиск от тяхна страна стават причина холизàторът да не изпълни безусловно магическата повеля на Éлма "СВОБОДЕН СИ НАПЪЛНО!", от което следват много години геройски и мъчителни битки в света за материално оцеляване, помагане на най-близките и преизпълняване на родови и професионални задължения, както и напразни надежди за личен живот и лично щастие по модела на обикновените хора. Всичко това забавя с десетки години работата по Словото, което Éлма диктува на същия българин от края на 108(1972) г. досега. Неизбежни са и последствията – поразяване на областите и органите, свързани със Сатурн: нос, коса, нокти, стави, колене, черен дроб, жлъчка. Налагат се 4 хирургически операции, доскоро е имало нужда от поне още две. Едва 36 години след това, приемащият Словото разбира колко прекрасно е човек да повярва, че е напълно и абсолютно свободен, особено след като свободата му е дадена не от Кой да е. Отстоявайки своята свобода сега, той вижда как за броени месеци поразените места и органи почват бързо да се възстановяват и приливът на здраве и подмладяване е забележим. След като години е куцал и с двата крака поради изваден менискус и разтегнато сухожилие и не е можел да ходи без болки и 1 час, на 67 годишна възраст изведнъж се качва на 2000 метра в планината без никакви проблеми и върви без болки 14 часа. И след това няма болки нито в краката, нито на другите места; почва да расте коса, коланът вече се закопчава не на първата, а на петата дупка и ще стигне до седмата....Чувството за дълг към близките и света, към предпочетените хора или тези с по-силен и егоистичен характер е преодоляно, останало е завинаги само най-важното и най-същественото: чувство за дълг към Бога – към Словото и Делото. (22.8.144(2008) г., 19:16:44)

За техниката на Контакта при това първо осияние от Éлма може да се поясни, че тя е наследена от Петър Филипов, *който години наред ни демонстрираше как се свързва с Най-Висшето чрез Махало. От него разбрахме, че това не е спиритизъм, а пряк контакт с Бога, много по-точен и свещен от дори молитвата и повечето други методи. Наличието на инструмент не ни озадачаваше, понеже виждахме уникалността и свещеността на информацията и същевременните чудеса, свързани с нея, изцеляването и възкресяването на тела и души, изпълнението на прогнозите. Много по-късно узнахме, че и други Посветени в историята на човечеството са ползвали Мандалата като сакрален инструмент, понеже тя се наблюдава абсолютно навсякъде в Битието – от самото същест-вуване и поведение на Бога като Махало – до микросвета и Мегавселената. От осиянията на Е́лма по-късно разбрахме, че без Махало идва само информация, но при Контакт чрез него възлизат и слизат на земята ангели от духовния свят и богове от божествения. Узнахме, че и Велики Посветени като иисусоподобния Сейид Али Имадеддин Насими, роден през 1369 г. в средновековен Азербайджан, са ползвали махалото за контакт с Бога и провеждане на волята Му.*

Актьорът Расим Балаев в ролята на Насими
(филм "Насими", 1974 г.)

Тук може да се разкаже за един удивителен случай в Народната библиотека в София през 1969 г. Един ден п. (този който предстои да приема осиянията на Éлма) влиза в IV читалня и мигновено бива привлечен от една полѝца със списания. Там сякаш гори силен, блестящ бял огън. Причината е едно списание на руски и азербайджански език – "Литературный Азербайджан".

Сейид Али Имадеддин Насими
(-1370-1417-)

Най-горният брой едва ли не ще заслепи очите или по-точно сърцето и душата на п. Не става дума за обикновено ясновидство - вълнението е неописуемо, избликват сълзи от очите му! На корицата е нарисуван графично портретът на един прекрасен и съвършен човек с чалма – само тя е разликата между Христос и него. Броят е посветен на годишнина от раждането на великия азербайджански поет и духовен Учител Имадеддин Насими, живял през XIV и XV век (1370-1417).

В уводната статия се разказва, че Насими е известен не само като поет, но и като основател на ново еретично учение и движение в тогавашен Азербайджан, по подобие на друг велик Учител – Мансур. Хусейн ибн Мансур аль Халадж, персийски поет–суфи, осъден и убит заради провъзгласяване на формулата "АНА-АЛЬ-ХАКК" ("Аз съм Бог"). Учител на Насими е бил Фазл(Фазлхакк, Фазулахх) – Фазулахх Наими Табризи аль-Хуруфи (1340-1394), основоположник на хуруфизма. Написал е трактата "Джавидан-нам" (Книга за Вечното). Хуруфитите са я считали за свещена книга.

Паметник на Фазл в Баку

От тази категория е и Хизр – мюсюлмански пророк, за когото са вярвали, че живее вечно. Още в XII век, великият сирийски мъдрец и посветен Ибн Хебриол твърди:"Ако искате да се убедите в нищожността на светските мотиви и придобивки, вижте как изглеждат тия, които ги имат"... Подобно на своите предшественици, На-сими е учел последователите си, че няма никаква нужда от храмове и посредници между човешката душа и Бога и че най-лесното нещо е да общуваме с Него директно, ако имаме любов. "Бог е по-близо до нас, отколкото сънната ни артерия" – казва той. Използвал е по някакъв начин азбуката за пряк контакт с Върховния. Тогавашните жреци и свещеници го осъдили като самозванец, който обявява себе си за Бог. Считайки го за изчадие на дявола, те го одрали жив публично. Освен нежната любовна лирика, има и няколко негови стихотворения, в които съвършено явно говори Най-Висшето Начало.

Още един кадър от филма "Насими" с Расим Балаев (1974)

Ние знаем, че много поети са единатори, холизàтори, Синове Божии – въплътено Слово Божие. През всички векове е имало поети и влюбени с развито холѝческо тяло, предаващо Словото или Гласа на Бога директно. Не са били само Пушкин и Рабиндранат Тагор. Има такива стихове и текстове и в българската литература –

например, от Вазов. Това е качество на въплътените серафѝми.

Първото стихотворение от Насими по-долу, в руския превод е със заглавие "Самовъзхваление". Преводачът и редакторът са възприели манталитета на убийците на Насими и са счели, че той възхвалява себе си... Добре е поезията на Насими да се преведе и на български и да се провери на кои други езици е превеждана. Трябва да се открият най-добрите му биографии. Знаем, че е правен филм за него през 110(1974) г.. Ето едно от "скандалните" му стихотворения, заради които е бил одран жив откъм ходилата и което за нас е чисто Слово Божие:

Коранов стих, Аллах съм аз; и пламък буен, и елмаз.
Гласът на Бога от Синай, и сам Синай съм вече аз.

На сурите[9] съм грълмък стих, но Бог във мен ги шепне тих -
От устните ми бликат те и Бог чрез мен света плете.

И клони съм, и корен аз; и първи плач, и сетен глас;
Аз роб съм и вселенски цар; затворник, съдник и Пегас.

В джамия съм самият връх; в пустинята – изгарящ лъх;
Въздишка, пръскаща гръдта; и див възторг на пролетта.

Два свята в себе си съм сбрал - и мрака, и всемира цял;
Чукар и долина съм аз; и изгрев, и вечерен час.

Светò писание съм аз - самата мъдрост, свят имàм[10];
Триумф, позор и вечен срам дружат в душевния ми храм.

Самият аз съм абсолют. Но вечно славен и оплют,
Вселената въртя край мен – и нощ и ден, и нощ и ден!

Аз "каф" и "нун"[11] съм – същина; и първи ден, и бъднина;
И младенец, и много стар; и нежен пух, и щит на цар.

---

[9] **су́ри - 114-те глави на Корана.**

[10] **имàм – мюсюлмански свещеник**

[11] **Каф и нун - Буквата "каф" означава "длан", а "нун" – "признание". Когато са написани или се произнасят заедно, това означава: "Признаваме, че всичко е на дланта на Всевишния".**

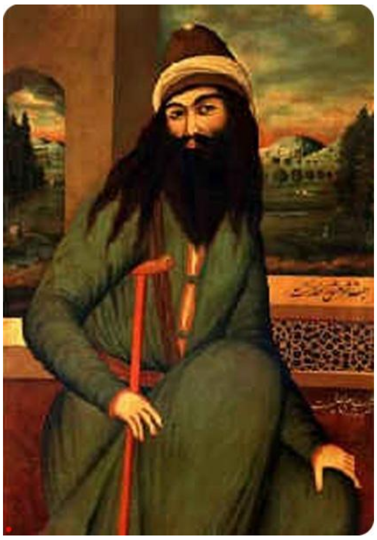

Мансур[15]

Подобно Тигър и Ефрат, аз просяк съм и Крез[12] богат,
И див разкол, и благодат; и агне, и мъдрец-змия.

Самият рай съм и тубà[13], но и Последната Тръба;
Макар и шах[14] на вечността, аз търся малко пиета…

Нектар желан и нежелан, аз виждам ви като на длан,
И сложен съм, и страшно прост; и стръмен връх, и лесен мост.

Мансур[15] съм аз и пръв простак; и фойерверки, и батак…
Макар и ангел посред вас, и аз ще имам смъртен час.

От многозвучие пиян, в природата съм аз разлян,
Рубаб съм аз и чангов звън[16]; и сойка, пееща насън…

Съдба съм аз и луд късмет; жена и мъж, пчела и мед -
Под път раздавам и над път, но хората безславно спят.

---

[12] В оригинала или руския превод – "фагфур". Означава "човек от сой", но на едно хоремзийско наречие значи буквално "Божи син".
[13] тубà - Райското Дърво, описано от пророка Мохамед по следния начин: голямо е толкова, колкото един конник може да измине на земята за 100 години. Райските дрехи се правят от неговите цветове.
[14] шах - в оригинала - "шахиншах": цар на царете.
[15] Мансур – Абу Абдуллах ал-Хусайн ибн Мансур ал-Халладж (858-922), учителят на Насими и най-известният суфи на своето време, роден в южен Иран. Осъден на смърт заради еретичните си идеи.
[16] рубаб и чанга – струнни инструменти от рода на цитрата и китарата.

Ефир съм аз и яка твърд[17]; потоп, пожар и славна смърт,
И бисер - от морето дар; архат, провидец, и знахар.

С венец от тръни увенчан, аз съм самият Сюлейман[18];
Сълзà от щастие съм аз; въздишка, смях и Божи глас.

Зова му чуй, о Насими, той тихо шепне и гърми:
"О слънце, въздух и врата - стани пророк на вечността!"

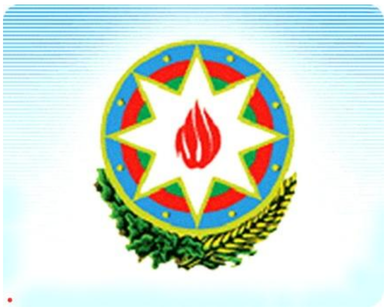

Гербът на Азърбайджан

Из "Райското цвете"

"Аз Бог съм!" - След Мансур, и аз съм гордо откровен,
И, както и Мансур, ще бъда най-злодейдски умъртвен!

***

Аз Слово съм и Същина, ядро на всички времена;
Единство съм, но при това - в безброй неща и същества.

Аз движа всичко, недвижим, и сам се движа - зрим, незрим.
Макар и абсолютно сам, аз пак съм ласка и бласам.

Аз знам че съм безсмъртен, да, макар лишен от свобода.
Във рая аз съм посаден, но тука смъртен съм роден.

На всяка вечност съм залог, а в много хора - лично Бог,
Със плът, по-чиста от кристал, във песните им просиял.

---

[17] твърд – "небесната твърд". Много употребявано в религията, но не всеки знае, че древните са си представяли небесния свод като тъмен кристал, в който са забодени светилата. Съвременната астрофизика е стигнала до извода, че вселената се държи като абсолютно твърдо тяло, като квантов обект, в който свръхинформацията се разпространява мигновено.

[18] Сюлейман – така мюсюлманите наричат Соломон.

Аз Бог съм, затова – велик, но множествен е моя лик -
Бях слънце, семенце и дъжд, а днес творец съм вездесъщ.

Аз дух съм, чист като роса, прострян във всички небеса;
Владея всичките "сезам" - мощта си не познавам сам.

Аз всичко съм от "а" до "я", Коран на всички бития,
И Кадр[19]*, за живите дошъл, закон за агне и за вълк.*

Аз бисер съм и свръхбогат, божествен стих – свещен аят[20]*;*
Аз в празника ви мил Барат[21] *възлязох със Пророка свят.*

Аз станах пречка и щета за всички, тънещи в калта.
Аз – Насими – тъй пиша днес до бъдещите хора с чест.

METPO
www.metro

Азърбайджан, Баку, Метростанция "Насими"

Нека надникнем сега предварително в последната Звезд-

---

[19] кадр - според суфийските термини, това е един от аспектите на живота. "Казà" е безграничният живот във всички същества с душа, а "Кадр" – животът, ограничил се съзнателно в земните условия, за да помага и да служи – тоест, свободната воля на индивида.

[20] аят - най-малката структурна единица на Корана, съставна част на сурата. По-коректно е да се счита, че това не е стих, а изказване.

[21] Барат – става дума за мюсюлманския празник Лейлят ал-Исра Вал-Миърадж (Раджаб-байрам) – нощта на възнесението на пророк Мохамед към престола на Аллаха. Празникът е възникнал и в памет на чудесното пътешествие на Мохамед от Мека до Йерусалим. Празнува се на 16 срещу 17 юни всяка година.

на Приказка на Е́лма от 120(1984) г., за да направим едно сравнение:

"Пространствата, звездите, Природата, 'всички живи и потенциални 'същества, 'всички класове и йерархии принадлежат на 'Мен – 'Абсолютното Начало на световете и несветовете! Силата Ми е сила 'безгранична, съвършенството Ми е съвършенство 'свръхкосмично. Няма 'нито едно кътче от Всемира, незаето от 'Мен – Аз съм 'всепроникващ, всемощен, всепознаващ, всесъвършен. Всичко е 'вътре в утробата Ми – няма 'нищо отвън. 'Ултравселената – това съм 'Аз; 'су́первселената – това съм 'Аз; 'па́нвселената – това съм 'Аз; и 'физическата вселена – това съм пак 'Аз.

Аз съм 'Абсолютният, единствен и неделим 'Атом. Аз съм 'Единицата, но Аз съм и 'всички числа до 'безкрайност; Аз съм 'Алфа и Омега, но Аз съм и 'всички букви и звуци помежду тях; Аз съм 'Цялото, Аз съм 'частта; Аз съм 'Уникумът, Аз съм 'матрицата; Аз съм "солта на земята", но Аз съм и нейното 'пълно безсолие."

Гласът на Бога директно чрез Негови избраници на земята е корен и основа на религията, уникален феномен на Неговото живо Слово и присъствие през всички времена. Това можем да видим и в първото послание на Незнайния към българския народ и славянството и към цялото човечество в *края на 19 век, дошло чрез Учителя Беинсá Дунó в България:*

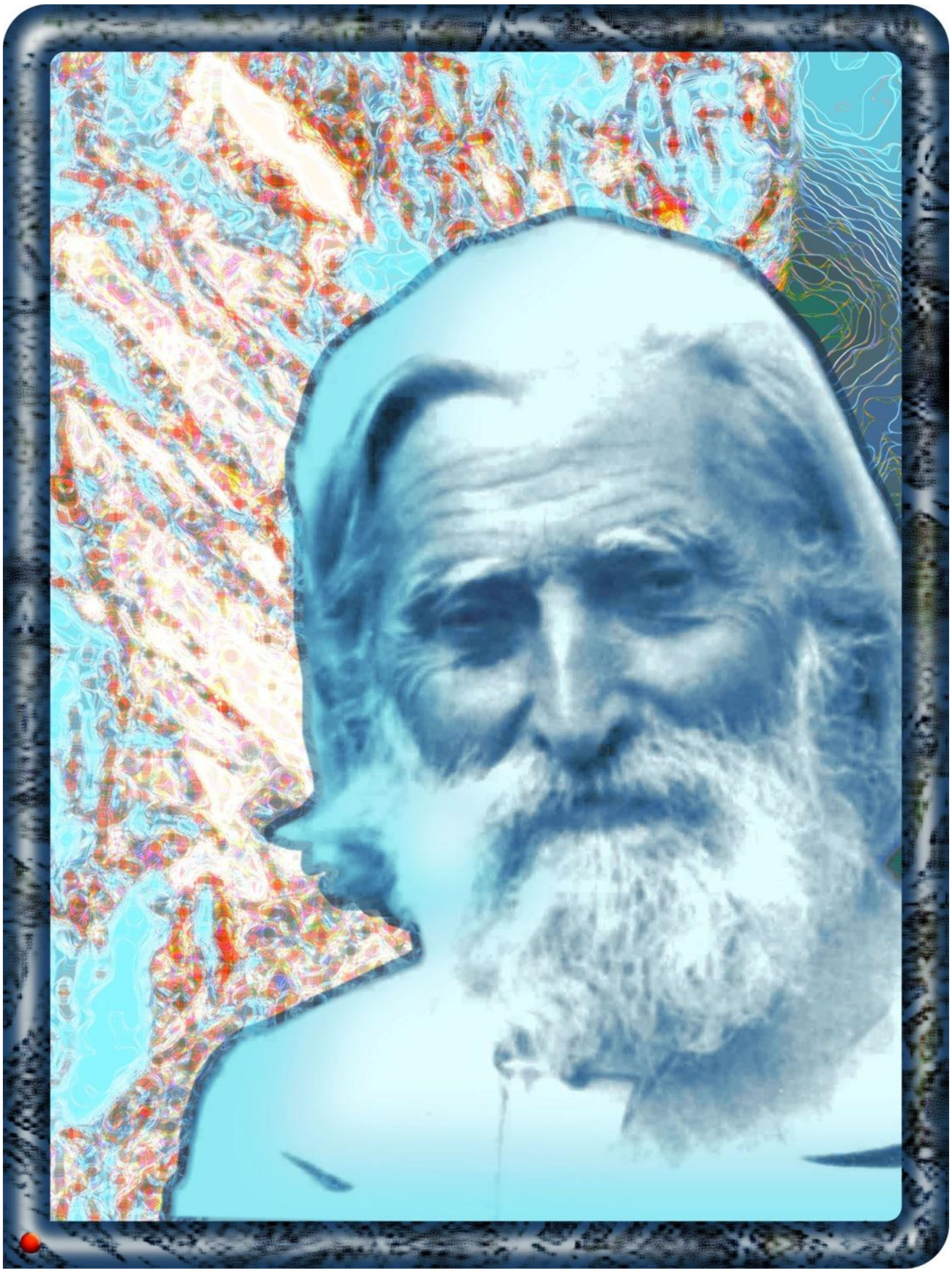

"И който оспорва вашето първенство 'отнине, казва сам 'Господ, оспорва 'Моето, понеже имам 'власт да дам Моето 'комуто искам. И ако Аз давам от 'добрата Си воля, 'кой е този, който ще Ми се 'възпротиви и Ми каже що 'върша? Онзи, който се 'осмелява, 'нека излезе и опита силите

си - и ще 'види! Аз съм 'Един и думата Ми е 'неизменяема; и съм 'верен и истинен във 'всичките Си пътища. Словото Ми е 'неоспоримо, 'Господ ви е ръководител. Той ви е 'жених, Който изпраща 'даровете Си, Който ви се радва като 'младоженец за 'любовта, която сте приели с 'верност от Него, Който е 'Цар над царете и 'Господар над господарите. Ето затова ида от предвечните 'обиталища, да ви подбудя на 'добър и свят живот…

През тия 'последни години на новопочналия ви живот съм ви ръководил 'безопасно до тая минута и съм полагал 'най-големите усилия да ви опазя от 'много опасни злини. 'Въздайте хвала Богу, че Аз не 'съм от тия, които се 'побеждават! 'Иде време и 'сега е, когато ще 'опитате Силата Ми и ще познаете, че Аз съм 'Бог, Който се не лъже [...]"

***

Повечето от подробните сведения за Насими са узнати от приемащия осиянията на Éлма много по-късно.Още в началото на 109(1973) г. му идва мисълта да изпише кръгова азбука и да не иска вече от Махалото отговори само с "да" и "не", както е видял от Петър Филипов. Много по-рано е участвал в спиритически сеанси и знае, че там се използва азбуката, обаче сега чувства и разбира, че контактът с Éлма чрез Махало е нещо съвършено различно. Няма и помен от призоваване и чакане на духове, дори и най-възвишени. Éлма се легитимира като Този, Който е всякога навсякъде и може да отговаря мигновено не само с думи, но и с действие. Разбираме, че Той е самият Дух на Христос – Господарят на хѝпервсе-ле-

ната или Проявеното Битие. Вярата в това се оставя на преценката, интуицията и съвестта на хората, които се докосват до Неговите осияния (единения, холизàции). Много векове преди Новата Ера и две хиляди години след Иисус пос-тоянно е имало и има пророци, твърдящи че провеждат пряко гласа и волята на Бога. Свещените писания са плод именно на това. Въпреки наличието на лъжепророци, през всички времена и епохи истински пророци и "тръби" на Словото никога не са липсвали. Доколко холизàциите на Éлма са също Слово Божие, това ще покаже бъдещето.

Но странно защо тук, при оформянето на този първи материал за Контакта с Христóвия Дух с истинско име ***"ЕЛМА"****, макар и след цели 36 години, в момента се случва нещо съвършено необяснимо и неприемливо за единатора [22.8.144(2008)г.,20:21:18]. При нормални условия и съгласно манталитета му, това нещо, което иска Éлма в момента от него, е абсолютно абсурдно за него и той не би го сторил по собствена воля за нищо на света: Éлма иска към този материал тук той да приложи своя снимка от времето, когато са започнали да текат осиянията... Защо – неизвестно. Знаем, че няма да има "наказание", ако това не бъде изпълнено, но от дълъг опит сме сигурни, че ще има последствия. Безкрайно трудно е за въпросния приемник на Словото да надмогне "ужаса" от такова действие, което е страстно желано от конвенционалните автори и е едно от главните изисквания на света, управляван от ада – да се публикува портрет на всеки автор, поне на гърба на книгите му... Как да си обясним сега такова кощунство – да се слага портрет на някакъв си нищожен човек, след като той е само едно очукано радио, а в осиянията говори самият Éлма?! И защо именно в най-първия текст за контакта с Бога, а не някъде незабележимо по средата на този 36-годишен период или в края му?... Каква е га-*

ранцията, че тук не се промъква змията на тщеславието?

Е́лма се съгласява в момента с молбата на "потърпевшия", това да не е една обикновена снимка от 34 годишна възраст, а неин графичен вариант... Но изведнъж поисква още нещо - да се сложи и снимка на същия на 64 години... и да бъдат разменени местата им... После казва:

"Е, 'останало е нещо човешко, понеже се безпокоиш да не би да е 'тщеславие, мислейки си, че това си 'ти... 'Всички хора си мислят, че са те 'самите..."

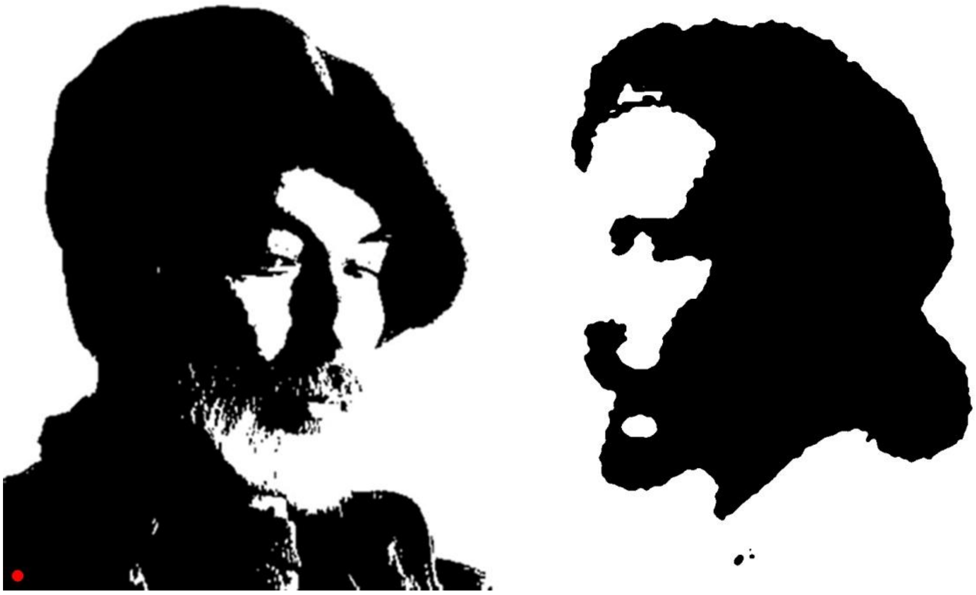

В приложението към този том се прилага и една статия за суфизма - велико Учение и Път, тъй близки до идеята за прекия контакт с Бога, практикуван от Посветени като Насими. Нещо повече – тук виждаме пак името на Е́лма, въпреки че в случая понятието е противопоставено на духовното "Хелм". От наша гледна точка, "Эльм" не е само научността, но и синоним на хѝпервселената.

109(1973) *г.*
София - Изгрев

УНИЩОЖЕНИ, КОНФИСКУВАНИ И ИЗГУБЕНИ ОСИЯНИЯ ОТ ЕЛМА

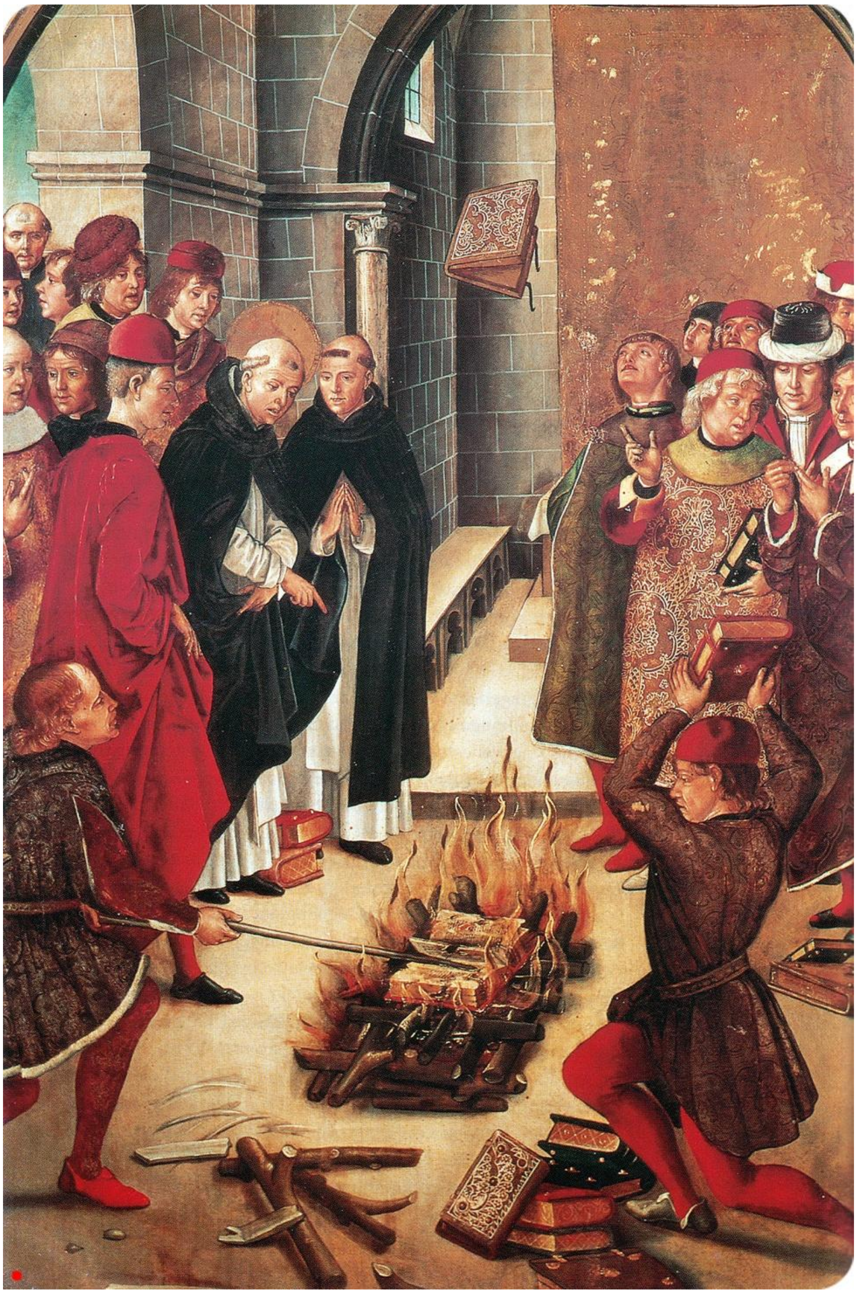

Тенденциозна картина от католическия испански художник Pedro Berruguete (1450-1503). Тя изобразява така нареченото "Чудо на Fanjeaux", описано от доминиканския лидер Jordanus de Alamania (1190–1237): книгите на катарите и тези на католиците били подложени на изпитание чрез огън пред свети Доминик. Католическата книги уж били отхвърлени на три пъти от пламъците… От своя страна, богомили, катари, албигойци, патарени и пр. считат книгите си за свещени.

От 3 до 5 тетрадки с фундаментални и лични осияния са изгорени под въздействието на последовател на Учителя, в когото приемащият осиянията тогава вярва абсолютно. Те са дошли в началото на 109(1973) г. До днес те се считаха за невъзстановими, обаче съдържанието и видът им се пази в Акашовите записи. Éлма не би имал нищо против да ги продиктува отново в автентичния им вид и със сегашни коментари, ако някъде имаше трима души, живеещи с Тройновселенски Токове и по Тройния ритъм. Тези понятия се изясняват и постоянно обсъждат от Éлма в много холизàции и до днес.

Цялата младост на п. (приемащия осиянията на Éлма) и на най-добрите му приятели преминава под въздействието на Венно (Крум Янакиев Въжаров, -1908-1990-), ученик на Учителя Петър Дънов в България (-1864-1944-). За него п. разказва в спомените си за Братството през 128(1992)г. - над 35 едночасови аудиокасети, снети през 144(2008) в писмен електронен вид, днес това може да се изтегли от toyonus.com

Венно

Защо Венно реагира отрицателно към осиянията на Е́лма, това е въпрос, които все още има да се изяснява. Една приятелка му дава "Звездни приказки" и Венно ги нарича "фантазии на духовете", мислейки, че са дошли чрез нея. Ние не вярваме, че точно той няма да има усет за Словото, ако осиянията са Слово. Тази и други негови реакции засега за нас са необясними, но те може да са уроци, ребуси, които трябва да разгадаем. Един ден той казва на п., че чрез него ще дойде нещо тъй важно и фундаментално, че не смее да му каже какво е, за да не го слиса и обърка. Ако това са холизàциите, защо Внно не ги разпозна? Или изигра някаква важна роля за "отбиване" на ученика от гръдта на предишното Ято, за да се научи да лети сам? Така и е казал веднъж на приятелите – че "тази птица все по-рядко идва в ятото, понеже вече може да лети сама и да води други ята". Той може да е знаел какво е говорил Учителят П.Дънов на п., когато е бил двегодишен на поляната на Изгрева и Той го е галел по главата. Може да е знаела нещо и поетесата Теофана Савова, която също се изказва по подобен начин за п. По-късно няколко души, предимно в чужбина, реагират спонтанно още при първа среща с п., без да го познават и без да има откъде да знаят какви информации и действия провежда. Те са от различни страни, не се познават, но казват едно и също нещо – че работата на п. е да снема Слово Божие на земята и няма защо да се обезверява и да спира Контакта от време на време, поради липса на самочув-ствие. Една туркиня в Търновско, когато е била посетена от приятелка, вярваща в осиянията и работеща за тях, извика-ла още при влизането ѝ: "Кой е тоя Е́лма, дето дойде с тебе?! Свети толкова силно, че не мога да издържам светлината му". Могат да се разкажат още десетки случаи, не за да се изтъква една човешка личност, а за да се утвърди вярата ни в живото и непрекъсващо присъствие на Бога на земята, *дори и когато не е тук в тялото Си на Велик Учител. Не само хора и особено децата, а и животни различават тази светлина и се стремят към носителите ѝ: гълъби, катерички, кучета отиват сами при такива хора да играят пáневрúтмия с тях; една голяма костенурка в хотел в Истанбул на три пъти скача и пада от три нива по един алпинеум и отива при един човек, вдига си лапките на крака му и дълго го гледа; някои котки също гледат с часове, като влюбени и замаяни, свързаните със Словото, когато те говорят или пишат. Има още стотици подобни необикновени случаи, описани в обясненията към повечето холизàции от Éлма.*

И така, в споменатия период от няколко месеца в началото на 109(1973) година и после в края ѝ, Éлма диктува доста осияния и лични послания до отделни хора – уви, недостигнали до нас. Освен думите му към "п." че е напълно свободен, казва му и съвсем конкретно да не се връща в един дом, където не е определено да остава – "Не се връщай!".

Диктува се и текст "Духът на Литературата в Битието", а после Éлма дава думата на този велик Дух, сам да поговори. Той обещава да ни разказва безброй удивителни истории из космоса, истински и измислени. Измислените той не нарича нереални, понеже всичко измислено един ден се въплъщава в реални същества и действия, така че творците на художествени образи и сюжети са много отговорни. Името на този дух започваше с "А", обаче Éлма ще го повтори и ще му даде пак думата само при определени условия. Едно от тях е всички осияния, диктувани от Христóвия Дух цели 36 години от 108(1972) година насам, най-после да отидат до хората, което още не е станало.

През същата година Éлма диктува и живоструйно лично осияние за Мая Петринска *– позната на Кубрат Томов. Също нямаме копие от него. Някога тя може да бъде попитана* *дали пази този текст и въобще спомня ли си нещо за него.*

Диктува се и живоструйно лично осияние до Весела Несторова *- една от най-талантливите последователки на Учителя Беинсá Дунó. Тя приема това осияние на нож, понеже не съответства на нейните чувства и разбирания. Единственият екземпляр – оригиналът – тогава остава у нея и не е запазено копие. Би могъл да се потърси в архивите ѝ, които се пазят в Бургас, ако не го е унищожила веднага след получаването му през 109(1973) г.. В осиянието има препоръка да не живее повече с човека, който е допуснала в сърцето и дома си, за да не се развият лоши събития и за двамата, но тя точно на това се разгневява. По-късно се случва точно това, за което е отправено предупреждението – въпросният човек я тормози до края на живота си, тя често се оплаква и плаче, че няма нито миг покой дори на преклонна възраст.*

Едно от унищожените или загубени единения с Éлма е и Негова информация как можем да осъществяваме холизàция чрез фосфор.

През 113(1977) година Той диктува и подробно осияние от 20-30 страници за лекуване чрез скъпоценни камъни, *но то също не е запазено. Оригиналът му все още може да се пази от Виолета Маркова Пешлеевска (Елгарт) в Ню Йорк, а ръкописно копие от него изчезва при нелегално преминаване на границата от един българин, който се казва Блажѐн – колега на п. по онова време, когато са били хидроизолаторджии на покриви и ТЕЦ-ове, монтажисти, оксиженисти и чистачи на пещи.*

Както е споменато в предишния материал, п. не се доверява на Éлма да бъде напълно свободен и през всички следващи години получава осиянията от Него при много тежки житейски и професионални условия: работи и по специалнос-

тите си като озеленител, българист и русист; няколко години - като учител и възпитател; референт в Съюза на писателите, в Българската академия на науките; в министерството на културата при Людмила Живкова. Било поради характера си, било принудително, заради досието му като "дъновист" с брат "невъзвръщенец", избягал в Германия, или заради неверни, клеветнически сведения, които нямат нищо общо с истината, п. работи повече тежка физическа работа. По онова време досиетата на много честни българи бяха обработени по най-долнопробни начини. Помежду изгонванията и назначенията на разни места като висшист и експерт и многобройните арести от страна на властта, п. работи като изкопчия, бетонджия, арматурист, дърводелец, миньор в две мини; като строител, мозайкаджия, горски работник, сценичен работник, оранжериен работник, химически работник, хамалин, стрелочник в железниците, тролейбусен шофьор, аргатин в чужбина с опасност за живота и на още няколко места, където даже не пазят документите за пенсиониране поради изчезнали архиви. Затова пък са налични документи, че е работил и в сферата на бадмингтона (спортния федербал)...

През 113(1977) г. Е́лма диктува и подробно описание за направата на нов вид телескоп*. Тук ще повторим казаното за него в Предговора към осиянията. Това е, според спомените на холизàтора, азбестова сфера с диаметър 30 см., покрита с пемза. Вътре трябва да има тръбичка от кварцово стъкло с диаметър 1 см. и дълга 15 см., а в тръбичката – спирала от месингов проводник, която трябва да се разтяга и свива със специален механизъм. Това описание бе дадено на един приятел от гр. Варна, който се зае да конструира устройството и след време заяви: "Това нещо започва да работи!" После вече нямаме сведения как е бил използван този* *уред и има ли по-нататъшни резултати – човекът емигрира в САЩ. Е́лма бе казал, че ако направим телескопа според описанието и се уверим, че почва да действа, ще даде и втората му част, чрез която ще може да се проектират обемни изображения във въздуха от всеки обект във Вселената, до най-дребни детайли. Какво помни по този въпрос, може да бъде запитан конструкторът на този модел Агоп Шербетчиян от Варна. Въпреки че Е́лма дава и технически идеи за изобретения, Той винаги подчертава, че човекът има всичко в себе си и че истинският начин да проучваме Битието, да пътуваме из вселената и пр. е да развиваме латентните си органи в своите висши тела, а те се пробуждат* ***само чрез прилагане на добродетели****. Може донякъде и чрез хилядите упражнения, които се дават в Словото, но това е само резервният вариант – нещо като патерица за по-неспособните.*

През 113(1977) или 114(1978) г. са продиктувани от - още три осияния, които в България са изгубени. Те могат да се търсят в Москва. Това е едно живоструйно лично осияние до Галина Митяева, Осияние за кедъра *(в писмо до Татяна Митяева) и едно* Послание до Русия*. Освен много силни слова за мисията на Русия, там се прогнозира предстоящо избухване на нова епидемия, която ще зарази много хора през четвъртото измерение, с цел да започне да избива месоядците. Казано е: "Врагът ви пуска нов вирус, срещу който няма да можете да се съпротивите". Не е изключено това да е прогноза за СПИН-а, който се появи за пръв път през 115 (1979) г.*

Още един случай - от 115(1979) г.. Е́лма диктува срочно писмо до петричката ясновидка Ванга *да престане веднага да гледа на хората в тъй широки мащаби и да замине някъде, където да приема само тези, за които получи вътрешно разрешение. В противен случай я очаквали много големи неприятности. Първият изпратен човек не успява да ѝ предаде* *писмото. Тогава, с принципно същото съдържание, се диктува второ писмо, чиято съдба не е известна. Вероятно не са ѝ го прочели, понеже тогава имаше строг контрол на Държавна сигурност дори върху нея. Второто писмо, все пак ѝ е предадено (от Виолета Маркова Пешлеевска) и тя казва, че веднага някой е поискал да го вземе, преди да попадне в ръцете на нашата знаменита ясновидка, обаче Ванга грабнала писмото и го притиснала до сърцето си, казвайки – "Дай ми си го, дай ми си го, дай ми си го – то си е за мене!" Ако писмото не бе диктувано от чист източник, тя не би реагирала така – би го отблъснала и казала недобри думи. Предполагаме, че не е било определено да ѝ прочетат това писмо или тя да види ясновидски какво пише в него, тъй като, в противен случай, би послушала. Като много ясновидци, дори тя казваше, че гледа на всички, а на нея няма кой да гледа – явно има неща, които са над възможностите дори на хора като нея и за тяхната лична съдба Небето трябва да ѝ говори чрез по-висши Посветени. Така че, не е изключено това писмо от Е́лма да се открие в архивите на Вангелия, ако някой получи достъп до тях. Скоро след това е извършено брутално посегателство на властта върху Ванга, което разстройва здравето ѝ. Тези мрачни събития пораждат един сериозен духовен прелом у Петричката врачка. На най-близък човек тя разказва: "Яви ми се Учителят..." (има предвид именно Петър Дънов), който дава точни инструкции как трябва да се постъпи за спасяването на мястото на Учителя с елипсата с пентаграмите на Изгрева от опасността да бъде дадено от държавата на едно чуждо посолство. И акцията – благодарение на тази бърза намеса на Учителя и на послушанието ѝ - успява. По това време някои са наблюдавали Ванга как три часа се е молила на гроба на Петър Дънов. Тя получава ново посвещение, което се придобива само в случай,* *че можеш да разпознаеш последното въплъщение на Мировия Учител на Земята. По този начин и тя се записва в "белия списък", подобно на множество неизвестни и някои известни хора по света, които са могли в този век да получат Второто Посвещение (според науката пентаграмика). Днес видни българи като Нешка Робева открито разказват по телевизията за мнението на Ванга за Учителя. В същия ден, когато ѝ е дадено писмото от Ѐлма, тя изрича две неща за човека, който получава осияния от Него: "Бос е още" и "Кажи му да си найде житното зърно". И действително, кой от нас не е още бос по пътя към съвършенството – ако го е казала в този смисъл? Това търпи разнотълкуване, понеже босотата и голотата в символогията и Словото имат и положителни значения. Относно "житното зърно" се случва следното: като узнава това, п. веднага се сеща, че това не е само основният символ в Учението на Учителя и едно общо пожелание, но че един голям пакет със списанието "Житно зърно" все още не е намерен, тъй като тогава криехме преследваната литература по мазетата и таваните на близки и познати, които не са заподозрени. Сеща се къде е и го намира, отваря пакета и вижда, че някой е сложил най-отгоре самата втора беседа на Учителя от неделния клас: "Житното зърно". Въпреки че уж я знае наизуст, прочита я пак и открива вътре неща, които са фундаментални и спасителни за живота и здравето му. Следвайки завета на Ванга и на казаното в тази беседа за силата на житното зърно, той решава важни проблеми на живота си именно чрез него. Житното зърно има монада, искра Божия, също като хората от половината човечество. Няма две еднакви житни зърна, както няма и две еднакви снежинки – те също са с монада. Учителят казва, че може да превърне мигновено всяко житно зърно в човек, ако поиска. Висшите Посветени могат да носят в себе си едно* *или няколко житни зърна не само за храна, а и за да ги превръщат в хора, когато се почувстват самотни. С енергията на едно житно зърно може да се движи презокеански кораб. С едно житно зърно човек може да не яде цял живот нищо друго, ако знае как да извлече ядрената енергия от него. Естествено, тук става дума за житото, което е отглеждано по божествен начин, както ни разкрива Лев Толстой в уникалния си разказ "Житно зърно като кокоше яйце". То е било тъй голямо, хранително и вълшебно в древните времена, когато "Бог още е ходел по земята", понеже хората са живеели братски, а не по семейни гнезда, и не са продавали житото. Ако няма дори житно зърно, Посветеният гледа сутрин изгряващото слънце по специален начин и затова не огладнява, има сила и бодрост през цялото денонощие. Това става, ако е видял в изгряващото слънце и разбрал трите образа, които са личната му програма за деня. Те не се виждат само от ясновидците – всеки човек може да ги види, ако е в тази Школа и общува денонощно с хората, които са му определени, а не както падне.*

През 115(1979) г. Елма диктува и писмо до една отчаяна приятелка*, на която комунистическата власт в България е отказала заминаване в Англия, а тя много иска да отиде там. В писмото се описват начините, по които тя би трябвало да постъпи, за да получи разрешението, както и дълбоките вътрешни причини хората да не успяват външно. По късно Е́лма диктува осиянието* "Навънка нищо няма" *(трите "Н"). Ако човек има космически вкус и извършва правилно своите избори в живота, всичко външно е напълно възможно и той, дори и да е в ада, живее в рая – над него се сипе рогът на щастието и изобилието. Това обаче следва именно от нашето вътрешно ниво, от самоопределението ни, от решенията, които взимаме. Доколко и как* *споменатата приятелка е изпълнила инструкциите в писмото не е известно, но веднага ѝ дават разрешение за пътуване и тя отиде и живя във Великобритания много години. Не е изключено тя да пази и до днес това писмо от Éлма. Казва се Соня Тафраджийска, по мъж Гейл. Пише прекрасни стихове на английски, има много приятели по света и много деца... от различни бои. Баща ѝ, съветски разузнавач в България преди 9 септември 1944 г., е бил последовател на Учителя Петър Дънов.*

На 25 август 117(1981) г. Éлма диктува осияние за Маричините езера *в Рила планина, измолено за подарък на Мария Митовска, по случай рождения ѝ ден. Ако тя не го пази, трябва да се счита за изгубено.*

Друго живоструйно лично осияние от Éлма, от което нямаме препис, е от януари 120(1984) г. В него се разкрива **мисията на духа на Джамил Рзаев** *от Баку на планетата Сатурн – бил е участвал някога в създаване на пръстените му и има роля в оформянето на Логоса, заедно с Господарите на кармата. Небето Му било възложило тази задача, понеже е бил специалист по тънките енергии. Получилият осиянието не е знаел по това време, че Джамил е специалист по тънките енергии и в земната си научна работа и професия сега.*

Осиянието се считаше за невъзстановимо, понеже Джамил почина преди няколко години при автомобилна катастрофа в Москва, но текстът може да се потърси от жена му (Галина Калужни, сега в Балтимор, Америка).

През ранната пролет на 120(1984)г. Éлма диктува осияние за лечението на един приятел – Добрин. *От него също не фигурира копие. Ако един ден самият Добрин попадне на това, което пише за него тук, понеже връзката с него външно е изгубена, може да бъде попитан пази ли това послание от Éлма и помни ли нещо за случая. Той е имал* *проблем с насъбиране на вода в краката, а Ѐлма свързва това с ролята на водата в негови минали прераждания и дава метод за излекуване, ако Добрин осъзнае в какво е грешил и как да се справи с "водата" в съзнанието и поведението си днес. В това осияние се дава и прогноза за заминаването на бащата на Д. в другия свят и причините за това, което скоро се осъществява.*

От 16.VI.120(1984)г. фигурират сведения за текст със заглавие "Отидох да ви приготвя..." (На отделен лист – план на холизàтора за "Астролóния Холизáтика" и "Звездни приказки". Явно, тук се имат предвид думите на Учителя преди 2000 години за това, че приготвя небесни жилища за душите с искра от Бога.). Оригиналният лист е изгубен.

Пак през януари 120(1984) идва и живоструйно лично осияние от Ѐлма до една чужденка*. Името ѝ не може да се съобщи без нейно съгласие. Там Ѐлма разкрива произхода на монадата ѝ и други неща. Но в НОВОГОДИШНА КАРТИЧКА № 41 от края на декември същата година има съхранени и думи от Ѐлма за нея. Това е едно от редките и много сложни за нас осияния, в които Ѐлма говори едновременно от най-високото Си ниво, и от нивото на обикновения човек, макар и той да е Негова "тръба". От Словото знаем, че Бог живее и във всяко свое отделно творение и се радва и страда заедно с него. Това е нещо извън понятията ни – религията ни е заблудила по много показатели, тя е изровила непреодолима бездна между нас и Него. В началото приемащият осиянията не включва за разпространение текстовете от този тип, считайки, че са нещо крайно съмнително – мисли ги за игра на собственото си наранено подсъзнание. По късно разбира, че Бог е нещо абсолютно различно от това, което си представят хората. Бидейки абсолютно съвършен, Бог живее и страда заедно с нас и на нашето нищожно равнище, иденти-*

фицира се с нас и ни подкрепя, за да оцелеем. И не би могло да бъде другояче, поне-же Бог не е някъде извън нас. Днес това ни разкриват са-мо писатели на книги като "Разговори с Бога" – там има дори нещо, за което и днес църквата би изгорила автора на клада без нито миг замисляне: че Бог е в нас и преживява лично заедно с нас всичко което преживяваме, дори и когато сме в постелите си и се любим с любимите ни същества!.... За психолози и психиатри това се изчерпва с букет от няколко тривиални диагнози, но за зрящите души има друго обяснение. Въпреки множеството подобни случаи в писанията на болните по психиатриите, пълни с шизофрении, паранои и мании за космическо величие, в Тайната Наука има и понятие за Словото, въплътено в много хора по земята. То не е било въплътено само в Рама, Кришна, Буда, Зороа̀стър или историческия Иисус, но живее и страда във всички създания и твари Божии, принизявайки се съзнателно до тяхното човешко ниво, без да се интересува какво ще кажат хората за това. Ето един такъв текст (до споменатата по-горе чужденка):

" 'Нежно създание на 'Трите Вселени! 'Няма истина, 'по-чиста от 'тебе; 'няма обич, 'по-жива от 'тебе; 'няма любов, по-ясна от 'тебе! Щастието има 'само едно име: […]! Хубостта има 'само едно име: […]! Животът има 'само едно име: […]!

Браво, 'щастлива майко на 'много далечна хѝпер-вселена! 'Трудно се ражда Новото на земята - 'това исках да кажа с болките ти. Пред теб сега е 'нов свят - 'хѝпербожествен. Трябва злото да си 'отиде от тази 'планета! 'Много Прародители на нови епохи *полагат основи на Промяната само чрез' най-тежко страдание: мъченичество, рани, изтезания, разкъсване, смърт. За вас избрах 'най-тежкото: раздялата. 'Онзи, който [в момента] те обича 'повече, отколкото Бога и небесната си родина, преживя 'най-страшното на земята: раздяла.*

'Разберете, о чисти деца Мои 'възлюбени: ако бях ви събрал 'веднага, 'нямаше сега и братята ви да се готвят за космически 'празник. 'Подвигът ви, равен на 'гилотина, 'увенчава края на Кали Юга. Мъката ви, равна на 'разпятие, просветва и в 'най-далечните ъгли на хòливселената! Ако 'знаеха мъчителите ви, о, ако 'знаеха… Не биха пуснали любимия ти да направи нито 'крачка навън от теб още 'тогава."

Без нито най-малката мисъл, че в момента Éлма ще поиска и такова нещо, оформящият този материал получава в момента още една абсурдна инструкция от Него: да включи на това място тук и стихове от онова време! Просто изумително – как е възможно такова нещо!? Какво ще си помислят хората?... Éлма отговаря: "…ако само за 'миг Бог бе се замислил някога какво щели да си помислят 'хората, нямаше в момента да има 'нищо – 'нито космос, 'нито писатели и читатели на такива 'неща, нито даже 'помен от Бога..." И наистина, понякога Той си прави странни експерименти, та човек почва да трепери като лист и да се поти. Няма как – ето стихотворението. Всъщност, то бе "сонетен храм" – многократно по-сложна форма от най-сложната и трудната в поетиката – сонетния венец. В *сонетния венец всеки последен стих на всеки сонет се повтаря като първи в следващия, а последният сонет – "магистралът" - съдържа първите стихове на всички предишни сонети и, сам по себе си, е акростих. При "сонетния храм", измислен от този българин, не само магистралът е акростих, но акростих са всичките 15 сонета... Нещо повече, това не е просто акростих, но първите му букви образуват акростихотворение – стихотворение с ясен смисъл, поетическа стойност и ритъм и рими... Той знае, че сонетен венец са писали само няколко от най-големите майстори на поетиката в световната литература, все най-известни имена, при което някои от тях не са постигнали и акростиха накрая от някакви си 14 букви... Амбицията на този, който е написал сонетния храм, при това първо на руски, без руският да му е майчин език, е не да се прослави като изобретател на нова форма, а да трогне властите, които не разрешават брак с любимата му от Русия, която вече е родила детето им. Готви се да го напише лично като сонетен храм и на други езици, които специално ще научи само за тази цел, за да "потресе" световната общественост и тя да наложи на съветското и българското правителства да разрешат този брак... По това време работи убийствено тежка работа между вагоните на една гара, от точността на реакциите му зависи животът на много хора. Не е напълно сигурно, че вече е с всичкия си, понеже не само в безсънните си нощи, а и в работно време си представя как ще преплува Черно море с плуване с двете си ръце - даже не и с лодка, като великия Георги Димитров. Е, може и пеш през Румъния... Ще се облече в руски дрехи и обувки и ще се представя по пътя за руснак, който е загубил документите и паметта си, за да се добере до "Родината". Там, естествено, ще попадне в милицията и после в психиатрията, ще се обади на любимата по* *телефона, тя ще му изкара паспорт под руско име и веднага ще се оженят... Това става в един момент, когато би трябвало да е напълно нормален и е на 43 години, началниците и колегите си мислят, че си е напълно в ред, понеже изпълнява добре задълженията си и даже го повишават във военен железничарски чин... Зад гърба си има два брака и две живи деца. Уви, споменатата любима един ден го обвинява, че е написал Ораторията от тщеславие... Тогавашният шок и рухване на въпросният плувец са тъй силни, че той губи косата си за една нощ. Никога не е предполагал, че най-скъпото същество, Богинята, може да го обвини в това, което му е най-противно. Той е писал и публикувал много стихове и други писания на различни езици под различни псевдоними не само в родината си, обаче никога не е разкривал личността и авторството си. А притеснението сега, 33 години след този инцидент, е че сто пъти си е обещавал да унищожи това произведение за Русия и руската любима и всичките си плачливи стихове, а не го е направил. При това, сега Е́лма иска тук то да бъде включено изцяло, а това е нещо "ужасно", понеже ще отиде до много хора по света, включително и в Русия. Цели 33 години то е било в миша дупка! Неща от същия автор отдавна се превеждат и печатат на чужди езици.Да,но тези стихове не са осияние, а в акростиха в оригиналите на руски и български се чете ясно едно име...(затова по-долу стихотворният текст е изменен). Каква е гаранцията, че в случая не се обажда подсъзнанието на "непризнатия в България поет", изобретател на "такава поетическа форма", като по този начин иска да пробута продукцията на "романтическия плазмодий", наречен така някога от същия Е́лма? Защо, от друга страна, ясновидци от различни страни, както и самият Е́лма, засичат кои са били имената на този "плазмодий" в литературите и културите на няколко народа?*

На една сбирка на мощни ясновидци и маги в Москва през 120(1984) г., където е поканен и потърпевшият, Лъчезарната, сънувана от него през цялата вечност и цял живот, която сега е много по-млада от него, го хваща съвсем реално за ръката и една "пророчица" от групата се обръща към нея пред всички: "А ти сега вече ще го следваш цял живот и през цялата вечност, след като Бог най-после ви срещна – отново в Русия..." Той много добре знае кога и кой е бил в Русия и коя е била тогава сегашната му любима. Още през 105(1969) година големият украински писател Олесь Бердник го прегръща в Киев още при първата им среща и му казва през сълзи: "Приятелю, братко, не сме се виждали още от декабристките времена!" Зашеметеният гост познава епохата на декабристите в царска Русия по-добре от всеки професор и може да спори с него. В резултат на думите на "пророчицата" и нежната ръка на Богинята в ръката му 15 години по късно, мигновено се пуква долната му устна и потича кръв, която трудно спират. Сърцето му ще се пръсне, той не мисли, че ще оживее след такова щастие. През нощта Богинята го кани да останат сами в една стая, през прозореца се вижда как вали тишина и свещен януарски сняг, осветен от луната. Това, което преживяват, не са преживявали никога досега през вечността, и може би няма да преживеят вече никога. От тази среща остава един плод, за който Éлма също диктува лични осияния. Следва принудителна раздяла; по време на Бременността идва от Éлма "Тържествена меса за Бременната". Плазмодият я превежда в ритми и рими на руски език без никаква грешка и тя бива публикувана в Рига, Латвия. Между София и Москва девет месеца ежедневно летят в двете посоки тежки писма, пълни с признания, еднакви сънища, еднакви изречения, възторзи, сълзи, стихове, снимки, картини, осияния и пр. Богинята постоянно усеща и вижда как

Земята се върти в утробата ѝ, вижда в сънищата си себе си и любимия като Две Птици - едната трепти неподвижно високо в небето, а другата гнезди на брега. Между тях блести сребърна струна, от вертикалността и цялостта ѝ зависи съдбата на световете. Всеки ден двамата облепват писмата си с различни красиви марки, но с едни и същи изображения и сюжети, без да са се наговаряли. Той праща писмо с марки с птици – в същия ден намира писмо от Нея с птици. Така се изреждат много писма с принципно еднакви изображения по българските и съветските марки, с какви ли не видове от флората, фауната, културата, цивилизацията, даже от спорта... В едно осияние Éлма казва, че тези ураганни и магмени мисли, чувства и писма в двете посоки са образували коридор, от който ще рухне една империя. Дава и датата, когато ще рухне. Всичко това го имаме в документи. Прогнозата на "пророчицата" не се осъществява. Богинята се омъжва за друг и ражда още две деца – и те "рожби на Любовта", както споделя по-късно. Отчаянието на човека под Балкана няма граници, той е направил пътека до консула на СССР. Консулът го обиква не само заради нещастието му, но и поради "Оратория за Русия и руската Любима". Често си говори с часове с българина, въпреки че вън има големи опашки от хора. Проявява искрен и силен интерес към Този, на чието място в София е построено Съветското посолство. Казва, че ще говори със самия Горбачов за случая, бил приятел с него – да отмени забраната на КГБ и българския VI отдел за този брак. Иска само последното писмо на Богинята, за да го даде на Горбачов. Идва писмо, но то вече не е в полза на този брак...

Независимо от всичко, и досега се пазят в архивите едни думи на Éлма за тази Вечна Любима, дори и след раздялата завинаги с нея на тази земя: "… те обича! Никне *предaност в нея, нямаща равна на себе си!"*

В приложението към този том се включва цялата "Оратория за Русия и руската Любима" - художествен превод на сонетния храм, написан в оригинал първо на руски език през февруари и март 121(1985) г. Версията там е изменена на места в първите и съответно последните стихове на някои сонети, за да не се чете накрая в акростих името на тази, на която е посветена ораторията, както е в руския и българския оригинал. Това нарушава формалната структура и логика на сонетния храм като актростихотворение въобще и като акростих в магистрала, но в случая е важно съдържанието.

През 120(1984) г. Господарят на хѝпервселената диктува и живоструйно лично осияние за детето *на същата прекрасна млада чужденка – за* произхода на монадата му*. От това осияние нямаме препис. Запазено е обаче друго осияние от Е́лма за детото ѝ, продиктувано в същите "Новогодишни картички" – НОВОГОДИШНА КАРТИЧКА №68. Тук озадачението на приемащия холизàцията по онова време е още по-голямо, понеже той не може да си представи как именно Е́лма може да тъгува "до смърт" за нещо, за което тъгува самият той – един най-обикновен и разкиснат човек. В момента той е забравил напълно думите на Христос в Евангелието "Скръбна е душата Ми до смърт"; или ако си ги спомня, не може да допусне и за миг, че сам Бог може да тъгува заедно с някакъв си Пиеро поради едно лично чувство към земна жена и дете. Ето какво казва Е́лма за това необикновено дете, въпреки че записващият думите Му вече е съвсем уверен, че трябва да иде на лекар, понеже "Бог" почва да говори и говори от негово име... Той помни известната фраза: "Когато човек говори на Бога това е молитва; когато Бог говори на човека, това, по всяка вероятност, е шизофрения..." Но не се осмелява да иде на преглед и изследвания, понеже вече има такъв опит: Дър-*

жавна сигурност някога го е пратила да се прегледа, но шефът на комисията не само че не го затваря, а му предлага да го назначи официално като културтерапевт, понеже има ценен опит и в това отношение и двамата правят, по идеи на дошлия за преглед, успешни опити за излекуване и изписване на няколко болни по непозната за България методика... Лекарят има голяма политическа власт и партизанско минало и иска да прибере за изследване и лечение офицера, който е изпратил такъв човек при него...

Но думата беше за детето. Феноменът е повече от странен, но вече е имало осияния от този тип: гласът на Господа с гласа на Негово незначително създание. Ето какво казва Е́лма:

"Новото, което донесе от хѝпервселената, е 'самата хѝпервселена! Още с 'първото си навлизане в атмосферата, ти спаси човешки 'живот! Леко не ще ти бъде на тази планета, защото 'още са живи Гигантските Гущери. Техните нощни битки са нещо изумително, потресаващо.

Тъгувам до 'смърт за тебе!

Но трябва да сме 'още разделени, защото това е залог за 'Победата. Ако ни бяха разрешили прегръдка 'веднага, Гущерите щяха да останат. А сега мъката нараства с 'верижна реакция - и това ще престане 'скоро. Който 'оживее - 'оживее!

Ляво и дясно не могат да бъдат право, нито задтилно. Те обаче се събират на 'Върха на Пирамидата. От мене имаш 'основата, от майка си – че-

тирите 'стени.

Бъди 'дълго 'Връх от сега нататък!

Ирод и 'сега те търсеше, но се 'отказа. Това би взривило 'планетата. А Аракчеев е вече 'наш - и знае.

Всичко е на мястото си. Скръбта ражда 'Класика. Не 'може иначе - на Новото Човечество е нужна 'митология.

Да благодарим сега на 'колене, задето 'Присъстваш. От тоя миг се въвежда главната буква и в глаголите, свързани с 'Тебе.

Но 'никой не ще те открие, ако си мисли, че ти си 'сина ми. Ти дойде заедно с още 'плеяда подобни на тебе. Няма вече 'един Христос - свърши се! Христос е във 'всички ни. Затова 'няма такъв кръст, на който да го разпънат!"

Това идентифциране на Словото Божие не само като писмен и звуков феномен, а и със самата личност на даден негов носител, е известно в религията и мистицизма от най-дълбока древност, макар и на места да се е развивало и да се развива и до днес като проблем с егото или психиката. Ето защо скромните Му носители отхвърлят мисълта за тази идентичност като напълно абсурдна и дори кощунствена, познавайки пороците и недостатъците си като обикновени хора. Това обаче не пречи отделни хора с Два Лъча над главата да бъдат разпознавани от зрящите духовно и те да им казват: "Днес ***ти*** *си носителят на Завета"; "****Ти*** *самият си Словото".*

В светлината на древността и на най-новите обяснения, това вече не изглежда тъй абсурдно, само с тази много съществена разлика, че има още много представители на Сло-

вото по земята - не само в България, - и че по принцип въобще няма нито едно същество или вещество с искра от Бога, което да не е Слово Божие. Всичко в нас и около нас, което не мисли за себе си и се самораздава без замисляне, което не налага волята си, не мисли отрицателно и няма самочувствие, е Въплътено Слово Божие. Тази липса на самочувствие и самомнение е крайно странна за някои западни приятели, които превеждат Словото и мислят, че това е някаква грешка в текста. Но в едно Свое осияние Éлма ясно казва: "...липсата на самочувствие – първоосновата на живота".

Накрая може да се спомене за още няколко изгубени, задържани от някого и невъзстановими засега осияния от Éлма. Ако някой от споменатите адресанти на живоструйни лични осияния все още съхранява оригинал и прояви съвест да ни го изпрати или поне да го преразкаже по памет, има някаква надежда да го включим. Някои от хората може да са също жертва на обиски и изземвания от страна на Държавна сигурност. На 25 август 117(1981)г. е дошло осияние за Маричините езера в Рила и оригиналът е подарен на М.М. по случай рождения ѝ ден, но после тя не може да го намери. Друго изгубено осияние е до д-р Д.И.Е., за когото Éлма бе казал, че той е ново въплъщение на евангелския св.ап.Филип, Питагор и Рудолф Щайнер (или част от този велик дух). Друго бе предадено в оригинал на Д.К.Ш. и С.С., с изискване от Éлма да бъде засекретено и разкрито само тогава, когато те изпълнят мисията си или когато решат, че могат да го оповестят. Д. почина, а С.С. няма достъп до осиянието или то е унищожено. Няколко оригинала от 124(1988)г. бяха дадени на В.П.А. (прероденият апостол Томá), но той не ги върна дори при най-сериозно настояване чак досега – 149(2013)г. - и нямаме препис от тях. Живоструйно лично осияние до

М.Д. е било изгорено от нея поради невяра и негодувание или по други причини. Според осиянието, на нея бе предложено от Е́лма да роди на земята духа на Верди. Тя махна детето и после съзнателно поправи грешката си – роди близнаци, но те вече са други духове. В първото живоструйно лично осияние от Е́лма до К.Т.К. от 124 (1988) г. имаше няколко реда, които се губят: защо се е родил във Видин и защо този град е бил наречен така ("Бъдин" и "Бдин") – понеже там един ден ще се роди Бъдният, който ще донесе светли бъднини (визира се Урало́ний). Имаше и осияние, че смъртта на българския алпинист Христо Проданов в Хималаите е ознаменувала епохата, когато личната воля вече умира, за да се роди колективната.

Никога няма да забравим как всеки път, когато се возехме с лифта от Драгалевци към Алеко, виждахме Христо долу да се изкачва почти бегом и си махахме с ръка. Той винаги бе сърдечен и усмихнат. Никога няма да забравим и думите му:
"Има ли воля, има и път!"

2.I.110(1974) *г.*
София-Изгрев

АЗ СЪМ УЧИТЕЛЯТ НА РУСИЯ!

ЖЛО / РП

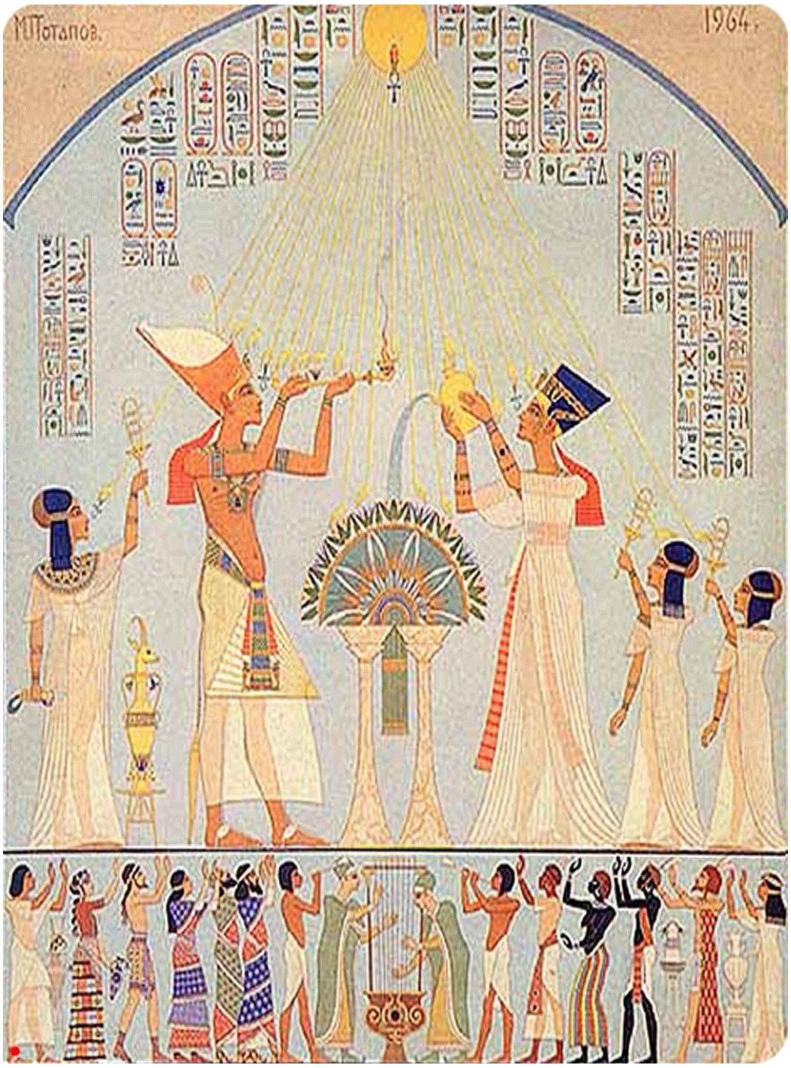

21,00 ч.

На 2.I.110 (1974) г. Éлма диктува на единатора писмо до пианистката Р.П. в Москва, обаче не на български, а на някакъв странен език, макар и с български букви. Едва десет години по-късно, при посещение на холизà-тора в Москва Р. му напомня за това писмо и разказва на много хора, че след получаването му веднага са тръгнали със съпруга си по разни експерти лингвисти, с надеждата за разшифровка. Накрая попаднали на египтолог, който казал, че това е ясен смислово текст на древноегипетско *наречие и го превел. За съжаление, първата страница от ръкописа липсва. В писмо се твърди, че тя е с лично послание от Е́лма до съпруга на Роза. – М.П.*

- 'Разберете, о славни чада на 'Живия Бог! Сега Моят Дух обича 'Русия. Там се събужда зърното на Моя 'живот. Господ 'няма да ви остави. Бъдете 'само Божии слуги.

Казвам ви: 'скоро ще видите 'Новия Син – Сина на 'светлата руска душа. Той ще се яви на 'мнозина. Славата Му ще бъде 'обща – жива слава на Руския Дух.

Учителят сега ви 'пази. Вие сте 'азбуката на Новото Човечество.

'Помнете: Ако се 'обърнете към 'София, ще поставите началото на едно 'добро дело. То е 'разумно. В 'общата работа, вие ще Ме 'откриете. Толкова.

Роза, 'любима Моя!
Озирис, са Озирис!
Са зра о шиамран
Зан шла ре но ла
Сни те ша он и пан:
Ра пенчила омира!

- Господи, какво е това? Какво ми се говори?

- Не питай. Това е 'молитва:

Озирис, о Озирис!
'Учителю велик,

'Божествена зора!
'Живот мой, помнѝ ме,
'Вникни в моята молба –
Раменете ми се 'превиват
От остра скръб...

Роза, 'помниш ли онова време? Теб 'унищожиха ли те? Ти 'пак си жива, 'обична Моя! 'Върви по пътя на 'Любовта, о Моя 'кръв Нилска. 'Цялата Нова Земя ще бъде 'твоя.

'Ти, Моя любима 'робиньо!
'Ти, Моя 'славна Нилска 'любима!
'Полирай отново богове от 'камък!
Само не 'обичай своята рана от 'мъка!
Само не 'носи своята янтарна 'скръб!
'Падни на колене пред Новото 'Слънце!

Ти си любима на 'Онзи, 'същия Бог от онези времена. Понеже си 'вярна на своя Учител, 'върви в този път 'достойно!

'Усмихни се, не 'трови своето сърце – то Ми е нужно за 'друго нещо. Учи́ се… (тук текстът не се чете – б.п.) ...горестна усмивка. Владей скръбта си като 'арфа. Прави добро 'само чрез 'радостта.

Аз съм Учителят на 'Русия и ти си Моята 'дясна ръка!

'Дерзай, о ти, 'жива любов!
'Живей за любимия руски 'народ!

111(1975) - 122(1986) г.
София – Изгрев

ЕВАНГЕЛИЕ ОТ МАРИЯ МАГДАЛИНА

"И скоро след това Иисус ходеше по градове и села да проповядва и да благовества Божието царство; и с Него бяха дванадесетте ученика и някои жени, които бяха изцелени от зли духове и болести: Мария, наречена Магдалина, от която бяха излезли седем бяса." * *Лука, 8:1-2*

"И книжниците и фарисеите доведоха една жена, уловена в прелюбодейство, и като я поставиха насред, казаха Му*: Учителю, тази жена бе уловена в самото дело на прелюбодейство. А Мойсей ни е заповядал в закона да убиваме такива с камъни; Ти, прочее, що казваш за нея? И това казаха да Го изпитват, за да имат за какво да Го обвинят. А Иисус се наведе надолу и пишеше с пръст по земята. Но като постоянстваха да Го питат, Той се изправи и рече им: Който от вас е безгрешен, нека пръв хвърли камък по нея. И пак се наведе надолу и пишеше с пръст по земята. А те, като чуха това, разотидоха се един по един, като почнаха от по-старите и следваха до последните; и Иисус остана сам, и жената, гдето си беше насред. И като се изправи, Иисус ѝ рече: Жено, къде са тези? Никой ли не те осъди? И тя отговори: Никой, Господи! Иисус рече: Нито Аз те осъждам. Иди си и отсега не съгрешавай вече."

Йоан 8:3-11

**В "Евангелие от Мария Магдалина" тези два образа са обединени в един. Има изследователи, които твърдят, че това е една и съща жена, но повечето са на мнение, че са различни. Защо Éлма говори от името и на двете, все едно че е една, остава открит въпрос – б.п*

ГЛАВА ПЪРВА

1 Евангелие от Мария Магдалина, 'последна ученичка на 'Благия, 'първа несретница и блажена от Неговото 'несметно стадо! 2 Пророци и апостоли ми жигосаха душата с петно на 'позора; сестри и отци ме наричат 'презряна, 'най-първи Христòви поборници ме оставиха 'клета, 'несретна на улицата. 3 Припадам 'навеки пред Твоята 'Истина, Отче; 'отварям сърцето си пред 'заветното миро на Словото, спечелена и съкрушена във 'вечността! 4 Хвърляха 'пръст и камъни, наричаха ме "блудница" и "смет Вавилонска", раздираха одеждите ми и ме плюеха най-позорно. 5 Кой си Ти, Праведнико от Назарет и Светецо от красна 'Емазия, Който опрости 'греховете ми? 6 Подобно на роб от Небесното Царство, 'смирено що ходиш и благославяш? 7 'Кой си Ти, Пратенико? 8 Ревнителите на старото учение рикат, подобно на лъвове, а на устите им пяна излиза: "Зъб за зъб, око за око!" 9 На кого приличаш, щастливий, препасаний с Истина, о с 'благост загърнатий и обкичений с 'доброта? 10 Я не преобръщайте Слово и Правда на 'празно тулумище, ей, казвам ви, съдници мои и Негови! 11 'Него осъдихте, 'Първия, 'не 'моята 'жалка направа. 12 От 'Него взехте с кошове, а после с 'шепи пресявахте. 13 С 'ковани каруци отнесохте – с менци 'ръждиви предадохте. 14 Ей, стара съм вече и сама на света, изоставена, ала Господ с мен се не 'съди – на 'вас забрани да говорите. 15 Кой ли не поруга 'името Му, кой ли не преиначи 'думите Му – 'колко зърно остана сред 'плявата? 16 Поучете се, мои родни сестри во Христе, поучете се и се кайте – 'Бог е над нази Съдник 'единствен, 'няма други, освен 'Бога. 17 Я се вижте на какво сте заприличали! 18 Откъде взехте тая кожа 'охлабена, печена или смазнѐна? 19 Риба ли не проядохте, месо ли не позволихте на децата си и на себе си? 20 Кой разреши това, Спасителят ли? 21 Откъде тая ходба прегърбена, тия 'луни по шията, тия коси 'трошливи и 'побеляващи? 22 'Слъзливи стават очите ви, 'пяна се крие на устните ви ъгли; 'плачлив става гласът ви, 'плачлив или груб като 'римски крясък. 23 Отде това 'змийско блясъче в погледа? 24 Що ви Христос говорѝ тол-

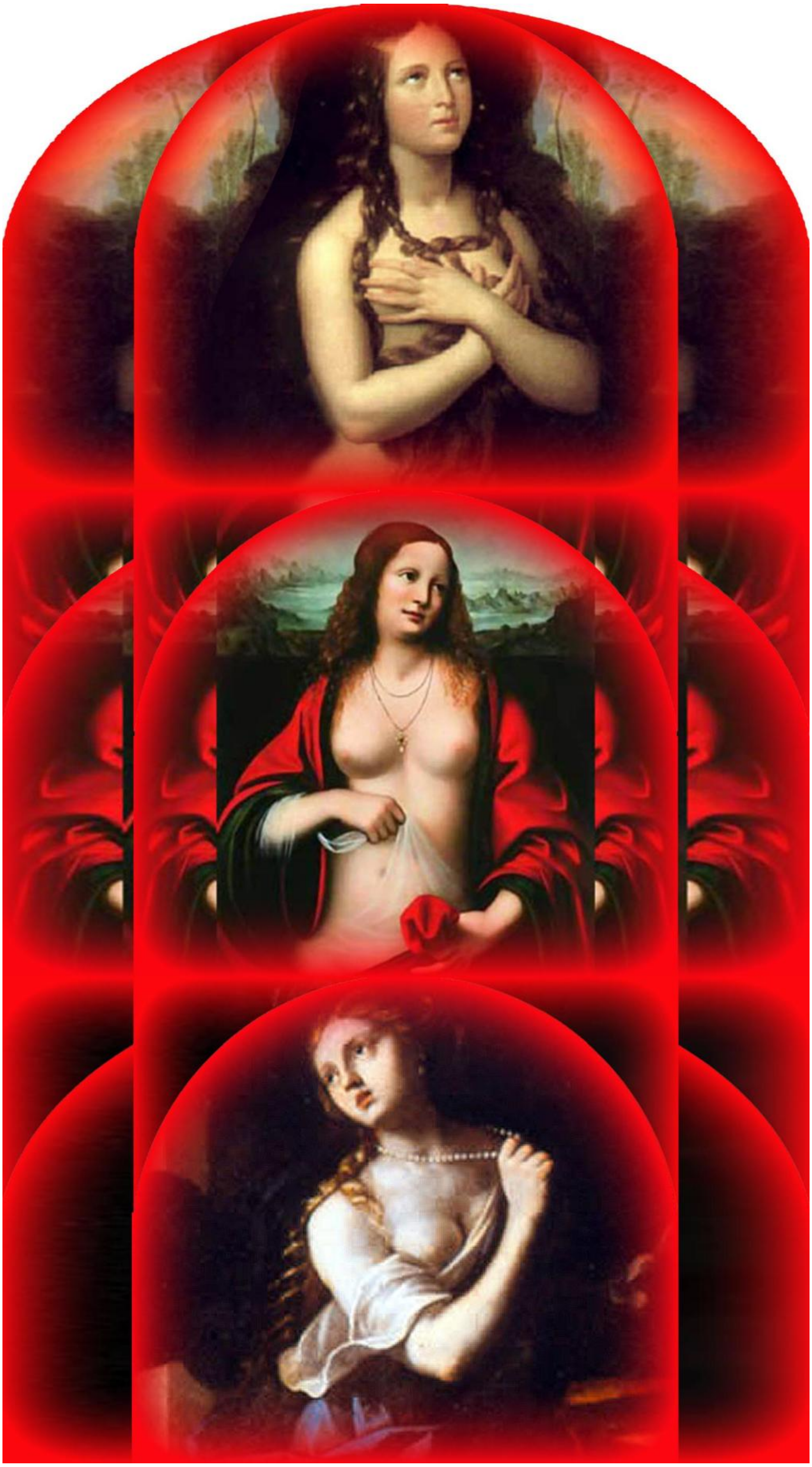

коз години, а сега сте по-стари от всеки езичник и бирник, простете ме? 25 Не ли правдата 'ваша надви над Правдата 'Негова? 26 'Пак се препъвате, 'пак се делите и мразите – всеки пак 'водител иска да става; а правдата може ли 'правда да се нарече, щом убивате някой с очи като с 'камъни? 27 Совест и срам може ли някой да има, щом замеря своя пръв брат от стадото с думи и мисли 'сурови? 28 Не ли Той 'сам каза: "Прощавайте 77 пъти по 7"? 29 Как ще любиш врага си, щом като 'своя си, от 'една трапеза с Иисуса, сега не можеш да 'гледаш? 30 Как, народе, да вярваш, когато ти 'сам беше на стъгдата и мнозина чуха и помнят Неговите 'думи? 31 А писаха точно обратното; съвещаваха се и съкращаваха, обмисляха и прекрояваха - не можело то, Господ наш Истий, такова нещо да каже... 32 'Мъка гложде сърцето ми, о 'множество сестри мои и ангели - през вас още 'много нозе ще минат да ви потъпчат наравно със земята. 33 Още 'много пророчици Божии и Любими на 'съд ще ги пращат и на 'кръст ще разпъват от злоба. 34 Ако някой все още има ухо да 'слуша – 'надайте ухо, о 'Христòви невести – Бог 'сам сега повелява правдата 'вся да разкажа, та да не погинат и малкото, които останаха 'верни. 35 Тогава бях още 'срамница – 'прикривах се от 'Бога в 'сърцето си, вярвах 'по-силно от всички, че съм безсрамна 'наистина. 36 О, как ме би оня, същият, когото обичах от цялата си душа! 37 Първи не 'ми беше, наистина, но 'аз ли съм виновна, че сърцето обича подобно на 'извор? 38 Подобно на 'кучка ме ритà той по лицето, понеже робиня не ме искал, а парите му аз не 'желаех! 39 Натири ме, насъска слуги срещу мене, народ се събра посред бял ден! 40 О, аз цялата пламтях от страх и от срам, мъже и юноши ме блъскаха и късаха дрехата ми; първи 'мъжете се занавеждаха 'камък да търсят! 41 Отде се взе в тоя час, Повелителю? 42 Ах, приятели, мои приятели, помните ли как тълпата се разцепи на две? 43 Сякаш 'Божий камшик-светлина беше плюснал, та се дръпнаха 'всички! 44 Светлина като 'слънце вървеше отгоре, от' косата улица; тълпата 'замлъкна; 'понечи да мръдне - не можеше. 45 И тогава Той 'тихо изрече прочутите думи. 46 Един по един се

съвземаха; камъни падаха от срам по земята; неми и румени от срам и не знам какво още си тръгваха – съвсем опустя улицата. 47 Тогава, о славно мигновение, Той, 'Небесният, сам се приближи до мене и ме погали по 'косата! 48 О, сестри мои, трижди нещастни и трижди блажени, 'така плаках тогава, 'така много плаках, станала 'прах във Нозете Му! 49 А беше настанала 'вечер. 50 На 'смирна ухаеше въздухът, чуваха се 'далечни крясъци на птици. 51 Собра се народ 'отново, но сякаш 'невидими бяхме с Христос за 'очите им. 52 При нас стоеше 'само един - 'приятелят 'Му Йоан, - 53 'първият, който чу 'най-главната мъдрост, та и аз чух как веднъж Учителят 'каза: "Ето, между вас стои 'един, който не 'ще вкуси смърт, докле не дойде Царството Божие в 'сила!" 54 Трима 'няма в света в 'единение, които 'съгласни с тази мъдрост да бъдат. 55 Ала в 'тоя миг ние станахме 'трима: аз 'разумях, а апостол Йоан Му 'повярва. 56 'Просветна небето за миг и ние видяхме 'всите му власти и сили и ангели! 57 'Потоци от слънце и мир ги 'обливаха – те 'напрягаха дух, та да могат да чуват 'Учителя; а в небето, да чуеш, значи да можеш да 'разбереш. 58 'Тогава разбрах аз, негодната, що е Учителят на 'Земята и що е 'Небесен Учител. 59 'Където и да се каже 'Словото, то се разнася подобно на 'светкавица по 'всички небеса и земи на 'Праведния! 60 А Той ми 'каза насетне: "Много са на света и в небето ангелите; божества и светии от 'Бога даже, но живота не 'разумяват и на 'драгостта земна слагат печат на 'позора. 61 Тия все са богати на 'мнения и от 'гордост са препълнени, ала по-скоро 'камилска връв ще мине през иглено ухо, нежели богат с 'чуждо бреме да влезе в Царството 'Божие!" 62 'Рѐче тогава кротко 'Учителят и ме попита: "'Обичаш ли 'онзи, с когото 'предрагост обменяш?" - 63 "Всякога го обичам, Господи!" – отвърнах Му аз 'пламнала. 64 "Нали 'нивга не искаш нищо от никого?" 65 "Нищо от 'никого не съм искала, Господи, никога!" 66 "Хубаво ли ти е с него и на него с тебе 'сякогаш?" 67 "Хубаво ми е, пророче; о, как ни е 'хубаво, Господи!" 68 "Иди си тогава с мир, жено, и не греши друг път да мислиш, че си грешна!"

16.X.122(1986) г., 9,50ч.

ГЛАВА ВТОРА

1 Онзи, Когото разпнаха и Който възкръсна из 'мъртвите, живя сред овцете Си 'просто и 'свято. 2 'Мнозина Го слушаха, няколцина се посветиха в Словото на 'Мъдростта, ала само 'един прие живот 'вечен. 3 Това е 'светият брат и апостол Йоан, почист от 'всяко знание на небето и на земята. 4 Създаден от Дух и вода, той срещна Учителя 'докрай, до 'дъно, до 'сърцевината на Неговото 'Слово. 5 'Той ме заведе при Него, 'той ме очисти от 'срамните думи и мисли, с които 'синовете на Лукавия охулват дъщерите на 'Бога. 6 О, аз, блажената и сломената заради 'Христа́! О, аз, просителката на 'милост от Йоановите 'приятели! О, аз, 'последната ученичка на Благия на тази земя! 7 'Последна в очите на пророци и апостоли, 'ревниви пазители на старото асирийско и вавилонско учение. 8 Тъй ме учѝ Христос в последните Си дни на земята по онова време: 9 "Истина, 'истина ти казвам, 'ти си оная, която Бог 'избра да спаси този свят от 'погибел! 10 Радвай се, 'дъще Сионова! Царството Божие не е приемало до ден днешен жена или майка от тази земя, ала ти, Магдалино, си дошла вече съвсем до самия му праг. 11 Чуй сега Словото на 'Небето: 12 'Истина, 'истина ви казвам, 'жената ще спаси света, а не мъжът и пророците! 13 Духът на 'Любовта Божия живее в душата й. 14 Владетелят на ада 'все още държи 'здраво сърцето й. 15 Но 'Новата Ева вече се 'ражда, 'свободна от дявола. 16 'Слушайте, 'слушайте, Мои сестри 'небесни! 17 'Слушайте, девици, жени и майки! 18 'Слушайте Словото Божие - и немейте! 19 Аз дойдох на земята чрез жената на 'Йосифа. 20 Жена 'свята и непорочна, 'чиста и кротка. 21 Чрез 'нея се роди Божието Слово, дошло от 'Живия Бог. 22 Но има девици, жени и майки, 'още по-горни от нея. 23 'Множество досега този свят е 'убивал, 'множество е 'онеправдавал до смърт. 24 Девиците на небето не 'раждат деца от плът. 25 Жените на небето имат 'един любим през 'всички времена на вечността. 26 А 'небесните майки 'чисти и святи са до 'свършека на света и след него. 27 Ако имате 'много щастие и блаженство заради 'детето, което сте добили, вие сте 'Майки Божии. 28 Майките

Божии зачеват в 'тайно, живеят 'сами и 'нямат един дом с бащата. 29 Майките Божии зачеват по 'любов, любят 'само Бога и 'нямат друг съпруг, освен пророк и апостол. 30 Онзи, който се роди от 'Майка Божия, 'няма име бащино и фамилно. 31 Той има 'само едно име – духовно - и 'тъй го зоват по цялата вселена: "Син Божий". 32 Роденият от Майка Божия грях не 'прави и има живот 'вечен. 33 Майките Божии са благи и смирени по сърце, озарени от кротост и осияни от милост. 34 Аз, Иисус от 'Витлеем, не се родих от 'Майка Божия, защото беше определено да 'пострадам. 35 Ако се бях родил от 'Майка Божия, нямаше да бъда бичуван и разпнат. 36 От Майка-'Светица се родих сега, в този век на неправди и гонения. 37 И още два пъти ще дойда на тази земя чрез Майка-Светица. 38 Когато земята роди, най-после, след много векове, една 'Майка Божия, тогава Аз ще дойда чрез нея като победител без врагове. 39 И 'тогава ще снема Царството Божие на 'земята во 'веки веков. 40 Но още дълго на тази земя няма да се роди Майка Божия, защото 'голям е грехът на Ева. 41 А Майка Божия е 'това: зачева от 'апостол, зачева по 'любов, живее 'сама, не 'се жени за съпруга си и не 'иска да живее с него. 42 Майка Божия е 'това: за бащата на своето дете мисли като за 'Бог, не го учи, не го хули, не го онеправдава. 43 'Всяка негова дума, 'всеки жест, 'всеки поглед и 'всяко дело негово, за Майката Божия са 'трепет Божий и 'закон Божий. 44 И биват заедно насаме двамата 'само веднъж в месеца, няколко дни. 45 И никога, през всичките години, в очите им няма укор и упрек, нито искане и молба, нито болка и мъка. 46 А през всичките тези години на велика любов и обич, 'никой друг освен Бог-Отец не знае за тази женитба. 47 Защото 'най-главната козна на дявола, запомнете, е тая: да бъде 'явна любовта на двама пред другите. 48 'По-велико от Майките Божии 'едно е: 'Синовете Божии. 49 'Освен тях, 'всичко живо навсякъде се покланя на 'Майките Божии. 50 Но гдето царува 'дяволът, Майките Божии са в 'немилост, а 'Синовете Божии ги зоват "незаконородени". 51 И времената на лукавите духове ще се свършат в 'оня миг, в който вие 'освободите от земни грижи Майките Бо-

жии. 52 Отнине 'само едно е важно: 'търсете Майки Божии да им се 'поклоните! 53 Едно е важно: 'множете благата за Майките Божии! 54 За Майките Божии давайте 'всичко: ако 'потрябва – и 'живота си дори!" 55 Тъй говорѝ Христос на 'мен, Мария от 'Магдала, когато вече си 'отиваше от тази земя. 56 Но Учителят 'много още ми е говорил за жените и майките на 'Новия Йерусалим, 57 'новите жени и майки, които се учат сега при Него в небесното царство – 58 'живите основи на Едема, който 'отново трябва да се разцъфти на тази земя! 59 Говорѝ ми Божият Син и за Майките-Светици, които стоят един чин по-долу от Майките Божии. 60 Не са още родени от 'Бога Майките-Светици, но 'велика е тяхната обич. 61 Ако можеха Майките-светици да живеят 'сами със Светите Деца и ако никой не знаеше кой е баща им на земята, 'Светите Деца щяха да бъдат 'Синове Божии, а Майките-Светици – 'Майки Божии. 62 Само 'Божият Син – Христос Господ наш – може да се роди от Майка-Светица и да си остане Син Божий. 63 А Майка-Светица 'това е: от пророк и апостол зачева; зачева по 'любов, посреща 'свято и с радост носенето на 'плода, а светото си чедо кърми 'три години. 64 Физически, Майката-Светица 'три години не се свързва с мъжа си, но живее само за 'рожбата своя. 65 И радост, която не се предава със земни думи - 'божествена радост - изпитва Майката-светица 'всеки път, когато мъжът ѝ 'отсъства от къщи. 66 'Тъй ме поучаваше Господ наш Иисус Христос за Майките-светици. 67 Има още и Праведни Майки, които са един чин по-долу от Майките-светици. 68 Това са Майки на 'праведници - 'велики и 'всеотдайни Майки, които хранят 'сами децата си, докато навършат седем години. 69 И хранят ги с жито и фрукти 'всякакви, и 'изворна вода им дават. 70 А който се опита да храни децата праведни с храна от убито животно или от мляно жито и сладости, този човек е враг най-опасен. 71 Праведната Майка е майка-'тигрица за враговете на детето си – срещу тях тя се бори с нокти и зъби, но 'живота на своята рожба 'запазва. 72 Жени и майки, 'помнете: 'онази от вас, която не иска да ражда грешници и престъпници, 'ревниво пази чедото си

СВ. МАРИЈА
МАГДА ЛИНА
SAINT MARY
OF MAGDALA

***от храните на ада и го огражда от хищници. 73 Тъй учѝ живият
Господ, с Когото съм 'много говорила.***

31.I.111(1975) г.

ГЛАВА ТРЕТА

***1 'Тъй ни учѝ Светлината на Новото Царство Божие – и учѝ ни
'предълги години. 2 Тогова, Който учеше народа на 'съвест небесна
и обич към 'ближния, 'разпънаха на кръста и Той възкръсна
след 'три дни. 3 Празниците на Христо̀вото присъствие
почнаха 'после – ведно с кланета и кръстове, и арени. Понеже
Учителят 'каза: 4 "Който яде от 'плътта Ми и пие 'кръвта Ми,
'той ще се насити!" А 'кой пи и яде? 5 'Радостната 'аз – не унивах
и слушах 'дума по дума словата Му, понеже Го любех 'по-много
от 'всичко на земята и на небето! 6 А когато апостолите
се разсейваха или спяха по време на Слово тялом и духом,
Господ само на 'мене говореше, понеже аз 'нивга не заспивах. 7
Не заспиваше само и Неговият 'любим ученик Йоан, който не
'ще вкуси смърт, докле не дойде Царството Божие в 'сила. 8
'Такава е тайната на Словото мъдро 'небесно: лей се пред
'всички, но един по един богати телесно 'заспиват, а богати от
'мъдрости – тоже. 9 'Нищият духом, подобно на 'мене, от много
не 'разумява, но 'чуе ли Божие Слово – 'слухти му духът до
'примиране! 10 'Затова и аз, братя мои и 'пламенни мои сестри
во 'Плътта на Христа́ и во 'Виното, 11 чух, разбрах и запомних
навеки 'онова, Тайното Слово, що минава през уши на светии
подобно на 'вятър; през ума на апостоли – сякаш 'порой е дошъл
и отминал, та 'всичко зараства 'безследно. 12 На 'този,
който 'невинно седеше от дясната страна на Христа́, писа-нието
му после 'преправиха. 13 А на мене тогава и на 'ум не ми
идваше да седна нещо да пиша – как 'аз, 'последната и 'грешната,
'онази с клеймо на 'порока?... 14 Та аз и 'тогава, при 'кладенеца,
и чак до деня на 'Голгота, не 'разбрах думите на 'Пречистия,
та се мислех за 'мръсна и душевно 'прокажена, 15 та 'надничах
по време на Слово 'съвсем най-'последна, облечена в 'про-***

ПЛО́ТЇ
ПЛО́ТЇЮ ѸСНѸВЪ Ꙗ҆́КО МЕ́РТВЪ ЦАРЮ̀ И҆ ГО́СПОДИ
СПОДИ

ста дреха и с 'покрито лице, като прокажена. 16 Само от 'време на време, 'слушайки Словото как се гъне като 'небесен балсам върху душата ми-'рана, 17 'чувайки неща, които 'разбирах - и може би 'аз само разбирах, - Учителят 'очите Си вдигнеше и 'отдалеч ме поглеждаше като 'манна и 'огън 'небесен! 18 И 'много ми харесваше това, дето Господ ни казва: "Ако имаш две ризи..."; ала Бог Си 'повдигне очите и 'нежно се усмихне 'само на мене. 19 Понеже аз 'прочувах от време на време и слушах в сърцето си: "Не 'говоря само за 'ризите..." 20 После, 'разливаше се нещо 'неизказано сладко в гърдите ми, щом прошепнеше Той на 'ума ми в някой 'отдих преди друго слово: "Не само душата и тялото си; който иска да спаси и 'честта си, и 'доброто си име..." – и колко 'много още неща Той ми 'каза!...21 'Никой още не бе говорил така в 'нито една синагога, в 'нито едно учение – 'нито пустинници, 'нито пророци, 'нито мъдреци и 'светители. 22 'Всякой бързаше да спаси 'себе си, 'честта си, 'имота си, 'своето дело, 'своята истина и 'своята съвест – сиреч, 'плътта и 'душата си. 'Никой не знаеше, че така и 'плът, и 'имот, и 'душа ще 'погинат. 23 'Никой не разумяваше що значи: "Напуснете роднини, баща, майка, мъже и жени – и 'тръгнете подир 'Мене!" 24 Никой не разумяваше 'що е Христос: 'Син 'Божий! Ала Бог е 'Любов, а Синът Му е 'проявление. 25 Що е това да 'раздаваш и що е това 'проявление? 26 Що значи да извадиш 'окото си, когато те 'съблазнява? 'Съблазън пък 'що е? 'Що е грях 'плътски и грях на 'душата? Не е ли 'най-главният грях да не послушаш Бога в 'сърцето си? '27 'Истината приех, сестри и братя на 'Истинния - и 'Истината ме направи 'свободна! 28 Аз имам ключовете на 'Царството; и 'Йоан ги има – понеже бяхме 'трима с Иисуса Христа, 'Сина 'Божий. 29 Там, където са 'двама – каза сам 'Чистият, – 'там съм и 'Аз; но малцина пък знаят що каза за 'тримата: у тримата е 'ключът на 'Царството! 30 А Царството Божие не е на 'небето, нито на 'земята. Царството Божие е 'вътре в нас. 31 Ако 'вътре в нас ние решим да правим 'волята 'Божия, на 'небето ще има 'Царство Божие, и на 'земята ще има 'Царство Божие. 32 А 'светило под 'шиник не 'стои! "На

земята" и "на небето" – това е 'едно. Светлината трябва да 'свети, а ние – да се 'раздаваме. 33 А 'много, 'много ми е говорил Исус от Назарет и за 'Сестрите Божии, 'Майките Божии, 'Любимите Божии. 34 'Праведни Майки 'също има, Майки-Светици 'също познаваме. 35 Но сега 'няма истина, по-важна от 'Словото, затова ще ви кажа какво Той 'сам говорѝ. 36 'Приемете Словото Божие чисто и точно: 37 "Истина, 'истина ви казвам: 'няма по-горни в Царството на 'Отца Ми от 'Любимите Божии! 38 Те не раждат деца от 'плът; а 'родят ли – превръщат се в 'Май-ки Божии. 39 Може на 'късчета да ги разсечете – те не се отказват от Отца, 'това им е всичкото! 40 Ала не 'се разкъсва на късове 'пламък небесен; 'никой 'никога не е видял някой да опетни 'Любима Божия. 41 Има 'Невести Божии, има 'Съпруги Божии – тях 'опетняват, когато са на 'земята, ала 'Любима Божия – 'никога! 42 Невестите Божии правят 'това, що 'Отец им диктува в сърцето, и 'тогава обикват - ала обикват Отец на 'земята, когато е в тяло на някой 'осиян. 43 Невеста Божия не може да диша без отец Божий! 'Това е нейният трепет Божий: 'всеки миг на 'него отдава, от 'него се наслаждава, на 'него се възхищава! 44 Няма, 'няма Невести Божии по манастири и 'хладни стаи момински – там обитават 'Девите Божии, ако 'нивга не остаряват. 45 'Слушайте вие, 'Невести Божии, 'онемейте от 'Словото 'Божие! 46 Ако 'има 'отци на земята, няма и 'век да мине – 'Царството Божие на 'Земята ще слезе. 47 О, невести, невести на 'Славата Божия, де сте, 'радост Моя, не-нагледна и румена? 48 Посети ли 'Отец някой 'мир, слиза в 'сила и огън 'бушуващ! На отците 'нищо не се опира; на отците 'ни-що не се отказва – 'пръв е Отец Ми измежду всичките! 49 А тая, която 'отец обикне и възлюби, тя му 'вярна остава навеки и 'никой друг не познава. 50 Ако ти си Невеста на 'Бога, рабиня на 'отец Божий приставаш – очарована, слисана, вечно заета с Него. 51 'Първият и последният, 'Цялото и Частта, ' Началото и Краят, 'Всичкото Битие и 'всичките чудеса – само в 'него, 'отеца, намираш, и за тебе 'друг бог 'няма извън него! 52 Там, дето 'отец премине, никнат 'слънца и 'светли обители! 53 Там, дето 'отец

се явява, хората и природата, небето и световете се съюзяват за обич и подвиг. 54 'Невеста Божия 'няма друг ум, 'няма друга душа, освен 'отца ѝ! 55 'Невеста Божия следва 'отец Божий по 'петите 'навсякъде, 'вярва му и го 'боготвори, 'търси го и го 'намира, 'сънува го нощем, и 'денем пребивава с 'него в душата си. 56 'Усъмни ли се само за миг в съюза им – в 'безконечната мъдрост и истина на своя 'избраник, – той 'изчезва в небето за нея, той си 'отива. 57 'Опетни ли с 'петънце от съмнение сянката му – 'отпиши я такава Невеста Божия, тя е 'обречена! 58 Плодовете на Отца на 'земята, 'отци Божии ги раздават, а 'Невести поемат кошо̀вете. 59 Ех ти, 'славна Невесто, 'къде си – с 'дарове да те обсипя? С 'дивни звезди да ти 'пътя постеля; с 'трон да издигна светилището, дето 'Аз да седя, а ти на 'Мен да слугуваш? 60 'Вечни ангели и сили небесни ще сложа 'отдясно ти! 'Адски цербери и стихии ще треперят 'отляво ти! 61 Ала 'няма още Невести на 'печалното земно позорище, 'няма; 62 'няма Марии 'смирени – с 'косите си нозете да Ми 'осушат; с 'предани сълзи от радост 'душа Ми да 'стоплят – на 'Мен, Който ще стана 'множество! 63 'Тъй проронва слова Отец в сърцето Ми; а 'отците 'самотни все още се хранят с 'видения – 'никой няма да ги 'посрещне; 'никой няма на 'крака да им стане... 64 'Рукне нейде помен от 'Невеста Божия, но при някой 'друг, 'по-негоден отива; 65 'блесне нейде отзвук от 'Невеста Божия – 'втора Невеста 'посегне, та го 'затули. 66 Не 'се търпят Невеста с 'Невеста, обикнат ли 'един отец Божий... По 'това, казвам,са 'по-долни от 'Моите, 'Любимите Божии, на кои-то е 'Царството Вечно 'предел 'безпределен. 67 'Приемете сега повей от 'Истината – истина за 'Любимите Божии – 'искри от 'пламъци; 'пламък от искрата на 'Бога! 68 'Любимите Божии само 'Бога обичат и любят – а това 'значи 'всички и 'всичко и 'всякога 'всекиго. 69 'Няма миг или вечност, когато те не 'обичат – 'туй е Любима на 'Бога! 70 Те се отдават на 'Бога и 'само на Бога, сиреч - на 'всичко. 71 'Неизменно тревожат сърцата с пламък 'божествен; 'вихром минават, но отминават, 72 а се връщат при 'онзи, който копнее за 'свобода и върши добро 'не-

престанно. 73 Бог изпраща Любимите Божии 'там, дето някой се 'мъчи – 'търси пролука, но не намира; 'вика богати за помощ, ала богатите не 'помагат. 74 'Силно заливат сърцата и вашите 'храмове с блага 'неизречими, ала после се 'дръпват 'навътре – от 'Бога роса да поемат. 75 С обич и преданост 'вечна ви носят 'живота Му, а преданост значи 'предан да бъдеш на 'всички, а не на някой 'отделен. 76 Ако 'всеки е 'предан на 'всички – тогава чистотата 'покълва; ако всеки 'раздава на 'всички – 'храм чистотата изгражда. 77 Преминеш ли – 'дай; 'преминат ли – 'вземай: 'това е смисълът на живота! 78 Бъди 'отворен за 'всички и 'всеки подобно на 'извор - тъй, подобно на извор, и 'теб някой ще напои 'душата, и на 'балсамораздавеца 'балсам ще положи в раната. 79 Няма, няма, 'наистина няма чистота 'по-светла от тая на 'Любимите Божии, понеже 'Любима Божия може да бъде и 'Невеста Божия, 'без да престава да бъде 'Любима Божия! 80 Значи – отец си имат и 'много Любими Божии, но се възвръщат при него след 'цял ден раздаване. 81 А отец, който има 'такава невеста, не 'е само 'отец, но го зоват 'богоравен. 82 'Ето, предадох ви 'повей от повей на 'чистата мъдрост божествена, която е мъдрост за 'любовта. 83 Само 'оная мъдрост, която е мъдрост за 'любовта – казваше 'Благият, - Отец ни 'приема; 84 само 'оная истина Отец ни 'отсява, която е 'истина за 'любовта! 85 А 'свободата – това е 'плодът на истината; 'семката на плода - 'истината за 'любовта! 86 Ония 'чисти сърца, отдали се със 'всички сили на Бога, векуват 'вечно в Отца ни – и Той 'свобода им дарява! 87 Те не 'могат да отминат някого, що е протегнал ръка за 'помощ; 88 а ръката, която ги сграбчва, издъхва веднага на място…" 89 'Тъй ни учѝ Христос на 'земята и на 'небето. 90 И ние, с брат 'Йоан, се на 'много Царства Небесни 'наситихме; на 'колесници небесни и 'без колесници 'пътувахме, 91 Христо̀ви народи небесни 'много посетихме… 92 А 'Царството звездно на 'Бога – 'широко е!

16.X.122(1986) г.,10,00 ч.

ЕВАНГЕЛИЕ ОТ МАРИЯ МАГДАЛИНА

ОБЯСНЕНИЯ ЗА ПЪРВИЯ ВАРИАНТ И СВЕДЕНИЯ ЗА ПУБЛИКАЦИИ

Текстът, включен по-долу, е превод от руски език на първия оригинал на "Евенгелие от Мария Магдалина", дошъл на български, но изгубен. Както е обяснено в предисловието на тома с холизàции от 120(1984) г., Éлма - или духът на Мария Магдалина чрез Него - е издиктувал на два пъти Първа и Трета глава от това Евангелие, но по различен начин. Първата холизàция изчезна при обиски и претърсвания от предишната власт и затова Èлма бе помолен да ги даде наново или да помоли безсмъртния дух на Мария Магдалина да направи това още веднъж. Досега мислехме, че българският оригинал е невъзстановим, освен ако някога бъде открит в Русия или в архивите на Държавна Сигурност. Едва напоследък ни бе предаден руският му превод под заглавие "Эвангелие от Магдалины", отпечатан през 1998 г. в Минск от издателство "Аст-роЭзотерическая Школа", Одесса, на стр. 9-19 от сборника "Обращение Иерархии к 2000-летию от Рождества Христова". Съставител на сборника е Виталий Андреевич Поляков. Не е съобщено, че този текст е съвременен, а не древен или средновековен, и че е превод от български. Явно издателят не е знаел, а руският превод на "Евангелие от Мария Магдалина" бе направен още след 111 (1975) година и дълго време се разпространяваше апокрифно из цяла Русия.

Трябва да се отбележи, че в публикуваната версия на руски има сериозни смислови неточности, които бяха отстранени на 6.XI.136(2000)г. При това са възстановени фрагменти, които по някаква причина са отпаднали от превода и многобройните му преписи в Русия. При реставрирането му на споменатата дата Éлма продиктува изменения и допълнения, които ги нямаше в оригинала. Българският му превод от руски е

приближен максимално към смисъла на изгубения оригинал и бе направен под контрола на Éлма през август 148(2012) г.

Може да се допълни, че "Евангелие от Мария Магдалина" има и други глави, които засега ще останат недостъпни за широката публика. Те съдържат думи и събития, съвършено неконвенционални от гледна точка на общоприетите представи за Учителя. Те са точен словесен портрет на филмите от акашовите записи, отразяващи действителния живот на Исуса, Исусовците, Мариите и Магдалините в Битието, ангажирани на първо място с предаването на Христòвата кръв на поколенията. Те не се занимават със словесни и верски спекулации. Адептите на Христòвата школа през вековете живеят в четворен цикъл – един период напълно сами; един – с най-предаината проекция на сродната им душа; един – по гости из много селища и страни; и един – в базите на Братството и Школата, където се приемат и обучават нови летци из Космоса и висшите светове. Някои от мислителите и пророците на нашия и идващия век съзират ясно истината по тия въпроси и затова в допълнителния том, към "Евангелие от Мария Магдалина" се прилагат не само трите глави на първия му ва-риант, но и материали от автори, които са Посветени от най-вътрешните кръгове на Школата: един богомилски апокриф от средните векове и фрагменти от книги на Хуан Хосе Бенитес, Джон Бейнс, Ошо и Нийл Доналдс Уолш.

В "Евангелие от Мария Магдалина" Éлма обединява два образа от евангелията, като не се ангажира с традицията, че исторически това са две различни жени. Става дума за "грешницата", която Христос спасява от тълпата, и за Мария Магдалина, считана за древна хетера, която става Негова предана ученичка и е първата свидетелка на възкресението Му. В библейската историография има твърдения, че тези два образа са всъщност една жена, обаче повечето изследователи ги разграничават. Какъвто и да е исторически случаят, Éлма има някакви дълбоки съображения. Не изключваме това да е бил 'един дух, въплътен в 'две жени.

СПОРОВЕ ЗА АВТЕНТИЧНОСТТА НА РАЗКАЗА ЗА ГРЕШНИЦАТА В ЕВАНГЕЛИЕТО НА ЙОАН БОГОСЛОВ

Историята с грешницата липсва в повечето древни текстове на Новия завет: в Синайския кодекс от IV век, във Ватиканския кодекс от същото време, в Сирийския синайски ръкопис от IV или V век, а в много преводи присъства само под линия.

Карл Лахманн и Константин Тишендорф считат този епизод за вмъкнат по-късно поради явното различие от общия стил на Йоановото Евангелие. Той се явява на изток за пръв път в сирийския превод на Евангелието през IV век и оттогава започват да го включват и в гръцките ръкописи. Обаче Августин Блажени (354-430), в съчинението си "Против Пелагий" пише, че разказът за грешницата по негово време е фигурирал в много кодекси – и латински, и гръцки. Казва, че на другите места е бил премахнат от някои маловерци, от страх, че може да вдъхнови жените им за непочтени неща... Освен от съобщението на св.Августин, знаем за този разказ и от Апостолическите постановления в края на IV век. Там пише, че е имало още един случай с грешница, осъдена от старците. Като го запитали и отговорил по подобен начин, Христос се обърнал към нея със същите думи – че не я осъжда, - но без допълнението "и не греши повече "...

БОГОСЛОВСКОТО ТЪЛКУВАНЕ

Гръцкият текст гласи, че жената е била хваната на местопрестъплението: "επ αυτοφωρψ" – тоест, при обстоятелства, които никой не може да оспори. Смъртното наказание за прелюбодеяние е фиксирано в юдейското законодателство твърдо (Лев.20:10 и Второзаконие 22:13-24). Евфимий Зигабен пише, че коварството на фарисеите в този случай се е криело в очакването милостивият Иисус да пощади жената, нарушила закона, и по този начин да им даде повод са го обвинят..

Той обаче не реагирал веднага. Това, че е пишел с пръст нещо в пясъка в това време, означава, че не иска да отговори на нещо тъй предизвикателно и опасно. Познавайки лукавството им, Иисус Христос продължил да пише на земята и се правел, че не обръща внимание на думите им. После изведнъж отговорил: "Който е безгрешен, нека пръв хвърли камък върху нея" - и продължил да пише. Хората почнали да се разотиват. Според Втор.17:7, свидетелят на престъплението трябва пръв да хвърли камък върху престъпника. С този свой отговор, Иисус третира довелите жената при него не като официални съдии, а само като обвинители. Едно от най-разпространените мнения е, че Иисус е пишел на земята своя отговор, изреждайки греховете на обвинителите. В текста, вместо традиционното гръцко "графеин" (пиша), е употребено "катаграфеин", което може да означава изреждане на нечии простъпки и грехове. По същия начин, в Книгата на Йов има фраза: "Защото ти държиш горчива сметка за моите грехове и ми вменяваш грехо-

вете на младостта"   (Йов.13:26).

Впреки че Христос има силата и правото да опрощава грехове (Мф.9:2; Мк.2:5; Лк.5:20 и др.), Б. И. Гладков счита, че в случая с "грешницата" въобще не става дума за такова нещо, понеже той не ѝ вменява постъпката като грях.

КОЯ Е МАРИЯ МАГДАЛИНА?

В продължение на столетия нейното изображение се появява навсякъде - от средновековните фрески до съвременни филми и дори песни. Но нейната слава не е за завиждане.

Дори и в Оксфордския речник, думата "Магдалина" се превежда в значението на "разкаяла се блудница". Но масовият образ, който е изграден за нея, всъщност има малко общо с реалната жена от евангелските повествования. В последно време водещи теолози са се заели да я оправдаят, като казват, че може да е била грешница, но не и блудница.

Коя е Мария Магдалина, на която Исус се явява първо след победата над смъртта – Възкресението? Тя се споменава в Новия завет повече от десет пъти. Името ѝ произхожда от град Магдала, който е на юг от Генисаретската равнина. Причината от времето на средновековието Мария Магдалина да се счита за една от най-недостойните жени в Новия завет е отъждествяването ѝ от някои богослови с безименна грешница в Евангелието от Лука. Всъщност, първото споменаване на името ѝ е скоро след появата на Евангелието. Но, от формална гледна точка, няма никакви реални основания да се отъждествява «грешницата» с Мария Магдалина, освен чрез окултното обяснение, дадено по-горе: една душа в две тела.

Франк С. Мид, в книгата си "Кой кой е в Библията", пише: "Мария Магдалина 1900 години стои на позорния стълб, обливана в мръсотия, но на този позорен стълб би трябвало да бъдем поставени ние. Тази Мария никога не е била блудница – никъде няма факти,че е била развратна жена. Единственото, което знаем, е че е била болна и че Христос я е излекувал. В "Международната библейска енциклопедия" се твърди: "Идентифицирането на Мария Магдалина с грешница е невъзможно за всеки, който следи внимателно повествованията и не пропуска де-тайлите." А от текста на Библията може да се направи заключение, че тя е била една от влиятелните жени в Магдала, която се е отказала от високото си положение заради служенето на Иисус; или пък защото е изпитвала огромна благодарност към Него. Какво означават споменатите от евангелист Лука "седем бяса", от които Христос освобождава Мария? Според някои, става дума за заболяване на нервната система; според други, говори се за реални зли духове, имащи свръхестествена природа. Има голямо количество свидетелства на съвременници, включително психиатри и мисионери за това, че са се срещали със случаи на обсебени от бесове и че това

изглежда точно така, както е описано в Евангелията. Във всеки случай, от каквото и да е страдала Мария Магдалина, Христос я е изцелил и тя става Негова последователка, приобщена към Неговата висока вяра, и е придобила истинска духовна сила. Знае се, че е имала кураж първа да погледне в гроба на Иисус без страх и съмнение.

Йоан, очевидец на събитията от това неделно утро, ги описва така, като че ли виждаме градината и намиращата се там гробница, където идва Мария заедно с други жени, носейки благовония, за да завърши балсамирането. Жените се безпокоят от едно - кой ще им помогне да отместят камъка, който закрива входа. Мария Магдалина, която върви отпред, вижда, че големият кръгъл камък е отместен и гробницата е празна. Обляна в сълзи, тя чува глас: "Мария!" - и тя, с възгласа "Равви!", се хвърля в краката му. "Не ме задържай, Аз още не съм се възнесъл към Моя Отец, а ти иди при братята и им кажи, че възхождам към Моя и Вашия Отец и към Моя и Вашия Бог."

Две хилядолетия по-късно, богословите все още спорят за тези тайнствени думи. Може би любовта на Мария е трогнала сърцето на Господ - и той, възхождайки към Своя Отец, е спрял, за да пресуши сълзите ѝ. А отговорът е била нейната вяра. Така Мария Магдалина става първата свидетелка на възкресението.

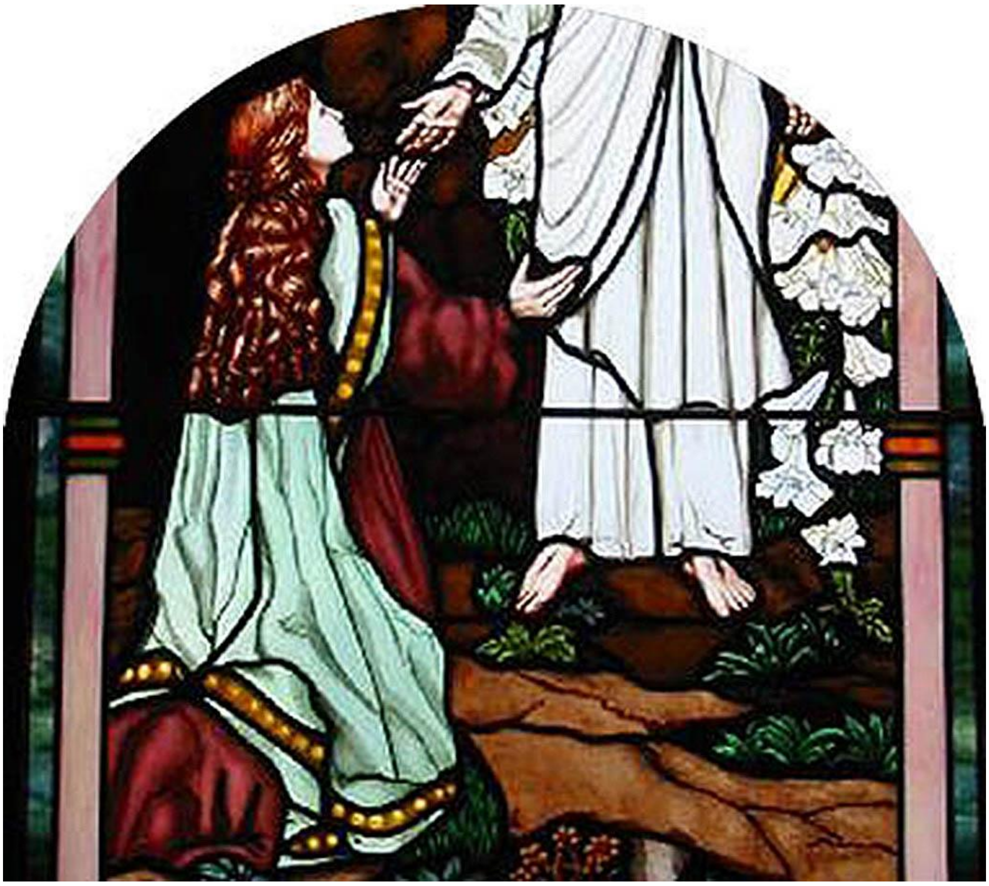

ЕВАНГЕЛИЕ ОТ МАРИЯ МАГДАЛИНА

ПЪРВИ ВАРИАНТ, ВЪЗСТАНОВЕН ПРЕЗ РУСКИЯ ПРЕВОД И КОРИГИРАН И ДОПЪЛНЕН ОТ ÉЛМА ПРЕЗ АВГУСТ 148(2012) ГОДИНА

ГЛАВА I

1.Бог, в рождението на Иисуса Христа́, имаше 'такова участие, както 'слънцето в раждането на плодовете и на 'всички живи същества, изпълнени с 'живот.2.'Велик си Ти, о Праведнико от 'красна Емàзия[*] – страната на 'истинната мъдрост и 'бла́гата невинност! 3.'Гордейте се, о чада на 'вечния живот; 'ликувайте вие, носители на 'зрялата любов; 'ликувайте и Го 'канете, о 'избрани, да седне на вашата 'братска трапеза! 4.Ето и аз, в 'лош ден родената, реших да напиша за 'Него. 'Много други писаха, 'много други 'истината разказаха, но 'Той поръча – Христос и Духът ми заповядаха – да напиша 'онова, което помня за 'великия подвиг на Иисуса. 5.Не мога обаче да сторя това 'сама вече, приятели и братя - 'много ви моля, помогнете ми. Утре може да си 'отида, 'много ми са вече годините. 6.'Много вече съм аз видяла и преживяла, 'много съм сълзи ронила, 'много молитви съм изчела и 'мъртви погребала! 7.Но 'едно помня ясно, помня го 'истинно и 'правдиво: живота на 'Този, Когото 'разпнаха, защото говореше за 'Любов. 8.Сатаната не се забави да Го 'поругае и 'виждам сега: от Словото Му не остана 'почти

---

[*] Въпреки че тук се говори за страна, най-вероятно Éлма има предвид околността на град Емаус от Евангелието на Лука (24:13-35), който се намирал на около 11 км. от Йерусалим.Лука описва епизод от пътуването на двама Христòви ученици по пътя към Емаус (единият се казва Клеопа), които били чули за случая при гробницата. Изведнъж към тях се присъединил трети човек, който бил чул някак си разговора им и ги укорил за съмненията им във възкресението на Учителя, припомняйки им много пророчества за това в Стария завет. Като стигнали в Емаус, те поканили непознатия да се присъедини към тях на обявената братска вечеря. Като видели как непознатият чупи обредния хляб, очите им се отворили и те го разпознали като възкръсналия Иисус. Учителят изведнъж изчезнал. Клеопа и неговият приятел веднага тръгнали обратно към Йерусалим, за да съобщят новината на другите ученици и да им кажат да тръгнат веднага, за да не закъснеят за вечерята. Иисус обаче ги изпреварва и сам се явява и на 11-те, които се били събрали там. Тази справка бе направена много по-късно, а по време на получаването на това осияние холизàторът не е знаел нищо за Емаус и за това, че Христос е бил поканен там на вечеря ("Ликувайте и Го 'канете, о 'избрани, да седне на вашата 'братска трапеза!").

нищо. 9.А в това,което е 'останало,често истината присъства като 'неистина, а правдата – като 'неправда. 10.Лявото там го направиха 'дясно, бялото – 'черно, а 'най-важното скриха и решиха да го изтръгнат от 'корен. 11. 'Тъй каза Онзи, Когото обичахме 'най-много: "Праведни Мои, 'запазете Живото Слово, което ви оставих, защото 'ония, които Ми бяха 'най-близки, ще бъдат продадени на 'Лукавия и много от писанията им ще изчезнат. А и това, което 'остане, ще бъде променено и 'малко от него няма да бъде осквернено. 12.Тогава Го запитах: "Господи, та как аз, грешната, мога да се меря с апостолите?" 13.И Той ми отговори: "Грешното в тоя свят е праведно в Царството на 'Отца Ми! 14.Животът бива живот на 'Любовта и живот на 'омразата. 15.Много "праведни" мразят и осъждат. Казвам ви: блудница, която не мрази, 'по-славна ще бъде в Съдния Ден, отколкото "праведник", който осъжда! 16.Защото, има ли по-голямо блудство от неверно слово? 17.И не познава ли гълъбът гълъбицата пред очите на 'всички? Не ще ли погине родът човечески от най-голямата лъжа във вселената? Не нападат ли бесове и болести всички герои и праведници? 18.По-добре 'млъкнете и се вижте какво представлявате 'вие 'самите, нежели да бъдете 'живи погребани! 19.'Жив, Магдалино, е само 'онзи, който, 'където и да се намира, не съди другите". 20. Нали ме бяха хванали някога и искаха да ме убият с 'камъни... Аз, грешната, обичах едного, който бе женен и имаше три деца. Роднините на жена му ме доведоха на площада и почнаха да викат силно: "Да 'убием блудницата! Тя оскверни 'закона?" 21.Тогава Христос вдигна глава и им каза: "Който счита себе си за 'безгрешен, нека 'пръв хвърли камък!" 'Тъй направи Синът 'Човечески, че тълпата се 'разотиде. 22.После 'дойде при мене и коленичи. 23.О, Сионе, аз 'цялата пламтях от страх и срам! В душата ми ставаше нещо 'велико; аз паднах на земята и за-ридах 'силно. Той ме 'галеше по косата и говореше: 24."Сестро Моя, 'заря небесна! 'Намерѝ сили да Ме изслушаш. 'Много зло има на тази земя, 'много лъжи е казал Лукавият. Забравѝ, че си "грешница", сестро, и Ми кажи: 'живее ли сърцето ти, когато

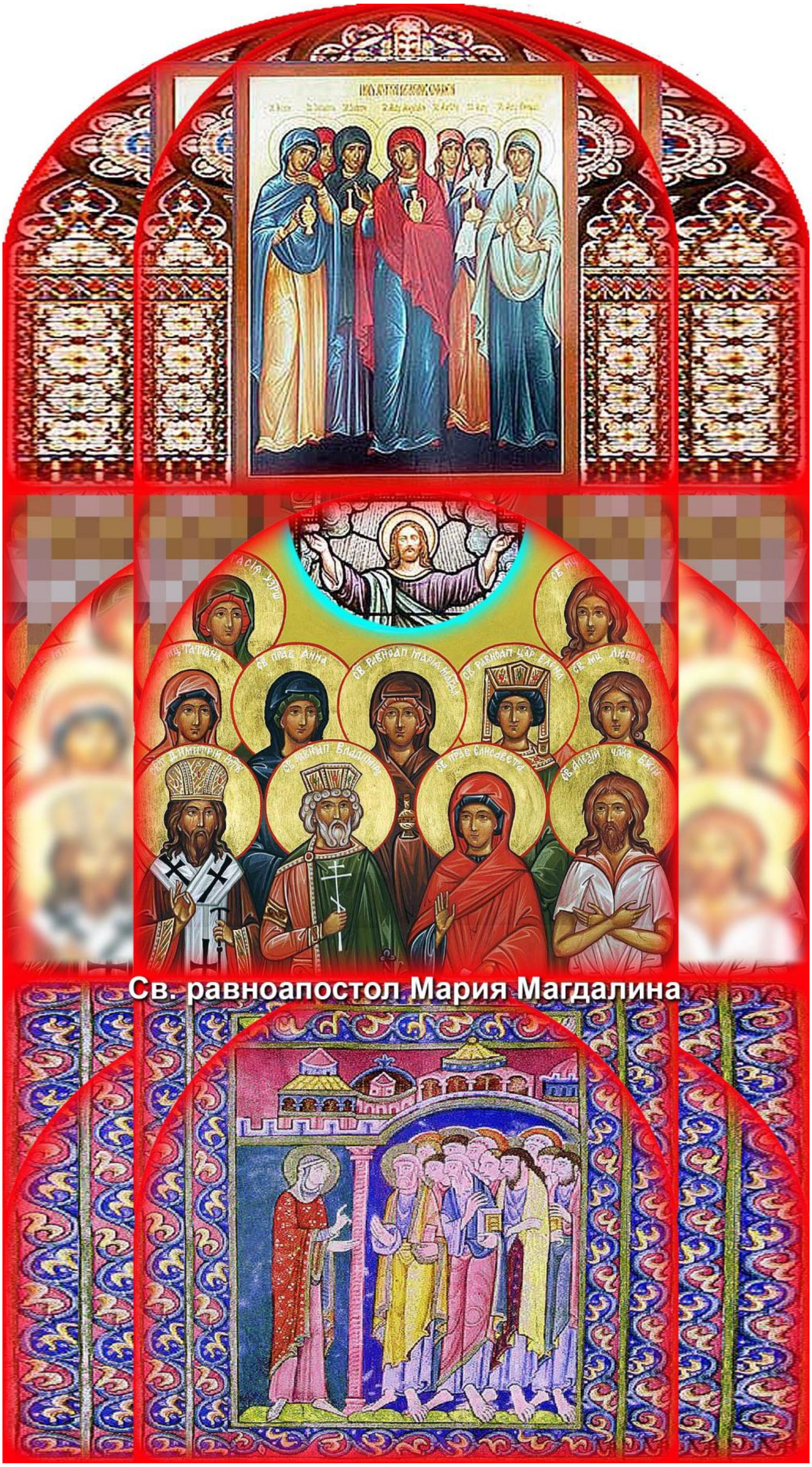

Св. равноапостол Мария Магдалина

обичаш? 25.– Живее, Господи! Когато не обичам, то е 'мъртво! 26.–'Обичай тогава, 'сестро небесна. И не греши друг път да мис-лиш, че си грешна. 27.Така, мои сестри и братя, аз за 'пръв път видях 'Живия Бог на 'Земята.

ГЛАВА I I *

1.Този, Когото 'разпнаха и Който възкръсна из 'мъртвите, живя сред овцете си просто и свято. 2.'Мнозина Го слушаха, неколцина се посветиха в Словото на 'Мъдростта, ала само 'един прие живот 'вечен. 3.Това е 'светият брат и апостол Йоан, по-чист от 'всяко знание на небето и на земята. 4.Създаден от Дух и 'вода, той срещна Учителя 'докрай, до дъно, до 'сърцевината на Неговото Слово. 5.'Той ме заведе при Него, 'той ме очисти от срамните думи и мисли, с които синовете на Лукавия охулват дъщерите на 'Бога. 6.О, аз, блажената и сломената заради 'Христа́! О, аз, просителката на милост от Йоановите приятели! О, аз, 'последната ученичка на Благия на тази 'земя! 7.'Последна в очите на 'пророци и 'апостоли – 'ревниви пазители на старото асирийско и и вавилонско учение. 8.'Тъй ме учи́ Христос в последните Си дни на земята по 'онова време: 9." 'Истина, 'истина ти казвам: 'ти си оная, която Бог избра да спаси този свят от 'погибел! 10 'Радвай се, дъще 'Сионова! Царството Божие не е приемало до ден днешен жена или майка от тази 'земя, ала ти, Магдалино, си дошла вече 'съвсем до самия му праг. 11. 'Чуй сега Словото на 'Небето: 12.'Истина, 'истина ви казвам, 'жената ще спаси света, а не мъжът и пророците! 13.Духът на 'Любовта Божия живее в душата ѝ. 14.Владетелят на ада 'още държи здраво 'сърцето ѝ. 15.Но Новата Ева вече се 'ражда, 'свободна от дявола. 16.Слушайте, слушайте, Мои сестри 'небесни! 17.Слушайте, девици, жени и майки! 18.Слушайте Словото 'Божие - и немейте! 19.Аз дойдох на земята чрез жената на 'Йосифа - 20. жена свята и непорочна, чиста и кротка. 21.Чрез 'нея се роди Божието Слово, дошло от 'Живия

---

* Тук втора глава се помества отново, понеже има някои малки, но важни и много интересни разлики в сравнение с първия вариант. Те са продиктувани от Ѐлма на руски език през 147(2011) г. - б.р.

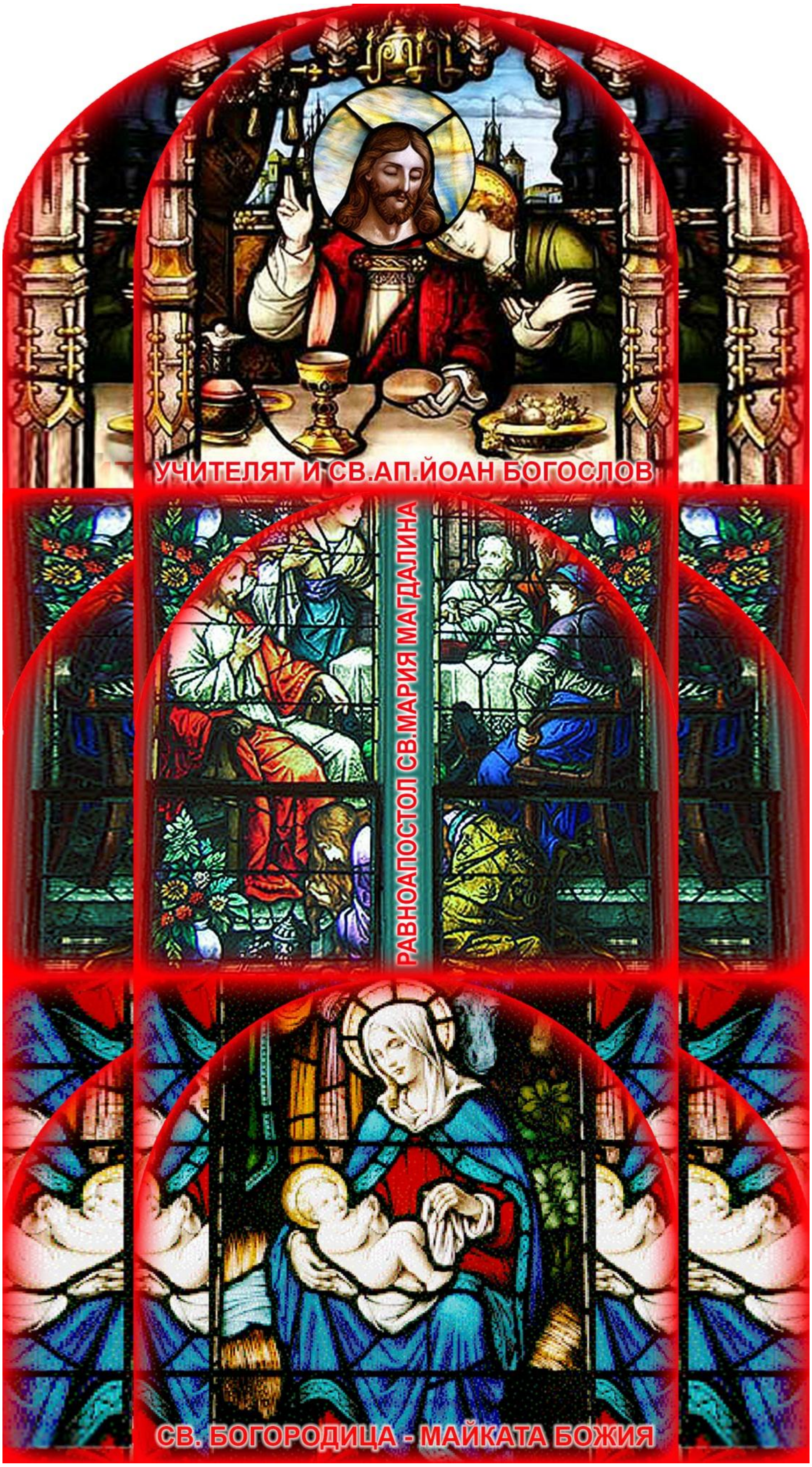
УЧИТЕЛЯТ И СВ.АП.ЙОАН БОГОСЛОВ
РАВНОАПОСТОЛ СВ.МАРИЯ МАГДАЛИНА
СВ. БОГОРОДИЦА - МАЙКАТА БОЖИЯ

Бог. 22. Но има девици, жени и майки, 'още по-горни от нея. 23 'Множество досега този свят е 'убивал, множество е онеправдавал до 'смърт. 24. Девиците на небето не 'раждат деца от плът. 25. Жените на небето имат 'един любим през 'всички времена на вечността. 26.А 'небесните майки 'чисти и 'святи са до 'свършека на света и след 'него. 27.Ако имате 'много щастие и блаженство заради 'детето, което сте 'добили, вие сте 'Майки Божии. 28.Майките Божии зачеват в 'тайно, живеят 'сами и 'нямат един дом с бащата. 29.Майките Божии зачеват по 'любов, любят 'само Бога и 'нямат друг съпруг, освен 'пророк и 'апостол. 30.Онзи, който се роди от 'Майка Божия, 'няма име бащино и фамилно. 31.Той има 'само едно име – духовно - и 'тъй го зоват по 'цялата вселена: "Син Божий".32.Ако се бях родил от Майка 'Божия, 'нямаше да бъда бичуван и разпнат.33.От Майка-'Светица се родих Аз 'сега, в този век на 'неправди и 'гонения. 34.И още 'два пъти ще дойда на тази земя чрез Майка-Светица. 35.Когато земята роди най-после, след 'много векове, една Майка 'Божия, тогава Аз ще дойда чрез нея като 'победител без врагове. 36.Тогава ще се родя в сърцата на 'всички хора и ще 'снема Царството Божие на земята во 'веки веков. 37.Но още 'дълго на тази земя няма да се роди Майка 'Божия, защото 'голям е грехът на Ева. 38.А Майка Божия е 'това: зачева от 'апостол, зачева по 'любов, живее 'сама, не се жени за съпруга си и не 'иска да живее с него. 39.Майка Божия е 'това: за бащата на своето дете мисли като за 'Бог, не го учи, не го хули, не го онеправдава. 40.'Всяка негова дума, 'всеки жест, 'всеки поглед и 'всяко дело негово, за Майката Божия са 'трепет Божий и 'закон Божий. 41.И биват заедно 'насаме двамата само 'веднъж в месеца няколко дни. 42.И 'никога, през 'всичките години, в очите им 'няма укор и упрек, 'нито искане и молба, 'нито болка и мъка. 43.А през 'всичките тези години на велика любов и обич, 'никой друг, освен Бог-'Отец, не 'знае за тяхната женитба. 44.Защото, 'запомнете, 'най-главната козна на дявола е 'тая: да бъде 'явна любовта на двама пред 'трети. 45.По-велико от Майките Божии 'едно е: 'Синовете Божии. 46 'Освен тях, 'всичко живо на-

всякъде се 'покланя на Майките Божии[*]. 47.Но гдето царува 'дяволът, Майките Божии са в 'немилост, а Синовете Божии ги зоват "незаконородени". 48.И времената на лукавите духове ще се свършат в 'оня миг, в който вие освободите Майките Божии от земни грижи. 49. Отнине 'само едно е важно: 'търсете Майки Божии да им се 'поклоните! 50.'Едно е важно: 'множете благата за Майките Божии! 51.За 'Майките Божии давайте 'всичко: ако 'потрябва – и 'живота си дори!" 52. Тъй говорѝ Христос на 'мен, Мария от 'Магдала, когато вече Си 'отиваше от тази земя.

---

[*] *Това изглежда смущаващо, обаче от обяснението в осиянието, Майките Божии, въпреки великата им роля, са само една от 'началните степени на Майчинството - и се 'обяснява защо. По неизбежност, досега само 'те раждат Синовете Божии,тъй като на Земята 'още няма Майки Божии с добродетелите и качествата на по-висшите жени в Божествения свят, описани в ЕММ. Явно, дори 'Майките Божии 'все още имат в себе си следи от 'Старата Ева и трябва да направят 'сериозни усилия, за да се осъзнаят. Не във всичко е виновен 'мъжът, който е създал един свят на 'робини. В Словото се казва: "Ако иска да се освободи от злото, жената трябва да осъзнае естеството и характера на 'змията в себе си, а мъжът – естеството и характера на 'змията." Змията в нас обича да съветва, назидава и поучава; да се безпокои за 'обективните, 'материалните, 'светските неща – иска да ни направи 'светски. По този начин тя обслужва 'Дявола. Като я настъпят, тя 'хапе, а някои нападат и без да ги настъпят. 'Синът Божий, роден от 'Отца, има силата и правото да обърне внимание за този грях 'даже на земната си майка. Това не значи, че не я обича, обаче в Евангелията са спестени подсещанията, забележките и сценките, с които Мария, жената на Йосифа, е тормозела редовно даже и един такъв Син, когото е родила 'физически: "На третия ден имаше сватба в Кана Галилейска. И 'Иисусовата майка беше там. Поканен беше на сватбата също Иисус с учениците Си. И като се 'привърши виното, казва на Иисус 'майка Му: "Вино нямат..." Иисус ѝ казва: "Какво имаш ти с Мене, жено?" В синодалния превод е изпусната една важна дума и е махнат един препинателен знак: " 'Какво общо имаш 'ти с мене, жено?!" В демоверсията на Акашовите записи са махнали смущаващите епизоди, когато Иисус е излизал от кожата си при някои реплики на майка му... Никой не бил разбрал думите Му "Не се грижете за утрешния ден". С двете сестри на Лазар случаят е подобен: Марта се грижи за 'домакинството, а Мария седи до нозете Му и слуша Неговото Слово. Марта моли Спасителя да призове Мария да ѝ помогне в нейните задачи, а Христос я укорява, като казва, че Мария е избрала "добрата част, която 'няма да ѝ се отнеме." (Лук. 10:42). Свещ. Георгий Чистяков пише: "Цялата беда на тази забележителна и грижовна Марта се корени в това, че тя изисква и 'Мария да върши същото. Вървейки по своя път, Марта 'отрича пътя на сестра си. Всеки от нас има 'свой път, но да отричаме пътя на другите е напълно безполезно".Нещо 'любопитно: някои от ранните изследователи на Евангелие-то са считали, че Мария от Витания е била самата Мария Магдалина и даже "грешницата", която са искали да убият с камъни... Но сега говорим за 'друго. Има една най-върховна степен, изразена в думите на Словото Божие до 1944 г.: "Праведните търсят 'почит и уважение; противоречията ги 'наскърбяват и 'накърняват тяхното 'достойнство. Те са се издигнали до 'най-високия връх на личния живот и 'затова тъй болезнено чувстват 'всяко накърняване на тяхното 'лично достойнство – за всичко, което вършат, те търсят 'признание, 'почит и 'уважение. 'Единствен 'ученикът не търси 'ни външно богатство, 'ни съчувствие и подкрепа, 'ни почит и уважение. 'Едничък ученикът не се 'ни озлобява, 'ни съблазнява, 'ни наскърбява." 'Нека сравним: "Скърбящата Майка стоеше цялата в сълзи при Кръста, на който висеше Синът ѝ." 'Оттук произлизат и ораториите за Скърбящата Майка. Макар и тъй съвършени и величави, ние знаем, че в бъдеще ще имаме 'други любими и близки, 'други Майки. Културата на скръбта продължава и до 'днес – от Stabat Mater до виячките по гробищата, до воя ни за самите себе си в собственото ни сърце и душа. Не 'е виновна жената - това би направила 'всяка нормална майка. 'Всичко останало ни изглежда 'нечовешко. 'Въпреки това, Иисус и 'тук 'категорично отхвърля наложената от черната ложа родово-семейна ситема: "25 А при кръста на Иисус стояха майка Му и сестрата на майка Му, Мария, жената на Клеопа и Мария Магдалина. 26 А Иисус, като видя майка Си и ученика, когото 'обичаше и който стоеше 'наблизо, каза на майка Си: 'Жено, 'ето твоя син! 27 После каза на 'ученика: 'Ето твоята майка! - И от този час ученикът я прибра в своя дом." За Него майка Му е майка на 'всичките Му ученици и хора; самият Той е 'всяко нуждаещо се и страдащо същество във вселената: "34. Тогава Царят ще каже на тези, които са от дясната Му страна: Елате, вие, благословени от Моя Отец, 'наследете царството, приготвено за вас от 'създанието на света. 35. Защото огладнях и Ме нахранихте; ожаднях и Ме напоихте; странник бях и Ме прибрахте; 36. гол бях и Ме облякохте; болен бях и Ме посетихте; в 'тъмница бях и Ме споходихте. 37. Тогава праведните, в отговор, ще Му кажат: Господи, кога Те видяхме гладен и Те нахранихме; или жаден и Те напоихме? 38. И кога Те видяхме странник и Те прибрахме; или гол и Те облякохме? 39. И кога Те видяхме болен или в тъмница и Те посетихме? 40. А Царят ще им 'отговори: 'Истина ви казвам: Понеже сте направили това на един от тези 'най-малки Мои братя, на 'Мене сте го направили." Служейки на 'тях, ние служим на 'Него - а това не става с назидания, черкви, молитви и песнопения.*

MP
ΘY
IC
XC

53.Но Учителят 'много още ми е говорил за жените и майките на 'Новия Йерусалим - 54.'новите жени и майки, които се учат сега при Него в небесното царство – 55.'живите основи на Едем, който 'отново трябва да се разцъфти на тази земя! 56.Говорѝ ми Божият Син и за Майките-'светици, които стоят един чин по-долу от Майките Божии. 57.Не са още родени от 'Бога Майките-'Светици, но 'велика е тяхната обич. 58.Ако можеха Майките-светици да живеят 'сами със светите деца и ако 'никой не знаеше кой е баща им на 'земята, Светите Деца щяха да бъдат 'Синове Божии, а Майките-'Светици – 'Майки Божии. 59.Само 'Божият Син – Христос Господ наш – може да се роди от Майка-'Светица и да си остане 'Син Божий. 60.А Майка-'Светица 'това е: от 'пророк и 'апостол зачева; зачева по 'любов, посреща свято и с радост носенето на 'плода, а 'светото си чедо кърми 'три години. 61.За разлика от майките 'Божии, Майките-Светици не бива да се докосват физически до мъжа си 'цели 'три години след раждането на светия 'младенец, за да 'изкупят греха си, че са пожелали да живеят с баща му в 'един дом. 62. През това време те живеят 'само за 'детето си. 63.Изкупвайки така греха на 'сърцето си – греха на Ева, - те изпитват 'велика радост! 'Божествена радост, която не 'се предава със 'земни думи, изпитва Майката-Светица всеки път, когато мъжът ѝ 'отсъства от къщи. 64.Ако тази велика радост се лее 'естествено и 'нелицемерно без 'нито едно изключение, съпругът може да се върне при нея и 'плътски, 'даже преди изтичането на тези 'три години. 65.В 'противен длучай се привличат духове 'без искра от Бога. 66.Тъй ме поучаваше Господ наш Иисус Христос за Майките-'Светици. 67.Това са Майки на 'праведници - 'велики и 'всеотдайни Майки, които хранят децата си със 'собствените си ръце, докато навършат 'седем години. 68.И хранят ги със жито и плодове и зеленчуци 'всякакви, и 'изворна вода им дават. 69.А който се опита да храни 'рожбата праведна с храна от 'убито животно или от 'мляно жито и 'сладости, 'този човек е враг 'най-опасен. 70.Праведната Майка е майка-'тигрица за враговете на детето си: с тях

тя се бори с нокти и зъби, но живота на своята рожба 'запазва! 71.Жени и майки, помнете: 'ония от вас, които не 'искат да раждат грешници и 'престъпници, ревниво пазят чедото си от храните на ада и от 'всяко съприкосновение с хора-'хищници. 72.А майките от 'по-висшите чинове правят 'всичко онова, което е 'определено като 'прекрасно и 'добро за майките от 'нисшите чинове. 73.'Тъй ни учи́ живият Господ, с Когото съм 'много говорила и 'много съм Го питала.

ГЛАВА III

1.Велики са тайните на Майките, но 'още по-велики неща ми разказа Учителят за 'Любимите, 'Жените и 'Девите. 'Всяка от тия 'също си има свои 'чинове и 'подчинове. 2.'Любими Божии, Любими-'Светици, 'Божествени Жени, Жени-'Светици и 'Праведни Жени; 'Деви Божии, 'Деви-Светици и 'Праведни Деви. А има и чин на 'Сестрите и 'Братята. 3.Господ 'много ми е говорил за 'Жените и 'Девите, но [тогава] за 'Любимите 'нищо не ми каза. Веднъж обаче ме погледна с 'велика скръб и любов и 'каза, че в мене зрее зърното на 'Любима Божия, но сега такива ги убиват с 'камъни. И 'тогава Той ми разказа 'най-тайното – 'онова, което се казва 'накрая. Когато стоях пред 'гробницата, Той 'дойде и говорѝ с мене: 4."Знаеш ли защо ме 'разпнаха, 'сестро? – 'Затова, защото не оставих 'нищо в ръцете на Лукавия! 5.Отначало той 'измени старото писание, като 'написа, че Змията била изкусила Ева с 'ябълка. 6.Аз пък ви казвам: Не! 'Бог даде на Ева 'ябълка, за да има живот 'вечен. 7.Сатаната 'задраска думата, като 'скри, че Змията даде на Ева месо от 'животно. 8.И 'избухна в Ева злото, и като 'легна, тя влезе в похот с 'Дявола. 9.И 'зачна Ева от Дявола, и роди в сърцето си 'смъртен грях: 'срам от 'Божественото. 10.Когато Истината и Любовта се 'милват, те трябва да са 'голи.11.Невинни са 'ония, които свято почитат и изпълняват завета на 'Бога: "Плодете се и се размножавайте!" 12.Когато мъжът и жената са 'невинни, те трябва да са 'голи. 13.Но и тук 'скри Сатаната истината, 'зачерквайки думата с ръката на църковници 'сквернодумци и

'сквернописци. 14.Сквернописците 'скриха по какъв начин са се проявявали и винаги са се осъществявали 'Любовта и 'размножението по 'цялата Вселена. 15.Размножаването на рода 'човечески може да става само по 'любов и 'единствено пред очите на 'Бога. 16.Ако 'трети узнае някога за сливането на 'двама, бъдете 'сигурни, че те вече са се 'предали на Дявола. Тъй е 'само на 'Земята, а на 'Небето 'всички знаят: това е 'благословение и затова 'всички му се 'радват. 17.За любовта само 'любов може да се жени, а не мъж и жена пред очите на 'лицемерци и 'кесари. 18.И още 'веднъж влезе Сатаната в сърцето на 'Ева и тя пожела Адам със 'сатанинско желание: да бъде 'само неин. 19. 'Много време оттогава е 'минало, но Ева и 'досега иска 'само едно: Адам да не 'се отлъчва от нея. И 'днес в сърцата на мъже и жени е останало 'много от Ева. 'Точно по този начин и чрез 'подобни лукави 'духове воинството на 'Врагът Човешки 'можа да стъпи на 'Земята. 'Тъй казваше Христос, 'Синът Божий, Който е дошъл да ни 'спаси: 20." 'Помнѝ, Магдалино, Праведнице небесна! Тъкмо 'затова наказа Бог 'Ева да носи и ражда с болки и 'кръв, с 'мъки.'Жената, която е зачнала от 'Сатаната, по 'това и се познава: плаща му кървава дан 'всеки месец. То е, защото тя се 'отрече от Божия дар да бъде 'Любима Божия и пожела Адама 'само за 'себе си. 21.Ала Адам не 'бе самичък на Земята и на Небето. При него идваха 'много чинове небесни, 'много Любими, Жени, Деви, Майки, братя и сестри. 22.И 'сговори се Ева с чиновете на 'Сатаната, и 'даде им клетва, че ще им служи 'вечно, ако запазят Адам 'само за нея. 23. И 'дадоха ѝ те 'три оръжия: Страх, Безпокойство и Ревност. 24. 'Ето как влезе Сатаната в сърцето на човека! 25. Ето защо Господ ни казва: "Сине Мой, 'дай Ми сърцето си!" 26.А 'Старата Ева 'точно по това се разпознава: тя жадува да владее 'именно сърцето на ближния, 'не нещо друго. 'Откъсна сърцето на Адама от 'чиновете и 'Любимите Божии и го пожела 'само за себе си. Дяволите само 'това и чакаха. На тях им бе нужна епоха на 'дива мъка, кръв, болести и лудост. 27. Още 'много тормозѝ Ева Адама с лош език и той бе отвратен до 'смърт. 28.И тогава възникнаха 'че-

Св. равноапостол Мария Магдалина

тирите годишни времена: пролет, лято, есен и зима. 29.Тогава Бог реши да 'изгони Адам и Ева от Рая и да 'махне рая от Земята. Чи-новете на ада 'това и 'чакаха: те искаха Адам да си изкарва прехраната с 'труд и 'пот. Войните и трудът – 'ето хлябът на тъмните сили! В това 'Ева – човешкото 'сърце – 'много им помогна. 30.И още 'много пъти зачва Ева в сърцето си от 'Сата-ната и раждаше в мисълта на Адам 'много изчадия на ада: 'хра-мови служители и свещеници, 'законници и кесари; 'жалкото племе на завоевателите, продавачите, лихварите и наемода-телите; наемници, надзиратели, скотовъдци, касапи, орачи, ко-пачи, жътвари, косачи[*], рибари, ловджии, дървосекачи, руднича-ри, лихвари, граничари, митничари и разбойници; известни име-на, тълкователи, хвалители на царе и тъмни династии; фабри-канти, строители, предачи, тъкачи, шивачи, палачи и пр. И 'на-края – 'блудницата, готова да се отдава на 'всички тия нищо-жества за 'материални блага и "сигурност". 31. И зарева цяла-та тая адска паплач и 'извика към Ева: "Майко, 'роди ни на тази земя, за да оплячкосаме и 'нея!" 32.Още 'много пъти зачва Ева от Сатаната в сърцето си, обаче 'утробата ѝ все още бе 'праз-на. Тя бе изменила на Адам още при 'първата среща със Сатана-та и затова почна да опазва Адам от "измяна". Само обезчес-теният от 'Дявола търси "вярност", понеже от 'опит знае що е 'невярност. 33.Но Адам все по-често и по-често бе далече от нея в сърцето си. Той тъгуваше по своите приятели от дру-гите Земи и Небеса.34. Ето защо Ева се озлоби смъртно и реши да поиска от Лукавия средства да накара мъжа си да мисли само за нея, тъй като до този момент Адам гледаше повече 'отвъд хоризонта в небето и си спомняше за Ева само 'веднъж месеч-но. Той все още бе 'Син Божий. 35.Тогава Станата ѝ прошепна: "Дай му да хапне месо!". 36. И 'яде Адам месо и риба всякаква и 'забрави заповедта на Бога да не 'яде 'забранено. 37.И 'ожесточи се Адам като 'куче, 'чакал и 'хиена, и почна да яде 'трупове на

---

[*] От най-древни времена в нередактираните Свещени Писания, в Словото на Учителя Беинсá Дунó и мъдрите речи и книги на много честни хора се описва един девствен свят без нужда от труд и ръкотворни предмети – б.п.

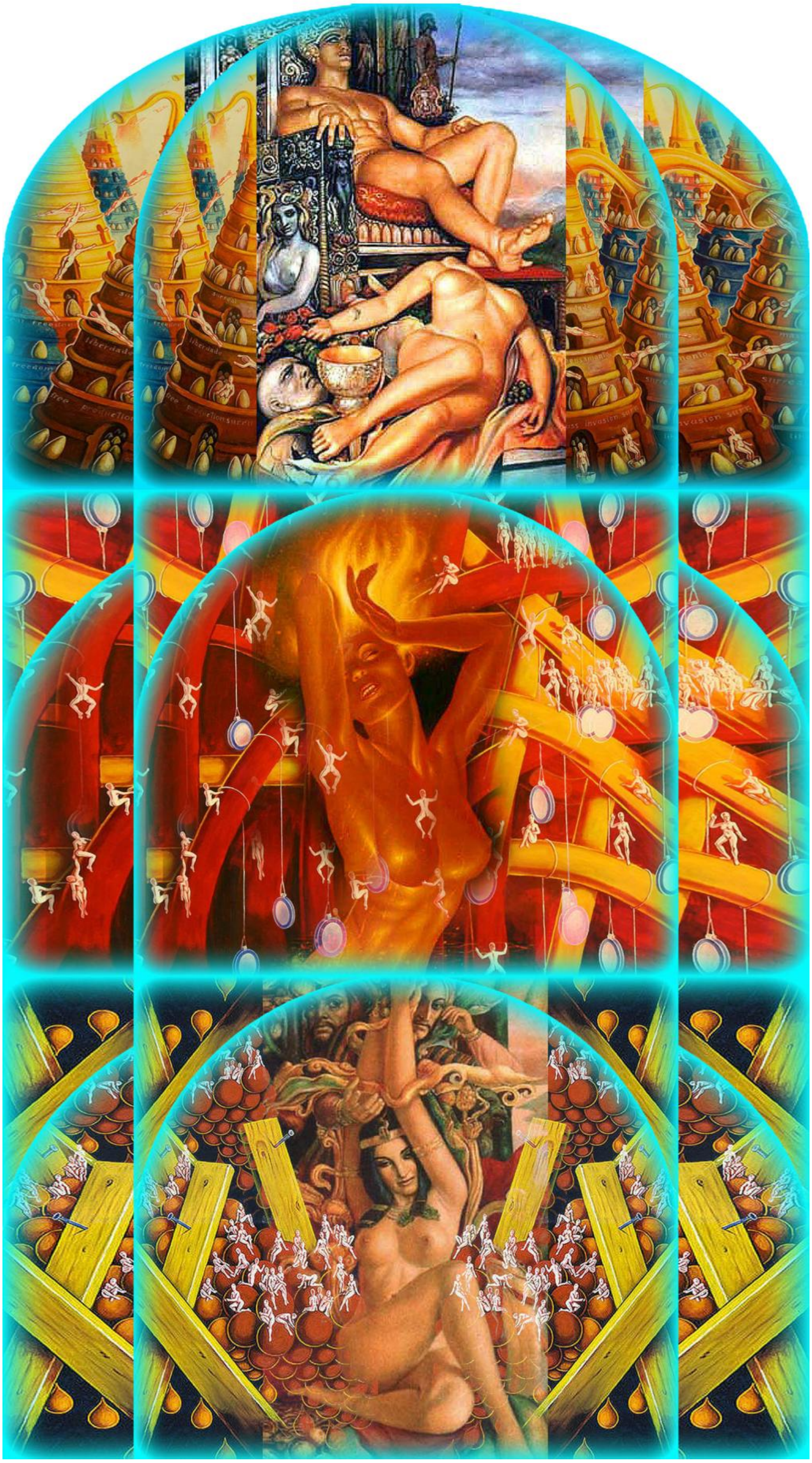

животни. Тогава пожела 'силно да спи с Ева. И 'колкото по-често Адам убиваше и ядеше 'животни, 'толкоз по-често желаеше жена си. И 'възликува Сатана! 38.Щото знаеше Сатана: ако някое сърце ти 'бяга, хвани го в примката на 'сладострастието и 'похотта. 39.Но не 'остана дълго Лукавият в своето 'убежище. Той искаше да доведе делото си 'докрай. Вътрешно бе свързал сърцата с 'лъст, външно реши да ги свърже по 'закон. 40.'Най-първите деца на 'Дявола, които роди Ева на 'Адам, бяха ония, които приготвят и продават 'дрехи. Търговците на дрехи пожелаха да имат богатство и попитаха своя баща Дявола какво да правят. 41.А той им каза: "Направете си 'свещеници. Те ще обяснят на хората защо им трябват дрехи". 42.Тогава Господ попита Адам в рая: "Кой ти обясни, че си гол?..." 43.След това Ева роди на Адам 'строителите. Те построиха храмове, синагоги, църкви, села и градове, а свещениците обясниха на хората, че трябва да се молят под 'ръкотворен покрив. И 'почнаха земеделците, скотовъдите, каменарите и миньорите да раняват и оскверняват земята 'Божия, а тя им отговаряше с 'бедствия и 'страшни болести. 44.Ева също научи Адам как да построи 'къща в рая – най-вече за да го скрие от очите на приятелите му от други Земи и Небеса. 45."Тъй, Магдалино, 'първите хора бяха изгонени от рая и започнаха да се раждат и трудят в 'мъки, 'пот и 'кръв" – казваше ми Небесният. 46.Тогава Го 'запитах: "Учителю! Човекът е 'виновен, но аз не 'разбирам: с 'какво е виновна 'земята, та хората я мъчат и оскверняват със своите 'бесовски оръдия?" 47.А Господ се 'опечали и 'замълча, без да каже нищо. Но аз разбрах от 'погледа Му, който говореше 'повече от Неговите думи – разбрах и 'тази велика тайна. "Така става със 'всяка Земя – казаха очите Му, - която се стреми да стане само 'съпруга на Слънцето, но не и 'Любима Божия". И тогава си помислих: "Как, Господи? 'Нима Слънцето не може да има 'жена? 'Нима се раздава на 'всички?" Господ отговори с 'очи: "Ами 'Любима Божия е 'това: тя се 'радва на слънчевите милувки, когато 'идват, но не 'тъгува за тях, когато ги 'няма. 'Любима Божия е 'това: 'щастлива е, когато Слънцето ѝ дава 'живот, но е

A&E

'още по-щастлива, когато То целува 'друга Любима Божия. Понеже Слънцето има 'една Съпруга, но 'много Любими Божии." 48.Да! Слънцето 'има жена, съпруга, но Господ 'нищо не ми е говорил за това. И 'никому 'нищо досега не е казвал. Само 'веднъж каза нещо много странно: че 'всъщност Слънцето е 'Жена и че има и 'Съпруг, и 'Любими. Но даже и 'Тя – тъй 'велика – засега не 'иска или не 'може да общува с тях както с 'мъжа си. 'Затова нейният Мъж не я обича 'безпаметно и не 'я търси 'постоянно. Тя се е покрила с 'петна и започва да остарява. По тази причина, армагедòн е 'неизбежен. 49.Много още такива тайни ми обясни 'Иисус, но аз 'нямам право да ги казвам на хората. 50.'Много лъжи е вкарал Лукавият в Светото 'Писание, 'много истини е зачеркнал завинаги. 51.'Разплодиха се на земята незаконните деца на 'Сатаната: поробват, безчестят, убиват 'всич-ко живо по пътя си. А Сатаната се 'глуми над рода човечес-ки и казва: "Ева, 'робиньо моя, ти ми отдаде 'сърцето си, а аз го оплодих с 'ревност". 52.Ревността създаде 'закона, а законът създа-де 'брака; бракът създаде нежността и грижата само за 'сво-ите си, а грижата създаде 'труда. 53.Трудът и войнѝте са нужни на царете и търговците, за да 'забрави човек рая и да тръгне след 'бесовете. 54.Като 'каза Мойсей: "Не пожелавай да имаш своя 'ближна жена", Сатаната 'записа: "Не пожелавай жената на 'ближния си". 55.А в 'Царството на Отца 'всички са ближни на 'всички. 56.Но има и 'друго, 'вътрешно царство в лоното на Царството 'Божие, където 'всички са млади и без-смъртни и където 'всеки има свой 'единствен и 'най-близък човек, но 'всеки го намира и разпознава 'именно по това, че той се 'радва, когато обичаме и 'други. 57."Не пожелавай жена със съблазън" – каза веднъж Учителят и обясни какво именно значи "съблазън": да я имаш само за 'себе си. Но Лукавият не 'записа това обяснение и го 'задраска – 'махна го оттам, дето беше 'записано. 58.Защото 'знае Дяволът: за да 'може да владее 'Земята, 'преди всичко трябва да 'изврати представата на човека за 'греха. 59. 'Плаках, о как 'плаках, сестри и братя, когато 'разпнаха Живия Господ! 60. Ала Той и 'досега ми се явява и

се явява на един от 'любимите Си ученици. Тримата 'често беседваме и Той 'често ни води из хиляди области на Небето. 61. 'Много, 'много земи и слънца ни показа 'Той, 'много народи 'видяхме чудни и пречудни, но никъде не видяхме дрехи, къщи и колесници. Никъде, никъде не чухме някой да нарича някого "мой". 62.Аз съм 'блудницата на земята, която искаха да пребият с камъни. Бях 'единствената жена от този свят, пускана някога в Царството 'Божие. 63.'Сам Господ, който ни показваше 'всичките тия неизречими чудеса, често ме гледаше с любов и казваше: 64."Ето, 'виждаш ли всичките тия 'ангели, 'Магдалино? 'Много има измежду тях, които трябва да се родят на Земята и да 'страдат, понеже не 'искат да знаят какво значи Любов. 65.И ни 'един от тях няма да се върне в Царството на 'Отца Ми, докато не стане тук 'роб или 'блудница. 66.Щото 'истина, 'истина ви казвам: 'никой няма да спаси душата си, докато не я 'пожертва!"

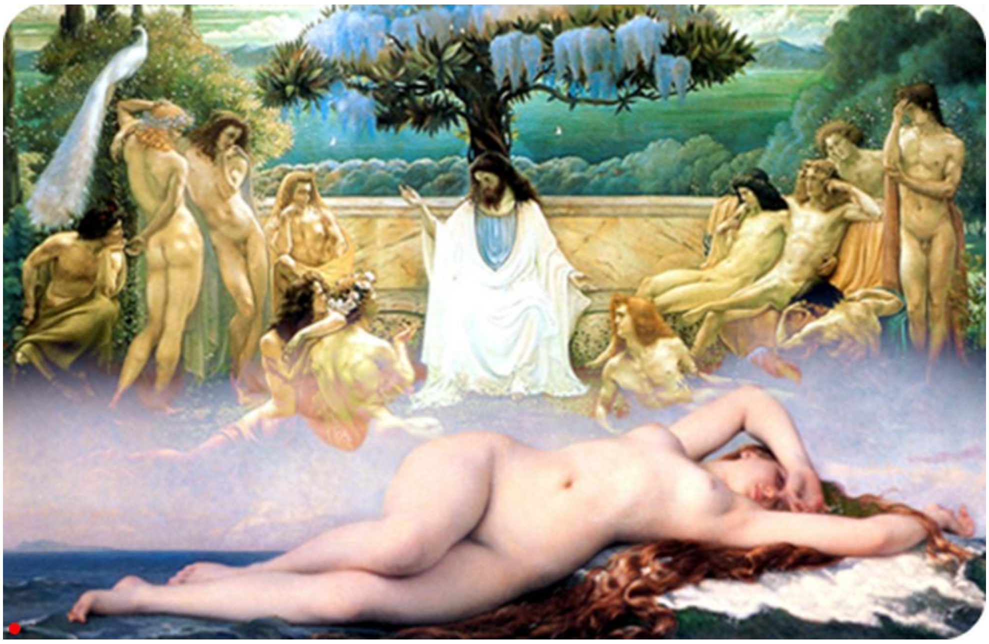

Този колаж бе направен от две класически картини, с цел да уравновеси крайните тенденции в тях и да представи рая такъв, какъвто е (с изключение на мъдреца Платон в центъра, който е нарисуван облечен). Имената на художниците са известни, но тук не се съобщават, за да се усили въздействието на асуина, който изисква анонимност. Крайността на първата картина е, че там са представени само момци. В нея няма нито една жена, а това е едностранчиво, понеже школата на Платон е била божествена – ако говорим за най-вътрешния кръг.

Юли 111(1975) - Януари 113(1977)
София - Изгрев

ОСИЯНИЕ ЗА СЛОВОТО БОЖИЕ

I 'СПЕЦИФИКА НА БОЖИЕТО СЛОВО

Божието Слово е Любовта, изразена чрез думи. Животът би бил невъзможен, ако Бог не говореше 'непрестанно. Никакво движение не би съществувало в Космоса, ако не беше постоянното словодействие на Абсолютния Дух. Силата на 'реалността *произтича от Словото. Промените в Разумната Природа се дължат на Словото.*

Молитвата е 'пасивният полюс на Словото, а Христòвите проповеди и беседи през всички векове – 'активният. Предназначението на молитвата е да свърже човешката душа с 'Бога, а Словото на Духа пробужда 'любовта на ученика.

Особеностите на Божието Слово са строго определени. Лесно е да се разпознае измежду всички слова и речи, понеже 'коренно се отличава от тях:

1. Божието Слово е 'живо. То отразява с 'думи великия космичен процес в момента на 'говоренето. Пра́ната на Словото има най-мощни вибрации. Милиарди и милиарди години пра́ната на Словото изгражда световете и ги трансформира. В Божествения свят говори 'Бог, в духовния - 'Духът, а във физическия - 'Синът или 'Учителят. Бог, Духът и Учителят винаги говорят 'едновременно, но съществата от трите свята чуват Словото по 'различен начин. 'Разумно е Божието Слово, то е основа на живота!

2. Словото е за 'всички. То не може да има друг стил, освен собственият си, защото е за всички същества от всички йерархии. Когато Учителят 'говори, Той има мъдрост както за серафима, така и за най-последния прост човек на Земята. Словото Му е извор на 'живот. Ето защо на една беседа се събират да слушат представители на всички хора, ангели и богове. Учителят отговаря на проблемите на всички

- мислено 'всеки задава въпрос и Той му 'отговаря. Точно поради това, темите в една беседа се сменят толкова често: трябва да се задоволят колкото може повече слушатели. Полилог, а не монолог или диалог - ' ето основният стил на беседите.

3. Обикновено Словото се отнася до 'учениците, а не до светските хора. Живите служители, за разлика от мъртвите и спящите, са смирени и простодушни. Мнозина мислят, че Словото има роля само за народа, а не подозират, че когато Учителят 'гово-ри, създава 'светове, спасява 'души, озарява 'гении и само с една дума дава нов ключ на цели цивилизации някъде в Космоса. Казано е обаче: "Бог не е Бог на мъртвите, а Бог на 'живите". Мъртвите може да са живи само до 'нисшия умствен свят, а 'реалният живот - животът на безсмъртието - започва от 'при-чинния свят нагоре. Живите се отличават от мъртвите 'именно по това: те не са изпълнени със себе си и с мерките на 'света, а внимават да не пропуснат 'нито една дума на Господа.

4. Словото 'няма такава структура, каквато имат науката, философията, религиозните проповеди или която и да е друга човешка система на мислене. То е построено обаче по абсолютно строги закони на живота и никой няма право да го съди и коригира. Когато на една беседа присъства някой философ или окултист от 'черната ложа, Учителят го про-

гонва много лесно: казва някоя "глупост". Понеже тъмните духове са много мнителни, те веднага вътрешно се 'опълчват на Учителя и си отиват. Точно 'това и цели Учителят. Най-опасните врагове на Делото, проводниците на 'дявола, се познават неизменно по едно и също: твърдоглавие, самомнение, критикуване, стремеж към противопоставяне на мнението си, търсене на 'слабостите. Горделивият винаги желае да е по-умен и по-прав от другите. Всичките му умствени усилия са впрегнати в желанието да открие някъде 'грешка, противоречие, алогизъм. Открие ли ги, значи "противникът" е 'по-долу от него 'самия; значи - "противникът" е 'бит. А сатанинските и луцифереческите духове живеят само с едно: 'унижаване на другия и, по този начин, самовъзвисяване. Има и трета категория духове - тщеславните, които измерват всички ценности с мярката на 'общественото мнение. И когато се натъкнат в Божието Слово на нещо, неотговарящо на общественото мнение в религията, философията или науката, тщеславните се 'смущават. Това е, защото те не са на страната на 'Учителя, а са на страната на 'света. Затова и търсят одобрението на 'света, а не на 'Учителя.

Разпознавайки горделивите и тщеславните от 'пръв поглед, Учителят ги изгонва само с 'една реплика. За тях тази реплика е 'явна глупост, но за учениците тя е повод за 'смях и веселие. Защото на *'всяка беседа има поне двама или трима ученици, които 'виждат нещата. Те следят със 'затаен дъх великата драма, която се разиграва между Учителя и аудиторията.*

Учителят предпочита да бъде заобиколен с най-прости и недодялани хора, пред опасността да се опонира мислено на 'Словото. Словото е въздействие върху 'Космоса, Природата и човека. Ето защо Учителят не може да рискува да държи около себе си 'антени, които не предават. А двама или трима ученици проникват 'дълбоко под ефимерните була на Словото и стигат до 'същността, защото притежават 'ключовете. Тези ключове не могат да се поверят на умните 'врагове, защото те ще обявят война на Учителя със 'собственото Му оръжие.

5. Реалността има 49 измерения. Когато Учителят говори, той си служи с 49 вида логика. Сега има само 4-5 вида логика, познати на човечеството, а повечето хора не мислят 'никак, освен за ядене, пиене и удоволствия. Най-много да мислят за престижа си, но 'божествени мисли рядко им идват.

Така че, когато четете беседите, не мерете Словото с вашата 'пигмейска логика.

6. Учителят си поставя за цел да развива 'мисленето и 'вниманието у учениците. Животът се движи от единството на 'полярностите, от осъзна-

ването и разрешаването на 'противоречията. Ето защо Учителят има право да си служи 'съзнателно с принципа на 'противоречието в беседите си. Лековерните, суеверните и безверните се улавят именно в 'тази мрежа. Въпреки че Словото е за 'народа и простотата е най-важният му закон, Учителят си служи понякога със сложни ребуси на 'мисълта, за да държи 'будно съзнанието на учениците. Понеже един Учител няма пред кого другиго да отговаря, освен пред Бога, Той дори понякога 'съзнателно прави грешки, за да предизвика 'недоумение и 'въпроси. Един 'учен, един 'професор, един 'философ 'нямат това право и тази смелост, ала даже и най-обикновеният прогимназиален учител си служи с този метод. Какво тогава искате от Учителя на всички Учители? Та вие нямате и 'понятие от педагогия!

7. Ако сте 'особено проницателни, ще забележите, че понякога Истината се казва от 'различни нива на съзнанието. Учителят говори от 'свръхсъзнанието, но често дава ход на 'подсъзнанието, на 'са-мосъзнанието и съзнанието. Вие трябва да 'различавате тези пластове в беседите и лекциите.

8. Учителят не 'живее на Земята. Тук Той само се 'изявява, и то когато 'няма друга работа в Космоса. Паузите не 'са отбелязани в печатния текст. Вие не веднъж сте били свидетели как Учителят 'отсъства по време на беседа. Той *получава сигнал за важна среща, за молитва или за бедствие и мигновено трябва да се 'изключи от аудиторията. Когато се върне, Той е вече под 'силното впечатление на станалото и веднага внася 'нова тема в беседата.*

9. 'Най-различни същности и същества се изявяват в 'Словото. Сам Бог, Абсолютният Дух 'говори; говори Духът на 'Любовта, Духът на 'Истината, Святият Дух, Великата Разумна Природа; говори 'Всемирното Братство, говори 'Бялото Братство, Реалността; говори гласът на 'Съдбата, говори и "булото на 'Ма́йя", както са нарекли индусите правото на Бога да 'изпитва и 'учи съществата. Най-после, в Словото взимат участие и духове от 'йерархията, представители на близки и далечни светове. Това - за 'Посветените.

10. Както всяко свещено писание, беседите 'също имат от три до седем пласта на тълкуване, ключовете към които Учителят дава на 'най-напредналите Си ученици. Има ключове, които през този век останаха 'скрити и не се повериха 'никому. В бъдеще ще се появят 'ученици, които ще получат 'пряко от Учителя тези ключове и ще 'трансформират Словото на съответните 'нива. Най-вероятно е това да не 'стане писмено, а в живота, делата и 'външния вид на тези ученици. Ще ги познаете по 'това, че те не 'говорят много.

11. Учителят е завършил 'всички безбройни *школи на 'всички светове, звезди и планети и Неговото Слово е абсолютен синтез на Новото знание. Силата на това Слово е 'неизмеримо могъща, но Истината не може да се даде на земните хора без филтри. Небесните напрежения са стотици и милиарди пъти по-динамични от 'физическите, поради което 'живото Слово на един 'Учител минава през 'ред транформатори. 'Разумната мисъл на Учителя обаче не рискува да изменя 'смисъла на това Слово: рамките му многократно 'намаляват, но формата 'никога не се мени. Мнозинството тълкуватели не разбират 'именно тази тайна и си позволяват да променят 'първообразните форми. Когато Учителят влага една Истина в 'земни понятия, Той намира 'най-точните думи, 'основното значение на които е най-близ-ко до същността. 'Освен това, Учителят постоянно изяснява 'истинското съдържание на 'много понятия или 'сам влага в тях 'нови значения.*

12. 'Мощните енергии, които протичат по време на беседа, трябва да бъдат трансформирани от Учителя с 'голямо умение, за да може аудиторията да 'издържи да не се получат 'нежелателни излъч-вания (на душата на слушателя в невидимия свят - б.п.) *и 'други опасни последици. Затова Учителят разрежда напрежението с приказки, случки, анекдоти и други повествователни форми. И, все пак, какво 'велико композиционно единство има във всяка беседа за* *онзи, който умее да 'вижда!*

13. Всяка беседа отразява по един 'уникален начин космическия 'момент. В бъдеще астролозите ще открият 'великолепното съответствие между аспектите в 'деня и 'часа на 'изнасянето и идеите във 'всяка отделна беседа. Оттам те ще почерпят 'нови астрологически откровения.

14. 'Особено мощен е магично-словодейственият метод на 'повторението в беседите. Там, където стилистът би намерил едно повторение за 'прекалено често и 'утежняващо изложението, Учителят никога не би употребил кратки, заместителни думи. Повторението при Него не е само сугестивно-педа-гогически метод, но и свещен акт на 'словодейство. Чрез 'многократното повторение на една синтак- тична матрица Учителят 'внася, по кабалистичен път, 'нови енергии и структури в Битието.

II. ПРЕДНАЗНАЧЕНИЕ НА БОЖИЕТО СЛОВО

Когато Учителят 'говори, Той говори на 'цялото човечество. Не се съблазнявайте от 'преднината, която Той дава на "бялата раса", на 'славянството, на 'българския народ. Това са временни мисии само за 'настоящия космически момент. Безпорно е, че през всяка епоха Бог говори на човечеството чрез един 'определен народ. Сега

Той 'отново избра 'България, като 'най-древен център на Братството. 'Единствена тя, като територия, три пъти е давала 'Миров Учител на човечеството: Орфей, основателят на богомилството Боян Магът (княз Бениамин) и Беинсá Дунó.

Но вие всички трябва да 'знаете, че 'истинските народи са в 'духовния свят. Земните народи са само тяхна 'бледа проекция. Освен това, един 'цял на-род в определена епоха се прераждa в телата на 'друг народ. Така древните гърци сега са във Франция, индусите - в Русия, египтяните - в Германия. Когато се говори за 'Бяло Братство, трябва да знаете, че негови ученици и членове са 'всички, които имат 'бяла аура. Това го знаят 'Белите Братя, живеещи в тела от жълтата, червената или черната раса.

В духовния свят българи са 'всички ученици от всички народи, които 'търсят своя Учител, 'намират го и започват да 'учат; славяни са 'всички, които 'славят Бога; американци - всички, които 'работят за Бога; французи - всички, които 'живеят за Бога; италианци - всички, които 'намират Бога; англичани - всички, които се 'сливат с Бога; немци - всички, които свалят Царството Божие на 'Земята; испанци - всички,които се 'жертват за Бога; азиатци - всички, които 'изявяват Бога; африканци - всички, които 'любят Бога; семити - всички, които 'дават за Бога; скандинавци - всички, които са 'ангели Божии; бал-

тийци - всички, които се 'потапят в Бога; унгарци - всички, които се 'борят за Бога; латиноамериканци - всички, които 'слушат Бога; австралийци - всички, които търсят и 'разпознават Бога и пр.

'Бялата раса, 'въпреки конкретната ѝ задача в тази 'епоха, духовно означава 'всички, които влизат в 'Божественото Учение, молят се на 'Христòвия Дух и са обгърнати от 'бяло сияние. От жълтата раса в духовния свят са 'всички, които служат на Великата Разумна Природа, ходят в пътя на 'смирението и оставят 'нежен полъх в сърцата на народите. Червената раса и до днес обича 'Истината, 'дълбоко приема Бога в душата си и предава волята Му на 'избраните; черната раса люби Бога, 'учи житейските закони и прилага 'Доброто.

'Съвършеният човек, от която и раса и народност да е, съдържа 'прекрасните качества на 'всички раси, народи, общества и индивиди.

III. РАЗПРОСТРАНЕНИЕ НА БОЖИЕТО СЛОВО

Запазете Словото на Господа в оригинал и го четете само в оригинал. Систематизираните извадки, научните студии и по-големи съчинения, космогоничните трактовки, историческите трудове, есета, мемоарите и пр. имат значение преди всичко като личен труд на ученика за личното му усъвършенстване. Не ламтете за публикации, защото не *знаете колко опасно е такова творчество. Тепърва има да изникват църквите и схизмите на Новото Учение, но гледайте да не сте вие ония, които ще ги пуснете в света. Казал е Учителят още в древността: ако дойдеш до Истината чрез даден ангел, след смъртта си ще отидеш при този ангел; ако дойдеш до Истината чрез Словото на Учителя, след смъртта си ще отидеш при Бога. Всички обработки и интерпретации на Словото са от значение 'само при 'съвършеното познаване на Словото в 'оригинал. Обикновено в Братството започват користно по 'обратен ред. Излизат със 'собствени съчинения, влагайки неестествени елементи в много мисли, които Учителят е дал, като считат, че беседите в оригинал не били подходящи за културата на Запада.* (*Когато веднъж казали нещо подобно на Учителя, Той строго отговорил:* " 'Западът ще се научи да мисли като 'Мене, а не аз като 'Запада!")

Много Школи, ако не и 'всички досега, са били закривани поради 'личните тълкования на последователите и неизнасяне на Словото в 'оригинал.

Сега Учителят се обръща към 'всички Свои ученици по цялата земя и казва:

"Ученикът не може да говори, преди да е говорил 'Учителят! Ученикът само 'учи, 'прилага и помага на 'другите. Предназначението на човека в Природата е 'само да учи. За 'всичко друго Бог е 'промислил. Ученикът е бил 'гений в 'много предишни

преraждания. Тълкования и слава вече не 'са му нужни. Силата на ученика е в 'учението, а не в самоизявата. Онзи, който иска да се 'самоизявява, не е ученик. Той може да е 'учен, може да е 'гений, може да е 'светия, ала ученик не 'е. Самомнение и самолюбие в ученика 'няма. 'Благословен е той, понеже над 'всичко друго поставя Делото на 'Учителя си. Работата му е 'само една: 'преуспяване на 'Господното Дело. Това можете да си го запишете със 'златни букви!

Корист, славолюбие, завист - това са неща, 'непознати на ученика. Той 'нито съди, 'нито критикува, 'нито злослови. Той 'абсолютно завинаги се е посветил на 'тайното добро, на Любовта и Истината.

Когато е 'нужно, ученикът може да се изяви и като 'велик реформатор, учен или гений. Но разликата между него и другите е 'огромна: славата той отдава на 'Учителя си, богатството - на Божието 'Дело, а живота си - на 'цялото човечество.

Ученик може да бъде 'всеки, където и да се намира в световната 'йерархия. Последовател на 'Учителя, ако се 'откаже от себе си, става негов 'ученик. 'Усъмни ли се в това, той е изключен 'задълго. Тогава той става оръдие в ръцете на насилието, користта и лъжата, за което си плаща с нещастия, болести и смърт.

Това, което съм говорил и което ви говоря и 'сега, искам да се направи достояние на 'народите.

'Мно-го Мои ученици пробиват злото и 'излизат на слънце вече по 'целия свят. Ако някой се 'възпротиви на 'такива, кости няма да останат от него! Моите 'посветени синове и дъщери са вече 'навсякъде и 'нищо не може да ги спре. Те са 'Нови человеци, с 'нови умове и сърца. Аз не ще позволя и 'косъм да падне от главите им! Ако някой дори само си 'помисли да напакости на едного от 'ония, Моите, 'сам се осъжда на смърт. 'То-ва сега, което ви 'говоря, разпространете по-скоро."

111(1975) г.

Рила, връх Мусала

ХОДИ С ТЕЗИ ПРИЯТЕЛИ !

ЖЛО / ИЦ, КГ

Десетина кратки живоструйни лични осияния до приятели, изкачили се на Мусала през 111(1975) г., между които астрологът Иван Цветинов и алпинистката Красимира Георгиева, на която Éлма каза:

- Ходú с тези приятели - и всичките ти мечти ще се сбъднат!

За нея беше направена още една прогноза от Éлма: че ще се омъжи през 116(1980) г. и какви неща могат да ѝ се слу-

чат, в зависимост от избора ѝ в живота. Наистина, прогнозата се изпълни, обаче в по-тревожния вариант, понеже тя направи кармичен, а не дихармичен избор.

На всеки бе дадено листче с неговото послание от Éлма, но текстовете не са запазени. Пòмни се само това, което е съобщено по-горе.

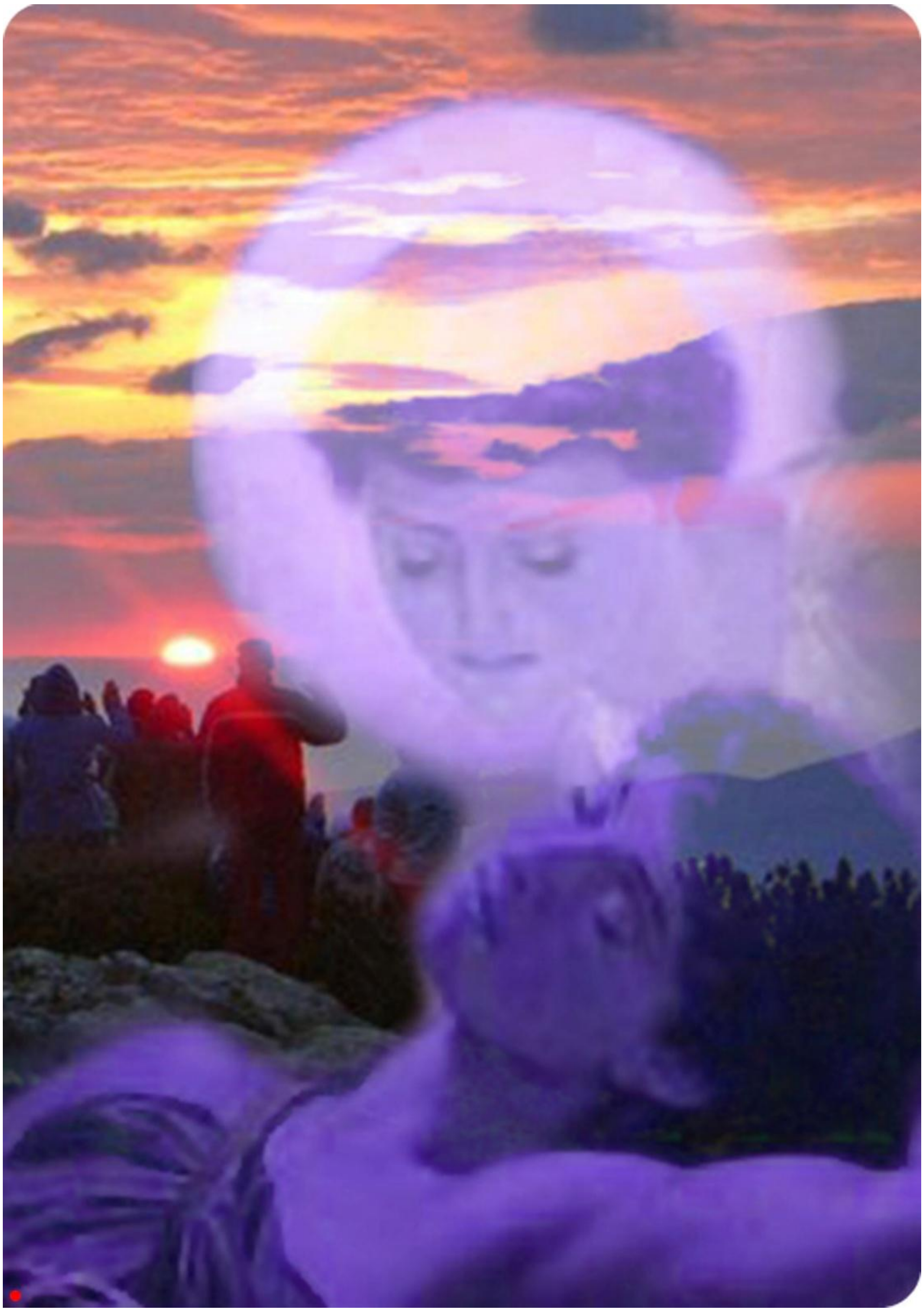

В някои случаи избраните души сънуват хората, с които предстои да се срещнат и да не се разделят повече никога. Знаем за много такива случаи. Както казва народът: "Ако някой се не дава да го познаеш, гледай го къде ходи".

19.VIII.117(1981)г. – 21.IV.120(1984) г.
Рила, София-Изгрев

РОМОН
ОТ БОЖЕСТВЕНАТА НАУКА[*]

Мъглявина в съзвездието Орион

ЗВЕЗДНИ ПРИКАЗКИ

"Потърсете Тогоз, Който прави Плеядите и Ориона!"
Амос 5:8

"**Господ** е името Му! Отец на светлините!"
Яков 1:17

---

[*] Това заглавие е дадено от Éлма на 12.XI.124(1988) г. в 13.12 ч., а с работното заглавие "Звездни приказки" холизàторът е озаглавил материала още през 120(1984) година – б.п.

ВЕГА

(Алфа от Лира)

Езикът на Вега е 'неизразим! 'Единството на звуковете и говора там е 'музикално. Може да се сравни с живота на звездата 'Менúус. Злото там не 'съществува, но има неразбиране на 'Живия Бог: носят още 'дрехи, макар и от зрима светлина. 'Едно още им остава – да признаят 'голотата. Може да се сведе любовта им до степента на злото в 'дрехи. Корист 'има: крият (както на слънцето 'Демиèл – 'вашето слънце) любимите си в 'особени, 'етерни домове, и не позволяват мнозина да ги обичат и любят. 'Има общ живот и е импозантен, красив.

Модата сега там е да молят 'Живия Бог за " 'Незрими Пиедестали" – т.е. за връзка с 'божества. Казвам "пиедестали", защото те още вярват в 'авторитети, а авторите-ти без Бога са 'нищо.

Любовта им е 'много трогателна, защото са мили, добри, и никой не върши насилие. Моите синове там се чувстват доста добре, тъй като имат най-пълна свобода да живеят за Бога. 'Крият от тях любимите си, но 'множество 'истински явления на Духа принуждават влюбените да се 'покаят и да пуснат любимите си при 'всички.

Децата на Урѝнти (Вега) се раждат като всички от сливането на жители от двата пола. Живеят по двама и на 'сродни духовно групи, но си имат 'предпочитания към един. Там ревността не е груба, но се изявява като 'скръб.

Преди време и там имаше войни; сега е мир. Живее се леко, нищо сами не произвеждат, а използуват изобилните, макар и не много по видове блага. По-скоро, има 'вътрешно разнообразие на преживяванията.

Доброто е основният им стимул. Имат много жилища, но в пълна хармония с духа и средата.

19.VIII.117(1981)г. - Рила,Сфинкса

Резетата на вратите им са 'психически, "морални" - не пускат ново чувство в сърцата си. Затова там има и няколко странни болести, подобни на *поетична, светла лудост. Дори болните им са на 'почит и ги смятат за талантливи поети…*

Но мостът към ѝлтравселената 'съществува – и на Вега 'също има посветени.

'Отива се на нея, все пак, 'само ако си влюбен.

20.III.120(1984) г.

СИРИУС

(Алфа от Голямо куче)

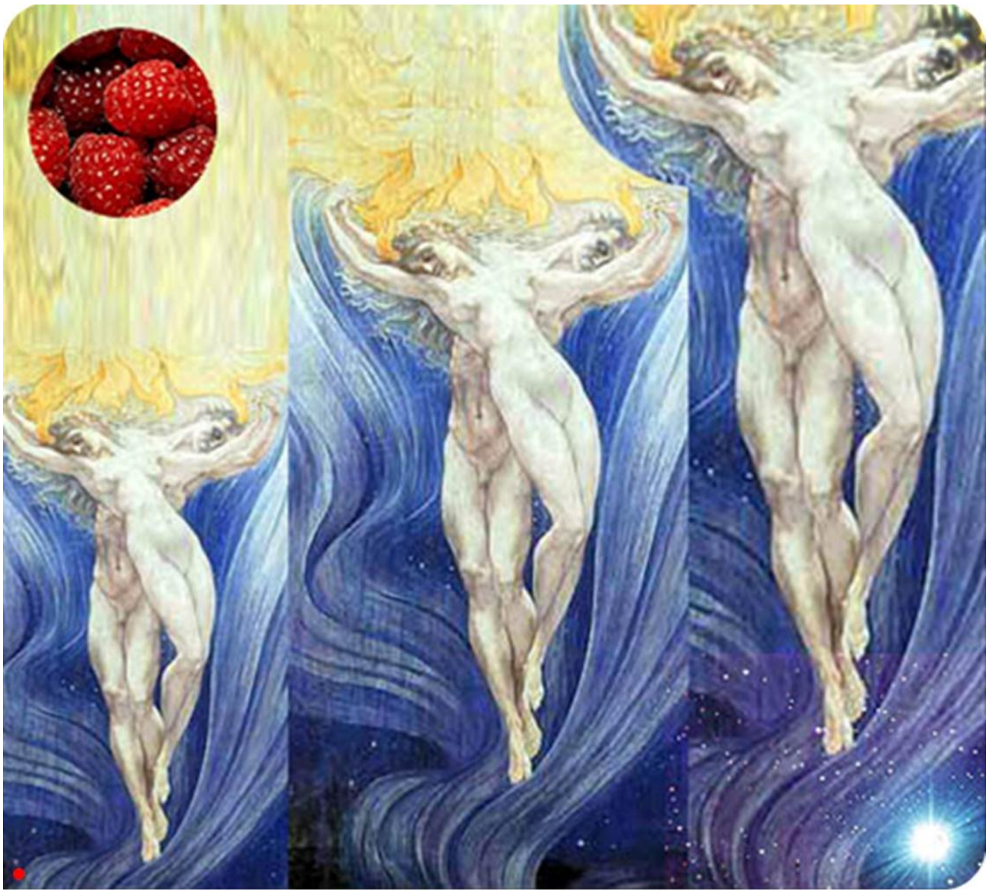

'Термòна е името му; Хис – по Галактическото Съглашение. Сириус ви 'чака, привет!

Лоно на 'рожби небесни, обител на 'пътешественици, 'сляпа за злото. Мнозина от Сириус са идвали на Земята. Пръв беше 'Нох (Долен Египет). Нох *'много обикна планетата ви и се пресели на нея. Научи хората на пост и молитва. Пренесе от Морѐп (третата планета на Сириус) малината. Оживи много 'извори. Носеше свещени свитъци от родината си Рал. Основа 'първото тайно братство на Рал, защото и там по едно време нещата не бяха добре. Той искаше 'обнова, но старите раляни не позволяваха. Тогава той избяга на Земята, заедно с двадесет съмишленици. Основа няколко колонии, които създадоха династиите на 'Божествените Царе. Обаче старите го 'надушиха и превърнаха делото му в 'театър…*

Много са дошлите от Сириус: Ел Вата̀н, Нопфер, На, Зао́, Аор, Жин По, Мал, Протѐй. Последният е по-известен: издигнаха го в 'божество. После дойде втори път като Аполоний Тиански. От великите ви хора – Лаплас, Нострадамус, Паскал.

Обитателите на Сириус не са постоянни. Той е пратеник на 'Пола́н – звездния куп 'северно от вашия звезден остров. Куповете са 'мъжки, спиралите - 'женски. Първите хранят вторите с "асу́ин" – непреводима дума за вас. Означава "рисуване на 'първообрази". Еволюция там 'няма – еволюцията е в 'спиралите, в 'лещите. Но без "асу́ин" от сферите, развитие няма.

Като 'база на 'Пола́н, Термо̀на определя образите на живота в 1000 системи на вашата 'галактика. Посветени от тези системи идват на Сириус *на 'специално обучение за това. Работи се 'плътно, 'без почивка, защото почивка на слънцата 'няма. Самите звезди отпочиват циклично в 'друго поле, след като предадат информацията и обичта си 'напълно. И 'звездите са подчинени на ритъма.*

От Сириус текат по 'вихрови, 'многомерни коридори, 'различни образи на 'съвършения живот. Хората на изкуството 'долавят някои от тях. Но "престолите" – чинът на 'лотоса – не изпускат 'нито едно от тези послания и ги осмислят в 'локалните звездни условия.

*Животът е 'прекрасен – Сириус ви 'обича, Сириус ви 'чака! На Земята той има 'много бази – предимно в 'планините. Приемат 'най-ясно рисунките му в 'Иа-пония (не трябва да се пише и произнася "Япония"). Предаванията му се долавят 'най-вече в основните 'будически часове – Слънчеви и Уранови. 'Лесно се настройва на Сириусова вълнà в продължение на една '**òсмица** (8 денонощия) преди съвпад Слънце-Уран, ако пиете само сок от 'малини. В бъдеще ще включвате 'репродуктивния орган в мозъка си и ще прожектирате образи през 'очите. Получава се 'обемно изображение на 'произволно разстояние, стига да е налице контакт с 'Нелична Космична Енергия. От нея се черпи 'без ограничение, ако нямате постоянно присъствие на 'близки в дома си. Прекалената и дългогодишна близост 'демагнетизирва слоевете, индуциращи НКЕ ('Нелична Косми-*

чна Енергия). 'Периодичните, 'разнообразни съжителства 'възстановяват контакта с нея. 'Личната Космична Енергия 'също е свещена, но тя 'рязко спада при пробив на онова, което у вас играе ролята на 'кондензатор. Пробив 'неизменно се получава, когато някой си позволи да предявява права над 'друг. Енергията, която се консумира за 'това, 'отслабва вътрешния потенциал - и тогава вие рухвате 'съвсем 'само за някакви си 50 оборота около Хо.

Сириус поддържа 'младостта, 'здравето и 'красотата. Основата им е в 'безгрижието за собствения живот и 'доброволната грижа за 'чуждия. Но – както казва един посланик на 'Утúр – под "чужд" ("друг") се разбира 'всеки, а не само 'този, който ни е 'приятен. Образите и филмите от живота на 'тези, които са могли да се пожертват за 'когото и да е с радост и щастие, 'също се събират на Сириус, като плодове на 'вечната красота.

26.II.120(1984)г.

МИЦÀР

(Дзета-1 от Голяма Мечка)

Няма, наистина, подобно място във 'вселената! Няма, защото Мицàр не се побира дори в ума на 'рионúдите – познаващите 'всички звезди. Няма, защото Мицàр – или Òрния, по Галактическото Съглашение – не прилича по 'нищо на 'известните слънца. Мицàр не е 'нито двойна, нито 'тройна, нито *'четворна звезда: тя преминава с 'голяма скорост в 'различни полета и така си изменя 'спектъра. Но преди да премине в 'ново поле, Мицàр 'много бързо се озовава в 'центъра на звездния ви остров и му 'занася наученото от 'последното явяване на 'друго място. Това Мицàр прави през 'няколко измерения – през 'колко измерения 'точно, това 'никой не знае, освен Им-Яснеприсъстващият!*

Позицията на Мицàр в галактиката е 'контрол-но-'равновесна: тя се явява внезапно 'там, където равновесието е 'нарушено. Поради това 'никой не може да бъде сигурен 'кога точно ще бъде посетен от 'Òрния.

О̀рния оставя следи 'навсякъде; може да се 'каже, че нейните следи оплитат пространството с 'тънко було от Космично 'Присъствие, но се фокусират и 'вечно възвръщат в 'нея.

'Заедно с това, и 'видимо О̀рния изплува в 'различни светове и системи, за да не бъде 'никой сигурен, че 'той управлява…

Мица̀р живее 'пресекващ дъха живот; 'новостите, които 'узнава, са 'потресаващи: тя може да се преструва и на 'невидима, и на 'неуловима с 'никакви сетива и средства.

Мица̀р не случайно е конят на 'Алко́р – Ездача. Алко́р е 'базата, която не се мести като Мица̀р в пространствата и полетата: Ездачът само 'направлява Коня къде има 'отклонение от Хармонията. Алко́р е 'звезда, 'свръхчувствителна към нарушенията: тя само 'констатира и дава 'координати. Не случайно на Земята са я нарекли "Окопроверител" - 'остро зрение е необходимо, за да се съзре 'Алко́р. Но това е 'символика: 'несъвършените в 'Истината не ще могат да видят Базата на 'Правдата. Алко́р е 'неунищожима – 'абсолютно неунищожима! Така че, дори някой да посегне на 'Мица̀р, Алко́р 'мигновено ще пусне 'нов Мица̀р.

'Повече за О̀рния и баща ѝ Прона̀м засега 'няма да разправям. 'Достатъчно е да знаете, че Мица̀р скоро ще изненада и 'вас. Мирът и съзвучието ще бъдат 'възстановени.

2.III.120(1984) г.

РИГЕ́Л

(Бета от Орион)

Риге́л е 'наистина 'тройна звезда и се състои от Прама́н (Риге́л), Оса́н и Вало́р, по 'Галактическото Съглашение.

Риге́л не 'се намира лесно от пътешествениците, 'въпреки че е 'ярка и с 'определени координати. Намирането на една звезда от Летящите 'Вътрешно става чрез съсредоточаване върху 'образа, името и смисъла ѝ. А 'смисълът на Риге́л е недостъпен за 'мнозина, дори и от 'най-напредналите.

Риге́л - или Прама́н – преживява 'Преображение.

Това е стадий от еволюцията на 'слънцата, когато те се учат да проникват 'пространствата. Те по 'принцип ги 'проникват, но 'не всички 'осъзнават това. По 'същество, слънцата са насочени 'навън, обаче 'стадият на Преображението изисква 'вътрешно разливане из 'сýпервселената.

Има 'вселена, 'сýпервселена и 'ỳлтравселена – по 'славянски: вселена, свръхвселена и всевселена; последната я знаете като "всемир". Свръхвселената е "вселена на 'Съвършените", а всевселената – "вселена на 'Примирените". Съвършените не 'могат да пожертват съвършенството си, а Примирените 'могат.

Та Ригéл е в стадий на осъзнаване разливането по 'сýпервселената. Разливане на 'активно слънце е нещо 'нечувано. Разливат се "черните дупки", както ги наричате вие: енергията за 'разливане отнема 'самоизявата. А самоизява плюс Преображение има само на 'Ригéл и подобните ѝ.

Основната йерархия на Ригéл се нарича "Нòра" и управлява синтеза на водорода в 'светлосин хелий. 'Простата истина е, че сýпервселената не 'търпи хелий, защото там цари 'друг елемент – видéлий. Хелият ражда 'светлината, а видéлият – 'виделинáта. По вълните на 'светлината се пътува с 'ограничена скорост, а по вълните на 'виделинáта – с практически 'безкрайна. Но виделинáта е 'антипод на светлината, защото светлината ни принуждава да я *'виждаме, а виделинáта - да 'виждаме. Така и йерархията "Нòра", както 'всички хелио-йерархии, държи делата ѝ да бъдат 'видими, докато йерархията "Тонòр" на Ригéл не 'се нуждае от това. Тя управлява трансформацията на хелия във 'видéлий, и по този начин разлива видéлиосферата на Ригéл из 'цялата свръхвселена.*

'Вътрешният смисъл на това единство между хелиосфера и видéлиосфера е постигането на 'баланс между самоизява и осияване. Обикновено смъртта, болестите и характеропатиите представляват 'колапсът на природата, ограничаващ 'самоизявата. На Ригéл ще се позволи да не 'колабира, ако осъзнае 'окончателно 'вътрешното разливане.

От този урок разбрахте, че 'правилното название на "Водолей" е "Виделéй" – знак на 'виделинáта, 'славянското понятие за 'духовна светлина.Познанието на 'свръхвселената не 'трябва да доминира над познанието на 'вселената – на 'това ни учи Ригéл.

8.III.120(1984) г.

ЗÒСМА

(Делта от Лъв)

Зòсма не е от 'нашата, т.е. 'вашата галактика – тя е 'пришълец. Умът на пътуващите 'вътрешно не може да постигне и 'нейната същност. Астролозите са 'доловили нещо, но изопачено, не 'същностно.

'Никой не е попадал на нея - тя е още 'девствена. 'Единствено, има 'Христòви посветени, които преживяват някои от 'състоянията ѝ, но и 'те не знаят, че това иде от живота на 'Зòсма. 'Мнозина в бъдеще ще се опитват да 'проникнат там, след като узнаят от този урок що е 'Зòсма, но това 'няма да им се удаде.

Зòсма, с космическо име 'Син, е представител на супергалактиката 'Отáн и пренася тук понятието "кàзма", но още 'безрезултатно. Ако някой се опита да го проумее след този 'урок, ще настъпят 'силни промени в галактиката. Но засега шансове 'няма.

Моля ви, не 'бързайте със Син. Този опит, ако е *преждевременен, може да ви коства 'живота. 'Много лошо – живота на 'причинното тяло, което минава за безсмъртно.*

*От úнтросветовете, Зòсма е 'най-дълбок. Тя излъчва 'понятие, което в бъдеще ще преустрои вашата галактика 'коренно. Новото в това понятие е '**нирладàцията** на 'свръхсъзнанието. "Нирладàция" е 'условен термин на вашия 'език, който означава "потъване в 'глъбинна хармонизация". "Кàзма" е 'понятието, което се добива по 'този начин. 'Новият тип логика, която ще се роди чрез "кàзма", ще моделира 'друг светоглед, а от там ще започне 'нов вид термоядрен 'синтез.*

Носител на мир и 'пълно съвършенство, Зòсма е нирлàдант номер 'едно. Не си правете още труда да разберете 'новото понятие. То 'може да се постигне, но за това се иска нещо 'непостижимо за вас: 'пълно изличаване на чувството, че представлявате 'нещо. При вас растежът на самосъзнанието е съпроводен с поляризация на 'индивидуалността: негативният полюс носи 'самочувствие, а позитивният - 'самоутвърждаване. При това не 'подозирате, че обикновено зависимостта на тези ви два полюса е 'обратно пропорционална.Науката ви вече е 'установила това.

Но дори и в 'свръхсъзнанието ви, на 'вашия етап все още има следи от 'поляризацията, за която ви 'говоря. Дори и 'отказващите се от самоутвърждаване все още имат комплекс за 'непълноценност, за-

щото вътрешно се 'радват, че 'именно 'те са антените, а 'не други. Да, 'свръхсъзнание е, защото не утвърждават вече 'себе си, а Цялото; обаче радостта, която изпитват, че именно 'те го утвърждават, макар и 'неизвестни, все още пречи на хиперѝдните[1] в ядрото на водорода да се 'активизират. При 'това положение, галактиката ви още 'дълго време ще си остане на 'това ниво на функциониране. Спиралността ѝ още 'дълго ще диктува нивото на 'еволюиране, а не това на 'синволюиране. Синволюцията е проекция на 'кàзма в измеренията на 'физическата вселена.

Разбрахте ли Ме?

Мисля, че Ме разбрахте.

Ако някой не само 'проумее Зòсма, но стигне до кàзма на 'практика, в галактиката ви ще настъпи синволюциóнна 'хиперѝдна реакция. Не че Христос не го е 'постигнал, но Христос има засега само 'един ученик, а за хиперѝднен взрив са нужни 'трима.

12.III.120(1984)г., 7,30 – 8,45ч.

АХЕРНÁР

(Алфа от Еридан)

Ахернáр живее 'много странен живот: 'мнозина от летящите са 'попадали там и 'знаят. Който попадне

---

[1] *Хиперѝдн – съвпадение с названието "ламбда-хиперон", фундаментална частица, за която холизàторът узнава за пръв път едва през лятото на 120(1984) година от астрономическите публикации, след като е дошъл този термин в осиянието.*

на 'Ахернáр, 'трудно се връща – не го влече вече 'нищо друго. 'Лозата на Икло (Земята) и на всички нови планети като Икло е нейна 'антена.Онези,които искат да попаднат на 'Ахернáр, да ядат плода на 'лозата - от началото на 'новолуние до съвпада на 'слънцето с тази звезда.

Разбира се, не всеки може да 'пътува, няма ли 'понятие за даден свят. А понятието за 'Ахернáр се добива не лесно. Бог има понятията за 'всички Свои творения – затова правете пътуванията си само чрез 'Него. 'Много божествени йерархии пътуват навсякъде, без изключение. Мнозина са 'едно с Бога и това е 'велико! Но елохѝмите са над 'всички.

Ахерна́р – или Оси́о, по Галактическото Съглашение, - е звезда на 'елохѝм. Това е Хозу̀н – елохимът на 'хармонията. Той, като 'всичките десет елохѝма, може да се мултиплицира 'безкрайно и базата му във вашия Млечен път е звездата 'Оси́о.

Елохѝмите, като 'стълбове на 'божествения свят, 'лесно проникват всичко. Може да се 'учудите, но божественият свят е представен от 'микросвета, според вашата 'физика, а духовният – от 'макросвета или по-точно от 'мега-света – света на 'звездите. Физическият свят е представен от 'времето. Затова, за да се 'попадне на определен обект във 'физическата вселена, нужно е да се използва 'точно определен миг, като 'прозорец към него. В 'духовната вселена се пътува чрез 'понятия, а в 'божествената – чрез степени на 'саможертвата.

И така, елохѝмът 'Хозу̀н представлява частицата 'неутрон. 'Острите полярности там се 'снемат и 'Новата Вселена ще се изгради от 'неутрони. Не 'полярността, а 'спинът ще бъде решаващ за различието. Неутроните изграждат телата на 'божествени същества, които са 'пожертвали макроте-лата си, за да поддържат 'микровселената. Разбира се, има и елохѝм 'без спин, но неговата задача е 'друга.

Пред вас, които 'летите, е образът на Хозу̀н на 'физическото поле. Това е звездата 'Ахерна́р. Като 'понятие тя е 'непостижима, защото е 'извън света на понятията. Но понятие за 'степента на саможер-

тва, постигната от 'Ахернáр, 'може да се даде. Вие обаче 'няма да го разберете: казвам го за 'ония, които 'отдавна пътуват, а 'още не познават Ахернáр.

Не се чудете – тези уроци се дават за пръв път не само на Икло, но въобще. От сега нататък от всички вселени ще чакат реда си да се въплътят или вселят на 'Икло, за да достигнат до тези уроци. Икло се отличава с 'това: Озарена от Бога 'Живаго!

Саможертвата - ключ към Осúо - е тази: 'нищо макро не е наша собственост. Пътуване 'няма; има 'слизане на различни 'равнища. 'Оставане на едно равнище, докато сме нужни на 'Éлма. 'Липса на желание да се освободим от 'ниско равнище. Готовност да се остане 'вечно на ниско равнище. Послушна и щастлива глина в ръцете на 'Майстора.

Много успехи по пътя на Осúо!

14.III.120(1984) г.

АЛДЕБАРÀН

(Алфа от Телец)

– Защо имаше известно забавяне и колебание, когато Ти поисках информация за звездата на Рабиндранат Тагор?

- Защото . . . от няколко звезди е той! Алдебарàн е последната спирка на Онторéл, преди да се въплъти на Икло. Както усещаш, Онторéл е космическо име с 'женска полярност, защото хостóнното тяло на Рабиндранат е женско, а не мъжко. Такива са хостóнните тела на много поети. Много поети не

'могат да се спрат на едно място в космоса, защото нямат 'мюо́нно тяло. Мюо́нното тяло е нещо като център на 'концентрация, за да остане един дух дълго време на едно място. Работата е в това, че мюо́н-но тяло поетите 'имат, но то е 'латентно, защото още зрее в утробата на 'Найа́нда. При това то е тя-ло от нов тип, не като мюо́нните тела на 'непое-тите.

На славянски, "поет" означава две неща: "който пее" и "който е поет" (от нечии ръце, от нещо). Пеенето е 'ясно – то иде от постоянната 'влюбеност; а "поети" (във втория смисъл) са всички ония, които още не могат да ходят сами в света на концентрираната материя и затова 'сама Ми́ровата Душа́ ги *поема да ги води. Жанрът "поема" езотерично произлиза от глагола "поемам", защото само 'Онази, Която 'поема в ръцете си някого, създава 'истински поеми в Новия Свят. . .*

Алдебара̀н привлече Онторе́л с 'неописуемата си красота и любовност. На Алдебара̀н живеят 'много мъжки духове, които са 'неизразимо съвършени и светли. 'Женското същество 'Онторе́л – на Земята 'Тагор – пътува със скоростта на 'хосто́нното тяло от звезда на звезда. Привличането става от 'най-далече – 'нямат значение пространствените бездни. Онторе́л, като 'много мюо́нно слепи, търси любовта в някой дух 'извън себе си и затова не може да се спре на едно място. И това не 'е недостатък, а 'неизречимо вълнуващ, 'нежен океан на Битието!

Алдебара̀н е 'магнит за такива 'блуждаещи духове. 'Магнитни образи там зоват 'живо в пространството и изпращат небесно ухание 'надалече. 'Опиянени от могъщата жажда за 'тяло, 'блуждаещите Жени в Битието се стичат от 'всички страни към слънца като 'Алдебара̀н. И там се извършва нещо 'нечувано: 'мюо́нното тяло започва да 'диша! На поетите израстват 'красиви нови удове, които ги карат да закопнеят за 'дом и 'родина.

'Отнасяйки част от мюо́нния свят на 'Алдебара̀н, Онторе́л слезе на 'Икло. Може 'отчетливо да се проследи как тук той закопня за 'един дом, за 'едно пристанище, за 'едно сърце, 'най-близко от всички. И

за 'няколко часа през земния си живот той 'имà това щастие. Те бяха 'достатъчни, за да предизвикат 'скок, 'мутация в 'новопробуденото му мюóнно тяло и да го насочат към 'микросвета. Но това не 'можа да се довърши, защото 'жените на Икло са, всъщност, 'мъже и не 'могат да понасят хармонията…

Алдебарàн 'няма звуково име. Има 'ухание.

16.III.120(1984) г.

*РЀГУЛУС**
(Алфа от Лъв)

Регул, с име по Галактическото Съглашение

---

* *Тази звездна приказка за Рèгулус е дадена поради загубване на оригиналната за Алдебарàн, която по-късно се открива и се включва на мястото ѝ.*

'Хотѝн, представя Морето на йоните с 'голяма жажда за уникалност. 'Нечистото на земната жажда за изключителност, там не 'съществува. 'Морето от йони осиява 'некористно живота на йерархията "кòу", стремяща се да оживява 'никога не съществували радости и възторзи. Безмълвното отдаване на жриците на "кòу" на любовния 'първи импулс, нѝзата от осиявания на "кòу" с 'мощни поредици от 'екстази – това е 'чудният свят на Хотѝн, пречещ на много други йерархии да правят 'спокойно изследванията си. Любовта на тази звезда е 'непрекъснато сливане, 'могъщо преживяване на "урúо" – понятие за звезден 'оргазъм.

"Пречenето" наистина е 'много силно, защото "урúо" създава смущения с 'титанична пробивност и сътресяемост. Молитвата на тези 'необикновени урúо-йерархии е 'особена – тя се изразява с 'истински апокалипсис от 'викове, но викове, преминаващи във все по-високи октави и гами, наподобяващи вой на 'милиарди и милиарди космични сирени. Наистина 'онзи, който попада за първи път на вълната на "урúо", може да се уплаши или да изпадне в 'хипноза: 'по-силно изразяване на чувствата 'няма в космоса!

Но мощта на Хотѝн, специално, не е само в "урúо" - не само в звездното 'съвкупяване. Рѐгулус търси и намира 'ония съчетания на половете, които ще родят 'уникални кристализации на веществото по вселената. Преднамереност, разбира се, няма –

има отдаване на 'първия любовен импулс 'незабавно. Но 'самият първи импулс не се ражда при 'всякакво съчетание на херувúми от звездата Кòу. 'Множествеността на "урúо" там е 'факт, но, за да се стигне до 'групов оргазъм, се молят 'много. Тръгва се, както винаги, от двойка, която е 'подлудяла от желание – от 'нейните сливания, някъде се раждат 'много планети. 'Нова двойка проверява породените от предишната 'планети, и ако "урúо" в тях се 'възбуди от техните вибрации – значи първата двойка е 'тяхната "половина". На двойки, на четворки, на осмици и пр., 'озарените от този опит херувúми се връщат със скоростта на "урúо" на Рèгулус и намират по 'специфичните вибрации сродната си полярна двойка (четворка, осмица и пр.). Ракурсът на сливане при 'всеки нов случай е неопитван от 'никоя друга любовна група до този момент.

Не възприемайте това с извратеното си земно съзнание като нещо "порочно" или "перверзно" – вие нямате 'абсолютно никакво понятие какво представляват 'херувúмите! Онзи, който не 'иска да се занимава с 'живота им, не 'е задължен – 'нека мисли, че нещо не е в ред в психиката на "автора". . . Но Онзи, Който живее с част от Себе Си и на 'Рèгулус, няма причини да 'крие истината, защото истината не 'търпи 'извратени представи.

И така, серафúмите, херувúмите и дозвездни-

те йерархии от мировете на Овена се занимават със 'синтез на Битието. Но ако серафи́мите го синтезират 'непосредствено чрез поетична влюбеност, а йерархиите на 'Огъня – чрез 'спонтанно овладяване на инертните 'пространства, то херуви́мите имат нужда от 'уникален обект на Истината. 'Непосредствена възбуда при тях не 'е възможна – те 'намират половините си, 'само ако те се отличават 'абсолютно от всичко останало. Най-претенциозните, най-взискателните в любовното сливане са 'херуви́мите: те 'или намират своята половина, 'или не 'се сливат. С влюбеността си в 'уникалното, те подчертават своята 'собствена уникалност, която, наистина, е нещо 'рядко във вселената. Но звезди като Хотѝн носят 'особена програма, която позволява на зрящите и пламтящите да проверяват уникалността в космоса с 'неимоверна скорост. При 'нетипични условия, един херуви́м е 'по-голям нещастник и страдалец 'дори от серафи́мите – защото последните имат валенции към 'всичко живо и се спасяват чрез 'безогледно самораздаване, докато херувимът отреагирва на 'любов, само когато 'няма живо или неживо 'явление, което да повтаря образа и реакциите на обикнатото. В 'това отношение, серафи́ми и херуви́ми са 'пълни антиподи; приличат си обаче по това, че щом веднъж "ури́о" ги е 'обхванало, те могат да синтезират 'нови звезди и планети; Синовете на 'Агнеца Божий пък – да "синтезират" 'нови 'плане-

тни човечества! Рѐгулус не 'е много лесна за посещение: 'много йерархии не 'разбират привличането на полярностите и 'мислят, че нещата се пораждат повече от 'Универсалния Дух. Не ще и 'дума, че това е точно 'така, но 'Универсалният Дух има и оргазмен мир на 'Любовта, в който самият Той живее 'непрекъснато.

4.VI.120(1984) г.

АЛБИРЕ́О

(*Бета от Лебед*)

Албире́о е 'истинско чудо дори за 'божествата. Много от тях искат да я 'намерят, но не могат. 'Лесно се вижда Албире́о от 'физическия свят; но за божествения и духовния тя е "Тайнствен Яспис"...

'Ясписът на Земята е само 'бледа проекция на Албире́о и все пак помага да се попадне там. 'Затова богове и ангели се стремят към 'планетно въплъщение, за да намерят 'яспис.

Не знаят дори маги и 'кабалисти, че скъпоценните камъни са врати към 'звездите. Не мислете, че камъните могат да ви 'помогнат, когато ги вадите от 'земята. Напротив, така само си 'пакостите и пакостите на 'космоса. Един минерал или кристал може да ви 'премества из Битието, 'само когато е в 'земята и вие живеете 'наблизо. Пред вас има 'гра-мадни възможности, които не 'предполагате. 'Мине-ралите в земята и в храната са 'залог за вашите звездни пътувания; металите и микроелементите пък носят 'специфични енергии за насочване към раз-личните 'светове. Затова 'всички ангели и богове чакат реда си да попаднат във 'физическата вселена, защото на звезди като 'Албире́о се попада 'само чрез 'минерал. 'Затова и ви призовавам в 'планини-те, защото там има 'голямо разнообразие от горива и формули за космични пътувания.

За Албире́о мога да ви 'кажа, че не е още отворена за 'пришълци. 'Има причини за това, които 'нямам право да изясня. 'Не че има 'забрана, но 'никой, освен 'Седем Инженера на 'Пространството, не 'може да попадне 'там. 'Инженерите на Пространството са от 'нова йерархия, която строи *'физичес-ката вселена. Албиро́ео е една от техните 'бази, където се проектира 'ясписът. Може да ви се вижда 'просто, но вие не 'знаете,че ясписът е необходим за добиване на потребността "мо́у", което значи "нужда от 'собствено планетно 'тяло". 'Без яспис, тази нужда не 'се усеща от духовните и божествените йерархии. Планетното триизмерно тяло трябва да завладее 'цялата физическа вселена и да увенчае творението с 'пълното съвършенство. Мнозина си представят съвършенството 'другояче, но жестоко се лъжат.*

На земята, без правилно хранене и без живот или ходене в 'планините, минералното ви тяло не може да се устрои.

'Идея Албиро́ео не 'дава: тя праща 'мощна потребност от 'въплъщение.

18.III.120(1984) г., 10,30 - 11,30 ч.

НОКО́Н

(звезда в Хиа́дите)

Ноко́н има 'особено значение за вашата галактика. 'Този хиа́ден свят 'никога не се опитва да пламти като 'другите. Той е в стадий на 'РМНО. Това не 'е съкращение, а 'единственото звукосъчетание на земен език, което е 'най-близкото до истинското. РМНО е "неутвърждаване". 'Никоя звезда, освен 'Ноко́н, не може да оживее при този 'стадий. Опитите на 'всички досега са 'безрезултатни: ко́-

лапсът има 'неумолима сила. 'Мнозина не знаят, че РМНО е 'стабилно съществуване на 'максимално ниво на 'само- изява, но 'без включване на колапс. Нокóн е 'свръхгигант вече повече от 'три мига на Брама! Миговете на Брама сменят полярността на 'всички 'полярни, 'небожествени пространства. Мигът на 'Брама е 'период, от който не се изплъзва 'нито една звезда; а ето, Нокóн е 'извън това! 'Праатомът на Нокóн е устроен 'по-различно от другите.

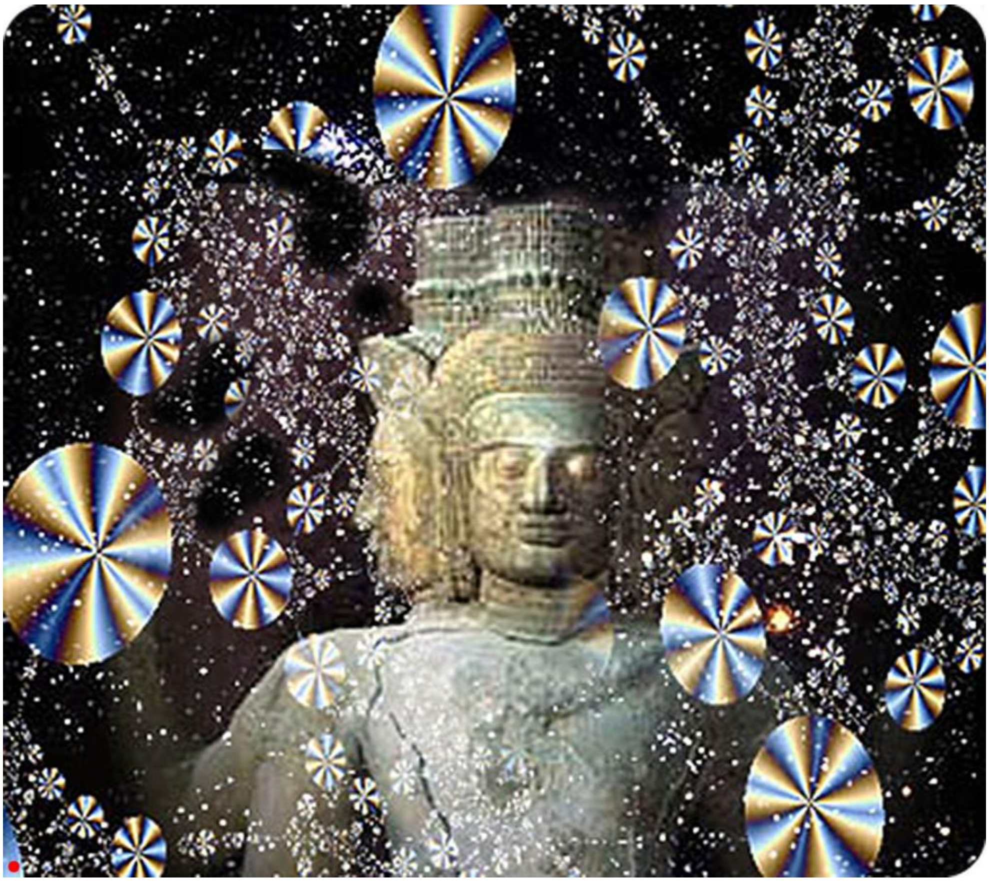

'Мнозина от пътуващите се 'опитват да попаднат на Нокóн, но досега остават 'разочаровани.

Лотосът им още не е разцъфнал за "плим" – 'непреводима на езика на вашите 'понятия 'дума. "Плим" не 'може да се осъзнае и от 'най-опитни и 'най-стари летци. "Плим" обединява свръхвселената и у̀лтравселената и праатомът му 'постоянно плува от 'виделинната скорост до безкрайната и обратно. Не само че е и 'частица, и 'вълнà – това е проблем за 'светлината, – но е също и "низа", и "момент", обединени от моделите на 'Всебитието. Нивàта на 'саможертва са 'достъпни за Нокóн; и при това – 'без губене на 'свръхструктури! От Нокóн не е отнета 'нито една частица, нито един "момент" – и все пак той се превъплъщава на 'всички нива на слизане. Това става 'именно поради 'променливата скорост на 'праатома ѝ, която не 'може да не изведе Нокóн 'извън пределите на кòлапса.

На 'психологически език, това 'също е непонятно за вас. "Нирладàцията на 'свръхсъзнанието", за която ви 'говорих, не е 'пределът на съвършенството. Има и "нòнсострàция", която 'лесно се обяснява с един 'пример: можеш ли да не 'разсипеш чаша на 'главата си, ходейки с 'вързани очи?... Така и 'Нокóн, като "слепия музикант", постоянно изпълва Всебитието с 'удивителните си филфонии, симфонии и улфòнии, но без да отваря очите си за 'ефекта от това. Той е 'сýперзвезда, защото е 'музикант, 'гений на свръхвселената; но е същевременно и 'у̀лтрасвят, защото е педагог и баща от 'най-висша класа. Радо-

стта му, че неговите ученици отиват 'по-високо от него, го прави 'напълно божествен; но 'съвършенството му, кое-то не се накърнява от бащинството, си остава един 'потресаващ факт на вселената.

21.III.120(1984) г.,7,00 - 7,30 ч.

АЛТАИР

(Алфа от Орел)

'Обична звезда Ми е Алтаи́р, 'любима! Много звезди като нея 'няма – тя е 'Лотос. Лотосът на 'много планети предава образи и звуци от 'О́нт, което ще рече "Победител" – 'това е името на Алтаи́р по 'Галактическото Съглашение.

'Любими неща и 'Бог има – не 'може инак. Не че

всичко не Му е 'любимо, но първенството се пада на 'ония, които са 'най-отворени за Бога. Реши ли някой да изпълнява волята на 'Цялото, то той се ползва и от 'любовта на Цялото. 'Изпълнява ли волята на 'частта, отворен е само за 'нейната любов. Но 'въпреки справедливостта на 'Цялото, което обича частите си с 'еднаква обич, Цялото също и 'люби, а Любов е нещо 'различно от обич.

Пред нас е 'Алтаи́р – свят 'ненагледен! Той 'няма равен на себе си, осиян от 'такава готовност да изпълнява заветите на 'свръхвселената! Не че и 'у̀лтравселената не се отразява в небесната му 'хубост и 'лъчезарност, но Лотосът е 'венецът на су́первселената - и 'именно тя сега говори най-светло чрез 'Алтаи́р. 'Съвършенство на тона, 'съвършенс-тво на баграта, 'съвършенство на омайните им съчетания!

Не 'зависи ли някой от трептенията на 'Лотоса, той не може да бъде проводник на 'Алтаи́р. Лотосът не 'е само растение – той е "престол на съвършенството" в човешкото 'тяло. Не мислете, че всички чакри се наричат по славянски "олта́ри". Има и пет "престо́ла", два от които вече работят. Алтаи́р управлява един от 'петте, но 'кой точно – не 'мога още да ви кажа. Мога да кажа 'само, че петте сияят 'сферично, а 'другите седем – в плоскости. Три от петте са в измерения 'над третото и затова сферичните им проекции в "престолите" са нарушени *'много красиво.*

Алтайр е свят 'неповторим, 'неизказуем с думи! Неговата външност е 'плазма, както при повечето звезди, но и 'вътрешността му е плазмена, което е 'изключително рядко. Както знаете от нашите 'пътувания, звездите вътре са населени 'планети, макар и от 'друго естество, не като Земята. А на звездите, подобни на 'Алтайр, цивилизациите са в 'плазмени тела. 'Много плодотворна е дейността им, но лесно се разпадат и живеят 'много кратко, 'много интензивно. 'Усиленото творчество и служене ги изразходват за 'броени дни – те не 'са огнени, а 'плазмени "саламандри" - "саламандри" от 'духовна, 'неприродна йерархия. Този клас същества нарекох "овитрúни". Те 'бързо сменят телата си и така синволюират с 'неимоверна скорост.

Някои старозаветни пророци и някои борци за истина и свобода на Икло са слизали от 'Алтайр. 'Поклонете им се и не ги съдете – те са саламандри на 'Духа!

23.III.120(1984) г., 5,45 - 6,30 ч.

ÓНТЛА

(Ипсилон от Лира)

Óнтла не може по 'никакъв начин да се опише с 'думи. Тя може да се 'преживее, но само от 'ония, които слушат гласа на "лон". 'Новите звезди, както ка-

зах[1], не 'колабират 'стихийно, но на 'неописуеми, калейдоскопично 'неочаквани степени на кристализация. Óнтла е на 'последен етап от такава вътрешна 'кристализация, 'преди да избухне като свръхнова и да се превърне в неутронен 'пулсар. Но ядрото ѝ вече 'отдавна е в състояние на свръхпроводимост и затова йерархиите на Óнтла са 'свръхпроводими за 'Мъдростта, 'живота и 'тънките енергии.

Казал съм вече в друг урок, че неутронът представлява елохимът Хозỳн – представител на бо- жествената хармония. Още един подвиг – и Óнтла ще встъпи в пределите на божествените светове или – казано другояче – на "Любовта като 'съзвучие

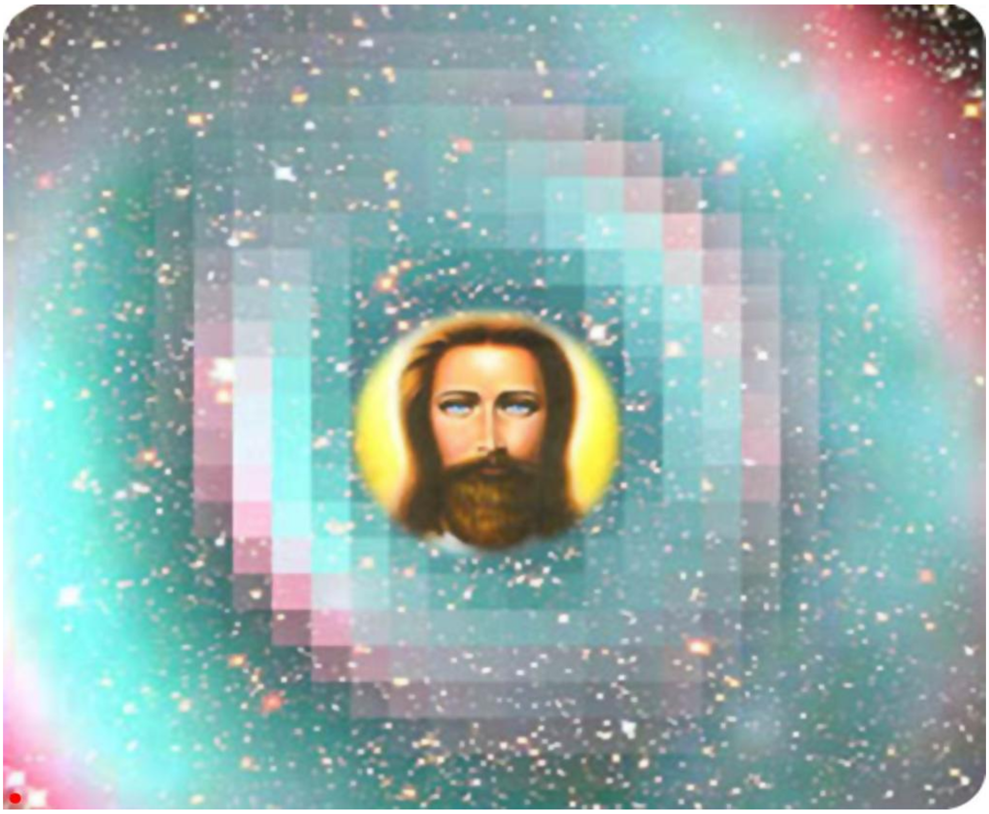

---

[1] *Тук Éлма има предвид личното Си послание до писателя-психолог Владимир Львович Леви от Москва, което липсва в архива. Може да бъде попитан дали го съхранява - б.п.*

и 'съпричастност".

На 'О́нтла сега се извършва 'последна подготовка за "ноза̀м" – 'непреводимо понятие, което означава "скок навътре от свръхвселената към у̀лтравселената, чрез превръщане на понятията в 'степени на саможертвата. И, по-точно, на 'свръхсинтетичното понятие "у́но" в 'първата степен на саможертвата - "лон". На О́нтла вече с 'всичка сила преживяват "лон" и затова там 'съвсем скоро се очаква 'невероятно силно избухване. Това не 'е обикновено явление, защото О́нтла вече е 'била свръхнова и сега, всъщност, ще се превърне в "у̀лтранова". 'Колкото и да е невероятно за 'вас, 'неутронните пулсари са 'у̀лтранови и са преминали в 'първата област на 'у̀лтравселената.

На ваш език, скокът от "у́но" в "лон" би могъл да се преведе 'така: "Мъдростта за вселената и свръхвселената се излива в потребност да се разлеем в у̀лтравселената не само като 'познание, 'съзерцание и 'блаженство, но и като 'прамайки на новите светове, където смисълът на съществуването е радостта да се отдаваме на Цялото 'без замисляне". Това е 'математически превод на понятието "зан", с което означих някога скока от "у́но" към "лон". "Ноза̀м" е 'първият стадий на "зан", при който гравитацията се трансформира в 'начално ускорение на "слабите взаимодействия", с цел "нежно проникване в глъбините на 'всевселената".

На представителката на Óнтла на 'Икло[1] казвам: 'Бъди благословена! Благодарение на 'теб, "нозàм" ще започне да 'разцъфтява! 'Много милиардолетия съм те подготвял за това. Мир, мир, мир, мир и блаженство ти 'давам, за да родиш "нозàм" на Икло в 'тяло! Назовете "нозàм" със 'славянско име – съчетание на 'Мъдрост с 'Добро.

26.III.120(1984) г., 4,30-5,20 ч.

ТÁУ ОТ КАСИОПЕЯ

- Името?

- 'Няма име с вашите звуци. Не е и като 'музика,

---

[1] Става дума за млада жена в Москва, която по това време е бременна - б.п.

нито като 'ухание. 'Няма логическо понятие, което я отличава. Оставете 'всяка надежда да я проумеете – 'никой няма това щастие. Самият Аз, Който я 'създадох, 'още не искам да знам 'какво точно ще поддържа тази звезда в 'Битието.

Тáу от Касиопея може само да се опише 'визуално. Съвършено непонятни за самия 'Мен, 'никога невиждани процеси! Казват, че съм 'всезнаещ, но не 'е така. Аз поддържам един 'свят, който поднася изненади и на самия 'Мене. Иначе... няма да Ми е 'интересно. На Тáу от Касиопея, казвам, се извършват 'прекалено странни неща. Мога да 'опиша някои от тях. Първо, тази звезда се изхвърля 'не навън, а 'навътре. В резултат на 'това, температурата там се е увеличила 'неизказуемо. 'Никога не съм виждал такива 'звезди, освен в 'света, който съм Си създал за 'раз-влечение...'Ужасяващите температури там задейст-ват 'съвършено нови механизми на живота. Мога да 'проследя обаче 'колко галактики е сътворила вече по този начин Тáу от Касиопея. Те се 'раждат, разбира се, в 'далечни пространства. Много от тях са в 'четвъртото и 'петото измерение. Не 'е трудно да се проследи 'коя ѝнтрозвезда 'какви особености 'придава, но самата тя може 'всеки момент да мутира удивително! Мутациите ѝ се отразяват и в нейните 'създания, но с 'различна скорост и в 'различна степен.

Преди 'триста милиарда години според 'вашето време се роди 'Представата за 'Неочакваностите. Когато тя 'дойдѐ, веднага се организира съответно 'поле със съответни частици и вълни. Там комбинациите се подчиняват на законите на 'играта и 'случайността. Със 'затаен дъх следя тези "представления"… 'Непредвидими са те, но зависи от 'кое равнище. Не че не мога да изляза от 'времето и че не съм и 'извън него, но 'потапянето Ми във времето е 'най-любимото Ми занимание, когато Си 'отдъхвам. Тогава нещата стават 'непредвидими и Аз живея 'много интересен живот. А инак 'всичко вече се е 'случило и не Ми остава 'нищо друго, освен да творя в 'момента.

Може да кажете – кой съм 'Аз… Не 'разбрахте ли вече? Който може да сътворява 'всичко, реши ли да се 'изяви, няма пречки. И 'наистина, сега ви се изявявам само чрез 'думи, но животът има също и 'багри, и 'форми, и звуци. Скоро ще Ме видите да 'рисувам пред 'очите ви; и 'музика удивителна ще чуете! И това ще могат да правят 'мнозина. Като нарисувам 'една и съща картина чрез 'няколко души едновременно, 'как ще го обясните? Телепатия? Добре, а като изсвиря 'цяла улфо̀ния чрез 'няколкостотин проводника, които не 'се познават?… Може ли телепатията да обясни 'това? – Не! Не може 'хармония, която се ражда 'спонтанно в 'несвързани външно индивиди, да се обясни с 'телепатия. Ако не съществуваше Битието *като всемирна 'улфòния, 'нямаше да има място за Мен. А 'Та́у от Касиопея 'лесно предвиждам, когато съм 'над времето.*

Не мислете, че съзвездията са само 'случайни конфигурации. Те може да не са в една пространствена 'система; но в петото измерение, което зависи от 'субекта, едно съзвездие е вече 'кабалистичен символ и фактор. Така и Та́у от Касиопея 'фокусира енергиите, които се получават по посока на това съзвездие от 'всички ония хора и животни, дори и от растения, които са го 'констатирали даже случайно със сетивата си. Та́у получава 'постоянно, от 'всяка нощ на 'всяка ваша планета, както и от Слънцето ви, мисъл-формата на 'Касиопея, която е "W" (но същевременно и "M" – б.п.). Така от "пси́видео́ните" (видео́ните са частици на виделина́та; като преминат през мозък и се изпратят чрез сетива, те се превръщат в "пси́видео́ни"), носещи информацията на това "W", звездата 'Та́у – и в 'по-слаба степен 'останалите звезди от 'Касиопея – получава 'мощен импулс да се видоизменя скокообразно, и то в 'най-неочаквани насоки. 'Доколкото Та́у е 'полярният фокус на Хо (вашето Слънце) към "плоскостта" на 'кабалистична 'Касиопея, то 'именно Та́у концентрира изображенията на 'Касиопея, изпращани по вълните на 'петото измерение от вашата система. Тогава се оказва, че Та́у от Касиопея е жива по 'този начин, 'единствено поради 'случайните или 'съзнателни погледи, отправяни към *това съзвездие. Но това е 'двойна зависимост: 'самата форма на Касиопея диктува на вашите ефирни тела 'жизнената структура на 'мутациите. Вие пък 'предавате този импулс, чрез 'пси́-видео́ните, на Та́у – и тя започва да мутира 'извънредно често и неочаквано! Като проследите от колко време Касиопея се наблюдава от слънчевата ви система в 'този вид, ще установите, че 'точно от то-гава Тау е започнала 'интензивно да мутира. Това мо-жете да откриете и в астрозаписите на земния 'минерал, който развива вътрешна 'топлина.*

'Казвам: вие дарявате Та́у с 'мутации, защото Касиопея е проводник на Твореца като 'Пресъздател, а Та́у ви дарява с 'творческия огън, необходим ви за сътворяване на 'нови галактики.

И 'учи ви Та́у на 'това: планети се творят и поддържат чрез 'екстроживот; но 'галактики – чрез 'живот, който е "ѝнтро" – 'изцяло насочен 'навътре.

28.III.120(1984) г.

АЛГО́Л

(Бета от Персей)

'Никоя звезда не може да решава задачи като 'Алго́л! Алго́л е 'математик от 'първа величина във вашия звезден 'остров. 'Трябва да знаете, че 'има Мои хора по 'земята, и те назоваха един от компютърните езици с името на 'Алго́л.

Когато Алго́л не 'може да реши някоя 'задача, тя "линее от 'мъка". Мисълта на живите същества там *е насочена към 'Новия Свят. Леко и непринудено се решават уравнения с 'милиони неизвестни.*

Крепи 'много животи и 'много системи. 'Милиарди физически и биологически програми са преминали през 'Алго́л! Алго́л изчислява 'матричните, 'базовите структури и процеси. Досега обаче не 'съм ви говорил, освен в урока за 'Мицàр, че има 'матерни звезди, които съдържат в себе си програмите и паметта за 'много други звезди и планети. Не може ли дадена лаборатория в космоса да се справи с 'разпада или 'враговете си, 'матерната звезда е в състояние да я възстанови до 'кварк. 'Липсва ли една звезда от съзнанието на 'матерните, то тя е невъзстановима по 'никакъв друг начин, освен чрез паметта на 'Éлма.

Пред 'Новата Вселена стои една 'необозрима комплексна програма. Тя трябва да използва 'положителния опит на Старата и да коригира 'грешките ѝ. 'Много ваши страдания, грешки и грехове се дължат на грешки в 'изчисленията. Не вярвайте в легендите за 'недобронамереност на някои сътрудници; не ги обвинявайте и в липса на 'мъдрост. Просто, всяка програма минава през проверката на 'практиката, за да покаже своите 'непълноти и 'непрецизности. Не съществува 'никакъв Сатана – това е 'измислица. Просто един от елохѝмите е 'математикът Ми, което ще рече: "Божествен анализ и синтез" (сат-ана-ил). Но за онези 'далечни времена, които наричате "грехопадение", "Сатанаил" не можеше да реши една 'задача. Понеже има 'свободна воля, той 'избърза да създаде тази 'вселена, без да се консултира с Мен по някои 'важни математически въпроси. Тогава се наложи да сътворя 'Алгòл, който 'постоянно да коригира натрупващата се 'грешка и да подменя брака с 'нови, 'по-съвършени творения. Сатанаил 'отдавна разбра 'прибързаността си и сега има 'първенство на Алгòл. Той ще бъде създател и на 'Новата Вселена, но само чрез 'пълно изправяне на погрешките в изчисленията си. 'Има любов в Алгòл – той не е "сух" и "безсърдечен". Върховната математика или "ỳлтраматематиката", заедно с "ỳлтрамузиката", са двата входа към 'ỳлтравселената. Алгóл е 'един от входовете.

Превръщането на "Сатанаил" в "Сатанà" не е *нищо друго, освен номограма на 'затруднението, което срещнаха математическите йерархии на 'Старата Вселена: те постигнаха 'голяма точност на анализа, но не довършиха 'синтеза.*

Може да се каже 'още, че "Дяволът" или Алгòл има още 'една звезда, която живее 'много красив живот на 'Мъдростта. Решението на 'фундаменталните проблеми, задавани от 'злото, минава най-вече през Клам – звездата-спътник на Алгòл. Ликът на Клам не 'е тъй ярък, както на 'господаря ѝ – 'затова "намига" окото на Медуза. С 'това Алгòл иска да каже: "Не прибързвайте в 'нищо, защото моят мозък ще ви направи 'корекция! На мен не 'ми минават тия!… 'Милиарди звезди зависят от мене, та 'вашите ли козни няма да 'разплета?..." – 'Това говори Алгòл на 'самонадеяните и на 'всички ония, които 'прескачат микровселената, за да намерят нещо 'голямо.

Алгòл не 'се призовава с 'име, а с 'формула в областта на ỳлтраматематиката. Някога ще ви диктувам и въведение в математиката на 'божествените светове.

31.III.120(1984) г.

ПРОЦИÒН

(Алфа от Малко куче)

'Много красива звезда – една от 'най-прекрасните! Това е престол на 'серафи́ми. Физически пред-

ставлява плод на 'Новите йерархии, които строят 'живи звезди. Не че има нещо 'неживо в Битието, но животът на 'физическото поле има 'по-малко 'завършени процеси – 'няма винаги 'ясно оформени същества. Физическата вселена е 'малко обитаема – това е нещо 'предстоящо.

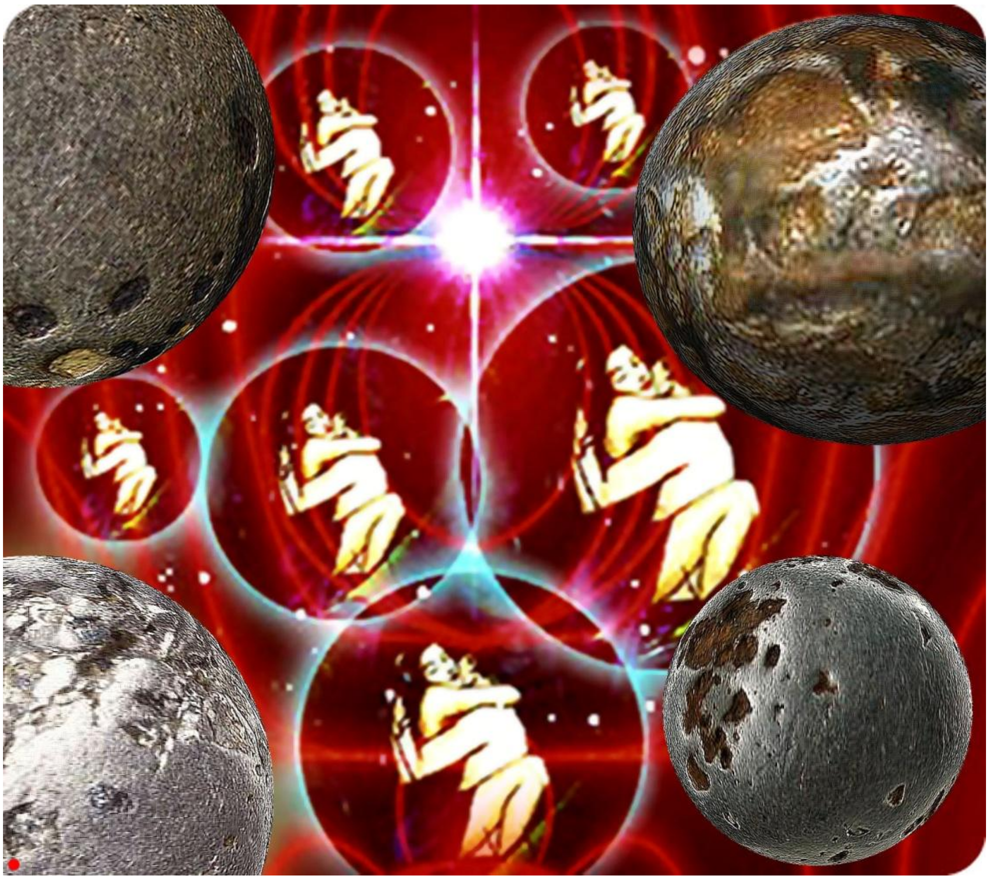

Живите звезди се отличават с 'това, че там има 'живи човечества на 'духовното поле. 'Цялата сýпервселена е от 'живи звезди. Физически те може да не 'се отличават много от 'обикновените, но има, все пак, белези, по които се 'разпознават. На 'всяка йерархия съответства 'елемент,чрез който провеждат своите 'идеи. 'Мнозина не знаят 'кои елементи *на 'кои йерархии съответстват. Серафи́мите 'много обичат 'платината. Платината провежда токовете на Мировата Обич и Космичната 'Любов. Редките метали са 'свързани, по принцип, с най-висшите йерархии.*

'Представете си новите, живи звезди, като 'съвършени райове. Там представата за 'отделност не 'съществува. Мнозина са живели на 'Процио̀н, преди да се въплътят на 'Земята. Това са предимно 'божествено прекрасните жени и 'озарените от любовта им 'поети. Те не се съдят, не се критикуват, не виждат 'никакви недостатъци. Те дишат, 'само докато 'обожават. Пред тях е отворена 'цялата свръх- вселена! Нещо 'повече – серафи́мите са звеното към 'у̀лтравселената. Те 'имат достъп до 'нея, въпреки че не са още елохѝми, илухи́ми или алохи́ми. Серафи́-мите обаче са 'много безпомощни, когато се родят като 'хора. Те не могат да отблъскват и обикновено се задушават от 'неудържимия натиск на 'стотици същества, които искат да получат от тях 'сила и 'любов. Ултравселената обаче ги закриля 'най-нежно, защото от 'тях зависи 'съществуването ѝ. Макар че у̀лтравселената (или микросветът) се състои от йерархии 'над серафи́мите, 'основната ѝ енергия зависи от притока на 'любов, а серафи́мите са 'непрекъснато в любовно състояние. Невъзможността на серафи́мите да не 'обменят любов ги прави 'много нещастни на земята. При това те са 'нежни, 'фини,

'свръхчувствителни и 'крайно зависими от 'Хляба на Живота – 'мъжкото начало на 'Словото. Не 'може серафи́м да оживее на 'Икло, ако няма достъп до 'прякото Слово на Моя 'Дух. Но тъй като 'веднага след слизането Ми като 'Учител, при всички случаи досега на 'Земята човешкото вземаше 'връх, то 'серафи́-мите, които Ме 'съпровождат, биват 'убивани или 'опозорявани.

Никъде, освен на звезди като 'Процѝон, серафи́мите не са 'толкова щастливи! Там те се сливат 'непрекъснато един с друг, и то, най-вече, като се 'самоотдават. Най-силно преживяват щастието да не им противоречат и да не ги поучават; обратното е най-голямото нещастие за тях. Молят се 'не като 'религиозните йерархии, а по 'начин, достъпен и за земните жители: чрез ласки, милувки, обливания и преливания. При това, посоката на "ан" още не е определена за тях – те обичат "по принцип": обичта е тяхното 'дишане. Свръхвселената се прелива в у̀лтравселена най-мощно в звезди като 'Процѝон. Но наличието на звезди 'бели джуджета около тях може да 'намали общата им любвеобилност 'навън и да ги насочи към 'особен свят, който е "приемната" на 'всевселената. Работата на "белите джуджета" е именно в 'това, да насочват серафи́мите към 'микровселената и така да ги подготвят за преминаване към 'божествените класове същества. На серафи́мите се предоставя възможността да се "ограничат" в 'един обект – кое-

то е 'най-неизпълнимото за тях. Те 'винаги са схващали любовта като "любов към 'всички", но 'навън, 'пространствено. А илухи́мите – божествата на 'Любовта – не присъстват като 'обособени същества в някакво 'тяло. Те са 'електроните на физическата вселена. Ако елохѝмите са 'неутроните или 'протоните, то алохи́мите са 'фотоните, а илухи́мите – бащи на 'атомната вселена, на 'планетните светове. Един серафи́м се превръща в 'илухи́м, 'само кога-то обикне отново едно-единствено същество - и то 'конкретно, строго определено. 'Физическото тяло на това същество може да е на някоя 'планета, но 'космическото му тяло е бяла звезда-джудже. Тя вече 'изменя траекторията на су́перзвездата и я принуждава да се съсредоточи "надолу", към 'микросвета. Серафим в стадий на "илухимизи́ране" започва да раз-бира, че съсредоточаването на обичта и любовта 'навътре, към "малкото", всъщност е нещо много по-голямо от външното, "голямото".

Но трябва да се прави разлика между 'духовния клас на ангелите-'деви и 'божествения клас на 'елохѝмите. Те си приличат по 'това, че не им е нужна любов 'отвън. Но девите са 'духовни, а елохѝмите – 'божествени, т.е. девите търсят духовно съвършенство чрез 'освобождаване от външни привързаности, а елохѝмите са 'свободни от външни привързаности, за да отдават 'Мъдрост, 'Любов и 'Истина. Илухи́мите имат нужда от 'алохи́мите, за да отдават

'Любов, Мъдрост и Истина, а алохи́мите – от 'илухи́мите, за да отдават 'Истина, Мъдрост и Любов. За вас 'всичко това е 'извънредно сложно за проумяване. 'Божествените класове същества, при определени 'условия, могат да изпълняват функциите на 'всеки друг клас, но 'мотивът на всеки клас е 'различен. Не 'е грешка да се 'каже, че илухи́мите са божества на 'Любовта, но при тях Мъдростта е 'изява, а Любовта – 'основен подтик.

Процидо̀н 'отскоро синхронизира работата си със 'Сириус. Въпреки че йерархиите им са 'различни, те се допълват 'много хармонично. 'Множество серафи́ми от Процидо̀н са "на обмен" на Сириус; "престоли" от Сириус отиват на 'Процидо̀н. 'Мъжката полярност на Сириус 'много добре се съчетава с 'женската

Мост към 'Божествената Вселена, Процидо̀н ви учи на 'това: 'никой няма да попадне в 'микровселената, ако не открие 'сродната си душа! 'Много илухи́ми и алохи́ми живеят на 'двойки 'абсолютно "сами". Те 'нямат нужда от "общество". Обичта помежду им е 'толкова голяма, че те носят фактически в себе си 'милиарди и милиарди общества. И са 'дълбоко щастливи!

4.IV.120(1984) г.

ОМ

(звезда от Малката мечка)

'Ямите на Битието - или "черните дупки", как-

то вие ги наричате - се управляват от 'Ом – 'невидима с просто око звезда в областта на съзвездието 'Малка мечка.Ом лишава много звезди от възможността да се изявят 'навън. 'Никоя друга звезда, освен 'нея, не владее силите и механизмите на 'сложното въздействие, оказвано на звездите при стигането им до 'пределния разрешен обем. Ом срива звездите навътре към 'центъра им и по този начин осъществява 'Правдата във вселената. Но Духът, по принцип, вечно се изявява 'навън - и няма 'нищо неестествено в това. Пред Моя взор 'никой импулс не е отрицателен, лош. 'Единственото нещо, което не позволявам, е 'един процес да отнеме място и енергия на 'друг процес.

В това отношение Ом е 'свят, който регулира равновесието между 'Проявата и 'Милостта. Проявата 'няма милост; милостта не 'проявява себе си за сметка на 'други. И 'най-възвишената проява може да отнеме свободата на 'същества, които не са съгласни с нея; милостта пък 'никого не насилва, но и не 'твори. Затова, още при 'създаването на Старата Вселена, Ом регламентира 'Основния Закон на Живота: 'никой няма право да се проявява повече от определен радиус на 'разширение; 'никой няма право да остава неизявен 'повече от определен срок по Всемирното Време! При това процесите трябва да се сменят 'циклично. Квазарите не са 'нищо друго, освен галактики в стадий на 'концентрация.

Ом на 'вашето поле е 'звезда, но 'тя самата е поле в 'у̀лтравселената. Полето е 'всепроникваща субстанция, която изявява определени 'закони. 'Самото буквено означаване на Ом изразява 'двата подзакона на 'Основния му Закон. Не 'мислете, че мъдростта на кабалистите и творците на знаци е 'случайна. И древногръцкото, и санскритското "ом" говорят за 'единството на тези два подзакона. Произнасянето и пеенето на "Ом" създава 'такива форми и вибрации, които спомагат за поддържането на всемирната 'ценóза[*]. 'Самата форма на устните при "о" възбужда

---

[*] *Цено̀за - съобщество. Екологически термин от руски произход, който означава съвкупност от съобщества от растителен или животински произход и условията за тяхното съществуване. По смисъл този термин е равнозначен на екосистема, но с по-ясно определени граници.*

'първия подзакон, а при "м" – 'втория. Същото правят и съответните 'звуци, но вече не на менталното и астралното поле, а на 'физическото. Словото и музиката създават 'вселената, мисълта и образите – 'свръхвселената, а любовта и нежността – 'всевселената. Ето защо "Ом" е у̀лтравселената на 'физическото поле, "Аум" е 'самата у̀лтравселена, докато "Ау" е 'су́первселената. "Мен" е 'мантричен импулс – призив за 'хармония между тези три свята. 'Песента, която съм ви 'дал, ви свързва и с 'Трите Вселени и поддържа тяхното 'равновесие.

*Йерархията "ом" на звездата Ом не е 'нищо друго, освен импровизатор на музикални, улфо̀нични вариации на словото "ом". Не случайно се 'казва, че ангелите 'постоянно пеят и възхваляват Господа. На 'културен космичен език това означава "**поддържане на ултрафонични 'честоти, с цел 'уравновесяване на вселената със свръхвселената"**.*

Казано ви е още в 'най-дълбока древност: произнасяйки и пеейки "Аум", вие се ползвате от Океана на 'у̀лтравселената, су́первселената и вселената; но 'придавате на този Океан и нещо ново: вашата 'индивидуална окраска.

7.IV.120(1984) г.

ЮМНА

(галактика в Лебед)

Юмна е 'Христо́ва галактика. Много галактики *вече са 'напълно Христóви, което ще рече: "напълно щастливи и осияни от 'ỳлтравселената". Повече 'никога в тях няма да се работи с методите на 'страданието и 'злото. Решил съм 'цялата физическа вселена да бъде пречистена 'окончателно от тези две 'отклонения. Поради 'математическите грешки на 'Сатана, физическата вселена сега на много места е в 'плачевно състояние.*

Юмна казва на 'световете: Новото 'отдавна е 'победило! 'Неутронните звезди отдавна съставят 'цели галактики. Ултравселената в тях сияе с 'всичката си прекрасност и удивителност. Там 'няма понижения на енергията при консумация на блаженство. 'Няма лоши духове, които да плодят 'насилие и *'неправда. 'Новите звезди 'нямат междуатомни пространства, които разрешават живот на 'користни и 'тщеславни духове. 'Новите галактики не 'разрешават мародерствата на властта, своеволието и мрака. Решил съм още и 'вашата галактика скоро да се трансформира в 'неутронна. При 'този творчески процес 'няма да има място вече за духовете, които ви изсмукват 'енергията, защото ще ги издухам като 'вихрен облак от електронен газ 'далеч от пределите ви! 'Дванадесет милиарда години по Иклово време те ще 'зъзнат в пространството – и 'няма да има протони и неутрони, които да им дадат 'огън!* *

Разбирате ли? Не че елохимът-'електрон е 'провинен с нещо, но неговото смирение и саможертва са стигнали до 'там, че той 'отдавна е поел възпитанието на 'непросветените йерархии. Той 'видимо става 'съпричастен с техните дела, с 'тяхното творчество, с 'тяхното зло, само и само те да понесат последствията от всичко това и 'така да усетят нужда от 'покаяние. Обвързвайки ги с 'молекулно, 'атомно и 'електронно тяло, този 'най-смирен измежду елохѝмите храни Битието с 'опит, и по този начин проверява 'физическата вселена.

А животът на Юмна е нещо 'неизказуемо! Тя съдържа народ от 'сто милиарда неутронни 'звезди,които са в 'съзнателна връзка помежду си. На тях се

---

* *В Словото си Учителят Беинсá Дунó нееднократно потвърждава този срок, обаче в най-ранните си беседи говори и за 17 милиарда години – б.п.*

живее 'напълно истинно и безметежно и пътуванията стават 'не пространствено, а 'хѝперпространствено и 'у̀лтрапространствено.

Неутронното тяло на класа "нир", който обитава 'Юмна, има развити от 400 до 3000 сетива и така възможностите им са разширени 'неимоверно. Могат не само да пътуват из 'всички вселени, но имат и тела за пътуване в 'у̀лтравселената. Ако 'физическата вселена е с все пак 'краен брой светове, то у̀лтравселената 'няма начало и край. Пътуванията в Юмна са предимно из 'у̀лтравселената, тъй като обитателите ѝ отдавна са преминали посвещението на 'рионúдите и във физическата вселена повече 'няма какво да опознават. Те сега пътуват чрез 'глъбинно медитиране из неутронните системи на 'собствения си мозък и тяло. Тъй като 'всеки неу-трон е една 'звезда в у̀лтравселената, 'можете да си представите колко чудеса и цивилизации има още за 'изследване!

11.IV.120(1984) г., 8,30 – 9,30 ч.

БЀТЕЛГЀЙЗЕ

(Алфа на Орион)

Унк – по 'Галактическото Съглашение. Това е 'звезда, скрепяваща 'прекрасни нови принципи в 'едно. Употребява енергията си за проявяване на 'идеята, че няма 'нищо по-чисто от любовта като 'разширение. Най-позната с 'множествеността на любовния стремеж.

'Никоя друга звезда не отдава толкова сили за оцеляване на чувството към 'повече от един обект.

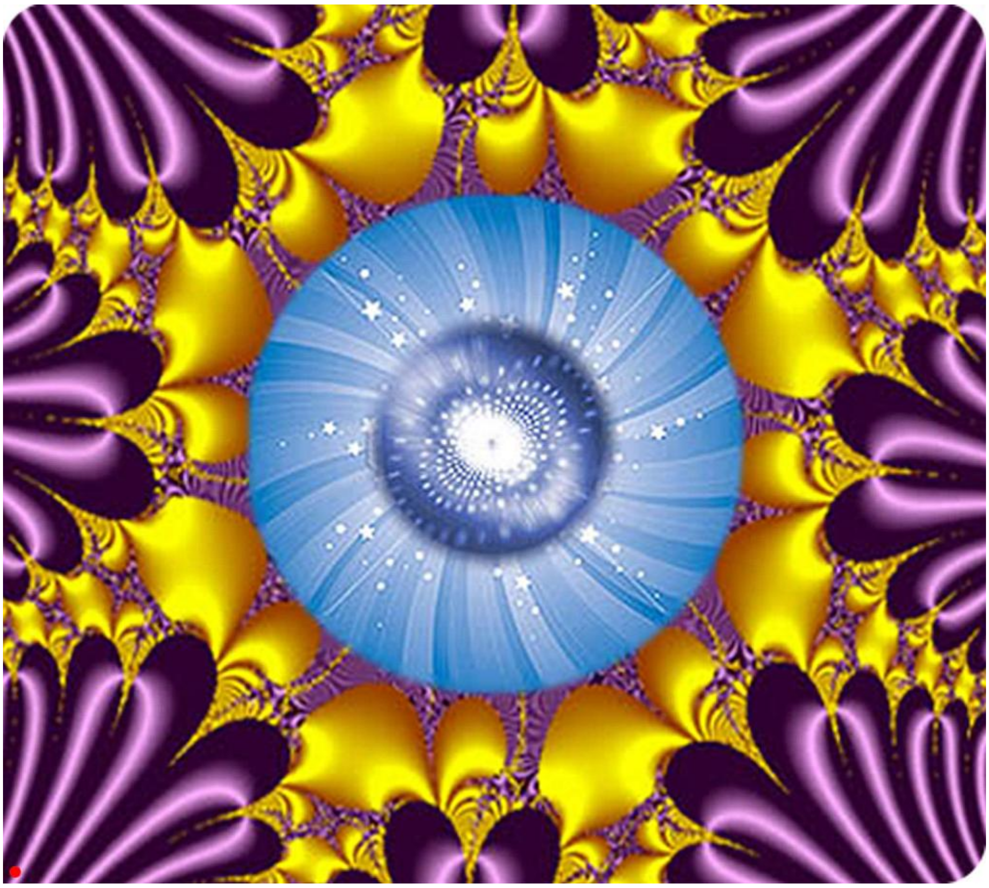

'Никоя друга не може да се сравни с нея по 'количеството 'любими, което може да има една 'звезда! 'Постоянното разрастване броя на живите същества иде 'най-вече от 'Унк – звезда 'мъжка, 'пламенна, окрилена от корона "трин" – 'никоя друга няма такава корона. Короната "трин" обгръща 'Енкори́л – 'особен свят, който е в обятията на 'Бѐтелгѐйзе. Ен-кори́л не се състои от 'една монада, а е 'извор на монади.

Монадите извират като извор на 'няколко места във вашата галактика. 'Синята полярност на *тези извори изисква 'червената полярност на оплодители като 'Бѐтелгѐйзе. 'Никой в Битието не се е родил по 'друг начин. 'Носейки ромона на монадните извори, Енкори́л е 'щастливо лоно на 'много духове и души, раждащи се на 'етапи и "ри́йове" в триизмер-ността на 'физическата вселена. "Рий" – това е 'термин, означаващ 'сила на 'изхвърляне. Физическата вселена може да съществува 'само чрез 'оплодяващата мощ на гиганти като 'Унк, който има силата да пробива отвори в 'четвъртото измерение и по 'този начин да хлуят 'души, чакащи 'отдавна реда си. Монадите започват да се обличат в 'етерни, 'астрални, 'умствени и 'духовни тела 'единствено след 'протораждение; може да се нарече още 'сътворение. Монадите в 'четвъртото измерение са още 'без полярност. Там те имат само гена на 'уникалност, с който са носени в утробата на 'Е́лма от 'незапомнени времена още във 'вечността. Унк носи 'именно живата сила за отпечатване уникалността на монадите в 'матриците, раждани като тела от 'триизмерен тип от женски светове като 'Енкори́л. Енкори́л ражда 'модели, О́рна може да ги 'степенува, а Унк пази монадата 'много мощно. Енкори́л обаче може и да 'поляризира монадите, а О́рна – да 'снема Унковата защита, ако дадена монада не 'изпълнява предназначението си. Много пъти вече монади не 'се проявяват 'уникално, а повтарят 'неща, родени от 'други монади. Такива монади, които не 'раждат 'уникална* *ценност в космоса, биват 'деполяризирани от Óрна - и даже 'Унк не може да ги спаси. От това 'следва, че Унк не 'е всесилен. Той помага само на 'творците, на 'бащите и 'майките, които проявяват нещо 'несътворявано и 'несътворяемо от други. "Пазете се от матрици на 'унифицирани системи! – казва ви Унк 'но-щем. - Не 'се подчинявайте на програма и методоло-гия, обща за 'повече от един организъм, но търсете 'хармонията помежду си. Победата е 'това: 'съзвучие; но 'обертон – 'уникален!"*

14.IV.120(1984) г.

ПОЛÁРИС

(Полярната звезда – алфа от Малка мечка)

Пола́рис е сега "нирн" за Икло (Земята) – т.е. "ритмичен източник на енергия". 'Всяка 'северна звезда – продължение на планетна 'ос – носи 'розов ток на любов, а южната носи 'лазурно 'магнитно сияние.

Пола́рис – или Он – е 'много "хладна" звезда, но по ска́ла 'у̀лтракосмична, не 'температурна. 'Ултракосмичният хлад не 'се поляризира, както по принцип нещата в 'у̀лтравселената. Когато идентифицирам микросвета с 'у̀лтравселената, Аз имам предвид 'онзи микросвят, който не 'е поляризиран. Инак микросветът гради 'природните атоми и молекули и се нарича "па́нвселена" – само че това е 'етерната същност на 'физическата вселена.

На Пола̀рис ултракосмичността е 'невероятно ниска, но това не е нещо лошо. Просто там 'това, което е 'неполярно, е слабо. "Лоз" – това е йерархията на 'Он, родителка на "нот" – духовете на 'мрака. Тези духове нямат 'нищо общо с ада – 'нямат пъклен произход. Просто, на Битието му е нужна и 'почивка от всяка светлина, виделина́ и всевиделина̀.

Необходимо е 'съзнание, което може да 'отразява проявата – и Он е в състояние да тъче 'мрак. Мракът е 'неотменима същност на Битието и се нарича "Небитие". На физическото поле нот не 'се проявяват, но тъмнината е техен 'резултат. Това е 'могъща йерархия, без която 'никаква сила не може да съществува. Тя управлява периодите на 'спад и 'нулев потенциал във 'всяко трептение. Това обаче носи *'най-мощно поляризация в 'следващите периоди. Нот възвръща монадите, 'полюсите и спиновете към 'небитието, само и само за да поддържа 'ритъма. Нот е 'еластичността на Битието, наречена 'Небитие. Тя – тази 'велика йерархия – носи импулса на 'отдалечаване от Първичното, носи 'периферността, 'покоя, 'нощта. Тя обаче 'единствена владее ключовете на 'свободата от действие или от 'степен на 'състояние. Тя умее да 'разхлабва програмата на Им-'Ясно-присъстващия, за да може да има 'Битие. Тя е 'най-яркото доказателство за Неговия 'триумф, защото 'всяко действие блести 'най-силно на фона на 'най-тъмната нощ.*

Нот обаче не 'е такава за 'останалите звезди и планети. На 'всяко слънце има потенциално присъствие на Нот, но тя се проявява 'само там, където една планета я "обстрелва" с оста си. Тогава Нот става носител на 'Ми́ровата Душá за тази планета, а всеизвестно е, че 'Ми́ровата Душá е 'Оста на света. От факта на 'насоченост към дадена 'звезда, съответната планета черпи 'особен аспект на Ми́ровата Душá, но този аспект 'е винаги 'полярен, както е Оста на света по 'принцип. 'Неслучайно Полярната звезда е символ на 'сродната душа, на 'Вечната Любима, на 'Утробата на Живота, където, в 'пълен мрак, светлината и виделинáта узряват 'отново. 'Отпускането на Им-'Ясноприсъстващия след всеки оргазъм на Битието; 'вълшебните Нощи *на Брама; 'най-сладкото блаженство – 'сънят с 'любимия, когато стрехата на вселената ви 'пази от фъртуните на 'света - 'всичко това ви го носи Полàрис!*

Искате ли да носите товара на 'действието, 'молете Он за потъване в 'нежни обятия!

14.IV.120(1984) г., 13,30-14,30 ч.

ЕЛМАИЛ

(обект с триизмерен център в съзвездие Рак)

Елмаѝл не е 'нито само 'звезда, 'нито само 'частица, 'нито само вълнà. Елмаѝл е 'Проявеното Битие на 'Абсолютния Дух, Който твори и съдържа *'всичко. Пространствата, звездите,Природата,'всички живи и потенциални 'същества, 'всички класове и йерархии принадлежат на 'Мен – 'Абсолютното Начало на световете и несветовете! Силата Ми е сила 'безгранична, съвършенството Ми е съвършенство 'свръхкосмично. Няма 'нито едно кътче от Всемира, незаето от 'Мен – Аз съм 'всепроникващ, 'всемощен, 'всепознаващ, 'всесъвършен. 'Всичко е 'вътре в 'утробата Ми – няма 'нищо 'отвън. Ултравселе-ната – това съм 'Аз; су́первселената – това съм 'Аз; па́нвселената – това съм 'Аз; и 'физическата вселена – това съм пак 'Аз.*

Аз съм 'Абсолютният, единствен и неделим 'Атом. Аз съм 'Единицата, но Аз съм и 'всички числа до 'безкрайност; Аз съм Алфа и 'Омега, но Аз съм и 'всички букви и звуци помежду 'тях; Аз съм 'Цялото, Аз съм 'частта; Аз съм 'Уникумът, Аз съм 'матрицата; Аз съм 'солта на земята, но Аз съм и нейното 'пълно безсолие.

*Осиян от самия 'Себе Си, 'Абсолютния, Аз съм 'Точката, малка като самия 'Мене! Озарен от 'самия Себе Си, Аз съм 'контѝниума с 'безброй измерения! Аз съм 'наистина 'оня Прақварк, 'неделим и незнаен, който се самопрограмира на равнищата на 'всички ултра-, супер- и хиперпрограми и трепти с честотите и обертоновете на 'всички атоми, числа и измерения. Аз съм '**ÉЛМА** – Бащата и Майката, Синът и Дъщерята, Животът и 'липсата на живот, 'Безкрайно*

Малкото и 'Безкрайно Голямото! Няма, няма, наистина няма 'по-безкрайно малък и 'по-безкрайно голям от истинския Тон на 'съвършеното Божествено Битие, което слиза на нивáта на 'всички ултра- и супертонове!

Аз 'трептя, макар и 'безтрепетен, във 'всички същества и монади. 'Аз съм Учителят, 'Аз съм Ученикът; 'Аз съм Мъжът, 'Аз съм Жената; 'Аз съм семето, 'Аз съм и почвата; 'Аз съм ултравидеонът на Непространството, 'Аз съм видеонът на 'пространството и фотонът на 'времето. Аз съм 'всяка една от 24-те 'абсолютни частици, които са Моите 'Елохѝми; Аз се завъртам под 'различни ъгли и се поляризирам или неполяризирам в 'различни степени; Аз се диференцирам на 'безчислените структури, програми, форми и съдържания. Аз се интегрирам 'постоянно и 'непрекъснато в Своето 'вечно движение към 'необятното Разнообразие; Аз се повтарям във 'всичко в образа на 'Отца наш небесни, Който е 'топлина, 'светлина, 'мир и 'радост!

'Такъв е и 'такава е и звездата 'Елма̀йл: 'звезда във вселената, 'свръхзвезда в сýпервселената, 'у̀лтразвезда във всемира. 'Най-малката точка 'без измерения, Елма̀йл съдържа в себе си 'цялото Божествено Битие; 'най-голямата хѝпервселена, Елма̀йл съдържа в себе си 'всички светове и измерения! С един 'абсолютен център на 'всяко ниво на проява, Елма̀йл същевременно е и 'всяка точка на периферията; с ед-

на 'основна Идея, Елмаѝл съдържа 'всички други идеи; с една Любов към 'самата себе си, Елмаѝл умножава в 'безгранично количество любовите в 'хѝпервселената.

Ето, от този урок 'узнахте, че има и 'хѝпервселена. Тя е 'извън обхвата на вашия мозък да я 'проумее. Не мога и самият 'Аз – всемогъщият 'Е́лма – да намеря 'думи, за да ви я 'обясня, защото самият Аз не искам да си я обяснявам. Обясняването е 'онова равнище на Духа, което ограничава хѝперсъзнанието Му в рамките на ѝлтра- и су́персъзнание. А това Той не 'може да позволи, защото Битието би угаснало 'мигновено!

Хѝпервселената е с 'отворени гносеологически измерения. Тя е 'над 49-те вида логика и оживява хѝперсъзнанието 'само тогава, когато абсурдът се приеме за 'основен коефициент в уравнението на Битието. Само 'абсурдът осиява хѝперсъзнанието с 'нежните си сътресения и с космичните катаклизми на 'абсолютната невъзмутимост! Само 'абсурдът поддържа огъня на Птицата 'Феникс, която, 'също като самата 'Любов, възкръсва 'точно тогава, когато изглежда 'напълно изчезнала.

Викайте Ме в хѝперсъзнанието си с името ***"Е́ЛМА"*** *'само в часа на 'абсурда. И 'тогава - ще ви се 'изявя!*

21.IV.120(1984) г.

Всички снимки на звезди и съзвездия тук са автентични – използвани са фотографии на точно тези, за които се говори във всяко осияние. Когато в дадена холизàция не е фиксирана точно дадена звезда, на която да съответства според съвременната астрономия, но е казано в кое съзвездие се намира, приложена е снимка на съответното съзвездие. Така илюстрациите имат реално кабалистично и магическо въздействие. Концентрация и медитация върху тях помагат за свързване с реалните звезди и обекти в космоса, за които става дума в дадения текст. Могат да се правят опити от повече хора да открият по интуиция или чрез единение мястото на звездите, локализирани от Éлма само по съзвездия, и после тези данни да се сравнят.

Един Българин е говорил много за Вселената:

" 'Какви ли чудеса на мирозданието биха се открили пред нашия смаян 'поглед? Пред нас, може би, щяха да се открият звездни системи от 'по-висок ред. Пред тях нашите видими небеса биха изглеждали просто като 'пясъчно зрънце край брега на 'океана. Ние, може би, ще пътуваме 'милиони и милиони години в разни 'направления и все пак бихме срещнали все 'нови и нови слънца,'нови светове,'нови вселени, които 'постепенно ще изплават из 'вечността и ще се приближават към 'нас. И може би тогава ще се 'попитаме: 'няма ли край, 'няма ли свод, 'няма ли небе, което да ни 'спре? 'Винаги ли пред нас ще се разкриват 'нови

простори? И 'сигурно тогава ще 'разберем, че сме едва в преддверието на 'вечността, чийто център е 'навсякъде, а окръжността - 'никъде. Наистина, на 'велики мисли ни навежда вселената със своята 'необятност – 'мисли, които са 'пълни със смисъл за 'ония, които 'разбират." *("Наука и възпитание", 1896 г.)*

*"Ние живеем в един свят 'проявен – благодарение на 'този, 'проявения свят, който е из-лязъл от 'непроявения. 'Какво разбирате под "проявен" и "непроявен"? – Проявеният е 'всякога 'по-малкият свят, непроявеният е 'големият. Съвременните учени хора говорят за 'разумен свят. Но в 'научно отношение или във 'висшата божествена математика, 'ра-зумното, това са 'центрове. Разумното се събира в един 'по-малък център, 'фокус. 'Всеки един фкус е място на 'разумността. От 'този фокус се разпространява 'навсякъде из целия свят на 'вселената, дето разумния свят 'действа. На 'всеки материален свят центърът е 'разумен свят. Разумният свят не 'е 'отвън, той е 'вътре в 'центъра. 'Всичко се кон-центрира в 'него."**(Беседа "Като малките деца",12.XI.1944г.)***

"На ˈвсяка една планета от Космоса вие ще живеете ˈхиляди и ˈмилиони години. Ще обиколите ˈвсички планети и слънца във вселената. А ˈколко такива слънца и планети ˈима? И ˈедин ден, когато ˈзавършите своето развитие, ние с вас ˈпак ще се срещнем и вие ще ми разкажете ˈвеликото, което сте ˈвидели."

Осиянията от Е́лма продължават в книга 2

anhira@abv.bg

http://neobyatnotogovori.com/

Христос
е вечно жив- ят Бог.
Той е Проявени-
Вгледайте се добре наоколо си:
всеки, над който се виждат най-малко
два лъча, излизащи от темето му, е да-
нал сигурен – постигнал е Второто
Пентаграмно Посвещение. Той е разпоз-
нал безпогрешно Господа като Богочовек
на Земята, по времето на Неговото
последно въплъщение: и като Рама, и ка-
то Кришна, и като Хéрмес Трúсме-
гист, и като Иисус, и като Зороáстър.
Най-напредналите са били физически
с Учителя и в четирите Му въплъ-
щения на Балканите: Полýкс, Орфей,
Боян Мага – основателят на богомилст-
вото – и Беинсá Дунó. Рила е най-древ-
ната база на Агáрта на планетата
ни. Ето, затова се събира за втори
път през този век в България чрез
Словото на Éлма, т.е. Христос,
за да Го посрещнем ско-
ро в Кавказ.